

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2019/1896 RENDELETE

(2019. november 13.)

az Európai Határ- és Parti Őrségről, valamint az 1052/2013/EU és az (EU) 2016/1624 rendelet hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 77. cikke (2) bekezdésének b) és d) pontjára, valamint 79. cikke (2) bekezdésének c) pontjára,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az Unió külső határaitra irányuló uniós politika célja az európai integrált határigazgatás kialakítása, valamint nemzeti és uniós szintű végrehajtása, amely a személyek Unión belüli szabad mozgásának elengedhetetlen velejárója, és amely a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség alapvető alkotóeleme. Az európai integrált határigazgatás központi szerepet tölt be a migrációkezelés javításában. A cél a külső határok átlépésének hatékony igazgatása, továbbá a migrációs kihívások és az e határokat érő jövőbeli fenyegetések kezelése, ezáltal hozzájárulva a határokon átnyúló dimenzióval rendelkező, súlyos bűncselekmények elleni fellépéshez, valamint az Unión belüli magas szintű belső biztonság biztosításához. Ezzel egy időben az alapvető jogok teljes tiszteletben tartása mellett oly módon kell eljárni, hogy garantált legyen a személyek szabad mozgása az Unión belül.
- (2) Az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együtműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség a 2007/2004/EK tanácsi rendelettel ⁽⁴⁾ jött létre. Tevékenységének 2005. május 1-jei megkezdése óta sikeresen segítette a tagállamokat a külső határok igazgatásával összefüggő operatív vonatkozások végrehajtásában közös műveletek és gyorsreagálású határvédelmi intervenciók révén, valamint segítséget nyújtott a kockázatelemzés, az információcsere, a harmadik országokkal fenntartott kapcsolatok és a visszatérésre kötelezett személyek visszaküldése terén.

⁽¹⁾ HL C 110., 2019.3.22., 62. o.

⁽²⁾ HL C 168., 2019.5.16., 74. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2019. április 17-i álláspontra (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2019. november 8-i határozata.

⁽⁴⁾ A Tanács 2007/2004/EK rendelete (2004. október 26.) az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együtműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség felállításáról (HL L 349., 2004.11.25., 1. o.).

- (3) Az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség új neve Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség – közismertebb nevén Frontex – lett (a továbbiakban: az Ügynökség), feladatai pedig a tevékenységeinek és eljárásainak teljes folytonossága mellett kibővültek. Az Ügynökség kulcsfontosságú feladatai kell, hogy legyenek: az európai integrált határigazgatás célját szolgáló többéves stratégiai szakpolitikai ciklus végrehajtásának részeként a technikai és műveleti stratégia létrehozása; a határellenőrzés eredményes működésének felügyelete a külső határoknál; kockázatértékelések és sebezhetőségi értékelések elvégzése; fokozott technikai és műveleti segítségnyújtás a tagállamoknak és harmadik országoknak közös műveletek és gyorsreagálású határvédelmi intervenciók révén; az intézkedések gyakorlati végrehajtásának biztosítása a külső határoknál jelentkező, sürgős beavatkozást igénylő helyzetekben; technikai és műveleti segítségnyújtás a tengeren bajba jutott személyeket segítő kutatási és mentési műveletekkel összefüggésben; valamint visszaküldési műveletek és visszaküldési intervenciók szervezése, koordinálása és lefolytatása.
- (4) A migrációs válság 2015-ös kezdete óta a Bizottság fontos kezdeményezéseket vállalt fel, és egy sor intézkedést javasolt a külső határok védelmének megerősítése és a schengeni térség rendes működésének helyreállítása érdekében. Az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség megbízatásának jelentős erősítésére vonatkozó javaslat előterjesztésére 2015 decemberében került sor, és annak tárgyalása 2016-ban gyorsan lezajlott. Az ennek eredményeképpen született (EU) 2016/1624 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ 2016. október 6-án lépett hatályba.
- (5) A külső határellenőrzés, a visszaküldés, a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem és a menekültügy területén azonban még javítani kell az Unió kereteit. Ennek érdekében, valamint a jelenlegi és a jövőben tervezett operatív erőfeszítések támogatása céljából az Európai Határ- és Parti Őrséget át kell alakítani úgy, hogy az Ügynökségnek szélesebb körű megbízatást kell adni és különösen az Európai Határ- és Parti Őrség készenléti alakulata (a továbbiakban: a készenléti alakulat) formájában biztosítani kell számára a szükséges képességeket. A készenléti alakulatnak fokozatosan, de mihamarabb el kell érnie azt a stratégiai célkitűzést, hogy az I. mellékletben megjelölt 10 000 fős műveleti személyzet által képviselt képességgel bírjon és adott esetben végrehajtási jogkörökkel rendelkezzen, hogy a külső határok védelme, a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem, illetve az irreguláris migránsok tényleges és fenntartható visszaküldésének jelentős fokozása érdekében kifejtett munkájukban hatékonyan tudja támogatni a helyszínen a tagállamokat. A 10 000 fős műveleti személyzet által képviselt képesség jelenti az Unióban és harmadik országokban a határookra és a visszaküldésre vonatkozó műveletek meglévő és jövőbeli műveleti igényeinek hatékony kezeléséhez szükséges maximális, rendelkezésre álló kapacitást, ideértve a jövőbeni válságok kezelésére szolgáló gyorsreagálási kapacitást is.
- (6) A Bizottságnak felül kell vizsgálnia a készenléti alakulat teljes létszámát és összetételét, beleértve az egyes tagállamoknak a készenléti alakulathoz való hozzájárulásának mértékét, az alakulat számára nyújtott képzést, valamint az alakulat szakértelmét és professzionalizmusát. A Bizottságnak 2024 márciusáig szükség esetén javaslatokat kell benyújtania az I., a II, a III. és a IV. melléklet módosítására. Amennyiben a Bizottság nem terjeszt elő javaslatot, annak okát meg kell indokolnia.
- (7) E rendelet végrehajtása és különösen a készenléti alakulat létrehozása – a készenléti alakulat Bizottság általi felülvizsgálatát követően is – a többéves pénzügyi keret hatálya alá kell, hogy tartozzon.
- (8) Az Európai Tanács 2018. június 28-i következtetéseiben arra szólított fel, hogy az Ügynökség támogatási szerepét – a harmadik országokkal folytatott együttműködése keretében is – az erőforrások növelésével és megbízatásának kiterjesztésével tovább kell erősíteni annak érdekében, hogy biztosított legyen a hatékony külső határellenőrzés, és jelentős mértékben felgyorsuljon az irreguláris migránsok tényleges visszaküldése.
- (9) Hatékonyan ellenőrizni kell a külső határok átlépését, kezelni kell a külső határokon jelentkező migrációs kihívásokat és lehetséges jövőbeli fenyegetéseket, garantálni kell az Unión belüli magas szintű belső biztonságot, meg kell őrizni a schengeni térség működését és tiszteletben kell tartani a szolidaritás átfogó elvét. Ezekhez az intézkedésekhez és célkitűzésekhez párosulnia kell a migráció proaktív kezelésének, ideértve a harmadik országokban szükséges intézkedéseket is. E célból szükséges az Európai Határ- és Parti Őrség megerősítése, valamint az Ügynökség megbízatásának további szélesítése.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1624 rendelete (2016. szeptember 14.) az Európai Határ- és Parti Őrségről és az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 863/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 2007/2004/EK tanácsi rendelet és a 2005/267/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 251., 2016.9.16., 1. o.).

- (10) Az európai integrált határigazgatás végrehajtása során biztosítani kell az egyéb szakpolitikai célkitűzésekkel való összhangot.
- (11) A négylépcsős belépés-ellenőrzési modellen alapuló európai integrált határigazgatás magában foglalja a harmadik országokban – többek között a közös vízümpolitika keretében – végrehajtott intézkedéseket, a szomszédos harmadik országokkal való együttműködés keretében végrehajtott intézkedéseket, a külső határoknál végrehajtott határellenőrzési intézkedéseket, a kockázatelemzést, valamint a schengeni térségben végrehajtott intézkedéseket és a visszaküldést.
- (12) Az európai integrált határigazgatás az Ügynökség és a határigazgatásért felelős nemzeti hatóságok, közöttük – tengeri határellenőrzési műveleteiknek és egyéb határellenőrzési feladataiknak megfelelő mértékben – a parti őrségek, valamint a visszaküldésért felelős nemzeti hatóságok megosztott felelőssége. Míg a tagállami külső határok – a tagállamok saját érdekében és valamennyi tagállam érdekében történő – igazgatása továbbra is elsődlegesen a tagállamok felelőssége marad, és a kiutasítási határozatok meghozataláért is a tagállamok felelősek, addig az Ügynökség feladata a külső határok igazgatására és a visszaküldésre vonatkozó uniós intézkedések alkalmazásának támogatása, az említett intézkedéseket végrehajtó tagállamok intézkedéseinek megerősítése, értékelése és koordinálása révén. Az Ügynökség tevékenységének ki kell egészítenie a tagállamok erőfeszítéseit.
- (13) Az európai integrált határigazgatás eredményes végrehajtása, valamint az uniós visszaküldési politika hatékonyságának növelése érdekében létre kell hozni az Európai Határ- és Parti Őrséget. Az Európai Határ- és Parti Őrséget el kell látni a szükséges pénzügyi és emberi erőforrásokkal, valamint eszközökkel. Az Európai Határ- és Parti Őrségnek az Ügynökségből és a határigazgatásért felelős nemzeti hatóságokból – határellenőrzési feladataiknak megfelelő mértékben ideértve a parti őrségeket is –, illetve a visszaküldésért felelős nemzeti hatóságokból kell állnia. Az Őrség nemzeti szinten az információk, a kapacitások és rendszerek közös használatára, uniós szinten pedig az Ügynökség válaszára támaszkodik.
- (14) Az európai integrált határigazgatás nem változtatja meg a Bizottságnak és a tagállamoknak a vámügyek területén – különösen az ellenőrzések, a kockázatkezelés és az információcsere tekintetében – fennálló hatásköreit.
- (15) A külső határellenőrzésre és a visszaküldésre vonatkozó politikák és jog – köztük az európai integrált határigazgatás többéves stratégiai szakpolitikájának – kidolgozása az uniós intézmények felelőssége marad. Biztosítani kell az Ügynökség és az említett intézmények közötti szoros együttműködést.
- (16) A Bizottság és az Európai Határ- és Parti Őrség az európai integrált határigazgatás hatékony megvalósítását egy többéves stratégiai szakpolitikai ciklus révén biztosítja. A többéves ciklusnak meg kell határoznia egy integrált, egységes és állandó folyamatot annak érdekében, hogy az uniós, valamint nemzeti szinten a határigazgatás és a visszaküldés területén érintett minden szereplő stratégiai iránymutatásokat kapjon annak érdekében, hogy egységes módon tudják végrehajtani az európai integrált határigazgatást. Ki kell terjednie továbbá az Európai Határ- és Parti Őrség minden kapcsolódó interakciójára a Bizottsággal és más uniós intézményekkel, szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel, illetve az együttműködésére más illetékes partnerekkel, ideértve a harmadik országokat és adott esetben a harmadik feleket.
- (17) Az európai integrált határigazgatáshoz a tagállamok és az Ügynökség közötti integrált tervezésre van szükség a külső határokon jelentkező kihívások kezelésének előkészítését szolgáló, határookra és visszaküldésre vonatkozó műveleteknél, a vészhelyzeti tervezésnél, valamint a képességek hosszú távú fejlesztésének összehangolásánál, mind a felvétel és a képzés, mind pedig az eszközök beszerzése és fejlesztése tekintetében.
- (18) Az Ügynökségnek az e rendeletben előírt információcsere tekintetében műszaki szabványokat kell kidolgoznia. Emellett az (EU) 2016/399 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁶⁾ hatékony végrehajtása érdekében ki kell dolgozni a külső határok őrizetére vonatkozó közös minimumkövetelményeket. E célból az Ügynökségnek – a tagállamok és a Bizottság vonatkozó hatásköreivel összhangban – hozzá kell tudnia járulni a közös minimumkövetelmények meghatározásához. E közös minimumkövetelményeket a határok típusának, az Ügynökség által az egyes külső határszakaszok esetében meghatározott hatásszinteknek, valamint egyéb tényezőknek, például a földrajzi sajátosságoknak megfelelően kell meghatározni. E közös minimumkövetelmények kidolgozása során figyelembe kell venni a nemzeti jogból eredő esetleges korlátozásokat.

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/399 rendelete (2016. március 9.) a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről (Schengeni határ-ellenőrzési kódex) (HL L 77., 2016.3.23., 1. o.).

- (19) Az információs rendszerekre és szoftveralkalmazásokra vonatkozó műszaki előírásokat össze kell hangolni azokkal az előírásokkal, amelyeket a Szabadságon, a Biztonságon és a Jog Érvényesülésén Alapuló Térség Nagyméretű IT-rendszereinek Üzemeltetési Igazgatását Végző Európai Ügynökség (eu-LISA) a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség egyéb IT-rendszereire vonatkozóan alkalmaz.
- (20) E rendelet végrehajtása nem érinti az Unió és a tagállamok közötti hatáskörmegosztást és a tagállamok azon kötelezettségeit, amelyek az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményén, az „Életbiztonság a tengeren” tárgyú nemzetközi egyezményen, a tengeri felkutatásról és mentésről szóló nemzetközi egyezményen, az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményén és annak a migránsok szárazföldön, légi úton és tengeren történő csempészete elleni fellépésről szóló jegyzőkönyvén, a menekültek jogállásáról szóló 1951. évi egyezményen, annak 1967. évi jegyzőkönyvén, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményen, az Egyesült Nemzetek hontalan személyek jogállásáról szóló egyezményén és más vonatkozó nemzetközi jogi eszközökön alapulnak.
- (21) E rendelet végrehajtása nem érinti a 656/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet ⁽⁷⁾. A tengeri műveletet oly módon kell elvégezni, hogy minden esetben biztosítsák a feltartóztatott vagy megmentett személyek, az adott tengeri műveletben részt vevő egységek és a harmadik személyek biztonságát.
- (22) Az Ügynökségnek a közrend fenntartásával, illetve a belső biztonság megőrzésével kapcsolatos tagállami hatáskörök sérelme nélkül, a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett kell ellátnia feladatait.
- (23) Az Ügynökségnek a védelemmel kapcsolatos tagállami hatáskörök sérelme nélkül kell ellátnia feladatait.
- (24) Az Ügynökség kibővített feladatkörét és hatáskörét az alapvető jogok biztosítékainak megerősítésével, valamint – különösen a hivatali személyzet végrehajtási jogköreinek gyakorlásával kapcsolatos felelősség tekintetében – fokozottabb elszámoltathatósággal kell ellensúlyozni.
- (25) Feladatainak eredményes elvégzése érdekében az Ügynökség a tagállamok együttműködésére támaszkodik. E tekintetben fontos, hogy az Ügynökség és a tagállamok jóhiszeműen járjanak el, továbbá hogy egymás között gyorsan cseréljenek pontos információkat. Egyik tagállam sem köteles olyan információt szolgáltatni, amelynek közlését ellentétesnek tartja alapvető biztonsági érdekeivel.
- (26) A tagállamok kötelesek ezenfelül a saját és a többi tagállam érdekében megfelelő, az Ügynökség által végzett tevékenységekhez szükséges adatokat szolgáltatni, így például helyzetismeret, kockázatelemzés, sebezhetőségi értékelés és integrált tervezés céljából. Mindemellett a tagállamoknak biztosítaniuk kell az adatok pontosságát, naprakész jellegét, továbbá ezen adatok beszerzésének és bevitelének jogszerűségét. Amennyiben ezek az adatok személyes adatokat is tartalmaznak, az uniós adatvédelmi jogot teljes mértékben alkalmazni kell.
- (27) Az e rendelet alapján létrehozott kommunikációs hálózatnak az 1052/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽⁸⁾ keretében kialakított európai határőrizeti rendszer (EUROSUR) kommunikációs hálózatán kell alapulnia, és annak helyébe kell lépnie. Az e rendelet alapján létrehozott kommunikációs hálózatot az Európai Határ- és Parti Őrségben belüli valamennyi biztonságos információcseréhez használni kell. A tagállamok és az Ügynökség közötti információcsere javítása érdekében a kommunikációs hálózat akkreditációs szintjét a „CONFIDENTIAL UE/EU CONFIDENTIAL” (EU bizalmas) szintre kell növelni.
- (28) Az EUROSUR szükséges ahhoz, hogy az Európai Határ- és Parti Őrség keretét tudjon biztosítani a tagállamok nemzeti hatóságai, illetve az Ügynökség között folyó információcseréhez és operatív együttműködéshez. Az EUROSUR biztosítja a nemzeti hatóságok és az Ügynökség számára azon infrastruktúrát és eszközöket, amelyekre szükségük van helyzetismeretük javításához és reaklási képességük növeléséhez a külső határokon az illegális bevándorlás és a határokon átnyúló bűnözés felderítése, megelőzése és az ellene való küzdelem, és ezáltal a migránsok életének megmentéséhez és védelmükhöz való hozzájárulás érdekében.

⁽⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 656/2014/EU rendelete (2014. május 15.) az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség által koordinált operatív együttműködés keretében a külső tengeri határok őrzetére vonatkozó szabályok megállapításáról (HL L 189., 2014.6.27., 93. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1052/2013/EU rendelete (2013. október 22.) az európai határőrizeti rendszer (EUROSUR) létrehozásáról (HL L 295., 2013.11.6., 11. o.).

- (29) A tagállamoknak nemzeti koordinációs központokat kell létrehozniuk a tagállamok között és az Ügynökséggel a határőrizet végzése terén folytatott információcsere és együttműködés javítása, valamint a határforgalom-ellenőrzés végzése céljából. Az EUROSUR megfelelő működése érdekében alapvetően fontos, hogy a nemzeti jog alapján a külső határőrizetért felelős valamennyi nemzeti hatóság a nemzeti koordinációs központokon keresztül folytasson együttműködést.
- (30) A nemzeti koordinációs központnak a nemzeti szinten végzett külső határellenőrzésért felelős valamennyi hatóság közötti, a koordinációt és információcsere szolgáló szerepe nem érinti a határellenőrzés tervezésére és végrehajtására vonatkozóan nemzeti szinten megállapított hatásköröket.
- (31) E rendelet nem akadályozhatja a tagállamokat abban, hogy az általuk létrehozott nemzeti koordinációs központok feladatkörébe utalják az információcsere koordinálását és az együttműködést az integrált európai határigazgatás egyéb elemeivel kapcsolatban.
- (32) Az integrált európai határigazgatás megfelelő működésének előfeltétele a tagállamok és az Ügynökség között kicserélt információk minősége és az, hogy az ilyen információcsereire kellő időben kerüljön sor. Az EUROSUR sikerére építve, ezt a minőséget a hálózatokon és rendszereken folyó információcsere szabványosításával, automatizálásával, információvédelemmel, valamint a továbbított adatok és információk minőség-ellenőrzésével kell biztosítani.
- (33) Az Ügynökségnek biztosítania kell az EUROSUR fejlesztéséhez és működéséhez szükséges segítséget – beleértve a rendszerek interoperabilitásának elősegítését is –, különösen az EUROSUR létrehozása, fenntartása és koordinálása révén.
- (34) Az EUROSUR-nak kimerítő helyzetképet kell biztosítania, nemcsak a külső határokon, de a schengeni térségen belül és a határok előtti területeken is. Ennek ki kell terjednie a szárazföldi, tengeri és légi határőrizetre, valamint a határforgalom-ellenőrzésekre is. A schengeni térségen belüli helyzetismeret biztosítása nem vezethet ahhoz, hogy az Ügynökség a tagállamok belső határain műveleti tevékenységeket végezzen.
- (35) A határigazgatás egyik elemét kell, hogy képezze a légi határőrizet, mivel a kereskedelmi és a magán repülőjáratokat, de a távirányítású légijármű-rendszereket is felhasználják a bevándorlással és a határokon átnyúló bűnözéssel kapcsolatos jogellenes tevékenységekhez. A légi határőrizet célja, hogy felderítse és nyomon kövesse a külső határokat átlépő vagy átlépni szándékozó gyanús repülőjáratokat, és elvégezze az idevonatkozó kockázatelemzést annak érdekében, hogy az Unió és a tagállamok illetékes hatóságai szükség esetén mozgósíthassák reagálási eszközeiket. E célból ösztönözni kell ügynökségek közötti uniós szintű együttműködést az Ügynökség, az Európai Légiforgalmi Szolgáltatási Hálózat (EATMN) hálózatirányítója, valamint az Európai Unió Repülésbiztonsági Ügynöksége (EASA) között. Igény esetén a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy tájékoztatást kapjanak a gyanús külső repülőjáratokra vonatkozóan, és hogy azokra megfelelően tudjanak reagálni. Az Ügynökségnek figyelemmel kell kísérnie és támogatnia kell az e területen végzett kutatási és innovációs tevékenységeket.
- (36) A nem engedélyezett továbbutazásokkal kapcsolatos EUROSUR-bejelentések hozzájárulnak majd ahhoz, hogy az Ügynökség a kockázatelemzés és a helyzetismeret céljából nyomon követhesse az Unió felé irányuló és az Unión belüli migrációs áramlásokat. A helyzetképek információs rétegeinek részleteit és az egyedi helyzetképek létrehozásának szabályait meghatározó végrehajtási jogi aktusnak pontosítania kell az e célt legjobban szolgáló jelentéstétel típusát.
- (37) Az Ügynökség által nyújtott EUROSUR fúziós szolgáltatások a megfigyelési eszközök közös alkalmazásán, valamint az uniós szintű, ügynökségek közötti együttműködésen kell, hogy alapuljanak, ideértve a biztonsági szolgáltatásokat. Az EUROSUR fúziós szolgáltatásainak az integrált határigazgatással kapcsolatban hozzáadott értékkel bíró információs szolgáltatásokat kell nyújtaniuk a tagállamok és az Ügynökség számára. Bővíteni kell az EUROSUR fúziós szolgáltatásait, hogy támogassák a határforgalom-ellenőrzéseket, a légi határőrizet és a migrációs áramlás nyomon követését.
- (38) A tengeri hajózásra alkalmatlan, kisméretű hajók használata drámaian megnövelte a déli tengeri külső határokon életüket veszítő migránsok számát. Az EUROSUR-nak jelentős mértékben javítania kell az Ügynökség és a tagállamok operatív és technikai képességét az ilyen kisméretű hajók felfedésére, és javítania kell a tagállamok reagálási képességét, ezáltal hozzájárulva a migránsok körében bekövetkezett halálesetek számának csökkentéséhez, egyebek mellett a kutatási és mentési műveletek keretén belül.
- (39) E rendeletben elismerésre kerül, hogy a migrációs útvonalakat nemzetközi védelemre szoruló személyek is igénybe veszik.

- (40) Az Ügynökségnek általános és specifikus kockázatelemzéseket kell készítenie egy olyan közös kockázatelemzési modell alapján, amelyet magának az Ügynökségnek és a tagállamoknak is alkalmazniuk kell. Az Ügynökségnek egyebek mellett a tagállamoktól kapott információk alapján megfelelő információt kell nyújtania az európai integrált határigazgatás szempontjából lényeges valamennyi szempontra – így különösen a határellenőrzésre, a visszaküldésre, a harmadik országbeli állampolgárok Unión belüli, nem engedélyezett továbbutazásának jelenlegére a trendeket, az érintettek számát és az útvonalakat illetően, a határokon átnyúló bűnözés (többek között a jogellenes határátlépések, az emberkereskedelem, a terrorizmus és a hibrid jellegű fenyegetések elősegítésének) megelőzésére, valamint az érintett harmadik országokban fennálló helyzet kérdésére – kiterjedően, hogy lehetővé tegye a megfelelő intézkedések meghozatalát, illetve az azonosított fenyegetések vagy kockázatok kezelését a külső határok integrált igazgatásának javítása céljából.
- (41) Tekintettel a külső határokon folytatott tevékenységére, az Ügynökségnek hozzá kell járulnia a határokon átnyúló bűnözés – mint pl. a migránsok csempészése, az emberkereskedelem és a terrorizmus – megelőzéséhez és felderítéséhez, amennyiben megalapozott az ez irányú fellépés, és tevékenysége során releváns információra tett szert. Tevékenységét egyeztetnie kell az Európával, amely a két vagy több tagállamot érintő súlyos bűncselekmények megelőzése és az azok ellen folytatott küzdelem terén a tagállami fellépések támogatásáért és erősítéséért, valamint a tagállamok közötti együttműködésért felelős ügynökség. A határokon átnyúló dimenziót a külső határok jogellenes átlépésével közvetlenül összefüggő bűncselekmények – többek között az emberkereskedelem és a migránsok csempészése – jellemzik. A 2002/90/EK tanácsi irányelvvel⁽⁹⁾ összhangban a tagállamok dönthetnek úgy, hogy nem vetnek ki szankciókat azokban az esetekben, amelyekben a magatartás célja a migránsok humanitárius segítése.
- (42) A megosztott felelősségvállalás szellemében a külső határigazgatás rendszeres nyomon követésének az Ügynökség szerepkörébe kell tartoznia, ideértve az alapvető jogoknak a határigazgatási és a visszaküldési tevékenységek keretében történő tiszteletben tartását is. Az Ügynökségnek biztosítania kell a megfelelő és eredményes nyomon követést, nem csupán helyzetismeret és kockázatelemzés révén, hanem a saját személyzetéhez tartozó szakértők tagállamokban való jelenlétével is. Az Ügynökségnek ezért képesnek kell lennie arra, hogy a tagállamokba egy adott időszakra összekötő tisztviselőket küldjön, akik ez alatt az időszak alatt jelentést tesznek az ügyvezető igazgatónak. Az összekötő tisztviselők jelentésének a sebezhetőségi értékelés részét kell képeznie.
- (43) Az Ügynökségnek objektív kritériumok alapján sebezhetőségi értékelést kell végeznie, értékelve a tagállamok arra való kapacitását és készségét, hogy szembenézzenek a külső határaiknál jelentkező kihívásokkal, és hogy hozzájáruljanak a készenléti alakulathoz és a műszaki eszköz-állományhoz. A sebezhetőségi elemzés keretében fel kell mérni, hogy a tagállamok milyen eszközökkel, infrastruktúrával, személyzettel, pénzügyi forrásokkal és vészhelyzeti tervekkel rendelkeznek a külső határoknál fellépő esetleges válságok kezelésére. A tagállamoknak intézkedéseket kell hozniuk az említett értékelés során feltárt esetleges hiányosságok orvoslására. Az ügyvezető igazgatónak azonosítania kell a szükséges intézkedéseket, és azokat ajánlania kell az érintett tagállam részére. Az ügyvezető igazgatónak határidőt is kell szabnia ezen intézkedések meghozatalára, és szoros figyelemmel kell kísérnie határidőre történő végrehajtásukat. Amennyiben a tagállam a megadott határidőn belül nem teszi meg a szükséges intézkedéseket, az ügyet az igazgatótanács elé kell terjeszteni további határozathozatal céljából.
- (44) Ha az Ügynökség számára nem szolgáltatnak pontosan és időben információkat a sebezhetőségi értékeléshez, ezt a tényt figyelembe kell tudnia venni a sebezhetőségi értékelés elkészítésénél, kivéve, ha megfelelően alátámasztott indokot szolgáltatott az adatok visszatartására vonatkozóan.
- (45) A sebezhetőségi értékelés, illetve az 1053/2013/EU tanácsi rendelettel⁽¹⁰⁾ létrehozott schengeni értékelési mechanizmus két egymást kiegészítő mechanizmus, amelyek garantálják a schengeni térség megfelelő működésének uniós minőségellenőrzését, és uniós, illetve nemzeti szinten biztosítják az állandó felkészültséget a válaszadásra, ha a külső határokon bármilyen feszültség keletkezik. Míg a schengeni értékelési mechanizmus jelenti az elsődleges módszert az uniós jogszabályok tagállamok általi végrehajtásának és betartásának értékelésére, a sebezhetőségi értékelés és a schengeni értékelési mechanizmus között a lehető legtöbb szinergiát kell teremteni a schengeni térség működéséről kapott jobb helyzetkép, a tagállamok munkájával való átfedések lehetőség szerinti elkerülése, valamint a külső határok igazgatását támogató megfelelő uniós pénzügyi eszközök összehangoltabb felhasználásának biztosítása céljából. E célból meg kell teremteni az Ügynökség és a Bizottság között a két mechanizmus eredményeiről folyó rendszeres információcseré lehetőségét.

⁽⁹⁾ A Tanács 2002/90/EK irányelve (2002. november 28.) a jogellenes be- és átutazáshoz, valamint a jogellenes tartózkodáshoz történő segítségnyújtás meghatározásáról (HL L 328., 2002.12.5., 17. o.).

⁽¹⁰⁾ A Tanács 1053/2013/EU rendelete (2013. október 7.) a schengeni vívmányok alkalmazását ellenőrző értékelési és monitoringmechanizmus létrehozásáról és a végrehajtó bizottságnak a Schengent Értékelő és Végrehajtását Felügyelő Állandó Bizottság létrehozásáról szóló 1998. szeptember 16-i határozatának hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2013.11.6., 27. o.).

- (46) mivel a tagállamok határszakaszokat állapítanak meg, amelyeket az Ügynökség hatásszintekkel minősít, a tagállamok és az Ügynökség reakcióképességét pedig össze kell kapcsolni ezekkel a hatásszintekkel, egy negyedik hatásszintet – a kritikus hatásszintet – is meg kell állapítani, amellyel a határszakaszt ideiglenesen minősíteni kell, amennyiben a schengeni térséget veszélyeztető helyzet áll fenn, és amennyiben az Ügynökségnek be kell avatkoznia.
- (47) Ha az illegális bevándorlás növekedése miatt magas vagy kritikus hatásszintet rendelnek egy tengeri határszakaszhoz, az érintett tagállamoknak a kutatási és mentési műveletek tervezése és lefolytatása során figyelembe kell venniük ezt a növekedést, mivel a helyzet növelheti a tengeren bajba jutott személyek számára biztosítandó segítségnyújtás iránti kérelmek számát.
- (48) Az Ügynökségnek meg kell szerveznie a megfelelő technikai és műveleti segítségnyújtást a tagállamok részére a külső határellenőrzésre vonatkozó kötelezettségeik végrehajtására szolgáló kapacitásaik megerősítése érdekében, valamint azért, hogy jobban szembe tudjanak nézni az irreguláris migránsok megnövekedett számban történő érkezése vagy a határokon átnyúló bűnözés okozta, külső határoknál jelentkező kihívásokkal. E segítségnyújtás nem sértheti az érintett nemzeti hatóságoknak a bűnügyi nyomozások kezdeményezésére vonatkozó hatáskörét. E tekintetben az Ügynökségnek – saját kezdeményezésére és az érintett tagállam beleegyezésével, vagy e tagállam kérésére – közös műveleteket kell szerveznie és koordinálnia egy vagy több tagállam vonatkozásában, be kell vetnie a készenléti alakulat határigazgatási csapatait, migrációkezelést támogató csapatait és visszaküldési csapatait (a továbbiakban együttesen: a csapatok), illetve biztosítania kell a szükséges műszaki eszközöket.
- (49) A külső határoknál jelentkező sajátos és aránytalan kihívás esetén az Ügynökségnek – saját kezdeményezésére és az érintett tagállam beleegyezésével, vagy e tagállam kérésére – gyorsreagálású határvédelmi intervenciókat kell szerveznie és koordinálnia, valamint be kell vetnie mind a készenléti alakulat csapatait, mind pedig műszaki eszközöket, ideértve a gyorsreagálású eszközállományba tartozókat is. A gyorsreagálású határvédelmi intervencióknak meghatározott ideig megerősítést kell biztosítaniuk az azonnali reakciót igénylő olyan helyzetekben, amikor az ilyen intervenció eredményes választ jelentene. Az említett intervenciók eredményes végrehajtásának biztosítása érdekében a tagállamoknak rendelkezésre kell bocsátaniuk az általuk az Ügynökséghez kirendelt személyzetet, a rövid távú bevetés céljából biztosított személyzetet és a gyorsreagálású állomány céljából bevetett személyzetet a megfelelő csapatok összeállításához, valamint gondoskodniuk kell a szükséges műszaki eszközökről. Amennyiben egy adott tagállam műszaki eszközeivel együtt bevetésre került személyzet ugyanabból a tagállamból származik, úgy ez a személyzet a tagállam készenléti alakulathoz való hozzájárulásának minősül. Az Ügynökségnek és az érintett tagállamnak közösen műveleti tervet kell elfogadniuk.
- (50) Amennyiben egy tagállam a külső határainak bizonyos területein nagymértékű vegyes migrációs beáramlások által jellemzett, sajátos és aránytalan migrációs kihívással szembesül, a tagállam számára lehetővé kell tenni, hogy fokozott technikai és műveleti erősítésre támaszkodhasson. Ezt az erősítést a migrációs csomópontokon a migrációkezelést támogató csapatok nyújtják. Ezeknek a csapatoknak a készenléti alakulathoz bevetett műveleti személyzetből, valamint az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO), az Europol és adott esetben az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége és más uniós szervek, hivatalok és ügynökségek, valamint a tagállamok szakértőiből kell állniuk. A Bizottságnak biztosítania kell a szükségletek tagállamok által benyújtott értékelésének szükséges koordinációját. Az Ügynökségnek segítenie kell a Bizottságot a különböző ügynökségek tevékenységének helyszíni koordinációjában. A Bizottságnak a fogadó tagállammal és az érintett uniós ügynökségekkel együttműködve meg kell határoznia a migrációs csomópontokon folytatandó együttműködés módozatait. A Bizottságnak biztosítania kell az érintett ügynökségek együttműködését saját megbízatásukon belül, és felelős a migrációkezelést támogató csapatok tevékenységeinek koordinálásáért is.
- (51) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az olyan hatóságok, amelyekhez valószínűsíthetően nemzetközi védelem iránti kérelmekkel fordulnak – mint például a rendőrség, a határőrség, a bevándorlási hatóságok és az idegenrendészeti fogdákat személyzete – a megfelelő információk birtokában legyenek. A tagállamok gondoskodnak arról is, hogy e hatóságok személyzete a feladat- és hatásköre ellátásához szükséges szintű képzésben részesüljön, utasítást kapjon arra, hogy tájékoztassa a kérelmezőket arról, hogy hová és hogyan lehet benyújtani a nemzetközi védelem iránti kérelmet, valamint utasítást kapjon arra is, hogy hogyan irányítsa a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyeket a megfelelő továbbírási mechanizmusokhoz.
- (52) Az Európai Tanács 2018 június 28-i következtetéseiben megerősítette, hogy a migrációval kapcsolatban fontos egy átfogó megközelítésre támaszkodni, továbbá azon a véleményen volt, hogy a migráció nemcsak a tagállamok, hanem Európa egésze számára is kihívást jelent. Ezzel kapcsolatban rámutatott annak fontosságára, hogy a migrációs áramlások megfelelő kezelésének biztosítása érdekében az Uniónak teljeskörű támogatást kell nyújtania.

- (53) Az Ügynökségnek és az EASO-nak szorosan együtt kell működnie annak érdekében, hogy hatékonyan kezeljék a migrációs kihívásokat, amelyeket nagymértékű vegyes migrációs beáramlás jellemez, különösen a külső határokon. Az Ügynökségnek és az EASO-nak különösen a tevékenységeik összehangolásával és a tagállamok támogatásával meg kell könnyítenie a nemzetközi védelemmel kapcsolatos eljárásokat és a visszaküldési eljárást azon harmadik országbeli állampolgárok tekintetében, akiknek a nemzetközi védelem iránti kérelmét elutasították. Az Ügynökségnek és az EASO-nak más közös művelati tevékenységekben – így például a megosztott kockázatelemzés, a statisztikai adatok gyűjtése, a képzés és a vészhelyzeti tervezéssel összefüggésben a tagállamok támogatása során – is együtt kell működnie.
- (54) A parti őrségi feladatokat ellátó nemzeti hatóságok számos különböző feladatot végeznek, amelyek magukban foglalhatnak többek között tengervédelmi, tengerészeti biztonsági, kutatási és mentési, határellenőrzési, halászati ellenőrzési, vámellenőrzési, általános bűnüldözési és környezetvédelmi tevékenységeket is. Az Ügynökségnek, az Európai Halászati Ellenőrző Hivatalnak (EFCA) és az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökségnek (EMSA) ezért meg kell erősítenie egyrészt az egymással, másrészt a parti őrségi feladatokat ellátó nemzeti hatóságokkal folytatott együttműködést a tengeri helyzetismeret javítása, valamint a koherens és költséghatékony intézkedések támogatása érdekében. A tengeri környezetben tevékenykedő szervezetek közötti szinergiáknak összhangban kell lenniük az európai integrált határigazgatással és a tengerhajózási biztonsági stratégiákkal.
- (55) A migrációs csomópontokon a tagállamoknak együtt kell működniük az érintett uniós ügynökségekkel, amelyeknek a saját feladat- és hatáskörükön belül, és a Bizottság koordinációja mellett kell eljárniuk. A Bizottságnak az érintett ügynökségekkel együttműködve biztosítania kell, hogy a migrációs csomópontokon folyó tevékenységek tiszteletben tartsák a vonatkozó uniós jogot és az alapvető jogokat.
- (56) Ha a sebezhetőségi értékelés vagy a kockázatelemzés eredményei indokolják, vagy amikor egy vagy több határszakaszhoz ideiglenesen kritikus hatásszintet rendelnek, az Ügynökség ügyvezető igazgatójának az érintett tagállamok számára közös műveletek vagy gyorsreagálású határvédelmi intervenciók kezdeményezésére és végrehajtására vonatkozó javaslatot kell tennie.
- (57) Amennyiben a külső határellenőrzés olyan mértékben veszíti el hatékonyságát, hogy az veszélyeztetheti a schengeni térség működését abból adódóan, hogy egy tagállam nem hozza meg a szükséges intézkedéseket a sebezhetőségi értékelésnek megfelelően, vagy annak következtében, hogy a külső határokon sajátos és aránytalan kihívásokkal szembenéző valamely tagállam nem kér elegendő támogatást az Ügynökségtől, vagy veszi igénybe e támogatást, egységes, gyors és eredményes választ kell adni uniós szinten. E kockázatok mérséklése céljából és a jobb uniós szintű koordináció biztosítása érdekében a Bizottságnak határozati javaslatot kell a Tanács elé terjesztenie, amelyben meghatározza az Ügynökség által végrehajtandó intézkedéseket, ugyanakkor felszólítja az érintett tagállamot, hogy működjön együtt az Ügynökséggel ezen intézkedések végrehajtása terén. Az ilyen határozat elfogadására vonatkozó végrehajtási hatáskört a Tanácsra kell ruházni, mert az eldöntendő intézkedések politikailag érzékeny jellegűek lehetnek, és valószínűsíthetően nemzeti végrehajtási és bűnüldözési hatásköröket érintenek. Az Ügynökségnek meg kell ezután határoznia, hogy milyen lépéseket kell tenni a tanácsi határozatban megállapított intézkedések gyakorlati végrehajtása érdekében. Az Ügynökségnek az érintett tagállammal együtt művelati tervet kell készítenie. Az érintett tagállamnak egyebek mellett az e rendeletbe foglalt kötelezettségeinek teljesítésével elő kell mozdítania a tanácsi határozat és a művelati terv végrehajtását. Amennyiben valamely tagállam 30 napon belül nem hajtja végre az említett tanácsi határozatban foglaltakat és nem működik együtt az Ügynökséggel a határozatban foglalt intézkedések végrehajtásában, a Bizottság elindíthatja az (EU) 2016/399 rendelet 29. cikke szerinti különös eljárást a belső határellenőrzés nélküli térség működését általánosan veszélyeztető kivételes körülmények kezelése céljából.
- (58) A készenléti alakulatnak a művelati személyzet négy kategóriájából, nevezetesen a hivatali személyzetből, a tagállamok által hosszú távra az Ügynökséghez kirendelt állományból, a tagállamok által rövid távú bevetésekhez biztosított állományból, valamint a gyorsreagálású határvédelmi intervenciót ellátó gyorsreagálású állományt alkotó személyzetből kell állnia. A művelati személyzetnek határőrökből, a visszaküldést végrehajtó hatósági kísérőkből, visszaküldési szakértőkből és egyéb releváns személyzetből kell állnia. A készenléti alakulatot csapatok keretében kell bevetni. A készenléti alakulatból bevetésre kerülő művelati személyzet létszámát a művelati igényektől kell függővé tenni.
- (59) A csapatok tagjaiként bevetett művelati személyzetnek rendelkeznie kell a határellenőrzési és visszaküldési feladatok ellátásához a vonatkozó nemzeti jogban vagy e rendeletben meghatározott szükséges felhatalmazással, ideértve a végrehajtási jogköröket igénylő feladatokat is. Amennyiben a hivatali személyzet végrehajtási jogköröket gyakorol, bármilyen okozott kárért az Ügynökséget terheli a felelősség.

- (60) A tagállamoknak a hosszú távú kirendelések esetében a II. melléklet, a rövid távú bevételek esetében pedig a III. melléklet szerint kell biztosítaniuk saját hozzájárulásukat a készenléti alakulathoz. A tagállamok egyéni hozzájárulásait a gyorsreagálású állományról 2016-ban az (EU) 2016/1624 rendelet szerint folytatott tárgyalások során elfogadott és az említett rendelet I. mellékletében meghatározott elosztási kulcs alapján kell megállapítani. Ezt az elosztási kulcsot a készenléti alakulat létszámának arányában ki kell igazítani. Ezeket a hozzájárulásokat továbbá a schengeni társult országok számára arányos módon kell meghatározni.
- (61) Az igazgatótanácsi határozatban feltüntetendő létszámok és személyzeti profilok kiválasztásakor az ügyvezető igazgatónak alkalmaznia kell az egyenlő bánásmód és az arányosság elvét, különösen a tagállamok nemzeti képességei tekintetében.
- (62) Az éves kétoldalú tárgyalások során – a kapacitások és az arányosság figyelembevételével – az egyes tagállamoknak és az Ügynökségnek meg kell állapodnia a készenléti alakulatok rövid távú bevetésének pontos időzítéséről, valamint a Belső Biztonsági Alap vagy bármely más célzott uniós finanszírozás egyedi intézkedései keretében társfinanszírozott technikai berendezések rendelkezésre bocsátásáról. A készenléti alakulathoz való nemzeti hozzájárulások igénylésekor az ügyvezető igazgatónak általános szabályként az arányosság és a tagállamok közötti egyenlő bánásmód elvét kell alkalmaznia azzal a céllal, hogy megelőzhetőek legyenek az olyan helyzetek, amelyek jelentős mértékben megnehezítik egy tagállam feladatainak ellátását azáltal, hogy az adott tagállam hozzájárulásainak éves bevetését egy adott négyhónapos időszakban kérik. E szabályoknak lehetővé kell tenniük, hogy a tagállamok nem egymást követő időszakokban teljesítsék a bevetési időszakokkal kapcsolatos kötelezettségeiket. A készenléti alakulatból való rövid távú bevetést illetően a tagállamok a rövid távú bevetés iránti kötelezettségüket halmozott módon is teljesíthetik oly módon, hogy rövidebb időszakokra több személyzetet vetnek be, vagy hogy a személyzet tagjait több mint négy hónapra vetik be, az éves kétoldalú tárgyalások keretében elfogadott tervezéssel összhangban.
- (63) A tengeri műveletekre vonatkozó művelési terv időben történő rögzítésének sérelme nélkül az Ügynökségnek a lehető legkorábbi szakaszban részletesen tájékoztatnia kell a részt vevő tagállamokat a vonatkozó joghatóságról és az alkalmazandó jogról, különös tekintettel a hajók és légi járművek parancsnokainak előjogaira, az erőszak alkalmazásának feltételeire, valamint a korlátozó vagy szabadságelvonással járó intézkedések foganatosításának feltételeire.
- (64) A készenléti alakulathoz a tagállamok hozzájárulását biztosító emberi erőforrások hosszú távú fejlesztését pénzügyi támogatási rendszerrel kell elősegíteni. E célból célszerű engedélyezni az Ügynökségnek, hogy az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ szerint „költségekhez nem kapcsolódó finanszírozás” keretében a tagállamoknak pályázati felhívás nélkül odaítélt vissza nem térítendő támogatást felhasználja. A pénzügyi támogatásnak lehetővé kell tennie a tagállamok számára további munkatársak felvételét és kiképzését, ami kellő mozgásteret biztosít számukra ahhoz, hogy teljesíteni tudják a készenléti alakulathoz való kötelező hozzájárulásukat. Ennek során figyelembe kell venni, hogy elegendő idő álljon rendelkezésre a felvételre és a kiképzésre, ezért annak az n+2 szabályn kell alapulnia. A célzott pénzügyi rendszernek meg kell találnia a helyes egyensúlyt a szabálytalanságok és csalások kockázata, illetve a kontroll költségei között. E rendelet meghatározza a pénzügyi támogatás elindításának alapvető feltételeit, nevezetesen az Ügynökséghez hosszú távra kirendelt vagy az Ügynökség művelési tevékenységei során legalább négy hónap folytonos vagy nem folytonos időszakra vagy a bevételeket arányosítva négy hónap folytonos vagy nem folytonos időszakra ténylegesen bevetett tisztek számának megfelelő, kellő számú határőr vagy egyéb szakértő felvételét és kiképzését. Mivel tagállami szinten nem állnak rendelkezésre megfelelő és összehasonlítható adatok, a költségalapú finanszírozási rendszer kialakítása túl bonyolult lenne, és nem elégítené ki egy egyszerű, gyors, hatékony és eredményes pénzügyi rendszerrel szemben támasztott követelményeket. Ennélfogva a különböző tagállamoknak e célból nyújtandó finanszírozási összeg megállapításánál célszerű az uniós intézményeknél a III. besorolási csoport 8. besorolási fokozatának 1. fizetési fokozatába tartozó szerződéses alkalmazottak éves illetményének összegét alapul venni, a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével és az egyenlő bánásmód szellemében tagállamonként korrekciós együtthatóval módosítva. A pénzügyi támogatás lebonyolításánál az Ügynökségnek és a tagállamoknak biztosítaniuk kell a társfinanszírozás elvének és a kettős finanszírozás tilalma elvének érvényesülését.
- (65) A hivatali személyzetnek a készenléti alakulat céljából történő felvétele kapcsán a nemzeti szolgálatokra gyakorolt esetleges hatás enyhítése érdekében támogatást kell nyújtani a tagállamok illetékes szolgálatainak a bevetett személyzetet felváltó új személyzet kiképzésére fordított költségek fedezésében.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

- (66) A készenléti alakulat harmadik országok területén történő bevetése céljából az Ügynökségnek ki kell alakítania saját képességeit parancsnoklási és ellenőrzési struktúráihoz, továbbá egy, a csapatok polgári jogi és büntetőjogi felelősségre vonását biztosító eljárást.
- (67) Annak érdekében, hogy a készenléti alakulat 2021. január 1-jétől kezdődően hatékony bevetéseket tudjon végrehajtani, bizonyos határozatokat és végrehajtási intézkedéseket mielőbb meg kell hozni, illetve be kell vezetni. Ezért az Ügynökségnek a tagállamokkal és a Bizottsággal együtt részt kell vennie az igazgatótanács által elfogadandó végrehajtási intézkedések és határozatok kidolgozásában. Ezen előzetes előkészítési folyamatnak magában kell foglalnia az Ügynökség és a tagállamok e rendeletben említett munkaerő-felvételét is.
- (68) Annak érdekében ugyanakkor, hogy biztosított legyen az Ügynökség által szervezett műveleti tevékenységek támogatásának folytonossága, a 2020. december 31-ig végrehajtandó minden bevetést – ideértve a gyorsreagálású állomány által végrehajtottakat is – az (EU) 2016/1624 rendeletnek, valamint a 2019-es éves kétoldalú tárgyalásoknak megfelelően kell megtervezni és végrehajtani. Ennek érdekében az említett rendelet vonatkozó rendelkezéseit csak 2021. január 1-jétől lehet hatályon kívül helyezni.
- (69) Az Ügynökség állománya az Ügynökségre bízott feladatokat akár az Ügynökség székhelyén, akár a készenléti alakulat keretében ellátó személyzet tagjaiból áll. A készenléti alakulatba tartozó hivatali személyzeti tagokat elsősorban csapattagokként kell bevetni. Lehetővé kell tenni, hogy csak korlátozott és világosan meghatározott létszámú hivatali személyzet kerüljön felvételre a készenléti alakulat létrehozásának támogatási feladataihoz, mégpedig a székhelyre.
- (70) A tagállamok technikai eszközeinek önkéntes alapú összevonásában, különösen a nagyméretű eszközök tekintetében tapasztalható tartós hiányosságok kiküszöbölése érdekében az Ügynökségnek rendelkeznie kell a szükséges saját eszközökkel, amelyeket közös műveletek, gyorsreagálású határvédelmi intervenciók vagy bármilyen egyéb műveleti tevékenységek során bevetethet. Ezeket az eszközöket a tagállamoknak a kormányzati szolgálatban álló eszközökként kell engedélyezniük. Bár az Ügynökség már 2011 óta törvényesen szerezhethet be vagy bérelhet magának technikai eszközöket, a költségvetési erőforrások hiánya nagyban akadályozta ennek a lehetőségnek a kihasználását.
- (71) E fejlemények természetes következményeként, illetve a készenléti alakulat létrehozásának alapjául szolgáló ambíciószintnek megfelelően a 2021–2027-re vonatkozó többéves pénzügyi keretből a Bizottság jelentős összeget különített el azért, hogy műveleti igényeinek megfelelően az Ügynökség beszerezhesse, fenntarthassa és működtethesse a szükséges légi, tengeri és szárazföldi eszközöket. Bár a szükséges eszközök, különösen a terjedelmes eszközök beszerzése hosszadalmas folyamat lehet, az operatív bevetések gerincét végül is az Ügynökség saját eszközeinek kell képezniük, amihez rendkívüli körülmények között a tagállamok további hozzájárulásait is igénybe kell venni. Az Ügynökség eszközeit alapvetően az Ügynökség műszaki személyzetének kell működtetnie, amely a készenléti alakulat részét képezi. A javasolt pénzügyi erőforrások hatékony felhasználásának biztosítása érdekében a folyamat alapját egy többéves stratégia jelenti, amelyet az igazgatótanácsnak egy cselekvési terv keretében mielőbb el kell fogadnia. Az Ügynökség fenntartható működését a jövőbeni többéves pénzügyi keretek révén szükséges garantálni, és folyamatosan biztosítani kell az átfogó európai integrált határigazgatást.
- (72) E rendelet végrehajtása során az Ügynökségnek és a tagállamoknak a meglévő emberi erőforrásokat és technikai eszközöket a lehető legjobb módon kell felhasználniuk uniós és nemzeti szinten egyaránt.
- (73) Az Európai Határ- és Parti Őrség új képességeinek hosszú távú fejlesztését össze kell hangolni a tagállamok és az Ügynökség között az európai integrált határigazgatást célzó többéves stratégiai szakpolitikai ciklussal összhangban, figyelembe véve, hogy bizonyos folyamatok hosszadalmasak. Ide tartozik az új határőrök felvétele és képzése – akik pályafutásuk során a tagállamokban, valamint a készenléti alakulat keretében is szolgálhatnak –, az eszközök beszerzése, karbantartása és selejtezése – ahol az interoperabilitási és méretgazdaságossági lehetőségek kihasználására kell törekedni –, valamint az új eszközök és a kapcsolódó technológiák kifejlesztése, ideértve a kutatást is.
- (74) A külső határok legjobb védelmét célzó hosszú távú befektetések optimalizálása érdekében a kapacitási ütemtervnek a tagállamok képességfejlesztési tervét össze kell hangolnia az Ügynökség erőforrásainak többéves tervezési folyamatával.

- (75) Az Ügynökség kibővített megbízatására, a készenléti alakulat létrehozására és a külső határokon megerősített helyszíni jelenlétére, valamint a visszaküldés terén megnövekedett részvételére tekintettel lehetővé kell tenni, hogy az Ügynökség jelentős műveleti tevékenységeinek közelében található helyszíneken képviselői irodákat hozzon létre arra az időre, amíg ezek a tevékenységek folynak, hogy azok összekötőként járjanak el az Ügynökség és a befogadó tagállam között; illetve koordinációs, logisztikai és támogatási feladatokat lássanak el, továbbá előmozdítsák az együttműködést az Ügynökség és a fogadó tagállam között.
- (76) Az ügynökségek között az európai integrált határigazgatás részét képező együttműködés szellemében az Ügynökségnek szorosan együtt kell működnie az összes érintett uniós szervvel, hivatallal és ügynökséggel, különösen az Europollal és az EASO-val. Az együttműködésnek központ szinten, a műveleti területeken és adott esetben a képviselői irodák szintjén kell megvalósulnia.
- (77) A készenléti alakulatok képzése tekintetében az Ügynökségnek és a tagállamoknak – különösen a képzési akadémiaiknak – szorosan együtt kell működniük, és biztosítaniuk kell a képzési programok összehangolását a Szerződésekből fakadó közös értékek előmozdítását. Az Ügynökség számára lehetővé kell tenni, hogy az igazgatótanács jóváhagyását követően ügynökségi képzési központot létesítsen, hogy így tovább segítse a közös európai kultúra képzésbe történő beépítését.
- (78) Az Ügynökségnek emellett közös oktatási tanrendet és képzési eszközöket kell kidolgoznia a határigazgatással és a visszaküldéssel kapcsolatos témákra, beleértve a kiszolgáltatott személyek – köztük a gyermekek – védelmére irányuló célzott képzést is. Emellett további képzéseket és szemináriumokat kell biztosítania az integrált határigazgatási feladatokra vonatkozóan, többek között az illetékes nemzeti szolgálatok tisztviselői számára. Az Ügynökségnek a készenléti alakulat alkalmazottai számára a feladataikkal és hatásköreikkel összefüggő különleges képzéseket kell biztosítania. A képzésnek a vonatkozó uniós és nemzetközi jogra és az alapvető jogokra is ki kell terjednie. Felhatalmazást kell adni az Ügynökségnek arra, hogy a tagállamokkal és harmadik országokkal együttműködve képzési tevékenységeket szervezzen a területükön.
- (79) Az illegális bevándorlás leküzdésére irányuló, átfogó erőfeszítések alapvető elemét képezi és fontos közérdekű ügynek minősül azon harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése, akik valamely tagállamban érvényes beutazási, tartózkodási vagy letelepedési feltételeknek nem, vagy már nem felelnek meg a 2008/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹²⁾ szerint.
- (80) Az Ügynökségnek nagyobb fokú segítséget kell nyújtania a tagállamoknak a harmadik országbeli állampolgárok – az Unió visszaküldési politikájának és a 2008/115/EK irányelvnek megfelelően történő – visszaküldéséhez. Az Ügynökség feladatai közé tartozik különösen az egy vagy több tagállamból kiinduló visszaküldési műveletek koordinálása és megszervezése, valamint a visszaküldési intervenciók megszervezése és levezénylése azon tagállamok visszaküldési rendszerének megerősítése érdekében, amelyeknek fokozott technikai és műveleti segítségnyújtásra van szükségük, amikor az említett irányelvvel összhangban eleget tesznek a harmadik országbeli állampolgárok visszaküldésére irányuló kötelezettségüknek.
- (81) Az alapvető jogok maradéktalan tiszteletben tartásával és anélkül, hogy sértené a tagállamoknak a kiutasítási határozatok meghozatalával kapcsolatos felelősségét, az Ügynökségnek technikai és műveleti segítségnyújtást kell biztosítania a tagállamoknak a visszaküldési folyamatban, ideértve a harmadik országbeli állampolgárok azonosítását és a tagállamok egyéb, visszaküldés előtti és visszaküldéssel kapcsolatos tevékenységeit. Ezen túlmenően az Ügynökségnek az érintett harmadik országok hatóságaival együttműködve támogatnia kell a tagállamokat a visszaküldéshez szükséges úti okmányok beszerzése terén.
- (82) Az érintett tagállam hozzájárulásának függvényében az Ügynökségnek lehetővé kell tennie, hogy az Európa Tanács Kínzás, Embertelen vagy Megalázó Bánásmód vagy Büntetések Megelőzésére Létrehozott Európai Bizottsága a kínzás elleni egyezmény fakultatív jegyzőkönyve értelmében az Európa Tanács tagjai által létrehozott ellenőrzési mechanizmus keretében látogatást tegyen a visszaküldési műveletek helyszínén.
- (83) A visszaküldést végrehajtó tagállamoknak nyújtott segítségnek magában kell foglalnia a nem uniós visszaküldési célországokra vonatkozó, az e rendelet végrehajtása szempontjából releváns gyakorlati információk, úgymint az elérhetőségek, illetve a visszaküldési művelet zökkenőmentes és méltósággal történő lebonyolításához szükséges egyéb logisztikai információk biztosítását. A segítségnyújtásnak magában kell foglalnia egy adat- és információ-megosztási platform működtetését és karbantartását is, amely ahhoz szükséges, hogy az Ügynökség e rendelet szerint technikai és műveleti segítségnyújtást tudjon biztosítani. A platformnak olyan kommunikációs infrastruktúrával kell rendelkeznie, amely lehetővé teszi a statisztikai adatoknak a tagállamok visszatérés-kezelési rendszerei általi automatizált továbbítását.

⁽¹²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/115/EK irányelve (2008. december 16.) a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárainak visszatérésével kapcsolatban a tagállamokban használt közös normákról és eljárásokról (HL L 348., 2008.12.24., 98. o.).

- (84) Egy tagállam és egy harmadik ország között esetlegesen fennálló megállapodás nem mentesíti az Ügynökséget vagy a tagállamokat az uniós vagy a nemzetközi jog szerinti – különösen a visszaküldés tilalmának elve, illetve a kínzás és az embertelen vagy megalázó bánásmód tilalma értelmében fennálló – kötelezettségeik vagy felelősségük alól.
- (85) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a külső határoknál, műveleti szinten a továbbiakban is együttműködjenek más tagállamokkal vagy harmadik országokkal – ideértve a bűnüldözési célú katonai műveleteket is –, amennyiben ez az együttműködés összeegyeztethető az Ügynökség tevékenységével.
- (86) Az európai szinten már rendelkezésre álló adatok, képességek és rendszerek – például a Kopernikusz, az Unió Föld-megfigyelési programja – maximális kihasználása érdekében az Ügynökségnek javítania kell az egyéb uniós szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel, így az EUROPOL-lal, az EASO-val, az EMSA-val, az Európai Unió Műholdközpontjával, az EASA-val és az EATMN hálózatrányítójával folytatott információcserét és együttműködést.
- (87) Az európai integrált határigazgatás másik fontos eleme a harmadik országokkal való együttműködés, amelynek az európai határigazgatási és visszaküldési normák érvényesülését, az információk és kockázatelemzések cseréjét, hatékonyságuk javítása érdekében a visszaküldések végrehajtásának előmozdítását, illetve a határigazgatás és migráció területén harmadik országok támogatását – többek között a készenléti alakulat bevetése révén, amikor a külső határok védelméhez támogatásra van szükség –, valamint az Unió migrációs politikájának hatékony felügyeletét kell szolgálnia.
- (88) Amennyiben a Bizottság azt ajánlja a Tanácsnak, hogy engedélyezze számára harmadik országgal egy jogállásra vonatkozó megállapodás megkötését, a Bizottságnak értékelnie kell a jogállásról szóló megállapodás által lefedett területekkel kapcsolatosan az alapvető jogok helyzetét az adott harmadik országban, és erről tájékoztatnia kell az Európai Parlamentet.
- (89) A harmadik országokkal megvalósuló együttműködésnek az Unió külső tevékenységének keretében, továbbá az Európai Unióról szóló Szerződés (EUSZ) 21. cikkében foglalt alapelvekkel és célkitűzésekkel összhangban kell történnie. A Bizottságnak biztosítania kell az európai integrált határigazgatás és az Unió külső tevékenységének területére érvényes egyéb uniós szakpolitikák, különösen a közös biztonság- és védelempolitika közötti összhangot. A Bizottság munkáját az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének kell segítenie. Erre az együttműködésre különösen az Ügynökség harmadik országok területén vagy harmadik országbeli tisztviselők bevonásával folyó tevékenységeinél kell sort keríteni olyan területeken, mint a kockázatelemzés, a műveletek megtervezése és lebonyolítása, a képzés, az információcsere és az együttműködés.
- (90) Annak biztosítása érdekében, hogy az EUROSUR-ban meglévő információk különösen a harmadik országokban kialakult helyzet tekintetében minél hiánytalanabbak és frissebbek legyenek, akár a tagállamok és harmadik országok között megkötött kétoldalú és többoldalú megállapodások keretében – ideértve a regionális hálózatokat is –, akár pedig az Ügynökség és a harmadik országok illetékes hatóságai között kötött munkamegállapodások révén az Ügynökségnek együtt kell működnie a harmadik országok hatóságaival. E célból az Európai Külügyi Szolgálatnak, valamint az Unió küldöttségeinek és hivatalainak minden, az EUROSUR számára releváns információt rendelkezésre kell bocsátaniuk.
- (91) E rendelet rendelkezéseket tartalmaz a harmadik országokkal való együttműködésről, mivel az ilyen országokkal – többek között, de nem kizárólag, a szomszédos országokkal is – való jól kiépített és állandó információcsere és együttműködés kulcsfontosságú tényező az európai integrált határigazgatás célkitűzései eléréséhez. Alapvető fontosságú, hogy a tagállamok és a harmadik országok közötti bárminemű információcserére és együttműködésre az alapvető jogok teljes mértékű tiszteletben tartása mellett kerüljön sor.
- (92) A harmadik országoknak való segítségnyújtásnak ki kell egészítenie azt a támogatást, amelyet az Ügynökség az európai integrált határigazgatás végrehajtására vonatkozó uniós jogszabályok alkalmazása kapcsán a tagállamoknak nyújt.
- (93) A tagállamok által harmadik országokkal kötött, az európai integrált határigazgatás hatálya alá tartozó területeket érintő két- és többoldalú megállapodások biztonsági szempontból érzékeny információkat tartalmazhatnak. A Bizottságnak ezeket az információkat az alkalmazandó biztonsági szabályokkal összhangban kell kezelnie.

- (94) Átfogó, a határok előtti területekre vonatkozó helyzetkép és kockázatelemzés elkészítéséhez az Ügynökségnek és a nemzeti koordinációs központoknak információt kell gyűjteniük, és egyeztetniük kell a tagállamok által harmadik országokba telepített bevándorlási összekötő tisztviselőkkel, a Bizottsággal, az Ügynökséggel vagy más uniós szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel.
- (95) A hamis és eredeti okmányok online („FADO”) rendszerét a 98/700/IB tanácsi együttes fellépés⁽¹³⁾ hozta létre a Tanács Főtitkárságán belül, lehetővé téve a tagállami hatóságok számára, hogy információ álljon a rendelkezésükre a felderített valamennyi új hamisítási módszerről és az új forgalomban lévő valódi okmányokról.
- (96) 2017. március 27-i következtetéseiben a Tanács megállapította, hogy a FADO-rendszer igazgatása elavult, ezért a bel- és igazságügyi szakpolitika követelményeinek további teljesítéséhez a jogalapjának megváltoztatása szükséges. A Tanács azt is megjegyezte, hogy az okmányokkal való visszaélés területén az Ügynökség által megszerzett tudásra és az általa e területen már elvégzett munkára építve ki lehet használni az ezzel kapcsolatos sinergiákat. Az Ügynökségnek ezért a Tanács Főtitkárságától át kell vennie a FADO-rendszer adminisztrációját, illetve operatív és technikai igazgatását, amint az Európai Parlament és a Tanács elfogadják a FADO-rendszerre vonatkozó, a 98/700/IB együttes fellépés helyébe lépő releváns jogi aktust.
- (97) A FADO-rendszerre vonatkozó releváns jogi aktus elfogadása előtt biztosítani kell a FADO-rendszer teljes működőképességét, amíg az átállást sikeresen végre nem hajtják, és a meglévő adatokat az új rendszerbe át nem töltik. A meglévő adatok tulajdonjoga ezt követően átruházásra kerül az Ügynökséghez.
- (98) A személyes adatok e rendelet keretében történő, Ügynökség általi bármely kezelését az (EU) 2018/1725 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹⁴⁾ megfelelően kell végezni.
- (99) A személyes adatok e rendelet keretében történő, tagállamok általi bármely kezelését az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽¹⁵⁾ vagy adott esetben az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek⁽¹⁶⁾ megfelelően kell végezni.
- (100) A visszaküldéssel összefüggésben a harmadik országbeli állampolgároknál gyakran nincsenek azonosító okmányok, és a személyazonosságuk megállapításában sem működnek együtt, azáltal, hogy elhallgatják az információkat, vagy pontatlan információkat adnak meg. Mivel a visszaküldési eljárások felgyorsításához különös politikai igény fűződik, ezért az Ügynökség számára lehetővé kell tenni, hogy korlátozza az érintettek bizonyos jogait, például megakadályozza, hogy a jogokkal való visszaélés hátráltassa a tagállamok részéről a visszaküldési eljárások megfelelő lebonyolítását és a kiutasítási határozatok sikeres végrehajtását, vagy lehetlenné tegye az Ügynökség feladatainak hatékony ellátását. Különösen az adatkezelés korlátozásához való jog gyakorlása jelentős késedelmet okozhat és akadályozhatja a visszaküldési műveletek végzését. Továbbá, bizonyos esetekben a harmadik országbeli állampolgár hozzáférési joga veszélyeztetheti a visszaküldési műveletet, mivel növeli a szökés veszélyét, ha az érintett megtudja, hogy az Ügynökség egy tervezett visszaküldési művelettel kapcsolatban kezeli az adatait. Másrészt a helyesbítéshez való jog növelheti annak kockázatát, hogy a szóban forgó harmadik országbeli állampolgár pontatlan adatok megadásával félrevezeti a hatóságokat. Annak lehetővé tétele érdekében, hogy az Ügynökség az érintettek egyes jogait korlátozza, lehetővé kell tenni az Ügynökség számára, hogy az ilyen korlátozásokra vonatkozó belső szabályokat fogadjon el.

⁽¹³⁾ Együttes fellépés (1998. december 3.), amelyet a Tanács az Európai Unióról szóló szerződés K.3 cikke alapján fogadott el az Európai Képviseleti Rendszer (FADO) felállításáról (98/700/IB) (HL L 333., 1998.12.9., 4. o.).

⁽¹⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1725 rendelete (2018. október 23.) a természetes személyeknek a személyes adatok uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek általi kezelése tekintetében való védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 45/2001/EK rendelet és az 1247/2002/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 295., 2018.11.21., 39. o.).

⁽¹⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet) (HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

⁽¹⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádlás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

- (101) Annak érdekében, hogy a visszaküldés területén meglévő feladatait megfelelően elláthassa – ideértve azt is, hogy segítséget nyújtson a tagállamoknak a visszaküldési eljárások megfelelő lebonyolításában és a kiutasítási határozatok sikeres végrehajtásában –, illetve a visszaküldési műveletek felgyorsítása érdekében arra is szükség lehet, hogy az Ügynökség harmadik országoknak továbbítsa a visszatérésre kötelezett személyek személyes adatait. A nem uniós visszaküldési célországok sokszor nem tartoznak a Bizottság által – az (EU) 2016/679 rendelet 45. cikke vagy az (EU) 2016/680 irányelv 36. cikke alapján – elfogadott megfelelőségi határozatok hatálya alá, továbbá gyakran előfordul, hogy nem kötöttek visszafogadási megállapodást az Unióval vagy nem áll szándékukban ilyen megállapodást kötni vagy más módon – az (EU) 2018/1725 rendelet 48. cikke szerinti vagy az (EU) 2016/680 irányelv 37. cikkét átültető nemzeti rendelkezések szerinti – megfelelő biztosítékokat nyújtani. Azonban a visszatérési kötelezettség hatálya alá tartozó, jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok fő származási országaival folytatott együttműködés során tett széles körű uniós erőfeszítések ellenére nem minden esetben szavatolható, hogy e harmadik országok rendszeresen teljesítik a nemzetközi jogban meghatározott, saját állampolgáraik visszafogadására vonatkozó kötelezettséget. Az Unió vagy a tagállamok által megkötött vagy tárgyalási szakaszban lévő és a személyes adatok vonatkozásában megfelelő biztosítékokat nyújtó visszafogadási megállapodások e harmadik országoknak csak egy szűk körét érintik. Ha nem léteznek még ilyen megállapodások, az Unió visszaküldési műveleteinek felgyorsítása céljából az Ügynökségnek továbbítania kell a személyes adatokat, amennyiben teljesülnek az (EU) 2018/1725 rendelet 50. cikke (1) bekezdésének d) pontjában megállapított feltételek.
- (102) A személyes adatok tagállamok általi, harmadik országok részére történő továbbítását az (EU) 2016/679 rendelettel, illetve az (EU) 2016/680 irányelvvvel összhangban kell végezni. Visszafogadási megállapodás hiányában, a megfelelőségi határozat elfogadására vagy a megfelelő garanciák nyújtására vonatkozó követelmény alóli kivételként lehetővé kell tenni a személyes adatok harmadik országbeli hatóságok részére történő továbbítását az Unió visszaküldési politikájának végrehajtása céljából. Lehetővé kell tenni az (EU) 2016/679 rendelet 49. cikke és az (EU) 2016/680 irányelv 38. cikke szerinti különös helyzetekre vonatkozó eltérés alkalmazását, az említett cikkeken meghatározott feltételek mellett.
- (103) E rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és az EUSZ 2. és 6. cikke, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: a Charta) által elismert alapelveket, különösen az emberi méltóság tiszteletben tartását, az élethez való jogot, a kínzás és az embertelen vagy megalázó bánásmód és büntetés tilalmát, az emberkereskedelem tilalmát, a szabadsághoz és biztonsághoz való jogot, a személyes adatok védelméhez való jogot, a dokumentumokhoz való hozzáférés jogát, a menedékkjogot, továbbá a kitoloncolással és a kiutasítással szembeni védelmet, a visszaküldés tilalmát, a megkülönböztetés tilalmát, valamint a gyermekek jogait.
- (104) Ez a rendelet létrehozza az Ügynökség panaszkezelési mechanizmusát, amelyben közreműködik az alapjogi tisztviselő, és amelynek célja az alapvető jogok tiszteletben tartásának biztosítása az Ügynökség valamennyi tevékenysége során. Ennek egy olyan adminisztratív jellegű mechanizmusnak kell lennie, amelyben az Ügynökséghez beérkező panaszok kezeléséért a megfelelő ügyintézéshez való jog szellemében az alapjogi tisztviselő felel. Az alapjogi tisztviselőnek meg kell vizsgálnia a panasz befogadhatóságát, nyilvántartásba kell vennie a befogadható panaszokat, minden nyilvántartásba vett panaszt továbbítania kell az ügyvezető igazgatónak, a csapatok tagjaival kapcsolatos panaszokat továbbítania kell a küldő tagállamnak, és nyilvántartásba kell vennie az Ügynökség vagy az adott tagállam által a panasz nyomán hozott intézkedésekre vonatkozó információkat. A mechanizmusnak hatékonynak kell lennie, biztosítva, hogy a panaszokat megfelelően kivizsgálják. A panaszkezelési mechanizmus független a közigazgatási és igazságügyi jogorvoslati lehetőségektől, és nem feltétele az ilyen jogorvoslat igénybevétele. A bűnügyi nyomozásokat a tagállamoknak kell lefolytatniuk. Az átláthatóság és az elszámoltathatóság növelése érdekében az Ügynökség éves jelentése keretében tájékoztatást nyújt a panaszkezelési mechanizmusról. A jelentésnek különösen ki kell térnie a beérkezett panaszok számára, az alapvető jogok megsértésének típusaira, az érintett műveletekre és – amennyiben lehetséges – az Ügynökség és a tagállamok által a panaszok nyomán hozott intézkedésekre. Az alapjogi tisztviselő az Ügynökség minden tevékenysége tekintetében hozzáféréssel rendelkezik az alapvető jogok tiszteletben tartását érintő valamennyi információhoz. Az alapjogi tisztviselő számára biztosítani kell az ahhoz szükséges erőforrásokat és személyzetet, hogy hatékonyan elláthassa valamennyi feladatát e rendelettel összhangban. Az alapjogi tisztviselő számára biztosított személyzetnek az Ügynökség kibővített tevékenységi körének és hatáskörének megfelelő készségekkel és szolgálati idővel kell rendelkeznie.
- (105) Az Ügynökségnek technikai és műveleti kérdésekben, valamint jogi, adminisztratív és pénzügyi szempontból függetlennek kell lennie. Ebből a célból szükségszerű és helyénvaló, hogy az Ügynökség olyan jogi személyiséggel rendelkező uniós szerv legyen, amely az e rendelet által ráruházott végrehajtási hatásköröket gyakorolja.
- (106) A Bizottságnak és a tagállamoknak képviseltetniük kell magukat az Ügynökség felett felügyeletet gyakorló igazgatótanácsban. Az igazgatótanácsnak lehetőség szerint a határigazgatásért felelős nemzeti szolgálatok operatív vezetőiből vagy azok képviselőiből kell állnia. Az igazgatótanácsban képviselt feleknek az igazgatótanács munkája folytonosságának biztosítása érdekében törekedniük kell arra, hogy korlátozzák képviselőik fluktuációját.

Az igazgatótanácsot fel kell ruházni a szükséges jogkörökkel, hogy megállapítsa az Ügynökség költségvetését, ellenőrizze annak végrehajtását, megfelelő pénzügyi szabályokat fogadjon el, megállapítsa az Ügynökség döntéshozatalára vonatkozó átlátható munkarendet, illetve kinevezze az ügyvezető igazgatót és a három ügyvezető-igazgató-helyettest, akiket külön-külön meg kell bízni az Ügynökség hatáskörébe tartozó bizonyos feladatokkal, így például a készenléti alakulat irányításával, az Ügynökség visszaküldésekkel kapcsolatos feladatainak felügyeletével vagy a nagy kiterjedésű informatikai rendszerekbe való bekapcsolódással. Az Ügynökséget a decentralizált uniós ügynökségekre vonatkozó, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság által 2012. július 19-én elfogadott közös megközelítés elveit figyelembe véve kell irányítani és működtetni.

- (107) Tekintettel arra, hogy az Európai Parlament érintett az e rendelet által szabályozott kérdésekben, az igazgatótanács elnöke számára lehetővé kell tenni, hogy meghívja az Európai Parlament egy szakértőjét, hogy részt vegyen az igazgatótanács ülésein.
- (108) Az igazgatótanácsnak minden évben el kell készítenie egy egységes programozási dokumentumot. E dokumentum elkészítésekor az igazgatótanácsnak figyelembe kell vennie a decentralizált ügynökségek forrásaival foglalkozó intézményközi munkacsoport ajánlásait.
- (109) Az Ügynökség függetlenségének biztosítása érdekében részére önálló költségvetést kell megállapítani, amelynek bevételei nagyrészt az Uniótól származó hozzájárulásból erednek. Az Ügynökség költségvetését a teljesítményalapú költségvetés-tervezés elvével összhangban kell kidolgozni, figyelembe véve az Ügynökség célkitűzéseit és feladatainak elvárt eredményeit. Az uniós hozzájárulás és az Unió általános költségvetése terhére nyújtott minden más támogatás tekintetében az uniós költségvetési eljárást kell alkalmazni. Az elszámolások ellenőrzését a Számvevőszéknek kell végeznie. Kivételes helyzetekben, amikor a rendelkezésre álló költségvetés elégtelennek bizonyul, és a költségvetési eljárás nem teszi lehetővé a gyorsan kialakuló helyzetekre való megfelelő reagálást, az Ügynökség számára lehetővé kell tenni, hogy az uniós alapokból támogatást kapjon feladatai teljesítéséhez.
- (110) Az ügyvezető igazgatónak, mint engedélyezésre jogosult tisztviselőnek rendszeresen értékelnie kell az Ügynökség tevékenységeihez kapcsolódó pénzügyi kockázatokat, és az Ügynökségre alkalmazandó pénzügyi kerettel összhangban meg kell tennie a szükséges kockázatsökkentő intézkedéseket, és erről tájékoztatnia kell az igazgatótanácsot.
- (111) A következő években az Ügynökségnek várhatóan nehéz körülményekkel szembesülve kell teljesítenie a lehető legszélesebb földrajzi szempontok alapján a szakképzett személyzet felvételével és megtartásával kapcsolatos különleges igényeket.
- (112) A közös felelősségvállalás szellemében az Ügynökségnek elő kell írnia, hogy az általa alkalmazott személyzet, különösen a készenléti alakulatok hivatali személyzete – ideértve a műveleti tevékenységek során bevetett hivatali személyzetet is – a tagállamok által kirendelt vagy alkalmazott személyzettel megegyező szintű képzettséggel, szaktudással és szakmai felkészültséggel rendelkezzen. Ezért az Ügynökségnek felül kell vizsgálnia és értékelnie kell, hogy a hivatali személyzete a határellenőrzés és a visszaküldés működési tevékenységei során megfelelően jár-e el.
- (113) A 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁷⁾ korlátozás nélkül kell alkalmazni az Ügynökségre, és az Ügynökségnek csatlakoznia kell az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Közösségek Bizottsága között az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz⁽¹⁸⁾.
- (114) Az (EU) 2017/1939 tanácsi rendelettel⁽¹⁹⁾ összhangban az Európai Ügyészség számára lehetővé kell tenni, hogy nyomozást folytasson és vádhatósági eljárást folytasson le az (EU) 2017/1371 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁰⁾ szerint a csalás és az Unió pénzügyi érdekeit sértő egyéb bűncselekmények tekintetében.

⁽¹⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

⁽¹⁸⁾ HL L 136., 1999.5.31., 15. o.

⁽¹⁹⁾ A Tanács (EU) 2017/1939 rendelete (2017. október 12.) az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről (HL L 283., 2017.10.31., 1. o.).

⁽²⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1371 irányelve (2017. július 5.) az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás ellen büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 198., 2017.7.28., 29. o.).

- (115) Az Ügynökségre alkalmazni kell az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽²¹⁾. Az Ügynökségnek a lehető legátláthatóbb módon, műveleti céljának veszélyeztetése nélkül kell végeznie tevékenységét. Minden információt nyilvánosságra kell hoznia valamennyi tevékenységéről. Hasonlóképpen biztosítania kell, hogy a nyilvánosság és az érdekelt felek késlekedés nélkül tájékoztatást kapjanak a munkájáról.
- (116) Az Ügynökségnek tevékenységéről a lehető legkimerítőbb módon be kell számolnia az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak is.
- (117) A Bizottságnak el kell végeznie e rendelet értékelését. Az értékelésnek arra is ki kell térnie, hogy a jelöltek képzettségének és földrajzi egyensúlyának biztosítása szempontjából az Ügynökség mint munkáltató mennyire vonzó a hivatali személyzet felvételéhez.
- (118) Az e rendeletben említett külső határok azok a határok, amelyekre az (EU) 2016/399 rendelet II. címének rendelkezései alkalmazandók, és amelyek az EUSZ-hez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez (EUMSZ) csatolt, az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló 19. jegyzőkönyvvel összhangban magukban foglalják a schengeni tagállamok külső határait is.
- (119) E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek⁽²²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (120) mivel e rendelet céljait – nevezetesen a külső határok integrált igazgatására szolgáló rendszer kidolgozását és megvalósítását, és ezáltal a schengeni térség megfelelő működésének biztosítását – a tagállamok összehangolás hiányában nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban – a belső határokon történő határelőellenőrzés hiánya, a külső határokon jelentkező jelentős migrációs kihívások és a szóban forgó határokon való átkelés hatékony ellenőrzésének és az Unión belüli magas szintű belső biztonsághoz való hozzájárulás szükségessége miatt – e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (121) Izland és Norvégia tekintetében ez a rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között kötött, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás⁽²³⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK tanácsi határozat⁽²⁴⁾ 1. cikkének A. pontjában említett területhez tartoznak. Az Európai Közösség, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, ezen államoknak az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökségben való részvételének módjáról szóló megállapodás⁽²⁵⁾ meghatározza az említett országoknak az Ügynökség munkájában való részvételére vonatkozó szabályokat, köztük a pénzügyi hozzájárulásokra és a személyzetre vonatkozó rendelkezéseket.
- (122) Svájc tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás⁽²⁶⁾ értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2008/146/EK tanácsi határozat⁽²⁷⁾ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikkének A. pontjában említett területhez tartoznak.

⁽²¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréséről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

⁽²²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽²³⁾ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

⁽²⁴⁾ A Tanács 1999/437/EK határozata (1999. május 17.) az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról kötött megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról (HL L 176., 1999.7.10., 31. o.).

⁽²⁵⁾ HL L 188., 2007.7.20., 19. o.

⁽²⁶⁾ HL L 53., 2008.2.27., 52. o.

⁽²⁷⁾ A Tanács 2008/146/EK határozata (2008. január 28.) az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 53., 2008.2.27., 1. o.).

- (123) Liechtenstein tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz⁽²⁸⁾ való csatlakozásáról aláírt jegyzőkönyv értelmében a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek az 1999/437/EK határozatnak a 2011/350/EU tanácsi határozat⁽²⁹⁾ 3. cikkével együtt értelmezett 1. cikke A. pontjában említett területhez tartoznak.
- (124) Az egyrészről az Európai Közösség, másrészről pedig a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség között létrejött, e két államnak az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökségben való részvétele módjáról szóló megállapodás⁽³⁰⁾ meghatározza az említett országoknak az Ügynökség munkájában való részvételére vonatkozó szabályokat, köztük a pénzügyi hozzájárulásokra és a személyzetre vonatkozó rendelkezéseket.
- (125) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó. Mivel e rendelet a schengeni vívmányokon alapul, Dánia az említett jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően az e rendeletről szóló tanácsi döntést követő hat hónapos időszakon belül határoz arról, hogy azt nemzeti jogában végrehajtja-e.
- (126) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában az Egyesült Királyság a 2000/365/EK tanácsi határozattal⁽³¹⁾ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (127) Ez a rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését képezi, amelyek alkalmazásában Írország a 2002/192/EK tanácsi határozattal⁽³²⁾ összhangban nem vesz részt. Ennélfogva Írország nem vesz részt a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (128) Az Ügynökségnek – az igazgatótanács által eseti jelleggel rögzített szabályokkal összhangban – meg kell könnyítenie olyan meghatározott tevékenységek megszervezését, amelyek során a tagállamok igényt tarthatnak az Írország és az Egyesült Királyság által esetlegesen felajánlott szakértelemre és eszközökre. Ennek érdekében Írország képviselői meghívhatók az igazgatótanács üléseire azért, hogy az ilyen meghatározott tevékenységek előkészítésében teljes mértékben részt tudjanak venni. Az Egyesült Királyság képviselői addig a napig hívhatók meg az igazgatótanács üléseire, amelytől a Szerződés az EUSZ 50. cikkének (3) bekezdése értelmében az Egyesült Királyságra már nem alkalmazhatók.
- (129) Bár az Egyesült Királyság nem vesz részt ebben a rendeletben, tagállamként fennálló helyzetére tekintettel lehetőséget kapott arra, hogy együttműködjön az Európai Határ- és Parti Órséggel. Tekintettel arra, hogy az Egyesült Királyság bejelentette az Unióból való kilépési szándékát az EUSZ 50. cikke szerint, az Egyesült Királysággal e rendelet alapján való operatív együttműködésre vonatkozó különleges előírásokat addig a napig kell alkalmazni, amelytől a Szerződés az EUSZ 50. cikkének (3) bekezdése értelmében az Egyesült Királyságra már nem alkalmazhatók, vagy, feltéve, hogy az Egyesült Királysággal a Szerződés 50. cikke alapján az ilyen különleges előírásokat szabályozó kilépési megállapodás hatályba lép.
- (130) Gibraltár határainak megállapítása a Spanyol Királyság és az Egyesült Királyság között vita tárgyát képezi.
- (131) E rendelet Gibraltár határait való alkalmazhatóságának felfüggesztése nem jelent semmiféle változást az érintett államok álláspontjára nézve.

⁽²⁸⁾ HL L 160., 2011.6.18., 21. o.

⁽²⁹⁾ A Tanács 2011/350/EU határozata (2011. március 7.) az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti, a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló, különösen a belső határokon történő ellenőrzés megszüntetéséhez és a személyek mozgásához kapcsolódó társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvnek az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 160., 2011.6.18., 19. o.).

⁽³⁰⁾ HL L 243., 2010.9.16., 4. o.

⁽³¹⁾ A Tanács 2000/365/EK határozata (2000. május 29.) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 131., 2000.6.1., 43. o.).

⁽³²⁾ A Tanács 2002/192/EK határozata (2002. február 28.) Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről (HL L 64., 2002.3.7., 20. o.).

- (132) Az európai adatvédelmi biztossal a 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³³⁾ 28. cikkének (2) bekezdésével összhangban 2018. november 7-én konzultációt folytattak, és a biztos 2018. november 30-án nyilvánított véleményt.
- (133) E rendelet célja az (EU) 2016/1624 és az 1052/2013/EU rendelet rendelkezéseinek módosítása és kiterjesztése. Mivel nagyszámú és lényeges módosításról van szó, az egyértelműség érdekében az említett jogi aktusokat fel kell váltani és hatályon kívül kell helyezni,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

EURÓPAI HATÁR- ÉS PARTI ÓRSÉG

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet létrehozza az Európai Határ- és Parti Órséget a külső határokon az európai integrált határigazgatás biztosítása érdekében, azzal a céllal, hogy a külső határokat hatékonyan, és az alapvető jogokat teljes mértékben tiszteletben tartva igazgassák, valamint hogy növekedjen az uniós visszaküldési politika hatékonysága.

Ez a rendelet a külső határokon jelentkező migrációs kihívások és potenciális jövőbeli kihívások és fenyegetések kezelésére irányul. E rendelet biztosítja az Unión belül a belső biztonság magas szintjét, az alapvető jogok teljes tiszteletben tartása mellett, ugyanakkor megőrizve az Unión belül a személyek szabad mozgását. E rendelet hozzájárul a határokon átnyúló bűnözés felderítéséhez, megelőzéséhez és az ellene folytatott küzdelemhez a külső határokon.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „külső határok” az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikkének 2. pontjában meghatározott külső határok;
2. „határátkelőhely”: az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikkének 8. pontjában meghatározott határátkelőhely;
3. „határellenőrzés”: az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott határellenőrzés;
4. „határforgalom-ellenőrzés”: az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikkének 11. pontjában meghatározott határforgalom-ellenőrzés;
5. „határőrizet”: az (EU) 2016/399 rendelet 2. cikkének 12. pontjában meghatározott határőrizet;
6. „légi határellenőrzés”: a tagállamok területéről érkező vagy a tagállamok területére tartó, személyzet által kezelt vagy pilóta nélküli légi jármű és utasai vagy áruai bármely olyan repülésének ellenőrzése, amely nem minősül a (EU) 2016/399 rendelet 2. cikke 3. pontjában meghatározott belső légi járatnak;
7. „helyzetismeret”: határokon átnyúló illegális tevékenységek monitoringjának, felderítésének, azonosításának, nyomon követésének és megértésének képessége annak érdekében, hogy az új információk és a már meglévő tudás egyesítésével alapos indokokkal támasszák alá a reagálási intézkedéseket, és fokozottabban tudják csökkenteni a migránsok körében a külső határokon, azok mentén vagy azok közelében bekövetkező halálesetek számát;
8. „reagálási képesség”: a határokon átnyúló illegális tevékenységek elleni, a külső határokon, azok mentén vagy azok közelében történő fellépésre való képesség, beleértve a megfelelő reagáláshoz szükséges eszközöket és határidőket;
9. „EUROSUR”: a tagállamok és az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség közötti információcseré és együttműködés kerete;

⁽³³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

10. „helyzetkép”: különböző hatóságok, érzékelő eszközök, platformok és egyéb források által biztosított olyan, földrajzi vonatkozású közel valós idejű adatok és információk összesítése, amelyeket biztonságos kommunikációs és információs csatornákon keresztül továbbítanak, és amelyek feldolgozhatóak, szelektíven megmutathatóak és más releváns hatóságokkal megoszthatóak a külső határokon és a határok előtti területeken, azok mentén vagy azok közelében helyzetismeret kialakítása és a reagálási képesség támogatása érdekében;
11. „külső határszakasz”: egy tagállam külső határának egésze, illetve annak egy része, a nemzeti jog szerint, vagy a nemzeti koordinációs központ vagy egyéb illetékes nemzeti hatóság meghatározása alapján;
12. „határokon átnyúló bűnözés”: a külső határokon, azok mentén vagy azok közelében elkövetett vagy megkísérelt minden, határokon átnyúló dimenzióval rendelkező súlyos bűncselekmény;
13. „határok előtti területek”: a külső határokon túl elhelyezkedő olyan földrajzi terület, amely a külső határok kockázatelemzés és helyzetismeret révén történő igazgatása szempontjából releváns;
14. „rendkívüli esemény”: a külső határokon, azok mentén vagy azok közelében kialakult, az illegális bevándorláshoz, a határokon átnyúló bűnözéshez vagy a migránsok életét fenyegető veszélyhez kapcsolódó helyzet;
15. „hivatali személyzet”: az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség által a 259/68/EGK, Euratom, ESZAK tanácsi rendeletben⁽³⁴⁾ foglalt, az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatával (a továbbiakban: a személyzet szabályzat), valamint az Európai Unió egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeivel (a továbbiakban: az alkalmazási feltételek) összhangban alkalmazott személyzet;
16. „műveleti személyzet”: az Európai Határ- és Parti Őrség készenléti alakulatát alkotó határőrök, visszaküldést végrehajtó hatósági kísérők, visszaküldési szakértők és egyéb releváns személyzet, az 54. cikk (1) bekezdésében meghatározott négy kategóriával összhangban, akik adott esetben a végrehajtási hatáskörrel rendelkező csapatok tagjaként járnak el, továbbá az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer (ETIAS) működéséért felelős hivatali személyzet, akik csapatok tagjaként nem vehetők be;
17. „csapatok tagja”: az Európai Határ- és Parti Őrség készenléti alakulatának határigazgatási csapatokhoz, migrációkezelést támogató csapatokhoz és visszaküldési csapatokhoz kiküldött tagja;
18. „határigazgatási csapatok”: a külső határokon folytatott közös műveletek, valamint a tagállamokban és harmadik országokban folytatott gyorsreagálású határvédelmi intervenciók során bevetendő, az Európai Határ- és Parti Őrség készenléti alakulatából létrehozott csapatok;
19. „migrációkezelést támogató csapatok”: szakértői csapatok, amelyek technikai és műveleti erősítést nyújtanak a tagállamoknak többek között a migrációs csomópontoknál, és amelyek a műveleti személyzetből, az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal (EASO) és az Europol szakértőiből, valamint adott esetben az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége (FRA), más uniós szervek, hivatalok és ügynökségek, valamint a tagállamok szakértőiből állnak;
20. „fogadó tagállam”: az a tagállam, amelyben közös művelet, gyorsreagálású határvédelmi intervenció, visszaküldési művelet vagy visszaküldési intervenció végrehajtására kerül sor, vagy amelyben az említettek bármelyikének elindítására kerül sor, vagy ahol migrációkezelést támogató csapatot vetnek be;
21. „küldő tagállam”: az a tagállam, ahonnan a személyzet tagját az Európai Határ- és Parti Őrség készenléti alakulatához küldik vagy kirendelik;
22. „részt vevő tagállam”: az a tagállam, amely az Európai Határ- és Parti Őrség készenléti alakulata részére műszaki eszközök vagy személyzet rendelkezésre bocsátásával közös műveletben, gyorsreagálású határvédelmi intervencióban, visszaküldési műveletben, visszaküldési intervencióban vagy migrációkezelést támogató csapat bevetésében vesz részt, valamint az a tagállam, amely műszaki eszközök vagy személyzet rendelkezésre bocsátásával visszaküldési műveletekben vagy visszaküldési intervenciókban vesz részt, de nem fogadó tagállam;

⁽³⁴⁾ HL L 56., 1968.3.4., 1. o.

23. „migrációs csomópont” (hotspot area): a fogadó tagállam kérésére létrehozott olyan terület, amelyen a fogadó tagállam, a Bizottság, az érintett uniós ügynökségek és a részt vevő tagállamok együttműködnek a külső határokhoz érkező migránsok számának jelentős megnövekedésével járó, aránytalanul nagy – meglévő vagy potenciális – migrációs kihívás kezelése érdekében;
24. „visszaküldés”: a 2008/115/EK irányelv 3. cikkének 3. pontjában meghatározott kiutasítás.
25. „kiutasítási határozat”: olyan közigazgatási vagy bírósági határozat vagy intézkedés, amely valamely harmadik országbeli állampolgár tartózkodásának jogellenességét állapítja meg vagy mondja ki, és visszatérési kötelezettséget állapít meg vagy mond ki, a 2008/115/EK irányelvvel összhangban;
26. „visszatérésre kötelezett személy”: az a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgár, akivel szemben jogerős kiutasítási határozatot hoztak;
27. „visszaküldési művelet”: az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség által szervezett vagy koordinált művelet, amely egy vagy több tagállam számára nyújtott technikai és műveleti erősítést foglal magában, és amelynek keretében visszatérésre kötelezett személyeket toloncolnak ki vagy ilyen személyek távoznak önkéntesen egy vagy több tagállamból, tekintet nélkül a szállítóeszközre;
28. „visszaküldési intervenció”: az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség azon tevékenysége, amelynek keretében visszaküldési csapatok bevetése és visszaküldési műveletek megszervezése révén fokozott technikai és műveleti segítséget nyújt a tagállamoknak;
29. „visszaküldési csapatok”: az Európai Határ- és Parti Őrség készenléti alakulatából létrehozott csapatok, amelyeket visszaküldési műveletek, a tagállamokban végrehajtott visszaküldési intervenciók vagy a visszaküldéssel kapcsolatos feladatok végrehajtásához kapcsolódó egyéb műveleti tevékenységek során vetnek be;
30. „bevándorlási összekötő tisztviselő”: az (EU) 2019/1240 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁵⁾ 2. cikkének 1. pontjában meghatározott bevándorlási összekötő tisztviselő.

3. cikk

Európai integrált határigazgatás

- (1) Az európai integrált határigazgatás a következő elemeket foglalja magában:
 - a) határellenőrzés, beleértve a jogszerű határátlépések elősegítésével kapcsolatos intézkedéseket és adott esetben: a külső határokon a határokon átnyúló bűnözés – különösen a migránsok csempészése, az emberkereskedelem és a terrorizmus – megelőzésével és felderítésével kapcsolatos intézkedéseket; valamint a kiszolgáltatott személyek és kísérő nélküli kiskorúak azonosítására szolgáló mechanizmusok és eljárások bevezetését, illetve a nemzetközi védelemre szoruló vagy azt kérelmezni szándékozó személyek azonosításával, tájékoztatásával és továbbirányításával kapcsolatos intézkedéseket;
 - b) a tengeren bajba jutott személyek felkutatására és mentésére irányuló, a 656/2014/EU rendelettel és a nemzetközi joggal összhangban indított és végrehajtott műveletek, a tengeri határőrizeti műveletek során előforduló helyzetekben;
 - c) a belső biztonságot fenyegető kockázatok és a külső határok működését vagy biztonságát esetlegesen érintő fenyegetések elemzése;
 - d) információcsere és együttműködés a tagállamok között az e rendelet hatálya alá tartozó területeken, valamint információcsere és együttműködés a tagállamok és az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség között, ideértve az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség által koordinált támogatást is;
 - e) ügynökségek közötti együttműködés az egyes tagállamokban a határellenőrzésért vagy a határoknál végzett egyéb feladatokért felelős nemzeti hatóságok, valamint az egyes tagállamokban a visszaküldésért felelős hatóságok között, ideértve a rendszeres információcserét a meglévő információcsere-eszközökön keresztül, beleértve adott esetben az alapvető jogok védelméért felelős nemzeti szervekkel való együttműködést is;

⁽³⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1240 rendelete (2019. június 20.) a bevándorlási összekötő tisztviselők európai hálózatának létrehozásáról (HL L 198., 2019.7.25., 88. o.).

- f) együttműködés az érintett uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek között az e rendelet hatálya alá tartozó területeken, többek között rendszeres információcsere révén;
- g) együttműködés harmadik országokkal az e rendelet hatálya alá tartozó területeken, különös figyelmet fordítva a szomszédos harmadik országokra és azon harmadik országokra, amelyek a kockázatelemzés szerint az illegális bevándorlás származási vagy tranzitországai;
- h) a schengeni térségben a határőrizethez kapcsolódó technikai és műveleti intézkedések, amelyek célja az illegális bevándorlás kezelése és a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem hatékonyságának javítása;
- i) azon harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése, akikkel szemben valamely tagállam kiutasítási határozatot hozott;
- j) csúcstechnológiás eszközök, többek között nagyléptékű információs rendszerek alkalmazása;
- k) a határigazgatásra vonatkozó uniós jog végrehajtását biztosító minőségellenőrzési mechanizmus, különösen a schengeni értékelési mechanizmus, a sebezhetőségi értékelés és az esetleges nemzeti mechanizmusok;
- l) szolidaritási mechanizmusok, különösen uniós finanszírozási eszközök.

(2) Az alapvető jogok, az oktatás és a képzés, valamint a kutatás és az innováció az európai integrált határigazgatás átfogó elemei.

4. cikk

Európai Határ- és Parti Őrség

Az Európai Határ- és Parti Őrséget a tagállamok határigazgatásért felelős nemzeti hatóságai – határellenőrzési feladataiknak megfelelő mértékben ideértve a parti őrségeket is –, a visszaküldésért felelős nemzeti hatóságok, valamint az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség (a továbbiakban: az Ügynökség) alkotják.

5. cikk

Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség

(1) Az Ügynökséget e rendelet szabályozza.

(2) Az Ügynökség magában foglalja az Európai Határ- és Parti Őrség 54. cikkben említett készenléti alakulatát (a továbbiakban: a készenléti alakulat), amely az I. melléklettel összhangban legfeljebb 10 000 fős műveleti személyzettel rendelkezik.

(3) Annak érdekében, hogy biztosítsa a koherens európai integrált határigazgatást, az Ügynökség megkönnyíti és eredményesebbé teszi a külső határok igazgatására vonatkozó uniós intézkedések, különösen az (EU) 2016/399 rendelet, valamint a visszaküldésre vonatkozó uniós intézkedések alkalmazását.

(4) Az Ügynökség hozzájárul az uniós jog – köztük az alapvető jogok területén született uniós vívmányok és különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: a Charta) – folyamatos és egységes alkalmazásához a külső határokon. Hozzájárulása kiterjed a bevált gyakorlatok megosztására is.

6. cikk

Elszámoltathatóság

Az Ügynökség e rendeletnek megfelelően az Európai Parlament és a Tanács felé elszámolási kötelezettséggel tartozik.

7. cikk

Megosztott felelősség

(1) Az Európai Határ- és Parti Őrség az Ügynökség és a határigazgatásért felelős nemzeti hatóságok – tengeri határőrzeti műveleteiknek és egyéb határellenőrzési feladataiknak megfelelő mértékben ideértve a parti őrségeket is – között megosztott felelősséggel valósítja meg az európai integrált határigazgatást. Továbbra is elsődlegesen a tagállamok felelőssége marad a külső határok hozzájuk tartozó szakaszainak igazgatása.

(2) Az Ügynökség az érintett tagállam kérésére, vagy saját kezdeményezésére az érintett tagállammal egyetértésben technikai és műveleti segítséget nyújt az e rendelet 48. cikkében említett visszaküldéshez kapcsolódó intézkedések végrehajtásához. A 2008/115/EK irányelvvel összhangban továbbra is kizárólag a tagállamok felelősek a kiutasítási határozatok kibocsátásáért és a visszatérésre kötelezett személyek őrizetben tartására vonatkozó intézkedések elfogadásáért.

(3) A tagállamok a külső határaink igazgatását és a kiutasítási határozatok végrehajtását az Ügynökséggel szorosan együttműködve, saját érdekükben és valamennyi tagállam közös érdekében, az uniós jognak teljes mértékben megfelelően – ideértve az alapvető jogok tiszteletben tartását is – és a 8. cikkben említett, az európai integrált határigazgatást célzó többéves stratégiai szakpolitikai ciklussal összhangban biztosítják.

(4) Az Ügynökség a külső határok igazgatásához és a kiutasítási határozatok végrehajtásához kapcsolódó uniós intézkedések alkalmazását a visszaküldéssel kapcsolatos tagállami fellépések megerősítésével, értékelésével és koordinációjával, valamint technikai és működési segítségnyújtással támogatja ezen intézkedések végrehajtása során és visszaküldési ügyekben. Az Ügynökség nem támogat semmiféle, a belső határokon végzett ellenőrzésekkel kapcsolatos intézkedést, és nem vesz részt ilyen tevékenységekben. Az Ügynökség teljes mértékben felelős és elszámoltatható valamennyi általa hozott határozat és az olyan tevékenység tekintetében, amelyért e rendelet értelmében kizárólagos felelőséggel tartozik.

(5) Amennyiben az együttműködés összeegyeztethető az Ügynökség feladataival, a tagállamok operatív szintű együttműködést folytathatnak más tagállamokkal vagy harmadik országokkal. A tagállamoknak tartózkodniuk kell minden olyan tevékenységtől, amely veszélyeztetheti az Ügynökség működését vagy céljainak megvalósítását. A tagállamok jelentést tesznek az Ügynökségnek a más tagállamokkal vagy harmadik országokkal a külső határoknál és a visszaküldés területén folytatott operatív együttműködésről. Az ügyvezető igazgató rendszeresen, és évente legalább egyszer tájékoztatja az igazgatótanácsot ezekről a kérdésekről.

8. cikk

Az európai integrált határigazgatást célzó többéves stratégiai szakpolitikai ciklus

(1) A Bizottság és az Európai Határ- és Parti Őrség a (4) bekezdésben rögzített eljárással összhangban elfogadott többéves stratégiai szakpolitikai ciklus révén biztosítja az európai integrált határigazgatás eredményességét.

(2) Az európai integrált határigazgatást célzó többéves stratégiai szakpolitikai ciklus meghatározza a határigazgatás és a visszaküldés terén felmerülő kihívások koherens, integrált és szisztematikus kezelési módját. Meghatározza a szakpolitikai prioritásokat, és a 3. cikkben meghatározott elemekkel kapcsolatban öt évre szóló stratégiai irányvonalakat állapít meg.

(3) Az európai integrált határigazgatást célzó többéves stratégiai szakpolitikai ciklus a (4)–(7) bekezdésben meghatározott négy szakaszból áll.

(4) Az európai integrált határigazgatás 29. cikk (2) bekezdésében említett stratégiai kockázatelemzése alapján a Bizottság szakpolitikai dokumentumot dolgoz ki az európai integrált határigazgatás többéves stratégiai szakpolitikájáról. A Bizottság ezt a szakpolitikai dokumentumot megvitatásra benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Ezt a vitát követően a Bizottság elfogadja az európai integrált határigazgatás többéves stratégiai szakpolitikájára vonatkozó közleményt.

(5) Az európai integrált határigazgatást célzó többéves stratégiai szakpolitika végrehajtása érdekében az Ügynökség az ügyvezető igazgatónak a tagállamokkal és a Bizottsággal szoros együttműködésben készített javaslata alapján, az igazgatótanács által hozott határozattal kialakítja az európai integrált határigazgatásra vonatkozó technikai és műveleti stratégiát. Az Ügynökség indokolt esetben figyelembe veszi a tagállamok egyedi helyzetét, különösen földrajzi elhelyezkedésüket. Ennek a technikai és műveleti stratégiának összhangban kell lennie a 3. cikkel és az európai integrált határigazgatást célzó többéves stratégiai szakpolitikával. A stratégiának minden tagállamban elő kell mozdítania és támogatnia kell az európai integrált határigazgatás végrehajtását.

(6) Az európai integrált határigazgatást célzó többéves stratégiai szakpolitika végrehajtása érdekében a tagállamok kialakítják az európai integrált határigazgatásra vonatkozó nemzeti stratégiáikat a külső határok igazgatásáért és a visszaküldésért felelős valamennyi nemzeti hatóság közötti szoros együttműködés révén. E nemzeti stratégiáknak összhangban kell lenniük a 3. cikkel, az európai integrált határigazgatást célzó többéves stratégiai szakpolitikával, valamint a technikai és műveleti stratégiával.

(7) Négy évvel az európai integrált határigazgatást célzó többéves stratégiai szakpolitika elfogadását követően a Bizottság részletesen értékeli annak végrehajtását. Az értékelés eredményeit figyelembe kell venni a következő stratégiai szakpolitikai ciklus előkészítése során. A tagállamok és az Ügynökség kellő időben a Bizottság rendelkezésére bocsátják az említett értékelés elvégzéséhez szükséges információkat. A Bizottság az említett értékelés eredményeiről tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(8) Amennyiben a külső határokon vagy a visszaküldés területén fennálló helyzet szükségessé teszi a szakpolitikai prioritások megváltoztatását, a Bizottság a (4) bekezdésben meghatározott eljárással összhangban módosítja az európai integrált határigazgatást célzó többéves stratégiai szakpolitikát vagy annak vonatkozó részeit.

Ha a Bizottság az első albekezdésnek megfelelően módosítja a többéves stratégiai szakpolitikát, a technikai és műveleti stratégiát és a nemzeti stratégiákat szükség esetén ki kell igazítani.

9. cikk

Integrált tervezés

(1) Az európai integrált határigazgatást célzó többéves stratégiai szakpolitikai ciklus alapján az Európai Határ- és Parti Őrség integrált tervezési folyamatot hoz létre a határigazgatás és a visszaküldés tekintetében, ideértve a műveleti tervezést, a vészhelyzeti intézkedési tervezést és a képességfejlesztési tervezést szolgáló folyamatokat. Ezen integrált tervezési folyamatot e cikk (2), (3) és (4) bekezdésével összhangban kell létrehozni.

(2) A tagállamok és az Ügynökség elfogadják a határigazgatással és a visszaküldéssel kapcsolatos műveleti terveket. A tagállamoknak a magas és kritikus hatásszintű határszakaszokra vonatkozó műveleti terveit össze kell hangolni a szomszédos tagállamokkal és az Ügynökséggel a szükséges határokon átnyúló intézkedések végrehajtása és az Ügynökség támogatásának nyújtása érdekében. Az Ügynökség tevékenységeit illetően a következő évre szóló műveleti tervezési folyamatot a 102. cikkben említett egységes programozási dokumentum mellékletében kell meghatározni. Az egyes konkrét műveleti tevékenységekre vonatkozóan külön a műveleti tervezési folyamatok eredményeképpen a 38. cikkben és a 74. cikk (3) bekezdésében említett műveleti terveket kell megállapítani. A műveleti terveket vagy azok részeit adott esetben a 92. cikkel összhangban minősíteni lehet.

(3) Minden egyes tagállam vészhelyzeti tervet fogad el a határai igazgatására és a visszaküldésre vonatkozóan. A nemzeti integrált határigazgatási stratégiákkal összhangban a vészhelyzeti tervek leírják a képességek esetleges megerősítéséhez szükséges valamennyi intézkedést és erőforrást, ideértve a logisztikát, valamint a nemzeti szinten és az Ügynökség által nyújtott támogatást is.

A vészhelyzeti tervek azon részeit, amelyekhez az Európai Határ- és Parti Őrség által nyújtott további támogatásra van szükség, minden egyes érintett tagállam és az Ügynökség közösen állítja össze, a szomszédos tagállamokkal szoros együttműködésben.

(4) A tagállamok a határigazgatásra és a visszaküldésre vonatkozóan nemzeti képességfejlesztési tervet fogadnak el, a nemzeti integrált határigazgatási stratégiájukkal összhangban. E nemzeti képességfejlesztési tervek leírják a határigazgatással és visszaküldéssel kapcsolatos nemzeti képességek közép- és hosszú távú alakulását.

A nemzeti képességfejlesztési tervek kitérnek az európai integrált határigazgatás minden egyes elemének alakulására és különösen a határőrök és visszaküldési szakemberek toborzási és képzési politikájára, az eszközök beszerzésére és karbantartására, a szükséges kutatási és fejlesztési tevékenységekre és a kapcsolódó finanszírozási követelményekre és forrásokra.

(5) A (3) és (4) bekezdésben említett vészhelyzeti terveknek és nemzeti képességfejlesztési terveknek kockázatelemzésen alapuló forgatókönyvekre kell támaszkodniuk. E forgatókönyveknek tükrözniük kell a külső határokon és az illegális bevándorlás területén kialakult helyzet lehetséges alakulását, valamint az európai integrált határigazgatást célzó többéves stratégiai szakpolitikai ciklusban azonosított kihívásokat. E forgatókönyveket meg kell határozni a hozzájuk kapcsolódó vészhelyzeti tervekben és a nemzeti képességfejlesztési tervekben.

(6) A (3) és (4) bekezdésben említett tervek elkészítésének módszertanát és eljárását az ügyvezető igazgató javaslata alapján az igazgatótanács fogadja el a tagállamokkal folytatott konzultációt követően.

(7) Az Ügynökség összeállítja a nemzeti képességfejlesztési tervek áttekintését, valamint kidolgozza a 63. cikkben említett ügynökségi eszközök beszerzésének többéves stratégiáját és a készenléti alakulatot alkotó személyzeti profilok többéves tervezését.

Az Ügynökség a nemzeti képességfejlesztési tervek által lefedett különböző területeken jelentkező esetleges szinergiák és együttműködési lehetőségek azonosítása érdekében – ideértve a közös közbeszerzést is – megosztja az említett áttekintést a tagállamokkal és a Bizottsággal. Az azonosított szinergiák alapján az Ügynökség felkérheti a tagállamokat, hogy vegyenek részt együttműködést célzó fellépésekben.

(8) Az igazgatótanács évente legalább egyszer összeül, hogy megvitassa és jóváhagyja az Európai Határ- és Parti Őrség kapacitási ütemtervét. A kapacitási ütemtervre az ügyvezető igazgató tesz javaslatot a nemzeti képességfejlesztési tervek összefoglalója alapján, figyelembe véve többek között a 29. és a 32. cikkel összhangban elvégzett kockázatelemzés és sebezhetőségi értékelések eredményeit, valamint az Ügynökség saját többéves terveit. Amint az igazgatótanács jóváhagyta a kapacitási ütemtervet, azt csatolni kell a 8. cikk (5) bekezdésében említett technikai és műveleti stratégiához.

II. FEJEZET

AZ EURÓPAI HATÁR- ÉS PARTI ŐRSÉG MŰKÖDÉSE

1. SZAKASZ

Az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség feladatai

10. cikk

Az Európai Határ- és Partvédelmi Ügynökség feladatai

- (1) Az Ügynökség a következő feladatokat látja el:
- a) a migrációs áramlások nyomon követése és az integrált határigazgatás minden vonatkozását lefedő kockázatelemzés elvégzése;
 - b) a tagállamok visszaküldések végrehajtásával kapcsolatos műveleti igényeinek nyomon követése, többek között operatív adatok gyűjtése révén;
 - c) sebezhetőségi értékelés készítése, amely magában foglalja a tagállamok külső határokon jelentkező fenyegetésekkel és kihívásokkal szembeni ellenálló képességének és felkészültségének értékelését;
 - d) a tagállamokba kiküldött összekötő tisztviselői révén a külső határok igazgatásának nyomon követése;
 - e) az alapvető jogoknak való megfelelés nyomon követése a külső határokon és a visszaküldési műveletekhez kapcsolódó valamennyi tevékenysége során;
 - f) az EUROSUR kialakításának és működtetésének támogatása;
 - g) a külső határokon fokozottabb technikai és műveleti segítségnyújtást szükségessé tevő körülményekkel szembesülő tagállamok segítése közös műveletek koordinálása és szervezése révén, figyelembe véve, hogy egyes helyzetek humanitárius vészhelyzeteket és tengerből való mentést is magukban foglalhatnak, az uniós és a nemzetközi joggal összhangban;
 - h) a külső határokon fokozottabb technikai és műveleti segítségnyújtást szükségessé tevő körülményekkel szembesülő tagállamok segítése a sajátos és aránytalan kihívásokkal szembenező tagállamok külső határainál gyorsreagálású határvédelmi intervenciók indításával, figyelembe véve, hogy egyes helyzetek humanitárius vészhelyzeteket és tengerből való mentést is magukban foglalhatnak, az uniós és a nemzetközi joggal összhangban;
 - i) technikai és műveleti segítségnyújtást a tagállamoknak és harmadik országoknak a tengeri határőrizeti műveletek során előforduló helyzetekben a tengeren bajba jutott személyek felkutatására és mentésére irányuló műveletek támogatásaként a 656/2014/EU rendelettel és a nemzetközi joggal összhangban;

- j) a készenléti alakulat bevetése határigazgatási csapatok, migrációkezelést támogató csapatok és visszaküldési csapatok (a továbbiakban együttesen: a csapatok) keretében közös műveletek, valamint gyorsreagálású határvédelmi intervenciók, visszaküldési műveletek és visszaküldési intervenciók során;
- k) a közös műveletek és gyorsreagálású határvédelmi intervenciók során, a migrációkezelést támogató csapatok tevékenysége keretében, valamint a visszaküldési műveletek és visszaküldési intervenciók során használandó műszaki-eszköz-állomány létrehozása, ideértve egy gyorsreagálású eszközállományt is;
- l) egy belső minőségbiztosítási funkció segítségével saját humán és technikai képességeinek fejlesztése és kezelése a készenléti alakulathoz – ideértve személyzete csapattagként eljáró tagjainak felvételét és képzését is – és a műszakieszköz-állományhoz való hozzájárulás céljából;
- m) a migrációkezelést támogató csapatok keretében a migrációs csomópontoknál:
 - i. műveleti személyzet és műszaki eszközök telepítése azzal a céllal, hogy segítséget nyújtsanak az előszűrés, előzetes meghallgatás, azonosítás és ujjnyomatvételek során;
 - ii. az EASO-val és az illetékes nemzeti hatóságokkal együttműködve a nemzetközi védelemre szoruló vagy azt kérelmezni szándékozó személyek továbbírányítására és kezdeti tájékoztatására szolgáló eljárás – többek között a kiszolgáltatott helyzetű csoportok azonosítására szolgáló eljárás – kidolgozása;
- n) segítségnyújtás a visszaküldési folyamat valamennyi szakaszában – a kiutasítási határozatok érdemi vizsgálata nélkül, amely továbbra is a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozik –, segítségnyújtás a visszaküldési műveletek koordinálásában és megszervezésében, továbbá technikai és műveleti támogatás nyújtása a visszatérésre kötelezett személyek visszaküldésére vonatkozó kötelezettség teljesítéséhez, valamint a visszaküldési műveletekhez és intervenciókhoz a fokozottabb segítségnyújtást igénylő helyzetekben is;
- o) a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyekből álló állomány létrehozása;
- p) visszaküldési csapatok bevetése visszaküldési intervenciók során;
- q) az érintett ügynökségek megbízásainak keretein belül együttműködés az Europollal és az Eurojusttal, valamint támogatás nyújtása a határokon átnyúló bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelemben a külső határokon fokozottabb technikai és műveleti segítségnyújtást szükségessé tevő körülményekkel szembesülő tagállamok számára;
- r) a két ügynökség megbízásának keretén belül együttműködés az EASO-val különösen azon intézkedések megkönnyítése érdekében, amelyek esetében olyan nemzetközi védelmet kérelmező harmadik országbeli állampolgárokat küldenek vissza, akiknek a kérelmét jogerős határozattal elutasították;
- s) a két ügynökség megbízásának keretén belül együttműködés az Európai Unió Alapjogi Ügynökségével az alapjogok területén született uniós vívmányok folyamatos és egységes alkalmazásának biztosítása érdekében;
- t) a két ügynökség megbízásának keretén belül együttműködés az Európai Halászati Ellenőrző Hivatallal (EFCA) és az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséggel (EMSA) a szolgáltatások, információ, eszközök és képzés biztosítása, valamint többcélú műveletek koordinálása révén a nemzeti hatóságok parti őrségi feladatainak – beleértve a tengeri életmentést is – 69. cikk szerinti támogatása érdekében;
- u) együttműködés harmadik országokkal az e rendelet hatálya alá tartozó területekhez kapcsolódóan, többek között határigazgatási csapatok harmadik országokban történő lehetséges operatív telepítése révén;
- v) a tagállamok és harmadik országok közötti technikai és műveleti együttműködésre irányuló segítségnyújtás az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekkel kapcsolatos területeken;
- w) a nemzeti határőrök, más releváns személyzet és visszaküldési szakértők képzésével kapcsolatos segítségnyújtás a tagállamoknak és harmadik országoknak, többek között az alapvető jogokra is vonatkozó közös képzési szabványok és programok kialakítása révén;
- x) részvétel a külső határok ellenőrzése szempontjából releváns kutatási és innovációs tevékenységek fejlesztésében és irányításában, ideértve a fejlett megfigyelési technológiák alkalmazását és saját kísérleti projektjeinek fejlesztését – szükség esetén – az e rendeletben előírt tevékenységek végzéséhez;

- y) az információcsere műszaki szabványainak kidolgozása;
- z) a határellenőrzés és a visszaküldés területén az eszközökre – ideértve a rendszerek és hálózatok összekapcsolását is – vonatkozó műszaki szabványok kidolgozásának támogatása, valamint adott esetben a külső határőrizetre vonatkozó közös minimumkövetelmények kidolgozása a tagállamok és a Bizottság vonatkozó hatásköreivel összhangban;
- aa) a 14. cikkben említett kommunikációs hálózat létrehozása és üzemeltetése;
- ab) a Bizottsággal, az Unió szerveivel, hivatalaival és ügynökségeivel, valamint a 2008/381/EK tanácsi határozattal ⁽³⁶⁾ létrehozott Európai Migrációs Hálózattal szorosan együttműködve, az (EU) 2018/1725 rendeletnek megfelelően olyan információs rendszerek fejlesztése és működtetése, amelyek lehetővé teszik a gyors és megbízható információcserét a külső határok igazgatása területén jelentkező kockázatokkal, az illegális bevándorlással és a visszaküldéssel kapcsolatban;
- ac) adott esetben egy, a rendszerek interoperabilitását is lehetővé tevő közös információ-megosztási környezet kifejlesztéséhez szükséges támogatás biztosítása;
- ad) a határigazgatásra vonatkozó magas szintű normák követése, lehetővé téve az átláthatóságot és a nyilvános ellenőrzést, teljes mértékben tiszteletben tartva az alkalmazandó jogot és alapvető jogok tiszteletben tartását, védelmét és előmozdítását;
- ae) a 79. cikkben említett hamis és eredeti okmányok online rendszerének irányítása és működtetése, valamint a tagállamok támogatása az okmányokkal való visszaélés felderítésében való segítségnyújtás révén;
- af) az Ügynökségre bízott, az (EU) 2018/1240 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽³⁷⁾ említett feladatok és kötelezettségek ellátása, valamint az ETIAS központi egységének az említett rendelet 7. cikkével összhangban történő létrehozásának és működtetésének biztosítása;
- ag) a tagállamok segítése abban, hogy megkönnyítsék a személyek számára a külső határok átlépését.

(2) Az Ügynökség tájékoztatást nyújt a megbízatása körébe tartozó ügyekben. Tevékenységéről pontos, részletes, időszzerű és átfogó információkat közöl a nyilvánossággal.

E tájékoztatás nem sértheti az e cikk (1) bekezdésében említett feladatokat és különösen nem fedhet fel a műveleti információt, amely – ha nyilvánosságra kerül – veszélyeztetheti a műveletek célját. Az Ügynökség a 92. cikk sérelme nélkül és az igazgatótanács által elfogadott vonatkozó kommunikációs és terjesztési terveknek megfelelően, és adott esetben már szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel szorosan együttműködve nyújt tájékoztatást.

2. SZAKASZ

Információcsere és együttműködés

11. cikk

A jóhiszemű együttműködés kötelezettsége

Az Ügynökség, a határigazgatásért felelős nemzeti hatóságok – határellenőrzési feladataiknak megfelelő mértékben ideértve a parti őrségeket is –, továbbá a visszaküldésért felelős nemzeti hatóságok kötelesek jóhiszeműen együttműködni és biztosítani az információcserét.

⁽³⁶⁾ A Tanács 2008/381/EK határozata (2008. május 14.) az Európai Migrációs Hálózat létrehozásáról (HL L 131., 2008.5.21., 7. o.).

⁽³⁷⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1240 rendelete (2018. szeptember 12.) Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer (ETIAS) létrehozásáról, valamint az 1077/2011/EU rendelet, az 515/2014/EU rendelet, az (EU) 2016/399 rendelet, az (EU) 2016/1624 rendelet és az (EU) 2017/2226 rendelet módosításáról (HL L 236., 2018.9.19., 1. o.).

12. cikk

Az információcsere kötelezettsége

(1) Az e rendelettel rájuk ruházott feladatok ellátása érdekében az Ügynökség és a határigazgatásért felelős nemzeti hatóságok – határellenőrzési feladataiknak megfelelő mértékben ideértve a parti őrségeket is – és a visszaküldésért felelős nemzeti hatóságok az e rendelettel és az információcserére vonatkozó uniós és nemzeti joggal összhangban kellő időben és pontosan megosztanak minden szükséges információt.

(2) Az Ügynökség minden szükséges intézkedést megtesz annak érdekében, hogy megkönnyítse a feladatai szempontjából lényeges információk cseréjét a Bizottsággal és a tagállamokkal.

Amennyiben az információk feladatai szempontjából relevánsak, az Ügynökség kockázatelemzés, statisztikai adatok gyűjtése, a harmadik országokban fennálló helyzet értékelése, képzés és a tagállamok vészhelyzeti tervezéssel kapcsolatos támogatása céljából elvégzi ezen információk cseréjét más érintett uniós szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel. E célból ki kell alakítani az Unió szervei, hivatalai és ügynökségei között a szükséges eszközöket és struktúrákat.

(3) Az Ügynökség minden szükséges intézkedést megtesz annak érdekében, hogy megkönnyítse a feladatai szempontjából lényeges információk cseréjét Írországgal és az Egyesült Királysággal, amennyiben az információk olyan tevékenységekre vonatkoznak, amelyekben az Egyesült Királyság és Írország a 70. cikkkel és a 100. cikk (5) bekezdésével összhangban részt vesz.

13. cikk

Nemzeti kapcsolattartó pontok

(1) A nemzeti koordinációs központok szerepének sérelme nélkül a tagállamok nemzeti kapcsolattartó pontot jelölnek ki, amelynek az a feladata, hogy kommunikációt folytasson az Ügynökséggel az Ügynökség tevékenységével összefüggő valamennyi kérdésben. A nemzeti kapcsolattartó pontnak mindenkor elérhetőnek kell lennie, és biztosítania kell az Ügynökségtől származó valamennyi információ időben történő továbbítását az érintett tagállam valamennyi illetékes hatóságához, különösen az igazgatótanács tagjai és a nemzeti koordinációs központ számára.

(2) A tagállamok a nemzeti kapcsolattartó pontjukat képviselő legfeljebb két alkalmazottat kijelölhetnek arra, hogy összekötő tisztviselőként kiküldjék őket az Ügynökséghez. Az összekötő tisztviselők megkönnyítik a kapcsolattartást a nemzeti kapcsolattartó pont és az Ügynökség között, és szükség esetén részt vehetnek a vonatkozó üléseken.

(3) Az Ügynökség a székhelyén biztosítja a szükséges helyiségeket az összekötő tisztviselők számára, és feladataik ellátásához megfelelő támogatást nyújt számukra. Az összekötő tisztviselők kiküldésével kapcsolatban felmerülő összes egyéb költséget a tagállam viseli. Az igazgatótanács határozza meg a kiküldetés szabályait és feltételeit, valamint a nyújtandó megfelelő támogatásra vonatkozó szabályokat.

14. cikk

Kommunikációs hálózat

(1) Az Ügynökség kommunikációs hálózatot létesít és tart fenn a kommunikációs és elemző eszközök biztosítása érdekében, valamint azért, hogy lehetővé tegye a nem minősített érzékeny adatok és a minősített adatok nemzeti koordinációs központokkal való, illetve ilyen központok közötti biztonságos, közel valós idejű cseréjét.

A kommunikációs hálózatot használó rendszernek vagy alkalmazásnak teljes életciklusa során meg kell felelnie az uniós adatvédelmi jogszabályoknak.

A kommunikációs hálózat a hét minden napján, napi huszonnégy órán át működik, és az alábbiakat teszi lehetővé:

a) közel valós idejű, két- és többoldalú információcsere;

b) audio- és videokonferencia;

- c) a nem minősített érzékeny adatok biztonságos kezelése, tárolása, továbbítása és feldolgozása;
- d) a CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIEL (EU BIZALMAS) szintig vagy az ezzel egyenértékű nemzeti minősítési szintekig az EU-minősített adatok biztonságos kezelése, tárolása, továbbítása és feldolgozása, annak biztosításával, hogy a minősített adatok kezelése, tárolása, továbbítása és feldolgozása a kommunikációs hálózat különálló és megfelelően hitelesített részében történjen.
- (2) Az Ügynökség technikai támogatást nyújt és biztosítja, hogy a kommunikációs hálózat folyamatosan elérhető legyen és képes legyen támogatni az Ügynökség által kezelt kommunikációs és információs rendszert.

15. cikk

Az Ügynökség által kezelt információcsere-rendszerek és alkalmazások

- (1) Az Ügynökség minden szükséges intézkedést megtehet annak érdekében, hogy megkönnyítse a feladatai szempontjából lényeges információknak az Európai Parlamenttel, a Tanáccsal, a Bizottsággal, a tagállamokkal, valamint adott esetben a 68. cikk (1) bekezdésében felsorolt uniós intézményekkel, szervekkel, hivatalokkal, ügynökségekkel és nemzetközi szervezetekkel, valamint a 71. cikkben említett harmadik országokkal való cseréjét.
- (2) Az Ügynökség olyan információs rendszert fejleszt ki, hoz létre és működtet, amely lehetővé teszi a minősített adatok és a nem minősített érzékeny adatok cseréjét az e cikk (1) bekezdésében említett szereplőkkel, valamint a 86–91. cikkben említett személyes adatok cseréjét a 92. cikkkel összhangban.
- (3) Az Ügynökség az e cikk (2) bekezdésében említett információs rendszereket adott esetben a 14. cikkben említett kommunikációs hálózatba telepíti.

16. cikk

Az információcsere műszaki szabványai

Az Ügynökség a tagállamokkal együttműködve műszaki szabványokat dolgoz ki az alábbi célokból:

- a) a 14. cikkben említett kommunikációs hálózat és a 25. cikkben említett nemzeti helyzetképek megállapítására szolgáló nemzeti hálózatok, valamint az e rendelet szempontjából lényeges egyéb információs rendszerek összekapcsolása;
- b) az Ügynökség és a tagállamok e rendelet szempontjából lényeges információcsere-rendszereinek és szoftveralkalmazásainak kifejlesztése és az azok közötti összeköttetések létrehozása;
- c) a helyzetképek és adott esetben a 27. cikkben említett egyedi helyzetképek sugárzása, illetve az illetékes nemzeti hatóságok érintett egységei és központjai közötti, illetve az Ügynökség által bevetett csapatokkal való, különböző kommunikációs eszközökön – például műholdas kommunikáción vagy rádiós hálózatokon keresztül – folytatott kommunikáció biztosítása;
- d) a saját eszközök helyzetének jelentése, a lehető legjobban felhasználva a Galileo program keretében megvalósult műholdas navigációs rendszer technológiai fejlesztéseit az 1285/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽³⁸⁾ összhangban.

17. cikk

Információvédelem

A tagállamok a nemzeti koordinációs központjukon keresztül és az illetékes nemzeti hatóságok felügyelete mellett biztosítják, hogy a 14. cikkben említett kommunikációs hálózat és az Ügynökség információcsere-rendszereinek használata során nemzeti hatóságaik, ügynökségeik és más szerveik:

- a) megfelelő és folyamatos hozzáféréssel rendelkezzenek az Ügynökség releváns rendszereihez és hálózataihoz vagy a velük összekötött rendszerekhez és hálózatokhoz;

⁽³⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1285/2013/EU rendelete (2013. december 11.) az európai műholdas navigációs rendszerek létrehozásáról és üzemeltetéséről, valamint a 876/2002/EK tanácsi rendelet és a 683/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 1. o.).

- b) megfeleljenek a 16. cikkben említett műszaki szabványoknak;
- c) a minősített adatok kezelését illetően az Ügynökség biztonsági szabályaival és szabványjaival egyenértékű szabályokat és szabványokat alkalmazzanak;
- d) a nem minősített érzékeny adatok és a minősített adatok cseréjét, kezelését és tárolását a 92. cikkel összhangban végezzék.

3. SZAKASZ

EUROSUR

18. cikk

EUROSUR

Ez a rendelet a határigazgatás céljából a helyzetismeret javítása, valamint a reagálási képesség fejlesztése érdekében – ideértve az illegális bevándorlás és a határokon átnyúló bűnözés felderítését, megelőzését és leküzdését, valamint a migránsok élete védelmének és megmentésének biztosításához való hozzájárulást – az Európai Határ- és Parti Őrségen belüli információcserét és műveleti együttműködést lehetővé tevő integrált keretként létrehozza az EUROSUR rendszert.

19. cikk

Az EUROSUR hatálya

(1) Az EUROSUR-t az engedélyezett határátkelőhelyeken végzett határforgalom-ellenőrzéshez és a külső szárazföldi, tengeri és légi határok őrzéséhez kell igénybe venni, beleértve a jogellenes határátlépéseknek az illegális bevándorlás és a határokon átnyúló bűnözés felderítése, megelőzése és leküzdése, valamint a migránsok élete védelmének és megmentésének biztosításához való hozzájárulás érdekében végzett monitoringját, felderítését, azonosítását, nyomon követését, megakadályozását és feltartóztatását.

(2) Az EUROSUR nem vehető igénybe azon jogi vagy közigazgatási intézkedésekhez, amelyeket azt követően hoztak, hogy egy tagállam illetékes hatóságai határokon átnyúló bűnözői tevékenységeket derítettek fel, illetve a külső határokat jogellenesen átlépő személyeket tartóztattak fel.

20. cikk

Az EUROSUR alkotóelemei

(1) A határellenőrzéssel kapcsolatos információcseréhez és együttműködéshez – a már létező információcsere- és együttműködési mechanizmusok figyelembevételével – a tagállamok és az Ügynökség az EUROSUR-t veszi igénybe. Az EUROSUR az alábbi elemekből áll:

- a) a 21. cikkben említett nemzeti koordinációs központok;
- b) a 25. cikkben említett nemzeti helyzetképek;
- c) a 26. cikkben említett európai helyzetkép, beleértve a külső határszakaszokra a megfelelő hatásszintekre vonatkozó információt;
- d) a 27. cikkben említett egyedi helyzetképek;
- e) a 28. cikkben említett EUROSUR fúziós szolgáltatások;
- f) a 9. cikkben említett integrált tervezés.

(2) A nemzeti koordinációs központok a 14. cikkben említett kommunikációs hálózaton és a megfelelő rendszereken keresztül a nemzeti helyzetképeikből és adott esetben az egyedi helyzetképekből az Ügynökség rendelkezésére bocsátják azokat az információkat, amelyekre szükség van az európai helyzetkép létrehozásához és fenntartásához.

(3) Az Ügynökség a kommunikációs hálózaton keresztül a nap huszonnégy órájában és a hét minden napján korlátlan hozzáférést biztosít a nemzeti koordinációs központok számára az egyedi helyzetképekhez és az európai helyzetképhez.

21. cikk

Nemzeti koordinációs központok

(1) Valamennyi tagállam nemzeti koordinációs központot jelöl ki, működtet és tart fenn, amely biztosítja a külső határellenőrzésért nemzeti szinten felelős valamennyi hatóság közötti, valamint a többi nemzeti koordinációs központtal és az Ügynökséggel történő koordinációt és információcserét. Valamennyi tagállam értesíti a Bizottságot a nemzeti koordinációs központja létrehozásáról, amely haladéktalanul tájékoztatja erről a többi tagállamot és az Ügynökséget.

(2) A 13. cikk sérelme nélkül és az EUROSUR keretén belül a nemzeti koordinációs központ egyedüli kapcsolattartó pontot képez a többi nemzeti koordinációs központtal és az Ügynökséggel folytatott információcsere és együttműködés tekintetében.

(3) A nemzeti koordinációs központok az alábbi feladatokat látják el:

- a) biztosítják az időben történő információcserét és együttműködést a külső határellenőrzésért nemzeti szinten felelős valamennyi nemzeti hatósággal, valamint a többi nemzeti koordinációs központtal és az Ügynökséggel;
- b) biztosítják nemzeti szinten az időben történő információcserét a kutatással és mentéssel, bűnüldözéssel, menekültügyvel és bevándorlással foglalkozó hatóságokkal, valamint a releváns adatok nemzeti szinten való terjesztését;
- c) hozzájárulnak az erőforrások és a személyzet hatékony és eredményes kezeléséhez;
- d) létrehozzák és naprakészen tartják a nemzeti helyzetképeket a 25. cikkel összhangban;
- e) támogatják a nemzeti határellenőrzés koordinálását, tervezését és végrehajtását;
- f) koordinálják a nemzeti határellenőrzési rendszereket, a nemzeti joggal összhangban;
- g) e rendelet alkalmazásában hozzájárulnak a nemzeti határellenőrzés hatásának rendszeres méréséhez;
- h) koordinálják az operatív intézkedéseket más tagállamokkal és harmadik országokkal az Ügynökség és a többi tagállam hatásköreinek sérelme nélkül.
- i) a nemzeti szinten létrehozott megfelelő struktúrákon keresztül lényeges információkat cserélnek tagállamuk bevándorlási összekötő tisztviselőivel – amennyiben azokat kijelölték – az európai helyzetképhez való hozzájárulás és a határellenőrzési műveletek támogatása céljából;
- j) az illetékes nemzeti hatóságok felügyelete alatt hozzájárulnak a nemzeti információs rendszerek és az Ügynökség által fenntartott információs rendszerek adatbiztonságához.

(4) A tagállamok megbízhatnak műveleti döntések meghozatalára jogosult regionális, helyi, funkcionális és egyéb hatóságokat azzal, hogy saját hatáskörüknek megfelelően gondoskodjanak a vonatkozó helyzetismeret és reagálási képesség biztosításáról – beleértve a (3) bekezdés c), e) és f) pontjában felsorolt feladatok és hatáskörök ellátását is.

(5) A tagállamoknak a feladatok (4) bekezdéssel összhangban való átruházására vonatkozó döntése nem érinti a nemzeti koordinációs központ azon lehetőségét, hogy a többi nemzeti koordinációs központtal és az Ügynökséggel együttműködjön és információcserét folytasson.

(6) Nemzeti szinten előre meghatározott esetekben a nemzeti koordinációs központ engedélyezheti a (4) bekezdésben említett hatóság számára, hogy egy másik tagállam regionális hatóságaival vagy nemzeti koordinációs központjával, illetve egy harmadik ország illetékes hatóságaival kommunikációt folytasson, illetve információt cseréljen, feltéve, hogy ezen engedélyezett hatóság az ilyen kommunikációról, illetve információcseréről rendszeresen beszámol a saját nemzeti koordinációs központjának.

(7) A nemzeti koordinációs központ a hét minden napján, napi huszonnégy órán át működik.

22. cikk

EUROSUR-kézikönyv

(1) A Bizottság az Ügynökséggel, valamint minden egyéb érintett uniós szervvel, hivatallal és ügynökséggel szoros együttműködésben az EUROSUR végrehajtását és igazgatását szolgáló gyakorlati kézikönyvet (a továbbiakban: az EUROSUR-kézikönyv) fogad el és bocsát rendelkezésre. Az EUROSUR-kézikönyv technikai és műveleti iránymutatást, ajánlásokat és bevált módszereket tartalmaz, többek között a harmadik országokkal folytatandó együttműködéssel kapcsolatban is. A Bizottság az EUROSUR-kézikönyvet ajánlás formájában fogadja el.

(2) A Bizottság a tagállamokkal és az Ügynökséggel folytatott konzultációt követően dönthet úgy, hogy az EUROSUR-kézikönyv bizonyos részeit a Bizottság eljárási szabályzatában foglalt szabályoknak megfelelően RESTREINT UE/EU RESTRICTED (EU KORLÁTOZOTT) minősítéssel látja el.

23. cikk

Az EUROSUR nyomon követése

(1) Az Ügynökség és a tagállamok biztosítják, hogy rendelkezésre álljanak olyan eljárások, amelyekkel a külső határokon elérni kívánt megfelelő helyzetismeretre és reagálási képességre irányuló célkitűzések tekintetében nyomon követhető az EUROSUR technikai és operatív működése.

(2) Az Ügynökség folyamatosan nyomon követi a 14. cikkben említett kommunikációs hálózat által nyújtott szolgáltatás és az európai helyzetkép keretében megosztott adatok minőségét.

(3) Az Ügynökség a (2) cikkben említett nyomon követés keretében gyűjtött információkat az EUROSUR fúziós szolgáltatásainak részeként továbbítja a nemzeti koordinációs központoknak és az Ügynökség működését szolgáló parancsnoklási és ellenőrzési struktúráknak. Ezek az információk RESTREINT UE/EU RESTRICTED (EU KORLÁTOZOTT) minősítés alá esnek.

4. SZAKASZ

Helyzetismeret

24. cikk

Helyzetképek

(1) A nemzeti helyzetképek, az európai helyzetkép és az egyedi helyzetképek kialakítása információk gyűjtésén, kiértékelésén, összevetésén, elemzésén, értelmezésén, összeállításán, megjelenítésén és terjesztésén keresztül történik.

Az első albekezdésben említett helyzetképek a következő információs rétegekből állnak:

a) egy eseményréteg, amely magában foglalja jogellenes határátlépésekkel és a határokon átnyúló bűnözéssel kapcsolatos eseményeket és incidenseket, valamint a nem engedélyezett továbbutazásokról esetlegesen rendelkezésre álló információkat, a migrációs tendenciák, volumen és útvonalak megértése céljából;

b) egy műveleti réteg, amely műveletekre vonatkozó információkat tartalmaz, beleértve a bevetési tervet, a műveleti területeket, valamint a műveleti terv szerint részt vevő eszközök helyzetét, idejét, állapotát és típusát;

c) egy elemzési réteg, amely az e rendelet alkalmazásában lényeges, különösen pedig a külső határszakaszok hatásszintjének megállapításához szükséges elemzett információkat tartalmaz, így például képi és térbeli adatokat, főbb fejleményeket és mutatókat, elemző jelentéseket és egyéb lényeges alátámasztó információkat.

(2) Az (1) bekezdésben említett helyzetképek lehetővé teszik azoknak az eseményeknek, műveleteknek és megfelelő elemzéseknek az azonosítását és nyomon követését, amelyek az emberi életet veszélyeztető helyzetekhez kapcsolódnak.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben meghatározza a helyzetképek információs rétegeinek részleteit és az egyedi helyzetképek létrehozásának szabályait. A végrehajtási jogi aktus meghatározza a nyújtandó információk típusát, a konkrét információk gyűjtéséért, feldolgozásáért, archiválásáért és továbbításáért felelős szervezeteket, a jelentéstétel maximális határidejét, az adatbiztonsági és adatvédelmi szabályokat, valamint a kapcsolódó minőség-ellenőrzési mechanizmusokat. E végrehajtási jogi aktust a 122. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

25. cikk

Nemzeti helyzetképek

(1) Minden nemzeti koordinációs központ nemzeti helyzetképet hoz létre és tart naprakészen annak érdekében, hogy megfelelő, pontos és időszerű információkat biztosítson a nemzeti szinten a külső határok ellenőrzéséért felelős valamennyi hatóság számára.

(2) A nemzeti helyzetkép az alábbi forrásokból összegyűjtött információkat tartalmazza:

- a) a nemzeti határőrizeti rendszer a nemzeti joggal összhangban;
- b) a külső határőrizetért felelős nemzeti hatóságok által működtetett stabil és mobil érzékelő eszközök;
- c) határőrizeti járőrszolgálatok és egyéb felügyeleti missziók;
- d) helyi, regionális és egyéb koordinációs központok;
- e) egyéb érintett nemzeti hatóságok és rendszerek, ideértve a bevándorlási összekötő tisztviselőket, a műveleti központokat és a kapcsolattartó pontokat;
- f) határforgalom-ellenőrzés;
- g) az Ügynökség;
- h) más tagállamok nemzeti koordinációs központjai;
- i) harmadik országok hatóságai, a 72. cikkben említett két- vagy többoldalú megállapodások és regionális hálózatok alapján;
- j) hajózási adatszolgáltatási rendszerek, az e rendszerekre vonatkozó jogalappal összhangban;
- k) egyéb érintett európai és nemzetközi szervezetek;
- l) egyéb források.

(3) Minden nemzeti koordinációs központ a nemzeti helyzetkép eseményrétegén belül minden egyes rendkívüli eseményhez egy egységes, indikatív hatásszintet rendel az „alacsony” és „közepes” szinttől a „magas” és „nagyon magas” szintig terjedően. Minden rendkívüli eseményről tájékoztatni kell az Ügynökséget.

(4) Minden nemzeti koordinációs központ az illetékes nemzeti hatóság kérésére dönthet úgy, hogy a nemzetbiztonsággal, így a katonai eszközökkel kapcsolatos információkhoz való hozzáférést a szükséges ismeret elve alapján korlátozza.

(5) A szomszédos tagállamok nemzeti koordinációs központjai közvetlenül és közel valós időben megoszthatják egymással a szomszédos külső határszakaszok helyzetképét, többek között a szomszédos külső határszakaszokon működte-tett saját eszközök helyzetét, állapotát és típusát.

26. cikk

Európai helyzetkép

(1) Az Ügynökség egy európai helyzetképet hoz létre és tart naprakészen annak érdekében, hogy a külső határokra, a határok előtti területekre és a nem engedélyezett továbbutazásokra kiterjedő hatékony, pontos és időszerű információkat és elemzéseket biztosítson a nemzeti koordinációs központok és a Bizottság számára.

(2) Az európai helyzetkép az alábbi forrásokból gyűjtött információkat tartalmazza:

- a) nemzeti koordinációs központok és nemzeti helyzetképek, valamint a bevándorlási összekötő tisztviselőktől kapott információk és jelentések az e cikkben előírt mértékig;
- b) az Ügynökség, ideértve az összekötő tisztviselői által a 31. és 77. cikk alapján biztosított információkat és jelentéseket;
- c) az Unió küldöttségei, valamint a közös biztonság- és védelempolitikai (KBVP) missziók és műveletek a 68. cikk (1) bekezdése második albekezdésének j) pontja értelmében;
- d) a 68. cikk (1) bekezdésében felsorolt egyéb érintett uniós szervek, hivatalok és ügynökségek, valamint nemzetközi szervezetek;
- e) harmadik országok hatóságai, a 72. cikkben említett két- vagy többoldalú megállapodások és regionális hálózatok, valamint a 73. cikk (4) bekezdésében említett munkamegállapodások alapján;
- f) egyéb források.

(3) Az európai helyzetkép eseményrétege az alábbiakra vonatkozó információkat tartalmaz:

- a) a nemzeti helyzetkép eseményrétegében szereplő rendkívüli események és egyéb események;
- b) a 27. cikk szerinti egyedi helyzetképeken szereplő rendkívüli események és egyéb események;
- c) az Ügynökség által koordinált közös műveletek vagy gyorsreagálású intervenciók műveleti területén, illetve a migrációs csomópontoknál bekövetkező rendkívüli események.

(4) Az európai helyzetkép műveleti rétege az Ügynökség által koordinált közös műveletekre és gyorsreagálású intervenciókra, valamint a migrációs csomópontokra vonatkozó információkat tartalmaz, és magában foglalja a küldetésnyilatkozatokat, a helyszíneket, az állapotot, az időtartamot, a tagállamokra és egyéb érintett szereplőkre vonatkozó információkat, napi és heti helyzetjelentéseket, statisztikai adatokat és a média számára készült tájékoztatási csomagokat.

(5) Az európai helyzetkép műveleti rétegében a saját eszközökre vonatkozó információk adott esetben RESTREINT UE/EU RESTRICTED (EU KÖRLÁTOZOTT) minősítés alá eshetnek.

(6) Az Ügynökség azt a hatásszintet veszi figyelembe az európai helyzetképben, amelyet az adott rendkívüli eseményekre vonatkozóan a nemzeti helyzetképekben a nemzeti koordinációs központok megállapítottak. Az Ügynökség a határok előtti területeken bekövetkező rendkívüli eseményekhez egy egységes, indikatív hatásszintet rendel, és tájékoztatja arról a nemzeti koordinációs központokat.

27. cikk

Egyedi helyzetképek

(1) Az Ügynökség és a tagállamok egyedi helyzetképeket alakíthatnak ki és tarthatnak naprakészen, hogy támogatást nyújtsanak a külső határokon folytatott konkrét műveleti tevékenységekhez, vagy információt cseréljenek a 68. cikk (1) bekezdésében felsorolt uniós intézményekkel, szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel, valamint nemzetközi szervezetekkel, vagy a 75. cikkben foglaltak szerint harmadik országokkal.

- (2) Az egyedi helyzetképek a nemzeti és európai helyzetképek bizonyos információit tartalmazzák.
- (3) Az egyedi helyzetképek létrehozására és megosztására vonatkozó részletes szabályokat az érintett műveleti tevékenységek műveleti terve, ha pedig az egyedi helyzetkép létrehozására harmadik országokkal folytatott két- vagy többoldalú együttműködés keretében kerül sor, akkor a két- vagy többoldalú megállapodás rögzíti. Az e bekezdés szerinti információcserét a kibocsátó beleegyezésének elvével összhangban kell végezni.

28. cikk

EUROSUR fúziós szolgáltatások

- (1) Az Ügynökség koordinálja az EUROSUR fúziós szolgáltatásokat annak érdekében, hogy a nemzeti koordinációs központok, a Bizottság és az Ügynökség rendszeres, megbízható és költségghatékony módon jussanak a külső határokra és a határok előtti területekre vonatkozó információkhoz.
- (2) Az Ügynökség – annak kérésére – információkat bocsát a nemzeti koordinációs központ rendelkezésére a központ tagállamának külső határait és a határai előtti területekre vonatkozóan, amely információk az alábbi forrásokból származhatnak:
- a) olyan kijelölt, harmadik országbeli kikötők és tengerpartok szelektív monitoringja, amelyekről kockázatelemzés, illetve információk alapján megállapították, hogy illegális bevándorlás vagy határokon átnyúló bűnözés céljából használt hajók vagy egyéb vízi járművek kiindulási pontjai vagy tranzitterületei;
 - b) hajók vagy egyéb vízi járművek nyílt tengeren való nyomon követése, illetve légi járművek nyomon követése, amennyiben fennáll a gyanú, illetve megállapítást nyert, hogy e hajókat, egyéb vízi járműveket vagy légi járműveket illegális bevándorlás vagy határokon átnyúló bűnözés céljaira használják fel, többek között a tengeren bajba jutott személyek esetén is, azzal a céllal, hogy ezeket az információkat továbbítsák a kutatási és mentési műveletek terén illetékes érintett hatóságoknak;
 - c) kijelölt tengeri területek monitoringja olyan hajók és egyéb vízi járművek felderítése, azonosítása és nyomon követése érdekében, amelyeket illegális bevándorlás vagy határokon átnyúló bűnözés céljaira használnak, vagy amelyek esetében ennek gyanúja fennáll, többek között a tengeren bajba jutott személyek esetén is, azzal a céllal, hogy ezeket az információkat továbbítsák a kutatási és mentési műveletek terén illetékes érintett hatóságoknak;
 - d) kijelölt légi határok monitoringja olyan légi járművek és egyéb eszközök felderítése, azonosítása és nyomon követése érdekében, amelyeket illegális bevándorlás vagy határokon átnyúló bűnözés céljaira használnak, vagy amelyek esetében ennek gyanúja fennáll;
 - e) kijelölt tengeri területeken, illetve külső szárazföldi és légi határterületeken a monitoring- és járőrtevékenységek optimalizálása érdekében végzett környezeti vizsgálat;
 - f) olyan kijelölt, külső határok előtti területek szelektív monitoringja, amelyekről kockázatelemzés, illetve információk alapján megállapították, hogy illegális bevándorlás vagy határokon átnyúló bűnözés kiindulási pontjai vagy tranzitterületei lehetnek;
 - g) az Unióba irányuló és az Unión belüli migrációs áramlások tendenciáinak, volumenének és útvonalainak monitoringja;
 - h) médiafigyelés, nyílt információs források és az internetes tevékenységek elemzése az (EU) 2016/680 irányelvvel vagy adott esetben az (EU) 2016/679 rendelettel összhangban, az illegális bevándorlás és a határokon átnyúló bűnözés megelőzése érdekében;
 - i) nagyléptékű információs rendszerekből származó információk elemzése, az illegális bevándorlás és a határokon átnyúló bűnözés útvonalaiiban és módszereiben beálló változások megfigyelése érdekében.
- (3) Az Ügynökség visszautasíthatja a nemzeti koordinációs központ kérelmét technikai, pénzügyi vagy operatív indokokra való hivatkozással. Az elutasítás indokairól az Ügynökség kellő időben értesíti a nemzeti koordinációs központot.
- (4) Az Ügynökség saját kezdeményezésre igénybe veheti a (2) bekezdésben említett megfigyelési eszközöket a határok előtti területekre vonatkozó azon információk összegyűjtéséhez, amelyek lényegesek az európai helyzetkép szempontjából.

5. SZAKASZ

Kockázatelemzés

29. cikk

Kockázatelemzés

(1) Az Ügynökség nyomon követi az Unióba irányuló és az Unión belüli migrációs áramlásokat a migrációs tendenciák, volumen és útvonalak szerint, illetve nyomon követi az egyéb, a külső határokat és a visszaküldést érintő tendenciákat és lehetséges kihívásokat. E célból az Ügynökség az igazgatótanács által az ügyvezető igazgató javaslata alapján hozott határozattal közös integrált kockázatelemzési modellt hoz létre, amelyet az Ügynökség és a tagállamok egyaránt alkalmaznak. A közös integrált kockázatelemzési modellt az európai integrált határigazgatást célzó többéves stratégiai szakpolitikai ciklus 8. cikk (7) bekezdésében említett értékelésének eredményei alapján kell létrehozni és szükség szerint aktualizálni.

(2) Az Ügynökség általános éves kockázatelemzéseket – amelyeket a 92. cikkel összhangban elfogadott biztonsági szabályok alkalmazása mellett benyújt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak – és a műveleti tevékenységekre szabott kockázatelemzéseket készít. Az Ügynökség a tagállamokkal szorosan egyeztetve két évente az európai integrált határigazgatásra vonatkozó stratégiai kockázatelemzést készít, amelyet benyújt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak. E stratégiai kockázatelemzéseket figyelembe kell venni az európai integrált határigazgatást célzó többéves stratégiai szakpolitikai ciklus előkészítésekor. A személyes adatokat az ilyen kockázatelemzésekben személyazonosításra alkalmatlanná kell tenni. Az Ügynökség ezeket az általános éves kockázatelemzéseket és stratégiai kockázatelemzéseket a beérkezett – többek között a tagállamoktól kapott – információk alapján készíti el. A személyes adatokat anonimizálni kell a kockázatelemzések eredményeiben.

(3) A (2) bekezdésben említett kockázatelemzések egy előzetes figyelmeztetési mechanizmus kidolgozása céljából az európai integrált határigazgatás minden vonatkozására kiterjednek.

(4) Az Ügynökség átfogó információkat tesz közzé a közös integrált kockázatelemzési modellről.

(5) A tagállamok az Ügynökség rendelkezésére bocsátanak minden szükséges információt a külső határoknál és a visszaküldéssel kapcsolatban észlelt helyzetről, tendenciákról és lehetséges fenyegetésekről. A tagállamok rendszeresen vagy az Ügynökség kérésére az Ügynökség rendelkezésére bocsátanak minden lényeges információt, így az európai integrált határigazgatással kapcsolatban gyűjtött – a 100. cikk (2) bekezdésének e) pontjában említett, a Ügynökséggel kötelezően kicserélendő információk és adatok listáján szereplő – statisztikai és műveleti adatokat, valamint a 25. cikk szerinti nemzeti helyzetképek elemzési rétegeiben szereplő információkat.

(6) A kockázatelemzés eredményét továbbítani kell az igazgatótanácsnak, és azt kellő időben és pontosan meg kell osztani a tagállamok illetékes hatóságaival.

(7) A tagállamok figyelembe veszik a kockázatelemzés eredményét a külső határoknál végrehajtandó műveleteik és tevékenységeik, valamint visszaküldési tevékenységeik tervezése során.

(8) Az Ügynökség a közös integrált kockázatelemzési modell eredményeit felhasználja a képzésre vonatkozó, a 62. cikkben említett egységes alaptantervek kidolgozásakor.

6. SZAKASZ

Megelőzés és reakcióképesség

30. cikk

A külső határszakaszok meghatározása

E rendelet alkalmazásában minden egyes tagállam külső határszakaszokra osztja a külső határait. E szakaszok szárazföldi, tengeri, és – amennyiben valamely tagállam így határoz – légi határszakaszokból állnak. Minden tagállam értesíti e határszakaszokról az Ügynökséget.

A tagállamok kellő időben értesítik az Ügynökséget a külső határszakaszok bármilyen megváltoztatásáról az Ügynökség által készített kockázatelemzés folytonosságának biztosítása érdekében.

31. cikk

Az Ügynökség összekötő tisztviselői a tagállamokban

(1) Az Ügynökség összekötő tisztviselői révén biztosítja a külső határok és a visszaküldés valamennyi tagállam általi igazgatásának rendszeres nyomon követését.

Az Ügynökség határozhat úgy, hogy egy összekötő tisztviselő legfeljebb négy, földrajzilag egymáshoz közel álló tagállamot is lefedjen.

(2) Az ügyvezető igazgató a hivatali személyzetből szakértőket nevez ki, akik összekötő tisztviselőként kirendelhetők. Az ügyvezető igazgató kockázatelemzés alapján és az érintett tagállamokkal egyeztetve javaslatot tesz a kirendelés jellegeire és feltételeire, azon tagállamokra vagy régiókra, ahová összekötő tisztviselőt ki lehet rendelni, valamint a (3) bekezdésben nem említett lehetséges feladatokra. Az ügyvezető igazgató javaslatát az igazgatótanácsnak jóvá kell hagynia. Az ügyvezető igazgató értesíti az érintett tagállamot a kinevezésről, és a tagállammal együtt meghatározza a tisztviselő kirendelésének helyét.

(3) Az összekötő tisztviselők az Ügynökség nevében tevékenykednek, feladatuk az együttműködés és a párbeszéd elősegítése az Ügynökség és a határigazgatásért felelős nemzeti hatóságok között – határellenőrzési feladataiknak megfelelő mértékben ideértve a parti őrségeket is –, valamint a visszaküldésért felelős nemzeti hatóságok között. Az összekötő tisztviselők különösen:

- a) összekötői szerepet töltenek be az Ügynökség, valamint a határigazgatásért felelős nemzeti hatóságok között – határellenőrzési feladataiknak megfelelő mértékben ideértve a parti őrségeket is –, valamint a visszaküldésért felelős nemzeti hatóságok között;
- b) segítik az Ügynökség által az illegális bevándorlás nyomon követéséhez és a 29. cikkben említett kockázatelemzéshez igényelt információk összegyűjtését;
- c) segítik az Ügynökség által a sebezhetőségi értékelés elkészítéséhez igényelt, a 32. cikkben említett információk összegyűjtését és a jelentés e célból való elkészítését;
- d) nyomon követik a tagállami intézkedéseket azokon a külső határszakaszokon, amelyek esetében a 34. cikkel összhangban magas vagy kritikus hatásszintet állapítottak meg;
- e) hozzájárulnak a külső határok igazgatásával és a visszaküldéssel – többek között az alapvető jogok tiszteletben tartásával – kapcsolatos uniós vívmányok alkalmazásának előmozdításához;
- f) szükség esetén együttműködnek az alapjogi tisztviselővel annak érdekében, hogy hozzájáruljanak az alapvető jogok tiszteletben tartásának előmozdításához az Ügynökség munkája során az e) ponttal összhangban;
- g) lehetőség szerint segítséget nyújtanak a tagállamoknak a határigazgatással kapcsolatos vészhelyzeti terveik elkészítéséhez;
- h) elősegítik az érintett tagállam és az Ügynökség közötti kommunikációt, megosztják az Ügynökségtől származó releváns információkat az érintett tagállammal, többek között a folyamatban lévő műveletekről;
- i) rendszeresen és közvetlenül jelentést tesznek az ügyvezető igazgatónak a külső határokon fennálló helyzetről és arról, hogy az érintett tagállam milyen mértékben képes eredményesen kezelni azt; jelentést tesznek továbbá az érintett harmadik országokba irányuló visszaküldési műveletek végrehajtásáról;
- j) nyomon követik a 42. cikkben említett, külső határoknál jelentkező, sürgős beavatkozást igénylő helyzetekkel kapcsolatban a tagállam által hozott intézkedéseket;
- k) nyomon követik a visszaküldéssel kapcsolatban a tagállam által hozott intézkedéseket, és támogatást nyújtanak az Ügynökség által a 48. cikkben említett tevékenységek elvégzéséhez igényelt információk összegyűjtéséhez.

(4) Amennyiben az összekötő tisztviselő (3) bekezdés i) pontjában említett jelentése az érintett tagállamra nézve problémásnak minősít e vonatkozások közül egyet vagy többet, az ügyvezető igazgatónak haladéktalanul tájékoztatnia kell a tagállamot.

(5) A (3) bekezdés alkalmazásában az összekötő tisztviselő a nemzeti és uniós biztonsági és adatvédelmi szabályok betartása mellett:

- a) információkat kap az érintett nemzeti koordinációs központtól és a 25. cikkel összhangban létrehozott vonatkozó nemzeti helyzetképről;
- b) rendszeres kapcsolatban áll a határigazgatásért felelős nemzeti hatóságokkal – ideértve a határellenőrzési feladataiknak megfelelő mértékben a parti őrségeket is – és a visszaküldésért felelős nemzeti hatóságokkal, és eközben tájékoztatja az érintett nemzeti kapcsolattartó pontot.

(6) Az összekötő tisztviselő e cikk (3) bekezdésének c) pontjában említett jelentése a 32. cikkben említett sebezhetőségi értékelés részét képezi. A jelentést továbbítani kell az érintett tagállamnak.

(7) Feladataik ellátása során az összekötő tisztviselők csak az Ügynökségtől fogadhatnak el utasítást.

32. cikk

Sebezhetőségi értékelés

(1) Az Ügynökség az igazgatótanács által az ügyvezető igazgató javaslata alapján hozott, a tagállamokkal és a Bizottsággal szoros együttműködésben előkészített határozattal meghatározza a sebezhetőségi értékelés közös módszertanát. Ez a módszertan magában foglalja azokat az objektív feltételeket, amelyek alapján az Ügynökség elvégzi a sebezhetőségi értékelést, továbbá az ilyen értékelések gyakoriságát, az egymást követő sebezhetőségi értékelések elvégzésének módját, valamint az ügyvezető igazgató (7) bekezdésben említett ajánlásai végrehajtásának nyomon követésére szolgáló hatékony rendszer módozatait.

(2) Az Ügynökség nyomon követi és értékeli a 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett határellenőrzéshez szükséges tagállami műszaki eszközök, rendszerek, kapacitások, erőforrások, infrastruktúra, valamint megfelelően képesített és képzett személyzet rendelkezésre állását. Ebben az összefüggésben az Ügynökség a nemzeti határellenőrzés elvégzésére való képesség szempontjából értékeli a 9. cikk (4) bekezdésében említett nemzeti képességfejlesztési terveket, figyelembe véve, hogy egyes nemzeti képességek részben a határellenőrzéstől eltérő célokra is felhasználhatók. A jövőbeli tervezés érdekében az Ügynökség ezt a nyomon követést és értékelést megelőző intézkedésként, a 29. cikk (2) bekezdésével összhangban elkészített kockázatelemzések alapján végzi. Az Ügynökség ezt a nyomon követést és értékelést legalább évente egyszer elvégzi, kivéve, ha az ügyvezető igazgató kockázatelemzés vagy korábbi sebezhetőségi értékelések alapján máshogy dönt. A tagállamokat minden esetben legalább háromévente egyszer nyomonkövetési és értékelési eljárásnak kell alávetni.

(3) A 9. cikk sérelme nélkül az Ügynökség kérésére a tagállamok információt szolgáltatnak a határellenőrzés végrehajtásához nemzeti szinten rendelkezésre álló műszaki eszközökről, személyzetről és – a lehetőségekhez mérten – pénzügyi erőforrásokról. Az Ügynökség kérésére a tagállamok információt nyújtanak továbbá a határigazgatással kapcsolatos vészhelyzeti terveikről.

(4) A sebezhetőségi értékelés célja, hogy az Ügynökség: felmérje, hogy a tagállamok milyen mértékben képesek és készek szembenézni a külső határoknál meglévő és felmerülő kihívásokkal; azonosítsa – különösen a sajátos és aránytalan kihívásokkal szembesülő tagállamok tekintetében – a külső határoknál jelentkező azonnali következményeket és a schengeni térség működését érintő további következményeket; valamint értékelje a tagállamok kapacitását a készenléti alakulathoz és műszakieszköz-állományhoz, többek között a gyorsreagálású eszköz-állományhoz való hozzájárulás tekintetében; emellett értékelje a tagállamok fogadási kapacitását az Európai Határ- és Parti Őrség által nyújtott támogatás tekintetében a 9. cikk (3) bekezdésének megfelelően. Ez az értékelés nem érinti a schengeni értékelési mechanizmust.

(5) A sebezhetőségi értékelés során az Ügynökség minőségi és mennyiségi szempontból értékeli a tagállamok összes határigazgatási feladatra vonatkozó képességeit, ideértve azon potenciális helyzet kezelését is, amikor emberek tömegesen érkeznek a területükre.

(6) A sebezhetőségi értékelés előzetes eredményeit továbbítani kell az érintett tagállamoknak. Az érintett tagállamok észrevételeket fűzhetnek az értékeléshez.

(7) Szükség esetén az ügyvezető igazgató az érintett tagállammal konzultálva ajánlást tesz, amelyben meghatározza, hogy az érintett tagállamnak milyen intézkedéseket kell hoznia és megállapítja az intézkedések végrehajtásának határidejét. Az ügyvezető igazgató felkéri az érintett tagállamokat, hogy tegyék meg a szükséges intézkedéseket egy olyan cselekvési terv alapján, amelyet a tagállam az ügyvezető igazgatóval egyeztetve dolgoz ki.

(8) Az ügyvezető igazgató a sebezhetőségi elemzés eredményei alapján javasol intézkedéseket az érintett tagállamok számára, figyelembe véve az Ügynökség kockázatelemzését, az érintett tagállamok észrevételeit és a schengeni értékelési mechanizmus eredményeit.

A javasolt intézkedéseknek az értékelés során azonosított gyenge pontok megszüntetésére kell irányulniuk, hogy a tagállamok a képességeik, műszaki eszközeik, rendszereik, erőforrásaik és vészhelyzeti terveik megerősítésével vagy javításával növeljék képességüket a külső határokon meglévő és felmerülő kihívásokkal való szembenézésre. Az ügyvezető igazgató a tagállamok rendelkezésére bocsáthatja az Ügynökség technikai szakértelmét a javasolt intézkedések végrehajtásának elősegítése érdekében.

(9) Az ügyvezető igazgató nyomon követi a javasolt intézkedések végrehajtását a tagállamok által benyújtandó rendszeres jelentések révén, a (7) bekezdésben említett cselekvési tervek alapján.

Ha fennáll a kockázata annak, hogy egy tagállam nem hajt végre egy javasolt intézkedést a (7) bekezdés szerint megállapított határidőn belül, akkor az ügyvezető igazgató azonnal tájékoztatja az igazgatótanács érintett tagállam szerinti tagját és a Bizottságot. Az igazgatótanács érintett tagállam szerinti tagjával való konzultáció keretében az ügyvezető igazgató a tagállam illetékes hatóságainál érdeklődik a késedelem okairól, és felajánlja az Ügynökség támogatását a javasolt intézkedés végrehajtásának megkönnyítése érdekében.

(10) Ha a tagállam az e cikk (7) bekezdése szerint megállapított határidőn belül nem hajtja végre az ajánlásban szereplő szükséges intézkedéseket, az ügyvezető igazgató az igazgatótanács elé terjeszti az ügyet és értesíti a Bizottságot. Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslata alapján határozatot hoz, amely előírja, hogy az érintett tagállamnak milyen intézkedéseket kell hoznia, és megállapítja az intézkedések végrehajtásának határidejét. Az igazgatótanács határozata kötelező a tagállamra nézve. Ha a tagállam az ebben a határozatban megállapított határidőn belül nem hajtja végre az intézkedéseket, az igazgatótanács értesíti a Tanácsot és a Bizottságot, valamint a 42. cikkel összhangban további intézkedés megtételére kerülhet sor.

(11) A sebezhetőségi értékelést – beleértve a sebezhetőségi értékelés kimenetelének részletes leírását, a tagállamok által a sebezhetőségi értékelésre válaszul hozott intézkedéseket és bármilyen korábban javasolt intézkedés végrehajtásának állapotát – a 92. cikkel összhangban rendszeresen és évente legalább egyszer továbbítani kell az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

33. cikk

A sebezhetőségi értékelés és a schengeni értékelési mechanizmus közötti szinergiák

(1) A sebezhetőségi értékelés és a schengeni értékelési mechanizmus közötti szinergiákat maximalizálni kell annak érdekében, hogy a schengeni térség működéséről jobb helyzetképet lehessen kialakítani, a lehetőségekhez mérten elkerülhetőek legyenek a párhuzamos tagállami erőfeszítések, és biztosítva legyen a külső határok igazgatását támogató uniós pénzügyi eszközök jobb összehangolt felhasználása.

(2) Az (1) bekezdésben említett célból a Bizottság és az Ügynökség megkötí azokat a szükséges megállapodásokat, amelyek alapján rendszeresen, biztonságos módon és kellő időben megosztják egymással a sebezhetőségi értékelések és a határigazgatás területén alkalmazott schengeni értékelési mechanizmus keretében végzett értékelések eredményeivel kapcsolatos valamennyi információt. Ezen, információcserére vonatkozó megállapodásoknak ki kell terjedniük a sebezhetőségi értékelésekről szóló jelentésekre és a schengeni értékelési látogatásokról szóló jelentésekre, az ezeket követő ajánlásokra, a cselekvési tervekre és a tagállamok által biztosított cselekvési tervek végrehajtására vonatkozó frissített információkra.

(3) A külső határok igazgatása tekintetében a schengeni értékelési mechanizmus alkalmazásában a Bizottság a sebezhetőségi értékelések eredményeit megosztja az érintett tagállam értékelésében részt vevő schengeni értékelő csoportok valamennyi tagjával. Az ilyen információt az 1053/2013/EU rendelet értelmében bizalmasnak kell tekinteni, és azt ennek megfelelően kell kezelni.

(4) A (2) bekezdésben említett megállapodásoknak ki kell terjedniük a visszaküldés területén alkalmazott schengeni értékelési mechanizmus keretében végzett értékelések eredményeire annak biztosítása érdekében, hogy az Ügynökség teljes mértékben tudatában legyen az azonosított hiányosságoknak, ami lehetővé teszi számára, hogy megfelelő intézkedéseket javasoljon az érintett tagállamok támogatására ebben a tekintetben.

34. cikk

A külső határszakaszok hatásszintjének megállapítása

(1) Az Ügynökség – az általa végzett kockázatelemzés és sebezhetőségi értékelés alapján és az érintett tagállamokkal egyetértésben – a következő hatásszintekkel minősít minden külső határszakaszt, vagy módosítja e szinteket:

- a) alacsony hatásszint, amennyiben a vonatkozó határszakaszon előforduló illegális bevándorlással vagy határokon átnyúló bűnözéssel kapcsolatos rendkívüli események jelentéktelen hatást gyakorolnak a határbiztonságra;
- b) közepes hatásszint, amennyiben a vonatkozó határszakaszon előforduló illegális bevándorlással vagy határokon átnyúló bűnözéssel kapcsolatos rendkívüli események mérsékelt hatást gyakorolnak a határbiztonságra;
- c) magas hatásszint, amennyiben a vonatkozó határszakaszon előforduló illegális bevándorlással vagy határokon átnyúló bűnözéssel kapcsolatos rendkívüli események jelentős hatást gyakorolnak a határbiztonságra.

(2) Egy adott külső határszakaszon felmerülő kritikus helyzet gyors kezelése érdekében, amennyiben az Ügynökség kockázatelemzése kimutatja, hogy a vonatkozó külső határszakaszon előforduló illegális bevándorlással vagy határokon átnyúló bűnözéssel kapcsolatos rendkívüli események olyan döntő mértékű hatást gyakorolnak a határbiztonságra, ami veszélyezteti a schengeni térség működését, az Ügynökség az érintett tagállammal egyetértésben ideiglenesen „kritikus hatásszinttel” minősíti az adott külső határszakaszt.

(3) Amennyiben nincs egyetértés az érintett tagállam és az Ügynökség között arról, hogy milyen hatásszinttel minősüljön egy külső határszakasz, az adott határszakaszhoz korábban rendelt hatásszint változatlan marad.

(4) A nemzeti koordinációs központnak a többi illetékes nemzeti hatósággal szoros együttműködésben állandó jelleggel értékelnie kell, hogy a nemzeti helyzetkép adatainak figyelembevétele mellett szükséges-e bármely külső határszakasz hatásszintjének módosítása, és erről megfelelően tájékoztatnia kell az Ügynökséget.

(5) Az Ügynökség megjelöli a külső határszakaszokhoz rendelt hatásszinteket az európai helyzetképben.

35. cikk

A hatásszinteknek megfelelő reagálás

(1) A tagállamok az alábbi módon biztosítják, hogy a külső határszakaszokon végrehajtott határellenőrzés megfeleljen az adott hatásszinteknek:

- a) amennyiben egy külső határszakasz alacsony hatásszintűnek minősül, a külső határellenőrzésért felelős nemzeti hatóságoknak kockázatelemzés alapján meg kell szervezniük a rendszeres határellenőrzést, és biztosítaniuk kell, hogy elegendő személyzet és erőforrás álljon az adott határszakasz rendelkezésére;
- b) amennyiben egy külső határszakasz közepes hatásszintűnek minősül, a külső határellenőrzésért felelős nemzeti hatóságoknak az e bekezdés a) pontja értelmében tett intézkedéseken felül biztosítaniuk kell, hogy a szóban forgó határszakaszon megfelelő határellenőrzési intézkedéseket alkalmazzanak; e határellenőrzési intézkedések meghozataláról ennek megfelelően értesíteni kell a nemzeti koordinációs központot; a nemzeti koordinációs központnak össze kell hangolnia a 21. cikk (3) bekezdésének megfelelően nyújtott támogatásokat;
- c) amennyiben egy külső határszakasz magas hatásszintűnek minősül, az érintett tagállam az e bekezdés b) pontja értelmében hozott intézkedéseken felül – a nemzeti koordinációs központon keresztül – biztosítja, hogy a szóban forgó határszakaszon szolgálatot teljesítő nemzeti hatóságok megkapják a szükséges támogatást, és hogy megerősített határellenőrzési intézkedések meghozatalára kerüljön sor; e tagállam támogatást kérhet az Ügynökségtől a közös műveletek vagy a gyorsreagálású határvédelmi intervenciók kezdeményezésére a 36. cikkben megállapított feltételek szerint;

d) amennyiben egy külső határszakasz kritikus hatásszintűnek minősül, akkor az Ügynökség értesíti a Bizottságot; az ügyvezető igazgató az e bekezdés c) pontja értelmében hozott intézkedéseken felül ajánlást ad ki a 41. cikk (1) bekezdésével összhangban, figyelembe véve az Ügynökség által nyújtott folyamatos támogatást; az érintett tagállam a 41. cikk (2) bekezdésével összhangban válaszol az ajánlásra.

(2) A nemzeti koordinációs központoknak rendszeresen tájékoztatniuk kell az Ügynökséget az (1) bekezdés c) és d) pontja alapján nemzeti szinten hozott intézkedésekről.

(3) Amennyiben egy közepes, magas vagy kritikus hatásszintűnek minősülő külső határszakasz egy másik tagállam vagy egy olyan harmadik ország határszakaszával szomszédos, amellyel a 72. és a 73. cikkben említett megállapodás vagy regionális hálózat van érvényben, a nemzeti koordinációs központnak kapcsolatba kell lépnie az érintett szomszédos tagállam nemzeti koordinációs központjával, illetve az érintett szomszédos harmadik ország illetékes hatóságával, és törekednie kell a szükséges, határokon átnyúló intézkedések Ügynökséggel együtt való koordinálására.

(4) Az Ügynökség az érintett tagállammal közösen kiértékeli a megállapított hatásszinteket és az ezeknek megfelelően nemzeti és uniós szinten hozott intézkedéseket. Az értékelésnek hozzá kell járulnia az Ügynökség által a 32. cikkel összhangban végzendő sebezhetőségi értékeléshez.

7. SZAKASZ

Az ügynökség fellépése a külső határoknál

36. cikk

Az Ügynökség fellépései a külső határoknál

(1) Egy tagállam segítséget kérhet az Ügynökségtől a külső határellenőrzéssel kapcsolatos kötelezettségei végrehajtásához. Az Ügynökség emellett végrehajtja a 41. és a 42. cikken alapuló intézkedéseket is.

(2) Az Ügynökség megszervezi a megfelelő technikai és műveleti segítségnyújtást a fogadó tagállam részére, valamint a vonatkozó uniós és nemzetközi joggal, többek között a visszaküldés tilalmának (non-refoulement) elvével összhangban eljárva végrehajthat egyet vagy többet a következő intézkedések közül:

- a) egy vagy több tagállam közös műveleteinek koordinálása, és a készenléti alakulatok és műszaki eszközök bevetése;
- b) gyorsreagálású határvédelmi intervenciók megszervezése, és a készenléti alakulatok és műszaki eszközök bevetése;
- c) egy vagy több tagállam és harmadik országok külső határoknál végzett tevékenységeinek koordinálása, a harmadik országokkal végzett közös műveleteket is ideértve;
- d) a készenléti alakulatok bevetése a migrációkezelést támogató csapatok keretében többek között a migrációs csomópontoknál a technikai és műveleti segítségnyújtás biztosítása érdekében, szükség szerint ideértve a visszaküldési tevékenységekre vonatkozó technikai és műveleti segítségnyújtást is;
- e) az e bekezdés a), b) és c) pontjában említett műveletek keretében, valamint a 656/2014/EU rendelettel és a nemzetközi joggal összhangban technikai és műveleti segítségnyújtás a tagállamoknak és harmadik országoknak a tengeri határőrizeti műveletek során előforduló helyzetekben a tengeren bajba jutott személyek felkutatására és mentésére irányuló műveletek támogatásaként;
- f) az EUROSUR fúziós szolgáltatások kiemelt kezelése.

(3) Az Ügynökség a rá alkalmazandó pénzügyi szabályokkal összhangban a saját költségvetéséből finanszírozza vagy társfinanszírozza a (2) bekezdésben említett tevékenységeket.

(4) Amennyiben az Ügynökségnek a külső határokon kialakult helyzet miatt jelentős további finanszírozási igénye merül fel, erről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot.

37. cikk

Közös műveletek és gyorsreagálású határvédelmi intervenciók indítása a külső határoknál

(1) Egy tagállam kérheti, hogy az Ügynökség indítson közös műveleteket a felmerülő kihívások – többek között az illegális bevándorlás, a külső határain jelentkező jelenlegi vagy jövőbeni fenyegetések vagy a határokon átnyúló bűnözés – kezelése érdekében, vagy azért, hogy fokozott technikai és műveleti segítségnyújtást biztosítson a külső határellenőrzésre vonatkozó kötelezettségeinek végrehajtásához. E kérelem részeként a tagállam megjelölheti az adott közös művelethez szükséges műveleti személyzet profiljait, ideértve adott esetben a végrehajtási jogkörrel rendelkező személyzetet is.

(2) Sajátos és aránytalan kihívást jelentő helyzettel szembesülő tagállam kérésére, különösen akkor, ha a külső határok bizonyos pontjaira nagyszámú olyan harmadik országbeli állampolgár érkezik, aki az adott tagállam területére jogellenesen próbál belépni, az Ügynökség korlátozott időtartamú gyorsreagálású határvédelmi intervenciót hajthat végre az említett fogadó tagállam területén.

(3) Az ügyvezető igazgató értékeli, jóváhagyja és koordinálja a közös műveletekre vagy gyorsreagálású határvédelmi intervenciókra irányuló tagállami javaslatokat. A közös műveleteket és a gyorsreagálású határvédelmi intervenciókat alapos, megbízható és naprakész kockázatelemzésnek kell megelőznie, amely lehetővé teszi, hogy az Ügynökség fontosság szerint rangsorolja a javasolt közös műveleteket és gyorsreagálású határvédelmi intervenciókat, figyelembe véve a külső határszakaszok 34. cikk szerinti hatásszintjét és az erőforrások rendelkezésre állását.

(4) A közös műveletek vagy gyorsreagálású határvédelmi intervenciók céljai egy többcélú művelet részeként is megvalósíthatók. Az ilyen műveletek magukban foglalhatnak parti őrségi feladatokat és a határokon átnyúló bűnözés megelőzését, a migránsok csempészése vagy az emberkereskedelem elleni küzdelemre és a migrációkezelésre, valamint az azonosítási, nyilvántartásba vételi, személyes meghallgatási és visszaküldési feladatokra összpontosítva.

38. cikk

A közös műveletek műveleti terve

(1) A közös művelet előkészítése során az ügyvezető igazgató a fogadó tagállammal együttműködve összeállítja a szükséges műszaki eszközök, személyzet és a szükséges személyzeti profilok – többek között adott esetben a végrehajtási jogkörrel rendelkező, a 82. cikk (2) bekezdésével összhangban engedélyezendő személyzeti profilok – jegyzékét. E jegyzéket a fogadó tagállam rendelkezésre álló erőforrásainak és a fogadó tagállam 37. cikk szerinti kérelmének figyelembevételével kell összeállítani. Ezen elemek alapján az Ügynökség meghatározza, hogy a műveleti terv milyen technikai és műveleti erősítési csomagot és kapacitásépítő tevékenységeket foglaljon magában.

(2) Az ügyvezető igazgató kidolgozza a külső határoknál végrehajtandó közös műveletek műveleti tervét. Az ügyvezető igazgató és a fogadó tagállam a részt vevő tagállamokkal szorosan és időben egyeztetve elfogadja a közös művelet szervezési és eljárási szempontjait részletesen ismertető műveleti tervet.

(3) A műveleti terv az Ügynökségre, a fogadó tagállamra és a részt vevő tagállamokra nézve egyaránt kötelező. A műveleti terv a közös művelet végrehajtásához szükségesnek ítélt valamennyi vonatkozásra kiterjed, beleértve a következőket:

- a) a helyzet leírása, a bevetés működési rendjével és céljaival együtt, a műveleti célt is beleértve;
- b) a közös műveletnek a céljai eléréséhez szükséges várható időtartama;
- c) az a földrajzi terület, ahol a közös műveletre sor kerül;
- d) a feladatok – közöttük a végrehajtási jogköröket igénylő feladatok –, a felelőségek – többek között az alapvető jogok és az adatvédelmi követelmények tiszteletben tartásával kapcsolatos felelőségek – és a különleges utasítások leírása a csapatok számára, ideértve a fogadó tagállamban az adatbázisokba való engedélyezhető betekintésre és az engedélyezhető szolgálati fegyverekre, lőszerre és felszerelésekre vonatkozó utasításokat is;
- e) a csapatok összetétele és egyéb releváns személyzet bevetése;

- f) parancsnoklási és ellenőrzési rendelkezések, többek között a fogadó tagállam azon határőreinek neve és rendfokozata, akik a csapatok tagjaival és az Ügynökséggel való együttműködésért felelnek – különösen azon határőrök neve és rendfokozata, akik a bevetés időtartama alatt a csapatok parancsnoki tisztét betöltik –, valamint a csapatok tagjainak parancsnoki láncban elfoglalt helye;
- g) a közös művelet során bevetendő műszaki eszközök, beleértve a használati feltételekre, az igényelt személyzetre, szállításra és egyéb logisztikára, valamint a pénzügyi rendelkezésekre vonatkozó külön követelményeket;
- h) részletes rendelkezések a rendkívüli események Ügynökség általi azonnali bejelentéséről az igazgatótanács és a megfelelő nemzeti hatóságok felé;
- i) az értékelő jelentéssel kapcsolatos teljesítménymutatókra vonatkozó, az alapvető jogok védelmére is kiterő jelentési és értékelési rendszer, valamint a végleges értékelő jelentés benyújtásának végső időpontja;
- j) a tengeri műveletek tekintetében a közös művelet végrehajtásának helye szerinti földrajzi területre vonatkozó joghatóság gyakorlásáról és a közös művelet végrehajtásának helye szerinti földrajzi területre alkalmazandó jog alkalmazásáról szóló konkrét információk, beleértve a feltartóztatásra, a tengerből való mentésre és a partra szállításra vonatkozó nemzeti, nemzetközi és uniós jogra való hivatkozásokat is; e tekintetben a műveleti tervet a 656/2014/EU rendeletnek megfelelően kell kidolgozni;
- k) a harmadik országokkal, más uniós szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel, illetve a nemzetközi szervezetekkel való együttműködés feltételei;
- l) általános utasítások arra vonatkozóan, hogy az Ügynökség műveleti tevékenysége során miként biztosítható az alapvető jogok védelme;
- m) eljárások, amelyek biztosítják a nemzetközi védelemre szoruló személyeknek, az emberkereskedelem áldozatainak, a kísérelt nélküli kiskorúaknak és a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyeknek a megfelelő segítségnyújtásban illetékes nemzeti hatóságokhoz való irányítását;
- n) eljárások egy olyan mechanizmus létrehozására, amely az Ügynökség valamely műveleti tevékenységében közreműködő bármely személy, többek között a fogadó tagállam határőrei vagy más releváns személyzete és a csapatok tagjai ellen benyújtott, az Ügynökség műveleti tevékenységében való közreműködésük során bekövetkezett alapjogsértésekre vonatkozó panaszok fogadására és Ügynökségnek történő továbbítására szolgál;
- o) logisztikai intézkedések, ideértve a közös művelet tervezett helyszínénél szolgáló területen jellemző munkafeltételekre és környezetre vonatkozó információkat is.

(4) A műveleti terv bármilyen módosításához vagy kiigazításához az ügyvezető igazgató és a fogadó tagállam egyetértése szükséges, és azt meg kell előznie a részt vevő tagállamokkal folytatott konzultációnak. A módosított vagy kiigazított műveleti terv egy példányát az Ügynökség haladéktalanul megküldi a részt vevő tagállamoknak.

(5) E cikk értelemszerűen alkalmazandó az Ügynökség minden műveletére.

39. cikk

A gyorsreagálású határvédelmi intervenciók indítására szolgáló eljárás

(1) A tagállamok gyorsreagálású határvédelmi intervenció indítására irányuló kérelmében szerepelnie kell a helyzet, a lehetséges célkitűzések és a tervezett szükségletek, valamint a szükséges személyzet profiljai – többek között adott esetben a végrehajtási jogkörökkel rendelkező személyzet profiljai – leírásának. Az ügyvezető igazgató a kérelmező tagállam külső határain fennálló helyzet felmérésére szükséges esetén azonnal szakértőket küldhet az Ügynökségtől.

(2) Az ügyvezető igazgató azonnal tájékoztatja az igazgatótanácsot a gyorsreagálású határvédelmi intervenció indítására irányuló tagállami kérelemről.

(3) Az ügyvezető igazgató a tagállam kérelméről az Ügynökség kockázatelemzésében foglalt megállapítások, az európai helyzetkép elemzési rétege, a 32. cikkben említett sebezhetőségi értékelés eredménye és az érintett tagállam vagy bármely más tagállam által rendelkezésére bocsátott bármely egyéb releváns információ figyelembevételével határoz.

(4) Az ügyvezető igazgató azonnal felméri a készenléti alakulaton belül rendelkezésre álló, egyéb műveleti területeken jelen lévő csoportok – különösen hivatali személyzet és a tagállamok által az Ügynökséghez kirendelt személyzet – átcsoportosításának lehetőségeit. Az ügyvezető igazgató felméri, hogy szükséges-e ezen felül a műveleti személyzet 57. cikk szerinti bevetése, valamint – amint az igényelt profilokon belüli személyzeti kapacitásokat kimerítették – a gyorsreagálású állomány 58. cikk szerinti aktiválása.

(5) Az ügyvezető igazgató a kérelem beérkezésétől számított két munkanapon belül határoz a gyorsreagálású határvédelmi intervenció indítására irányuló kérelemről. Az ügyvezető igazgató az érintett tagállamot és az igazgatótanácsot határozatáról egyidejűleg, írásban értesíti. A határozat tartalmazza az alpjául szolgáló főbb indokokat.

(6) Az ügyvezető igazgató az e cikk (5) bekezdésében említett határozat meghozatalakor tájékoztatja a tagállamokat annak lehetőségéről, hogy az 57. cikkel és adott esetben az 58. cikkel összhangban további műveleti személyzetet kérjen, megjelölve az egyes tagállamok által nyújtandó személyzet lehetséges létszámát és profiljait.

(7) Ha az ügyvezető igazgató gyorsreagálású határvédelmi intervenció indításáról határoz, akkor a 64. cikkel összhangban beveti a készenléti alakulatban rendelkezésre álló határigazgatási csapatokat és a műszakieszköz-állományban elérhető eszközöket, és szükség esetén – az 57. cikkel összhangban – határoz ezen csapatok egy vagy több további határigazgatási csapattal való azonnali megerősítéséről.

(8) Az ügyvezető igazgató és a fogadó tagállam a 38. cikk (2) bekezdésével összhangban haladéktalanul, de legkésőbb a határozathozatal napját követő három munkanapon belül műveleti tervet készít, és e tervről megállapodik egymással.

(9) Amint a műveleti tervről megállapodás született, és ezt a tagállamok rendelkezésére bocsátották, az ügyvezető igazgató azonnal beveti a rendelkezésre álló műveleti személyzetet az egyéb műveleti területekről vagy egyéb feladatokról való átcsoportosítások révén.

(10) A (9) bekezdésben említett bevetéssel egyidejűleg és amikor szükség van az egyéb területekről vagy feladatokról átcsoportosított határigazgatási csapatok azonnali megerősítésének biztosítására, az ügyvezető igazgató minden tagállamot felkér, hogy bizonyos számú és profilú kiegészítő személyzetet bocsásson rendelkezésre a nemzeti jegyzékéből az 57. cikkben említett rövid távú bevetésben való részvétel céljából.

(11) Ha olyan helyzet merül fel, amelynél az e cikk (7) bekezdésében említett határigazgatási csapatok és az e cikk (10) bekezdésében említett személyzet elégtelenek, az ügyvezető igazgató aktiválhatja a gyorsreagálású állományt azzal, hogy minden tagállamtól bekéri az 58. cikk szerint bevetendő kiegészítő személyzet létszámát és profiljait.

(12) A (10) és (11) bekezdésben említett információt a személyzetnek az egyes kategóriákból történő bevetése tervezett dátumának megjelölésével írásban kell megadni a nemzeti kapcsolattartó pontoknak. Egyidejűleg meg kell küldeni számukra a műveleti terv másolatát is.

(13) A tagállamok biztosítják, hogy a megfelelő létszámú és profilú személyzet haladéktalanul az Ügynökség rendelkezésére álljon, annak biztosítása érdekében, hogy az 57. cikkel és adott esetben az 58. cikkel összhangban azok teljes mértékben bevetésre készen álljanak.

(14) Az egyéb területekről és feladatokról átcsoportosított első határigazgatási csapatokat legkésőbb öt munkanappal azt követően vetik be, hogy az ügyvezető igazgató és a fogadó tagállam a műveleti tervről megállapodott. A kiegészítő határigazgatási csapatok bevetésére szükség esetén legkésőbb a műveleti tervről való megállapodás napját követő 12 munkanapon belül kerül sor.

(15) Gyorsreagálású határvédelmi intervenció esetén az ügyvezető igazgatónak az igazgatótanáccsal egyeztetve haladéktalanul meg kell határoznia az Ügynökség más külső határoknál folyamatban lévő vagy tervezett közös műveleteinek prioritási sorrendjét annak érdekében, hogy az erőforrásokat adott esetben a külső határok azon szakaszaira csoportosíthassa át, ahol a csapatok megerősített jelenlétére a legnagyobb szükség van.

40. cikk

Migrációkezelést támogató csapatok

(1) Amennyiben egy tagállam a külső határainál lévő egyes migrációs csomópontoknál nagymértékű vegyes migrációs beáramlás által jellemzett, aránytalan migrációs kihívásokkal szembesül, kérheti, hogy az érintett, a megbízatásukkal összhangban eljáró uniós szervek, hivatalok és ügynökségek szakértőiből álló, migrációkezelést támogató csapatok nyújtsanak számára technikai és műveleti erősítést.

Az említett tagállam erősítés iránti kérelmet és a szükségleteire vonatkozó értékelést nyújt be a Bizottságnak. A Bizottság ezen értékelés alapján továbbítja a kérelmet – esettől függően – az Ügynökségnek, az EASO-nak, az Europolnak és az egyéb érintett uniós szerveknek, hivataloknak és ügynökségeknek.

(2) Az érintett uniós szervek, hivatalok és ügynökségek a megbízatásukkal összhangban megvizsgálják a tagállam megerősítés iránti kérelmét és szükségleteinek értékelését azzal a céllal, hogy egy, az érintett uniós szervek, hivatalok és ügynökségek által koordinált, számos tevékenységet magában foglaló átfogó erősítési csomagot határozzanak meg az érintett tagállammal egyetértésben. Ezt a folyamatot a Bizottság koordinálja.

(3) A Bizottság a fogadó tagállammal és – a vonatkozó megbízatásukkal összhangban – az érintett uniós szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel együttműködésben meghatározza a migrációs csomópontokon folytatandó együttműködés feltételeit, és ellátja a migrációkezelést támogató csapatok által végzett tevékenységek koordinálását.

(4) A migrációkezelést támogató csapatok keretében az alapvető jogok teljes mértékű tiszteletben tartása mellett, a készenléti alakulat által nyújtott technikai és műveleti erősítés az alábbiakra terjedhet ki:

- a) az alapvető jogok teljes mértékű tiszteletben tartása mellett segítségnyújtás a külső határokhoz érkező harmadik országbeli állampolgárok előszűrésében, az azonosításukat, nyilvántartásba vételüket és előzetes meghallgatásukat is ideértve, valamint – a tagállam kérésére – a harmadik országbeli állampolgárok ujjnyomatának rögzítésében és a felsorolt eljárások céljaira vonatkozó információnyújtásban;
- b) nemzetközi védelmet kérelmezni szándékozó személyek kezdeti tájékoztatásának biztosítása és az említett személyek továbbküldése az érintett tagállam nemzeti hatóságaihoz vagy az EASO által kiküldött szakértőkhöz;
- c) technikai és műveleti segítségnyújtás a visszaküldés terén a 48. cikkel összhangban, ideértve a visszaküldési műveletek előkészítését és szervezését;
- d) a szükséges műszaki eszközök rendelkezésre bocsátása.

(5) A migrációkezelést támogató csapatoknak szükség esetén a gyermekvédelem, az emberkereskedelem, a nemi alapú üldöztetéssel szembeni védelem vagy az alapvető jogok területén szakértelemmel rendelkező személyzetet is magukban kell foglalniuk.

41. cikk

Javasolt fellépések a külső határokon

(1) Az ügyvezető igazgató a sebezhetőségi értékelés eredményeinek alapján, vagy amikor egy vagy több külső határszakaszra vonatkozóan kritikus hatásszintet állapítanak meg, a tagállam vészhelyzeti terveiben, az Ügynökség kockázatelemzésében és az európai helyzetkép elemzési rétegében található lényeges elemek figyelembevételével ajánlja az érintett tagállam számára, hogy kérelmezze az Ügynökségtől közös műveletek, gyorsreagálású határvédelmi intervenciók vagy a 36. cikkben meghatározott bármilyen egyéb releváns ügynökségi fellépés indítását, elvégzését vagy kiigazítását.

(2) Az érintett tagállam hat munkanapon belül válaszol az ügyvezető igazgató (1) bekezdésben említett ajánlására. Az ajánlásra adott negatív válasz esetén a tagállam indokolást is csatol a válaszhoz. Az ügyvezető igazgató haladéktalanul értesíti az igazgatótanácsot és a Bizottságot az ajánlott fellépésekről és a negatív válasz indokolásáról, annak felmérése érdekében, hogy a 42. cikkel összhangban szükség van-e egy sürgős beavatkozás elrendelésére.

42. cikk

Sürgős beavatkozást igénylő helyzetek a külső határoknál

(1) Ha a külső határellenőrzés olyan mértékben veszíti el hatékonyságát, hogy az veszélyeztetheti a schengeni térség működését, mert:

- a) valamely tagállam nem hajtja végre a 32. cikk (10) bekezdésében említett igazgatótanácsi határozatban foglalt intézkedéseket; vagy
- b) a külső határoknál sajátos és aránytalan kihívásokkal szembenező tagállam nem kérte az Ügynökség elegendő támogatását a 37. cikk, a 39. cikk, vagy a 40. cikk alapján, illetve nem teszi meg az említett cikkek vagy a 41. cikk szerinti intézkedések végrehajtásához szükséges lépéseket;

a Tanács a Bizottság javaslata alapján, végrehajtási jogi aktus útján haladéktalanul határozatot fogadhat el, amelyben meghatározza a kockázatok mérséklését célzó, az Ügynökség által végrehajtandó intézkedéseket, és kötelezi az érintett tagállamot, hogy működjön együtt az Ügynökséggel az említett intézkedések végrehajtásában. A Bizottság a javaslatának megtétele előtt konzultál az Ügynökséggel.

(2) Amennyiben sürgős beavatkozást igénylő helyzet áll elő, az Európai Parlamentet haladéktalanul tájékoztatni kell e helyzetről, illetve minden, annak nyomán hozott további intézkedésről és határozatról.

(3) A schengeni térséget veszélyeztető kockázatok mérséklése érdekében az (1) bekezdésben említett tanácsi határozatban elő kell írni, hogy az Ügynökség hozzon meg egy vagy több intézkedést a következők közül:

- a) gyorsreagálású határvédelmi intervenciók megszervezése és koordinálása, és a készenléti alakulat bevetése, beleértve a gyorsreagálású állomány csapatait;
- b) a készenléti alakulat bevetése a migrációkezelést támogató csapatok keretében, különösen a migrációs csomópontoknál;
- c) egy vagy több tagállam és harmadik ország külső határoknál végzett tevékenységeinek koordinálása, a harmadik országokkal végzett közös műveleteket is ideértve;
- d) műszaki eszközök bevetése;
- e) visszaküldési intervenciók megszervezése.

(4) Az ügyvezető igazgató az (1) bekezdésben említett tanácsi határozat elfogadásától számított két munkanapon belül:

- a) meghatározza az említett határozatban megállapított intézkedések gyakorlati végrehajtásához szükséges lépéseket, ideértve a műszaki eszközöket, valamint az említett határozat céljainak megvalósításához szükséges műveleti személyzet létszámát és profilját;
- b) kidolgoz egy műveleti tervre vonatkozó tervezetet, és azt benyújtja az érintett tagállamoknak.

(5) Az ügyvezető igazgató és az érintett tagállam a tervezet benyújtását követő három munkanapon belül megállapodik a (4) bekezdés b) pontjában említett műveleti tervről.

(6) Az Ügynökség haladéktalanul, de legkésőbb a műveleti terv megállapításától számított öt munkanapon belül beveti az (1) bekezdésben említett tanácsi határozatban meghatározott intézkedések gyakorlati végrehajtásához szükséges, készenléti alakulathoz tartozó műveleti személyzetet. A második fázisban, de legkésőbb a műveleti terv megállapítását követő tizenkét munkanapon belül szükség szerint további csapatok kerülnek bevetésre.

(7) Az Ügynökség és a tagállamok haladéktalanul, de legkésőbb a műveleti terv megállapítását követő 10 munkanapon belül elküldik az (1) bekezdésben említett tanácsi határozatban meghatározott intézkedések gyakorlati végrehajtásához szükséges műszaki eszközöket és hozzáértő személyzetet a bevetési célpontra.

A 64. cikkel összhangban a második fázisban szükség szerint további műszaki eszközöket kell bevetni.

(8) Az érintett tagállamnak teljesítenie kell az (1) bekezdésben említett tanácsi határozatot. E célból azonnal együttműködik az Ügynökséggel és különösen a 44., a 83. és a 84. cikkben meghatározott kötelezettségek végrehajtása révén megteszi a szükséges lépéseket, az említett határozat végrehajtásának és az abban, valamint az azon műveleti tervben meghatározott intézkedések gyakorlati végrehajtásának megkönnyítése érdekében, amelyről az ügyvezető igazgatóval megállapodott.

(9) A tagállamok az 57. cikkel és adott esetben a 39. cikkel összhangban rendelkezésre bocsátják az ügyvezető igazgató által az e cikk (4) bekezdésével összhangban meghatározott műveleti személyzetet.

(10) A Bizottság nyomon követi az (1) bekezdésben említett tanácsi határozatban meghatározott intézkedések végrehajtását és az e célból az Ügynökség által meghozott intézkedéseket. Amennyiben az érintett tagállam 30 napon belül nem hajtja végre az e cikk (1) bekezdésében említett tanácsi határozatban foglaltakat, és nem működik együtt az Ügynökséggel e cikk (8) bekezdésével összhangban, a Bizottság elindíthatja az (EU) 2016/399 rendelet 29. cikke szerinti eljárást.

43 cikk

A csapatoknak szóló utasítások

(1) A határigazgatási csapatok, a visszaküldési csapatok és a migrációkezelést támogató csapatok bevetése alatt a fogadó tagállam vagy – harmadik országgal folytatott együttműködés esetén, a jogállásról szóló megállapodásnak megfelelően – az érintett harmadik ország ad utasítást a csapatoknak a műveleti tervvel összhangban.

(2) Az Ügynökség a koordinációs tisztviselőjén keresztül közölheti a fogadó tagállammal a csapatoknak adott utasításokról alkotott véleményét. Ilyen esetben a fogadó tagállam figyelembe veszi e véleményt és a lehetőségekhez képest azzal összhangban cselekszik.

(3) Ha a csapatoknak adott utasítások nem felelnek meg a műveleti tervnek, a koordinációs tisztviselő azonnal jelentést tesz az ügyvezető igazgatónak, aki adott esetben a 46. cikk (3) bekezdésével összhangban lépéseket tesz.

(4) A csapatok tagjai a feladataik ellátása és hatásköreik gyakorlása során teljes mértékben tiszteletben tartják az alapvető jogokat, köztük a menekültügyi eljárásokhoz való hozzáférést és az emberi méltóságot, és különös figyelmet fordítanak a kiszolgáltatott személyekre. A feladataik ellátása és hatásköreik gyakorlása során hozott valamennyi intézkedésnek arányosnak kell lennie az általuk elérni kívánt céllal. Feladataik ellátása és hatásköreik gyakorlása során a Charta 21. cikkével összhangban senkivel szemben nem alkalmazhatnak megkülönböztetést semmilyen alapon, így különösen nem, faj, szín, etnikai vagy társadalmi származás, genetikai tulajdonság, nyelv, vallás vagy meggyőződés, politikai vagy más vélemény, nemzeti kisebbséghez tartozás, vagyoni helyzet, születés, fogyatékoság, kor vagy szexuális irányultság alapján.

(5) A csapatok azon tagjaira, akik nem a hivatali személyzet tagjai, továbbra is küldő tagállamuk fegyelmi intézkedései vonatkoznak. A küldő tagállam a nemzeti jogával összhangban gondoskodik a megfelelő fegyelmi vagy egyéb intézkedésekről az alapvető jogoknak és a nemzetközi védelemmel kapcsolatos kötelezettségeknek az Ügynökség bármely műveleti tevékenysége során történő megsértése tekintetében.

(6) A csapatok tagjaiként bevetésre kerülő hivatali személyzetre a személyzeti szabályzatban és alkalmazási feltételekben foglalt fegyelmi intézkedések, valamint az 55. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett felügyeleti mechanizmusban előírt fegyelmi jellegű intézkedések vonatkoznak.

44. cikk

Koordinációs tisztviselő

(1) Az Ügynökség biztosítja a közös műveletek, kísérleti projektek és gyorsreagálású határvédelmi intervenciók valamennyi szervezési vonatkozásának operatív végrehajtását, beleértve a hivatali személyzet jelenlétét.

(2) A 60. cikk sérelme nélkül az ügyvezető igazgató minden közös művelethez vagy gyorsreagálású határvédelmi intervencióhoz kinevez egy vagy több, koordinációs tisztviselőként bevetendő szakértőt a hivatali személyzetből. Az ügyvezető igazgató értesíti a fogadó tagállamot a kinevezésről.

(3) A koordinációs tisztviselő a csapatok bevetésének minden vonatkozását illetően az Ügynökség nevében jár el. A koordinációs tisztviselő feladata a fogadó és részt vevő tagállamok közötti együttműködés és koordináció elősegítése. A koordinációs tisztviselőt legalább egy, az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személy segíti és látja el tanáccsal. A koordinációs tisztviselő különösen:

a) az Ügynökség, a fogadó tagállam és a csapatok tagjai közötti összekötőként tevékenykedik, és az Ügynökség részéről az utóbbiaknak támogatást nyújt a csapatokhoz való bevetésük feltételeivel kapcsolatos kérdésekben;

- b) nyomon követi a műveleti terv helyes végrehajtását, az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyekkel együttműködésben az alapjogok védelme szempontjából is, és erről jelentést tesz az ügyvezető igazgatónak;
- c) a csapatok bevetésének minden vonatkozását illetően az Ügynökség nevében jár el, és e vonatkozásokról jelentést tesz az Ügynökségnek;
- d) jelentést tesz az ügyvezető igazgatónak arról, ha a fogadó tagállam a műveleti tervnek – különösen az alapjogok tekintetében – nem megfelelő utasításokat ad a csapatainak, és adott esetben a 46. cikk szerinti határozat meghozatalának mérlegelését javasolja az ügyvezető igazgató számára.
- (4) Az ügyvezető igazgató a közös műveletekkel vagy a gyorsreagálású határvédelmi intervenciókkal összefüggésben felhatalmazhatja a koordinációs tisztviselőt arra, hogy segítse a műveleti terv végrehajtásával és a csapatok bevetésével kapcsolatos esetleges nézeteltérések orvoslását.

45. cikk

Költségek

- (1) Az Ügynökség teljes mértékben fedezi a tagállamok alábbi költségeit, amelyek azzal kapcsolatban merülnek fel, hogy személyzetüket a készenléti alakulatból a csapatok tagjaiként rendelkezésre bocsátják az 57. cikkel összhangban rövid távú bevetés céljából a tagállamokban és a harmadik országokban, vagy az 58. cikkel összhangban a gyorsreagálású állományon keresztül a tagállamokban:
- a) a küldő tagállamból a fogadó tagállamba, a fogadó tagállamból a küldő tagállamba való, valamint a fogadó tagállamon belüli olyan utazások költségei, amelyekre a bevetés vagy az adott fogadó tagállamon belül vagy egy másik tagállamba való átcsoportosítás céljából, továbbá egy másik harmadik országba irányuló vagy azon belüli bevetések és átcsoportosítások céljából van szükség;
- b) az oltásokkal kapcsolatos költségek;
- c) a külön biztosítással kapcsolatos költségek;
- d) az egészségügyi ellátással, köztük a pszichológiai segítségnyújtással kapcsolatos költségek;
- e) napidíjak, beleértve a szállásköltségeket is.
- (2) Az igazgatótanács – az ügyvezető igazgató javaslata alapján – részletes szabályokat fogad el a személyzet 57. és 58. cikkel összhangban történő rövid távú bevetésével kapcsolatban felmerülő költségek megtérítésére vonatkozóan, és szükség esetén aktualizálja e szabályokat. Az alkalmazandó jogszabályi keretnek való megfelelés biztosítása érdekében az ügyvezető igazgató a Bizottság kedvező véleményének kézhezvétele után teszi meg e javaslatát. A részletes szabályoknak a lehető legnagyobb mértékben az egyszerűsített költségelszámolási módokra kell alapulniuk az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 125. cikke (1) bekezdésének c), d) és e) pontja szerint. Adott esetben az igazgatótanács biztosítja a hivatali személyzettel kapcsolatban felmerülő kiküldetési költségekre érvényes szabályokkal való összhangot.

46. cikk

A tevékenységek felfüggesztésére, megszüntetésére vagy indításának elmaradására vonatkozó határozatok

- (1) Az ügyvezető igazgató megszünteti az Ügynökség bármely tevékenységét, amennyiben már nem teljesülnek ezen tevékenységek végzésének feltételei. Az ügyvezető igazgatónak e megszüntetést megelőzően tájékoztatnia kell az érintett tagállamot.
- (2) Az Ügynökség bármely műveleti tevékenységében részt vevő tagállamok felkérhetik az ügyvezető igazgatót, hogy szüntesse meg az adott műveleti tevékenységet. Az ügyvezető igazgatónak tájékoztatnia kell az igazgatótanácsot erről a kérésről.
- (3) Ha a fogadó tagállam nem tartja tiszteletben a műveleti tervet, az ügyvezető igazgató – miután tájékoztatja az érintett tagállamot – megvonhatja a tevékenység finanszírozását, illetve felfüggesztheti vagy megszüntetheti a tevékenységet.

(4) Ha az ügyvezető igazgató úgy ítéli meg, hogy fennáll és valószínűleg tartósan fenn is fog állni az alapvető jogok vagy a nemzetközi védelemmel kapcsolatos, az Ügynökség bármely tevékenységéhez kapcsolódó kötelezettségek súlyos megsértése, az alapjogi tisztviselővel való konzultációt és az érintett tagállam tájékoztatását követően megvonja a tevékenység finanszírozását, vagy – teljes egészében vagy részben – felfüggeszti vagy megszünteti a tevékenységet.

(5) Az ügyvezető igazgató az alapjogi tisztviselővel való konzultációt követően úgy határoz, hogy nem indítja el az Ügynökség valamely tevékenységét, ha az ügyvezető igazgató álláspontja szerint az adott tevékenység annak kezdetétől fogva komoly okot adna annak felfüggesztésére vagy megszüntetésére azért, mert az alapvető jogok vagy a nemzetközi védelemmel kapcsolatos kötelezettségek súlyos megsértéséhez vezethet. Az ügyvezető igazgató tájékoztatja e határozatáról az érintett tagállamot.

(6) A (4) és az (5) bekezdésben említett határozatokat megfelelő indokok alapján kell meghozni. Az ilyen határozatok meghozatalakor az ügyvezető igazgató figyelembe veszi az olyan releváns információkat, mint például az olyan nyilvánvalóan vett panaszok száma és tartalma, amelyeket az illetékes nemzeti hatóság nem bíralt el, a súlyos rendkívüli eseményekről szóló jelentések, valamint a koordinációs tisztviselők, továbbá az e rendelet hatálya alá tartozó területeken tevékenykedő érintett nemzetközi szervezetek és uniós intézmények, szervezetek, hivatalok és ügynökségek jelentései. Az ügyvezető igazgatónak tájékoztatnia kell az igazgatótanácsot az ilyen határozatokról, és meg kell indokolnia számára azokat.

(7) Amennyiben az ügyvezető igazgató úgy határoz, hogy felfüggeszti vagy megszünteti egy migrációkezelést támogató csapat Ügynökség általi bevetését, határozatáról tájékoztatnia kell az adott migrációs csomópont működtetésében részt vevő többi érintett szervet, hivatalt és ügynökséget.

47. cikk

A tevékenységek értékelése

Az ügyvezető igazgató értékeli az Ügynökség valamennyi műveleti tevékenységének eredményeit. Az ügyvezető igazgató a részletes értékelő jelentéseket az alapjogi tisztviselő észrevételeivel együtt az ilyen tevékenységek lezárultát követő 60 napon belül megküldi az igazgatótanács részére. Az ügyvezető igazgató az eredményekről átfogó elemzést készít a jövőbeli tevékenységek minőségének, összehangoltságának és eredményességének javítása céljából, és az említett elemzést belefoglalja az Ügynökség éves tevékenységi jelentésébe. Az ügyvezető igazgató biztosítja, hogy az Ügynökség figyelembe vegye az említett eredmények elemzését a jövőbeli műveleti tevékenységeknél.

8. SZAKASZ

Az Ügynökség fellépése a visszaküldés területén

48. cikk

Visszaküldés

(1) A kiutasítási határozatok – továbbra is a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozó – érdemi vizsgálata nélkül, az alapvető jogok, az uniós jog általános elveinek és a nemzetközi jog, többek között a nemzetközi védelem, a visszaküldés tilalma elvének és a gyermekek jogainak tiszteletben tartásával az Ügynökség a visszaküldéssel kapcsolatban:

a) a visszaküldés területén technikai és műveleti segítségnyújtást biztosít a tagállamok számára, többek között:

- i. a kiutasítási határozatok meghozatalához szükséges információgyűjtésben, a visszaküldési eljárásban érintett, harmadik országbeli állampolgárok azonosításában és a tagállamok által a visszaküldés előtt, a visszaküldéshez kapcsolódóan és a megérkezés után és a visszaküldés után végzett egyéb tevékenységekben, azzal a céllal, hogy az illetékes tagállami hatóságok között létrejöjjön egy integrált visszaküldés-kezelési rendszer a harmadik országok érintett hatóságai és az egyéb érintett érdekelt felek részvételével;
- ii. az úti okmányok beszerzésében, többek között konzuli együttműködés révén, anélkül, hogy közzétenné a nemzetközi védelem kérelmezésének tényére vonatkozó információkat, illetve bármilyen egyéb olyan információt, amely nem szükséges a visszaküldés céljából;
- iii. a visszaküldési műveletek szervezésében és koordinálásában, és segítséget nyújtva az önkéntes visszatérésekhez, a tagállamokkal együttműködve;

- iv. a tagállamokból való, támogatott önkéntes visszatérésekben, segítséget nyújtva a visszatérésre kötelezett személynek a visszaküldés előtti, a visszaküldéshez kapcsolódó és a megérkezés utáni és a visszaküldés utáni szakaszokban, figyelembe véve a kiszolgáltató helyzetben lévő személyek szükségleteit;
- b) technikai és műveleti segítségnyújtást biztosít azoknak a tagállamoknak, amelyek visszaküldési rendszereik tekintetében kihívásokkal szembesülnek;
- c) az alapjogi tisztviselővel konzultálva kidolgozza a nemzeti visszaküldés-ügyviteli IT-rendszerek nem kötelező jellegű referenciamodelljét, amelyben leírja az ilyen rendszerek struktúráját, valamint technikai és műveleti segítségnyújtást biztosít a tagállamoknak, hogy a modellel összeegyeztethető ilyen rendszereket fejlesszenek ki;
- d) az adatok és információk cseréje, többek között a statisztikai adatok automatizált cseréje érdekében működtet és továbbfejleszt egy integrált visszaküldés-kezelési platformot és kommunikációs infrastruktúrát, amely lehetővé teszi a tagállamok nemzeti visszaküldés-kezelési rendszereinek összekapcsolását a platformmal, valamint technikai és műveleti segítségnyújtást biztosít a tagállamoknak a kommunikációs infrastruktúrához való kapcsolódást illetően;
- e) megszervezi, előmozdítja és koordinálja azokat a tevékenységeket, amelyek lehetővé teszik a tagállamok közötti információcserét, valamint a visszaküldéssel kapcsolatos bevált módszerek azonosítását és megosztását;
- f) az Ügynökségre alkalmazandó pénzügyi szabályokkal összhangban a saját költségvetéséből finanszírozza vagy társfinanszírozza az e fejezetben említett műveleteket, intervenciókat és tevékenységeket, ideértve a visszaküldési ügyek kezelésére szolgáló nemzeti IT-rendszereknek az integrált visszaküldés-kezelési platformmal való biztonságos kommunikációjának biztosításához szükséges kiigazításával kapcsolatban felmerülő költségeket is.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában említett technikai és műveleti segítségnyújtás magában foglal olyan tevékenységeket, amelyek segítik a tagállamokat a visszaküldési eljárások illetékes nemzeti hatóságok általi végrehajtásában, különösen az alábbiak biztosításával:

- a) tolmácsolási szolgáltatás;
- b) a nem uniós visszaküldési célszámokra vonatkozó, az e rendelet végrehajtása szempontjából releváns gyakorlati információk, beleértve azok elemzését, és ügynökségi ajánlások, adott esetben együttműködve más uniós szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel, különösen az EASO-val;
- c) a visszaküldési eljárások 2008/115/EK irányelvnek megfelelő végrehajtásával és igazgatásával kapcsolatos tanácsadás;
- d) a visszatérésre kötelezett személyek visszaküldés céljára való rendelkezésre állásához és szökésük megelőzéséhez szükséges tagállami intézkedések végrehajtásával kapcsolatos tanácsadás és segítségnyújtás, valamint az őrizet alternatíváival kapcsolatos tanácsadás és segítségnyújtás a 2008/115/EK irányelvvel és a nemzetközi joggal összhangban;
- e) a kiutasítási határozatok végrehajtásához és a harmadik országbeli állampolgárok személyazonosságának megállapításához szükséges eszközök, erőforrások és szakértelem.

(3) Az Ügynökség célja szinergiák kiépítése, valamint az uniós finanszírozású hálózatok és programok összekapcsolása a visszaküldés területén, szorosan együttműködve a Bizottsággal, az érintett érdekelt felek, így többek között az Európai Migrációs Hálózat által nyújtott támogatás mellett.

49. cikk

Információcsere-rendszerek és visszaküldés-kezelés

(1) Az Ügynökség a 48. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban működtet és továbbfejleszt egy integrált visszatérés-kezelési platformot a többek között a tagállamok visszaküldés-kezelési rendszerei által továbbított személyes adatokból álló információ feldolgozására, amelyekre az Ügynökségnek szüksége van a technikai és műveleti segítségnyújtás biztosításához. A személyes adatok csak személyazonosító adatokat vagy utaslistákat tartalmazhatnak. A személyes adatok csak akkor továbbíthatók, ha azokra abból a célból van szükség, hogy az Ügynökség segítséget nyújtson a harmadik országokba irányuló visszaküldési műveletek koordinálásához vagy megszervezéséhez – a szállítóeszköztől függetlenül. Az ilyen személyes adatok csak akkor továbbíthatók a platformnak, ha a visszaküldési művelet megkezdésére vonatkozó határozat meghozatalára sor került, és azokat a művelet befejezésekor haladéktalanul törölni kell.

Személyazonosító adatok csak akkor továbbíthatók a platformnak, ha a csapatok tagjai azokhoz nem férhetnek hozzá az (EU) 2018/1860 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁹⁾ 17. cikkének (3) bekezdésével összhangban.

Az Ügynökség személyazonosító vagy biometrikus adatok, köztük minden olyan típusú dokumentum biztonságos továbbítására is használhatja a platformot, amely kiutasítási határozat által kötelezett, harmadik országbeli személyek állampolgársága igazolásának vagy meggyőző bizonyítékának tekinthető, amennyiben az ilyen személyes adat továbbítására abból a célból van szükség, hogy az Ügynökség a tagállam kérésére segítséget nyújtson a harmadik országbeli állampolgárok személyazonosságának és állampolgárságának megerősítéséhez egyéni esetekben. Ezeket az adatokat a platformon nem lehet tárolni, és azokat a beérkezés megerősítését követően azonnal törölni kell.

(2) Az Ügynökség olyan információs rendszereket és szoftveralkalmazásokat is kifejleszt, létrehoz és működtet, amelyek az Európai Határ- és Parti Őrség keretében a visszaküldés céljából lehetővé teszik az információk cseréjét, valamint a személyes adatok cseréjét.

(3) A személyes adatokat – esettől függően – a 86., a 87., a 88. és a 91. cikkel összhangban kell kezelni.

50. cikk

Visszaküldési műveletek

(1) Az Ügynökség a kiutasítási határozatok – továbbra is a tagállamok kizárólagos hatáskörébe tartozó – érdemi vizsgálata nélkül technikai és műveleti segítségnyújtást biztosít a tagállamok számára, és biztosítja a visszaküldési műveletek koordinálását vagy szervezését, beleértve légi járművek ilyen műveletek céljára történő bérbevételét, a visszaküldések megszervezését menetrend szerinti járatokon vagy egyéb közlekedési eszközökön. Az érintett tagállam hozzájárulásával az Ügynökség saját kezdeményezésére visszaküldési műveleteket koordinálhat vagy szervezhet.

(2) A tagállamok a 49. cikk (1) bekezdésében említett platformon keresztül rendelkezésre bocsátják a visszaküldésre vonatkozó azon műveleti adatokat, amelyekre az Ügynökségnek szüksége van a visszaküldési igények értékeléséhez, valamint tájékoztatják az Ügynökséget a tőlük az egyes nemzeti visszaküldési műveletek keretében az előzetes tervek szerint visszatérésre kötelezett személyek számáról és az egyes nemzeti visszaküldési műveletek keretében visszaküldési célszágként megjelölt harmadik országokról, valamint az Ügynökség által végzett segítségnyújtási és koordinációs tevékenységek iránti igényükről. Az Ügynökség gördülő műveleti tervet dolgoz ki és tart naprakészen, hogy biztosítsa a kérelmező tagállamok számára a szükséges műveleti támogatást és erősítést, többek között műszaki eszközök révén. Az Ügynökség saját kezdeményezésére és az érintett tagállam hozzájárulásával vagy valamely tagállam kérésére belefoglalhatja a gördülő műveleti tervbe az igényfelmérés alapján általa szükségesnek ítélt visszaküldési műveletek dátumát és végcélját. Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslatára meghatározza a gördülő műveleti terv működési rendjét. Az érintett tagállam megerősíti az Ügynökség számára, hogy az Ügynökség által szervezett vagy koordinált visszaküldési műveletben részt vevő minden visszatérésre kötelezett személy végrehajtható kiutasítási határozat hatálya alá tartozik.

Amennyiben a csapatok tagjainak bevetésére kerül sor, azok a visszatérésre kötelezett személy visszatérése előtt lekérdezik a Schengeni Információs Rendszert annak ellenőrzése érdekében, hogy a visszatérésre kötelezett személlyel kapcsolatban kibocsátott kiutasítási határozatot felfüggesztették-e, vagy hogy annak végrehajtását elhalasztották-e.

A gördülő műveleti tervek kiterjednek a visszaküldési művelet végrehajtásához szükséges szempontokra, beleértve az alapjogok tiszteletben tartására vonatkozó szempontokat is, és azokban hivatkozni kell többek között az alkalmazandó magatartási kódexekre, valamint a nyomkövetési és jelentéstételi eljárásokra és a panaszkezelési mechanizmusra.

(3) Az Ügynökség technikai és műveleti segítségnyújtást biztosíthat a tagállamok számára, és – az érintett tagállam hozzájárulásával saját kezdeményezésére, vagy a részt vevő tagállamok kérésére – biztosíthatja olyan visszaküldési műveletek koordinálását vagy szervezését is, amelyekhez a közlekedési eszközöket és a visszaküldést végrehajtó hatósági kísérőket a nem uniós visszaküldési célszág bocsátja rendelkezésre (a továbbiakban: gyűjtő visszaküldési műveletek). A részt vevő tagállamok és az Ügynökség a teljes visszaküldési művelet során biztosítják az alapvető jogok, a visszaküldés tilalma elvének, a kényszerítő eszközök arányos alkalmazására vonatkozó elv, valamint a visszatérésre kötelezett személyek méltóságának tiszteletben tartását. A visszaküldési művelet során végig, egészen a nem uniós visszaküldési célszágba való megérkezésig jelen kell lennie legalább egy tagállami képviselőnek és egy, a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személynek, mely utóbbit vagy az 51. cikk értelmében létrehozott állományból vagy a részt vevő tagállam felügyeleti rendszeréből kell kirendelni.

⁽³⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1860 rendelete (2018. november 28.) a Schengeni Információs Rendszernek a jogellenesen tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok visszaküldése céljából történő használatáról (HL L 312., 2018.12.7., 1. o.).

(4) Az ügyvezető igazgató késelem nélkül visszaküldési tervet dolgoz ki a gyűjtő visszaküldési műveletekhez. Az ügyvezető igazgató és a részt vevő tagállamok elfogadják a gyűjtő visszaküldési művelet szervezési és eljárási vonatkozásait részletesen ismertető tervet, figyelembe véve az ilyen műveletek alapvető jogokra gyakorolt hatásait és kockázatait. A szóban forgó terv módosítására vagy kiigazítására csak a (3) bekezdésben és az e bekezdésben említett felek egyetértése esetén van lehetőség.

A gyűjtő visszaküldési műveletekre vonatkozó visszaküldési terv az Ügynökségre és a részt vevő tagállamokra nézve kötelező. E tervnek a gyűjtő visszaküldési műveletek végrehajtásához szükséges valamennyi lépésre ki kell terjednie.

(5) Valamennyi, az Ügynökség által szervezett vagy koordinált visszaküldési műveletet a 2008/115/EK irányelv 8. cikke (6) bekezdésének megfelelően nyomon kell követni. A kitoloncolási műveleteket a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személy objektív és átlátható kritériumok alapján követi nyomon, és e nyomkövetés kiterjed a visszaküldési művelet egészére, a távozást megelőző szakasztól a visszatérésre kötelezett személyek nem uniós visszaküldési célszámának történő átadásáig. A kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személy jelentést nyújt be valamennyi kitoloncolási műveletről az ügyvezető igazgatónak, az alapjogi tisztviselőnek és az adott műveletben részt vevő minden tagállam illetékes nemzeti hatóságainak. Szükség esetén az ügyvezető igazgató és az illetékes nemzeti hatóságok biztosítják a megfelelő nyomon követést.

(6) Amennyiben az Ügynökségnek fenntartásai vannak az alapvető jogoknak egy visszaküldési művelet bármely szakasza során való tiszteletben tartásával kapcsolatban, fenntartásait közli a részt vevő tagállamokkal és a Bizottsággal.

(7) Az ügyvezető igazgató értékeli a visszaküldési műveletek eredményeit, és hathavonta az előző félévben végrehajtott összes visszaküldési műveletre kiterjedő részletes értékelő jelentést nyújt be az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság és az igazgatótanács részére, az alapjogi tisztviselő észrevételeivel együtt. Az ügyvezető igazgató ezekről az eredményekről átfogó összehasonlító elemzést készít a jövőbeli visszaküldési műveletek minőségének, koherenciájának és eredményességének javítása céljából. Az ügyvezető igazgató ezt az elemzést belefoglalja az Ügynökség éves tevékenységi jelentésébe.

(8) Az Ügynökség a rá alkalmazandó pénzügyi szabályokkal összhangban a saját költségvetéséből finanszírozza vagy társfinanszírozza a visszaküldési műveleteket, előnyben részesítve a több tagállam által végzett vagy migrációs csomópontokból induló műveleteket.

51. cikk

A kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyekből álló állomány

(1) Az Ügynökség, miután megfelelően figyelembe vette az alapjogi tisztviselő véleményét, létrehozza a tagállamok illetékes szerveinek alkalmazottaiból alkotott, a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyekből álló állományt, amelynek tagjai a 2008/115/EK irányelv 8. cikke (6) bekezdésének megfelelően kitoloncolással kapcsolatos nyomkövetési tevékenységet végeznek, és e rendelet 62. cikkének megfelelően képzésben részesültek.

(2) Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslatára meghatározza az említett állomány számára rendelkezésre bocsátandó, a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyek létszámát és profilját. A profil és az összlétszámok későbbi módosítása tekintetében ugyanezt az eljárást kell alkalmazni.

A tagállamok felelőssége, hogy a megadott profilnak megfelelő, a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyek kijelölésével hozzájáruljanak az állományhoz, az e felügyeletet ellátó személyek nemzeti jog szerinti függetlenségének sérelme nélkül, amennyiben a nemzeti jog ekként rendelkezik. Az Ügynökség emellett a 110. cikkben említett alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyekkel járul hozzá ehhez az állományhoz. Az állománynak magában kell foglalnia a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó olyan személyeket, akik a gyermekvédelem területén különös szakértelemmel rendelkeznek.

(3) Az egyes tagállamoknak a visszaküldési műveletekhez és intervenciókhoz való következő évi hozzájárulását az általuk rendelkezésre bocsátandó, a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyek tekintetében az Ügynökség és a tagállamok közötti évenkénti kétoldalú tárgyalások és megállapodások alapján kell megtervezni. E megállapodásoknak megfelelően a tagállamok az Ügynökség kérésére a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyeket bevetés céljából rendelkezésre bocsátják, kivéve, ha a nemzeti feladatok ellátását jelentősen befolyásoló rendkívüli helyzettel szembesülnek. Az Ügynökség ilyen jellegű kérését a tervezett bevetést megelőzően legalább 21 munkanappal, gyorsreagálású visszaküldési intervenció esetében pedig öt munkanappal megelőzően kell elküldeni.

(4) Az Ügynökség kérésre a részt vevő tagállamok rendelkezésére bocsátják a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyeket, hogy azok a tagállamokat képviselve végig nyomon kövessék a visszaküldési műveletek és a visszaküldési intervenciók megfelelő végrehajtását. Az Ügynökség gyermekeket érintő visszaküldési művelet esetén a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó olyan személyeket bocsát rendelkezésre, akik a gyermekvédelem területén különös szakértelemmel rendelkeznek.

(5) A kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyekre a visszaküldési művelet vagy visszaküldési intervenció során továbbra is a küldő tagállamuk fegyelmi intézkedései vonatkoznak. A hivatali személyzetnek a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyekként bevetett tagjaira a személyzeti szabályzatban és az alkalmazási feltételekben előírt fegyelmi intézkedések vonatkoznak.

52. cikk

Visszaküldési csapatok

(1) A visszaküldési intervenciók során az Ügynökség saját kezdeményezésre és az érintett tagállam hozzájárulásával, vagy egy tagállam kérésére visszaküldési csapatokat vethet be. Az Ügynökség ilyen visszaküldési csapatokat a visszaküldési intervenciók során, a migrációkezelést támogató csapatok keretében, illetve szükség szerint a visszaküldés területén kiegészítő technikai és műveleti segítségnyújtás céljából vethet be. Szükség esetén a visszaküldési csapatok a gyermekvédelem terén speciális szakértelemmel rendelkező tisztviselőket is magukban foglalhatnak.

(2) A 40. cikk (2)–(5) bekezdése, valamint a 43., a 44. és a 45. cikk értelemszerűen alkalmazandó a visszaküldési csapatokra.

53. cikk

Visszaküldési intervenciók

(1) Amennyiben valamely tagállamra teher nehezedik a visszatérésre kötelezett személyek visszaküldésére irányuló kötelezettség végrehajtása során, az Ügynökség saját kezdeményezésre és az érintett tagállam hozzájárulásával, vagy a szóban forgó tagállam kérésére visszaküldési intervenció formájában megfelelő technikai és műveleti segítséget nyújt. Az ilyen intervenciók magukban foglalhatják a visszaküldési csapatok bevetését a fogadó tagállamban, hogy támogatást nyújtsanak a visszaküldési eljárások végrehajtásában és a fogadó tagállamból induló visszaküldési műveletek megszervezésében.

Az 50. cikk az Ügynökség által a visszaküldési intervenciók keretében szervezett vagy koordinált visszaküldési műveletekre is alkalmazandó.

(2) Amennyiben egy tagállam sajátos és aránytalan kihívásokkal szembesül a visszatérésre kötelezett személyek visszaküldésére irányuló kötelezettsége végrehajtása során, az Ügynökség – az érintett tagállam hozzájárulásával saját kezdeményezésre, vagy a szóban forgó tagállam kérésére – gyorsreagálású visszaküldési intervenció formájában megfelelő technikai és műveleti segítséget nyújt. A gyorsreagálású visszaküldési intervenciók magukban foglalhatják a visszaküldési csapatok gyors bevetését a fogadó tagállamban, hogy támogatást nyújtsanak a visszaküldési eljárások végrehajtásában és a fogadó tagállamból induló visszaküldési műveletek megszervezésében.

(3) A visszaküldési intervenció keretében az ügyvezető igazgató a fogadó tagállammal és a részt vevő tagállamokkal egyetértésben haladéktalanul kidolgoz egy műveleti tervet. A 38. cikk rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók.

(4) Az ügyvezető igazgató a lehető legrövidebb időn belül – a (2) bekezdésben említett esetben öt munkanapon belül – határoz a műveleti tervről. Az érintett tagállamokat és az igazgatótanácsot azonnal írásban értesíteni kell a határozatról.

(5) Az Ügynökség a rá alkalmazandó pénzügyi szabályokkal összhangban a saját költségvetéséből finanszírozza vagy társfinanszírozza a visszaküldési intervenciókat.

9. SZAKASZ

Képességek

54. cikk

Az Európai Határ- és Parti Őrség készenléti alakulata

(1) Az Európai Határ- és Parti Őrség készenléti alakulata – amely az I. mellékletben meghatározott kapacitással rendelkezik – az Ügynökség részét képezi. A készenléti alakulat az alábbi négy műveleti személyzeti kategóriából áll az I. mellékletben meghatározott éves rendelkezésre állási rendszernek megfelelően:

a) 1. kategória: a hivatali személyzet tagjai, akiket a csapatok tagjaiként műveleti területeken vetnek be az 55. cikkel összhangban, valamint az ETIAS központi egységének működtetéséért felelős személyzet;

- b) 2. kategória: az 56. cikkel összhangban a tagállamoktól az Ügynökséghez a készenléti alakulat tagjaként hosszú távra kirendelt személyzet;
- c) 3. kategória: a tagállamok személyzetének tagjai, akik készen állnak rövid távú bevetés céljából az Ügynökséghez való kirendelésre az 57. cikkel összhangban a készenléti alakulat tagjaként; és
- d) 4. kategória: a tagállamok olyan személyzetéből álló gyorsreagálású állomány tagjai, akik készen állnak az 58. cikk szerinti bevetésre gyorsreagálású határvédelmi intervenciók céljára a 39. cikkel összhangban.

(2) Az Ügynökség a készenléti alakulat tagjait a közös műveletekben, gyorsreagálású határvédelmi intervenciókban, visszaküldési intervenciókban, illetve a tagállamokban vagy harmadik országokban folytatott egyéb releváns műveleti tevékenységekben részt vevő határigazgatási csapatok, migrációkezelést támogató csapatok és visszaküldési csapatok tagjaként veti be. Az ilyen tevékenységeket csak az érintett tagállam vagy harmadik ország engedélyével lehet végezni. A készenléti alakulatból bevetésre kerülő személyzet létszáma a műveleti igényektől függ.

A készenléti alakulat bevetésének ki kell egészítenie a tagállamok által tett erőfeszítéseket.

(3) A tagállamoknak nyújtott támogatás során a készenléti alakulatnak a csapatok tagjaiként bevetett tagjainak képesnek kell lenniük határellenőrzési vagy visszaküldési feladatok ellátására, ideértve a vonatkozó nemzeti jogszabályokban meghatározott, illetve a hivatali személyzet esetében az 55. cikk (7) bekezdésében meghatározott, végrehajtási hatásköröket igénylő feladatokat is.

A készenléti alakulat tagjainak meg kell felelniük az (EU) 2016/399 rendelet 16. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében vagy egyéb releváns jogszabályokban előírt, különleges képzésre és szakértelemre vonatkozó követelményeknek.

(4) Az ügyvezető igazgató javaslatára, amelyben figyelembe veszi az Ügynökség kockázatelemzését, a sebezhetőségi értékelés eredményeit és az európai integrált határigazgatást célzó többéves stratégiai szakpolitikai ciklust, valamint a saját hivatali személyzetén és a folyamatban lévő kirendeléseken keresztül az Ügynökség rendelkezésére álló személyzeti létszámok és profilok alapján az igazgatótanács minden év március 31-ig határozatot fogad el:

- a) a műveleti személyzet profiljainak és az arra vonatkozó követelményeknek meghatározásáról;
- b) a következő évi várható műveleti igények alapján a személyzet egyes profilok szerinti létszámáról az 1., 2. és 3. kategóriában, a következő évi csapatok megalkotása érdekében;
- c) a II. és a III. mellékletben előírt hozzájárulások további részletes meghatározásáról a személyzet tagállamonkénti létszámának és profiljainak megállapításával, akiket a következő évben az 56. cikkel összhangban ki kell rendelni az Ügynökséghez és az 57. cikkel összhangban ki kell nevezni;
- d) a IV. mellékletben előírt hozzájárulások további részletes meghatározásáról oly módon, hogy megállapítja a gyorsreagálású állományon belül azon személyzet tagállamonkénti létszámát és profiljait, akiket a következő évben a 39. és az 58. cikkel összhangban rendelkezésre kell bocsátani gyorsreagálású határvédelmi intervenciók esetén; valamint
- e) a profilokra vonatkozóan a következő évekre szóló indikatív többéves tervről, a tagállami hozzájárulások hosszú távú megtervezésének és a hivatali személyzet toborzásának megkönnyítése érdekében.

(5) A 64. cikk szerint rendelkezésre bocsátott műszaki eszközöket működtető személyzetet a tagállamok által az 57. cikk alapján a következő évre vonatkozóan biztosított rövid távú bevetésekre vonatkozó hozzájárulások részeként kell figyelembe venni. Az e cikk (4) bekezdésében említett igazgatótanácsi határozat előkészítése érdekében az érintett tagállam minden év január végéig tájékoztatja az Ügynökséget arról a szándékáról, hogy a műszaki eszközöket a megfelelő személyzettel együtt beveti.

(6) A 73. cikk alkalmazásában az Ügynökség kidolgozza és biztosítja a készenléti alakulat harmadik országok területén történő hatékony bevetéséhez szükséges parancsnoklási és ellenőrzési struktúrákat.

(7) Az Ügynökség elegendő számban – akár a készenléti alakulat I. mellékletben meghatározott teljes létszámának legfeljebb 4%-át kitevő mértékben – toborozhat a személyzeti szabályzat hatálya aló tartozó személyzetet, akik támogatási és nyomonkövetési feladatokat látnak el a készenléti alakulat létrehozásában, műveleteinek tervezésében és igazgatásában és az Ügynökség saját eszközeinek beszerzésében.

(8) A (7) bekezdésben említett személyzet, valamint az ETIAS központi egységének működtetéséért felelős személyzet nem vehető be csapatok tagjaként, azonban az I. melléklet céljából az I. kategóriába eső személyzetként kell figyelembe venni.

55. cikk

A hivatali személyzet a készenléti alakulatban

(1) Az Ügynökség a hivatali személyzetének tagjaival (1. kategória) hozzájárul a készenléti alakulathoz, akiket a műveleti területeken a csapatok 82. cikk szerinti feladatokkal hatáskörökkel rendelkező tagjaiként – ideértve az Ügynökség saját eszközeinek működtetésére vonatkozó feladatot is – vetnek be.

(2) A toborzás során az Ügynökség biztosítja, hogy kizárólag magas szintű szakmaiságot, magas etikai értékeket tiszteletben tartó és megfelelő nyelvi készségekkel rendelkező jelölteket válasszanak ki.

(3) A 62. cikk (2) bekezdésével összhangban toborzásukat követően a hivatali személyzetnek a csapatok tagjaiként bevetésre kerülő tagjai szükség szerint határőrizettel vagy visszaküldéssel kapcsolatos, többek között alapvető jogokról szóló – az igazgatótanács 54. cikk (4) bekezdése szerinti határozatával megállapított profilok szempontjából releváns – képzésen esnek át, figyelembe véve a releváns területeken általuk korábban megszerzett képesítéseket és szakmai tapasztalatot.

Az első albekezdésben említett képzésre az Ügynökség által kidolgozott, és a kiválasztott tagállamokkal megkötött megállapodások alapján ez utóbbiak szakosodott képzési és oktatási intézményeiben, köztük az Ügynökség tagállami partnerakadémiáin végrehajtott külön képzési programok keretében kerül sor. Toborzásuk után a személyzet minden tagja számára megfelelő képzési térképeket kell kidolgozni, amely biztosítja, hogy a személyzet tagja mindenkor szakmailag képzett legyen a határőrizettel vagy visszaküldéssel kapcsolatos feladatok teljesítésére. A képzési térképeket rendszeresen frissíteni kell. A képzés teljes költségét az Ügynökség fedezi.

Az Ügynökség hivatali személyzete azon tagjainak, akik az Ügynökség saját eszközeit működtető műszaki személyzetként járnak el, nem kell határőrizeti vagy visszaküldéssel kapcsolatos teljes képzésben részesülniük.

(4) Az Ügynökség biztosítja, hogy hivatali személyzete a foglalkoztatás teljes ideje alatt a legszigorúbb normák szerint, valamint az alapvető jogok teljes mértékben való tiszteletben tartásával teljesítse a csapatok tagjaként rájuk háruló feladatokat.

(5) Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslata alapján:

a) megfelelő felügyeleti mechanizmust hoz létre a hivatali személyzet által alkalmazott erőszak használatára vonatkozó rendelkezések megvalósításának nyomon követésére, beleértve a jelentéstételre és a bevetés során az erőszak alkalmazására vonatkozó különleges intézkedésekre – mint például a fegyelmi jellegű intézkedésekre – vonatkozó szabályokat;

b) az ügyvezető igazgatóra vonatkozóan olyan szabályokat állapít meg, amelyek értelmében a hivatali személyzet a 82. cikkel és az V. melléklettel összhangban jogosult fegyverek viselésére és használatára, beleértve az illetékes nemzeti hatóságokkal – különösen az állampolgárság szerinti tagállam, a lakóhely szerinti tagállam és az alapképzés helye szerinti tagállam illetékes nemzeti hatóságaival – való kötelező együttműködést; e szabályok kitérnek továbbá arra is, hogy az ügyvezető igazgató hogyan biztosítja, hogy a hivatali személyzet továbbra is teljesítse az ezen engedélyek kiadására vonatkozó feltételeket, különösen a fegyverek kezelése tekintetében, beleértve a lögyakorlatok rendszeres végzését is;

c) külön szabályokat állapít meg a fegyverek, lőszeres és egyéb eszközök biztonságos létesítményekben történő tárolásának és a műveleti területre történő szállításának megkönnyítésére.

Az e bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett szabályokkal kapcsolatban a Bizottságnak a személyzeti szabályzat 110. cikk (2) bekezdésével összhangban véleményt kell nyilvánítania arról, hogy az említett szabályok megfelelnek-e a személyzeti szabályzatnak és az alkalmazási feltételeknek. Az említett szabályok tekintetében konzultálni kell az alapjogi tisztviselővel az ügyvezető igazgató javaslatáról.

(6) Az Ügynökség határőrizeti vagy visszaküldéssel kapcsolatos feladatok elvégzésére jogosító képzettséggel nem rendelkező személyzete a közös műveletek során kizárólag koordinációs, az alapvető jogok betartásának felügyeletére vonatkozó és egyéb kapcsolódó feladatok teljesítésére vehető be. E személyzet nem képezi a csapatok részét.

(7) A 82. cikkel összhangban a hivatali személyzet csapatok tagjaként bevetésre kerülő tagjainak képesnek kell lenniük a következő, végrehajtási hatásköröket igénylő feladatok 82. cikk szerinti ellátására, a személyzeti profilokkal és a vonatkozó képzéssel összhangban:

- a) a személyek személyazonosságának és állampolgárságának ellenőrzése, ideértve a vonatkozó uniós és nemzeti adatbázisok lekérdezését is;
- b) a beléptetés engedélyezése, amennyiben teljesülnek az (EU) 2016/399 rendelet 6. cikkében megállapított beutazási feltételek;
- c) a beléptetés megtagadása az (EU) 2016/399 rendelet 14. cikkének megfelelően;
- d) az úti okmányok bélyegzése az (EU) 2016/399 rendelet 11. cikkének megfelelően;
- e) vízumok kiadása és kiadásának elutasítása a határon a 810/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁰⁾ 35. cikkének megfelelően, valamint a vonatkozó adatok bevitele a Vízuminformációs Rendszerbe;
- f) határőrizet – ideértve a határátkelőhelyek közötti járőrözést – a jogellenes határátlépések megakadályozása, a határokon átnyúló bűnözés elleni küzdelem, valamint a határt illegálisan átlépő személyek elleni intézkedések meghozatala, ezen belül a feltartóztatás vagy elfogás érdekében;
- g) a külső határok jogellenes átlépése miatt elfogott személyek ujjnyomatának nyilvántartásba vétele az Eurodacban a 603/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴¹⁾ III. fejezetének megfelelően;
- h) kapcsolattartás harmadik országokkal a visszatérésre kötelezett személyek azonosítása és úti okmányainak beszerzése tekintetében;
- i) a kitoloncolandó harmadik országbeli állampolgárok kíséréte.

56. cikk

A tagállamok részvétele a készenléti alakulatban hosszú távú kirendelés révén

(1) A tagállamok hozzájárulnak a készenléti alakulathoz azáltal, hogy az Ügynökséghez műveleti személyzetet rendelnek ki a csapatok tagjaként (2. kategória). Az egyes kirendelések időtartama 24 hónap. A fogadó tagállam és az Ügynökség egyetértésével az egyes kirendelések egy alkalommal további 12 vagy 24 hónappal meghosszabbíthatók. A 61. cikkben említett pénzügyi támogatási rendszer végrehajtásának megkönnyítése érdekében a kirendelések főszabályként az egyes naptári évek elején veszik kezdetüket.

(2) Mindegyik tagállam felelős azért, hogy a csapatok tagjaként kirendelt műveleti személyzettel folyamatos hozzájárulást biztosítson a II. melléklettel összhangban. Az e cikk alapján bevetett személyzettel kapcsolatban felmerülő költségek kifizetésére a 95. cikk (6) bekezdése alapján elfogadott szabályokkal összhangban kerül sor.

(3) Az Ügynökséghez kirendelt műveleti személyzetnek a csapatok tagjainak 82. cikk szerinti feladataival és hatáskörével kell rendelkeznie. A műveleti személyzet küldő tagállamának a kirendelő tagállamot kell tekinteni. A kirendelés ideje alatt a kirendelt csapatok tagjai bevetésének helyszíneiről és időtartamáról az ügyvezető igazgató dönt a műveleti szükségleteknek megfelelően. Az Ügynökség biztosítja a műveleti személyzet folyamatos képzését kirendelésük időtartama alatt.

⁽⁴⁰⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 810/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a Közösségi Vízumkódex létrehozásáról (vízumkódex) (HL L 243., 2009.9.15., 1. o.).

⁽⁴¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 603/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló 604/2013/EU rendelet hatékony alkalmazása érdekében az ujjlenyomatok összehasonlítását szolgáló Eurodac létrehozásáról, továbbá a tagállamok bűnüldöző hatóságai és az Europol által az Eurodac-adatokkal való, bűnüldözési célú összehasonlítások kérelmezéséről, valamint a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagyméretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző ügynökség létrehozásáról szóló 1077/2011/EU rendelet módosításáról (HL L 180., 2013.6.29., 1. o.).

(4) Minden év június 30-ig mindegyik tagállam kijelöli a műveleti személyzet kiküldetésére javasolt tagjait, az igazgatótanács által az 54. cikk (4) bekezdésének megfelelően a következő évre megállapított létszámokkal és személyzeti profilokkal összhangban. Az Ügynökség ellenőrzi, hogy a tagállamok által javasolt műveleti személyzet megfelel-e a meghatározott személyzeti profiloknak és birtokában van-e a szükséges nyelvi készségeknek. Az Ügynökség minden év szeptember 15-ig elfogadja a javasolt jelölteket vagy – az előírt profiloknak való megfelelés hiánya, a szükséges nyelvi készségek hiánya, illetve az előző bevételek során tanúsított kötelezettségzegés vagy az alkalmazandó szabályok megsértése esetén – elutasítja a szóban forgó jelölteket és felkéri a tagállamot, hogy a kirendelés céljára javasoljon egyéb jelölteket.

(5) Amennyiben vis maior következtében a műveleti személyzet valamely tagja nem rendelhető ki vagy képtelen kirendelésének folytatására, az érintett tagállam biztosítja, hogy a személyzet említett tagjának helyébe a műveleti személyzet másik olyan tagja lépjen, aki rendelkezik az előírt profillal.

57. cikk

A tagállamok részvétele a készenléti alakulatban rövid távú bevetés révén

(1) Az 56. cikk szerinti kirendelések mellett a tagállamok minden év június 30-ig hozzájárulnak a készenléti alakulathoz azzal, hogy határőröket és más releváns személyzetet neveznek ki a rövid távú bevételek céljából rendelkezésre álló műveleti személyzet előzetes nemzeti jegyzékébe (3. kategória), a III. mellékletben meghatározott hozzájárulásokkal, valamint az igazgatótanács által az 54. cikk (4) bekezdésének megfelelően a következő évre megállapított létszámokkal és személyzeti profilokkal összhangban. A kinevezett műveleti személyzet előzetes nemzeti jegyzékét közölni kell az Ügynökséggel. Az éves jegyzék végleges összetételét az éves kétoldalú tárgyalások lezárását követően, az adott év december 1-ig az Ügynökség részére meg kell erősíteni.

(2) Mindegyik tagállam biztosítja, hogy a kinevezett műveleti személyzet az Ügynökség kérésére rendelkezésre álljon az e cikkben meghatározott rendelkezésekkel összhangban. Egy naptári éven belül a személyzet minden egyes tagjának rendelkezésre kell állnia egy legfeljebb négy hónapos időtartamra. A tagállamok azonban dönthetnek úgy, hogy négy hónapot meghaladó időtartamra rendelik ki a személyzet tagját. Az ilyen időtartamnövelés e tagállam azonos vagy más előírt profilhoz való külön hozzájárulásának számít, amennyiben a személyzet tagja birtokában van a szükséges készségeknek. Az e cikk alapján bevetett személyzettel kapcsolatban felmerülő költségek kifizetésére a 45. cikk (2) bekezdése alapján elfogadott szabályokkal összhangban kerül sor.

(3) Az e cikk alapján bevetett műveleti személyzetnek a csapatok tagjainak 82. cikk szerinti feladataival és hatáskörével kell rendelkeznie.

(4) Az Ügynökség ellenőrizheti, hogy a tagállamok által rövid távú bevételekre kinevezett műveleti személyzet megfelel-e a meghatározott személyzeti profiloknak, és birtokában van-e a szükséges nyelvi készségeknek. Az Ügynökség elutasítja a kinevezett műveleti személyzetet, amennyiben az illető nem rendelkezik a szükséges nyelvi készségekkel, illetve az előző bevételek során kötelezettségzegést követett el vagy megsértette az alkalmazandó szabályokat. Az Ügynökség a szükséges profiloknak való megfelelés hiánya esetén is elutasítja a kinevezett műveleti személyzetet, kivéve, ha a műveleti személyzet adott tagja alkalmas az adott tagállamnak kiosztott másik profilra. A személyzet tagjának Ügynökség általi elutasítása esetén az érintett tagállam gondoskodik arról, hogy a személyzet tagjának helyébe a műveleti személyzet másik olyan tagja lépjen, aki rendelkezik az előírt profillal.

(5) Az Ügynökség minden év július 31-ig kéri a tagállamoktól, hogy – az előírt létszámban és profilok szerint – a műveleti személyzet meghatározott tagjaival biztosítsák hozzájárulásukat a következő év közös műveleteiben való bevetés céljából. Az egyes bevételek időtartamáról az Ügynökség és a tagállamok között zajló évenkénti kétoldalú tárgyalások során és a közöttük létrejövő megállapodásokban kell dönteni.

(6) A tagállamok a kétoldalú tárgyalásokat követően az (1) bekezdésben említett nemzeti jegyzékekben szereplő műveleti személyzetet egyedi bevételek céljából az Ügynökség által kért létszámnak és profiloknak megfelelően rendelkezésre bocsátják.

(7) Amennyiben vis maior következtében a műveleti személyzet valamely tagja nem vethető be a megállapodásoknak megfelelően, az érintett tagállam gondoskodik arról, hogy a személyzet ilyen tagjának helyébe a személyzetnek a jegyzékben szereplő másik olyan tagja lépjen, aki rendelkezik az előírt profillal.

(8) Amennyiben fokozódó igény mutatkozik egy folyamatban lévő közös művelet megerősítésére, a vonatkozó éves munkaprogramban vagy az ennek megfelelő évenkénti kétoldalú tárgyalások eredményeiben nem említett gyorsreagálású határvédelmi intervenció vagy új közös művelet elindítása szükséges, a bevetést a III. mellékletben meghatározott kereteken belül kell végrehajtani. Az ügyvezető igazgató haladéktalanul tájékoztatja a tagállamokat a további szükségletekről, az egyes tagállamok által rendelkezésre bocsátandó műveleti személyzet lehetséges létszámának és profiljainak megjelölésével. Miután az ügyvezető igazgató és a fogadó tagállam megállapodásra jutnak a módosított vagy adott esetben új műveleti tervet illetően, az ügyvezető igazgató hivatalos kérelmet nyújt be a műveleti személyzet létszámát és profiljait illetően. A csapatok megfelelő tagjait a hivatalos kérelemtől számított 20 munkanapon belül – a 39. cikk sérelme nélkül – mindegyik tagállam beveti.

(9) Amennyiben a kockázatelemzésből vagy bármely elérhető sebezhetőségi értékelésből kitűnik, hogy egy tagállam a nemzeti feladatainak ellátását jelentősen érintő rendkívüli helyzettel szembesül, az adott tagállamnak az e cikk (5) vagy (8) bekezdésében említett kéréseknek megfelelő műveleti személyzettel kell hozzájárulást biztosítania. E hozzájárulások együttesen azonban nem haladhatják meg az említett tagállamnak az adott évre megállapított, III. melléklet szerinti hozzájárulásainak felét. Ha egy tagállam ilyen rendkívüli helyzetre hivatkozik, akkor írásban átfogó indokolást és tájékoztatást kell nyújtania a helyzetről az Ügynökségnek, amelynek tartalmát bele kell foglalni a 65. cikkben említett jelentésbe.

(10) Az egyes műveletekhez kapcsolódó bevetés időtartamát, amely nem lehet 30 napnál rövidebb –, kivéve, ha annak a műveletnek az időtartama, amelynek a bevetés részét képezi, 30 napnál rövidebb –, a küldő tagállam határozza meg.

(11) A tagállamok hozzájárulásaként az 54. cikk (5) bekezdésével összhangban figyelembe vett műszaki személyzet kizárólag a 64. cikk (9) bekezdésében említett, a vonatkozó műszaki eszközökre vonatkozó éves kétoldalú tárgyalások eredményeként születő megállapodásoknak megfelelően vethető be.

E cikk (1) bekezdésétől eltérve a tagállamok csak az éves kétoldalú tárgyalások lezárását követően foglalják bele az éves jegyzékekbe az e bekezdés első albekezdésében említett műszaki személyzetet. A tagállamok a műszaki személyzet adott évben bekövetkezett bármely változása esetén kiigazíthatják a vonatkozó éves jegyzékeket. A tagállamok e változásokról tájékoztatják az Ügynökséget.

Az e cikk (4) bekezdésében említett ellenőrzés nem érinti a műszaki berendezések üzemeltetésére vonatkozó hatáskört.

A személyzet kizárólag műszaki feladatokat ellátó tagjait a nemzeti éves jegyzékekben csak funkciók szerint kell feltüntetni.

A műszaki személyzet bevetésének időtartamát a 64. cikkel összhangban kell megállapítani.

58. cikk

A tagállamok részvétele a készenléti alakulatban a gyorsreagálású állomány révén

(1) A tagállamok a gyorsreagálású határvédelmi intervenciók esetében a 37. cikk (2) bekezdésével és a 39. cikkel összhangban aktiválandó gyorsreagálású állomány (4. kategória) útján járulnak hozzá műveleti személyzettel a készenléti alakulathoz, feltéve, hogy a szóban forgó gyorsreagálású határvédelmi intervencióra már teljeskörűen bevetették az 1., 2. és 3. kategóriába tartozó műveleti személyzetet.

(2) Minden tagállam felelős annak biztosításáért, hogy a műveleti személyzet rendelkezésre álljon az igazgatótanács által a következő évre meghatározott, az 54. cikk (4) bekezdésében említett létszámban és a megfelelő profilok szerint, az Ügynökség kérésére a IV. mellékletben meghatározott kereteken belül és az e cikkben meghatározott rendelkezésekkel összhangban. Egy naptári éven belül a műveleti személyzet minden egyes tagjának legfeljebb négy hónapos időtartamra kell rendelkezésre állnia.

(3) A gyorsreagálású állományból a gyorsreagálású határvédelmi intervenciók keretében megvalósuló egyedi bevetésekre a 39. cikk (11) és (13) bekezdésével összhangban kerül sor.

59. cikk

A készenléti alakulat felülvizsgálata

(1) A Bizottság – különösen a 62. cikk (10) bekezdésében és a 65. cikkben említett jelentések alapján – 2023. december 31-ig benyújtja az Európai Parlament és a Tanács számára a készenléti alakulat teljes létszámának és összetételének felülvizsgálatát, beleértve az egyes tagállamoknak a készenléti alakulathoz való hozzájárulásának mértékét, valamint a készenléti alakulat szakértelmére és szakmai felkészültségére, és a számára nyújtott képzésre vonatkozó felülvizsgálatot. A felülvizsgálat során azt is meg kell vizsgálni, hogy a készenléti alakulat részeként fenn kell-e tartani a gyorsreagálású állományt.

A felülvizsgálat ismerteti és figyelembe veszi a gyorsreagálási kapacitásokat fedező készenléti alakulat meglévő és lehetséges operatív szükségleteit, azokat a jelentős körülményeket, amelyek kihatnak a tagállamok azon képességére, hogy hozzájáruljanak a készenléti alakulathoz, valamint a hivatali személyzet alakulását az Ügynökség készenléti alakulathoz való hozzájárulása tekintetében.

(2) A Bizottság 2024. február 29-ig szükség esetén benyújtja az I., a II., a III., és a IV. melléklet módosítására irányuló javaslatokat. Amennyiben a Bizottság nem nyújt be javaslatot, magyarázatot kell adnia annak indokairól.

60. cikk

Képviselési irodák

(1) A fogadó tagállam beleegyezésétől, illetve attól függően, hogy e lehetőség kifejezetten szerepel-e a fogadó harmadik országgal kötött, jogállásról szóló megállapodásban, az Ügynökség képviselési irodákat hozhat létre az adott tagállam vagy harmadik ország területén annak érdekében, hogy megkönnyítse és javítsa az Ügynökség által az adott tagállamban, a szomszédos régióban vagy az adott harmadik országban szervezett műveleti tevékenységek – ideértve a visszaküldés területén végzett tevékenységeket is – koordinálását, valamint biztosítsa az Ügynökség emberi és technikai erőforrásainak hatékony kezelését. A képviselési irodákat a műveleti szükségleteknek megfelelően arra az időtartamra kell létrehozni, amelyre az Ügynökségnek jelentős műveleti tevékenységek végzéséhez az adott tagállamban, a szomszédos régióban vagy a harmadik országban szüksége van. Ez az időtartam szükség esetén meghosszabbítható.

A képviselési iroda létrehozása előtt gondosan meg kell vizsgálni és ki kell számítani az összes költségvetési vonzatot, és a vonatkozó összegeket előzetesen szerepeltetni kell a költségvetésben.

(2) Az Ügynökség és a képviselési iroda helye szerinti fogadó tagállam vagy fogadó harmadik ország meghozzák a szükséges intézkedéseket, amelyekkel a lehető legjobb feltételek biztosíthatók a képviselési iroda feladatainak teljesítéséhez. A képviselési irodák személyzetének munkavégzési helyét a 95. cikk (2) bekezdésének megfelelően kell meghatározni.

(3) A képviselési irodák adott esetben:

- a) műveleti és logisztikai támogatást nyújtanak, és biztosítják az Ügynökség érintett műveleti területeken folytatott tevékenységeinek koordinálását;
- b) műveleti támogatást nyújtanak a tagállamnak vagy a harmadik országnak az érintett műveleti területeken;
- c) nyomon követik a csapatok által folytatott tevékenységeket, és rendszeresen jelentést tesznek az Ügynökség székhelyének;
- d) együttműködnek a fogadó tagállammal vagy a fogadó harmadik országgal az Ügynökség által az adott tagállamban vagy harmadik országban szervezett műveleti tevékenységek gyakorlati végrehajtásához kapcsolódó valamennyi kérdésben, ideértve minden olyan további problémát is, amelyek a szóban forgó tevékenységek során merülhetnek fel;
- e) támogatást nyújtanak a 44. cikkben említett koordinációs tisztviselőnek a részt vevő tagállamokkal folytatott együttműködéséhez az Ügynökség által szervezett műveleti tevékenységekhez való hozzájárulásukkal kapcsolatos valamennyi kérdésben, és szükség esetén kapcsolatot tartanak az Ügynökség székhelyével;
- f) szükség esetén támogatást nyújtanak a koordinációs tisztviselőnek és a műveleti tevékenység nyomon követésével megbízott, az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyeknek az Ügynökség csapatai és a fogadó tagállam vagy fogadó harmadik ország érintett hatóságai közötti koordinációban és kommunikációban, valamint bármely más kapcsolódó feladatban;
- g) logisztikai támogatást szerveznek a csapatok tagjainak bevetésével, valamint a technikai eszközök bevetésével és használatával kapcsolatban;
- h) biztosítanak minden egyéb logisztikai támogatást az adott képviselési iroda felelőssége alá tartozó műveleti területtel kapcsolatban, az Ügynökség által szervezett műveleti tevékenységek zavartalan lefolytatásának megkönnyítése céljából;
- i) segítséget nyújtanak az Ügynökség összekötő tisztviselője számára a 31. cikkben említett feladatainak és funkcióinak sérelme nélkül az adott képviselési iroda felelőssége alá tartozó terület határigazgatásával kapcsolatban felmerülő jelenlegi vagy jövőbeli kihívások azonosításában, a visszaküldésre vonatkozó vívmányok végrehajtásában, és rendszeresen jelentést tesznek az Ügynökség székhelyének;

j) biztosítják az Ügynökség saját eszközeinek hatékony kezelését az annak tevékenységei által lefedett területeken, ideértve azok esetleges nyilvántartásba vételét, hosszú távú karbantartását és a szükséges logisztikai támogatást.

(4) A képviseleti irodákat az Ügynökség egy-egy képviselője irányítja, akit az ügyvezető igazgató nevez ki a képviseleti iroda vezetőjeként. A képviseleti iroda vezetője felügyeli az iroda valamennyi tevékenységét, és egyedüli kapcsolattartó pontként szolgál az Ügynökség székhelyével folytatott kommunikációkban.

(5) Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslatára dönt a képviseleti irodák létrehozásáról, összetételéről, működési időtartamáról és szükség esetén ezen időtartam esetleges meghosszabbításáról, ennek keretében pedig figyelembe veszi a Bizottság véleményét, valamint a fogadó tagállam vagy a fogadó harmadik ország beleegyezését.

(6) A fogadó tagállam segítséget nyújt az Ügynökségnek a műveleti képességek biztosításához.

(7) Az ügyvezető igazgató negyedévente jelentést tesz az igazgatótanácsnak a képviseleti irodák tevékenységeiről. A képviseleti irodák tevékenységeit az éves tevékenységi jelentés egy különálló szakaszában kell bemutatni.

61. cikk

A készenléti alakulat felállításához nyújtott pénzügyi támogatás

(1) A tagállamok jogosultak arra, hogy az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 125. cikke (1) bekezdése a) pontjának megfelelően a költségekhez nem kapcsolódó finanszírozás formájában évente támogatásban részesüljenek az emberi erőforrások fejlesztésének elősegítéséhez a készenléti alakulathoz való, a II., a III. és a IV. melléklet szerinti hozzájárulásuk biztosítása érdekében. E finanszírozást az adott év végét követően, illetve az e cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülése esetén kell kifizetni. E finanszírozás az e cikk (2) bekezdésében meghatározott referenciaösszegre alapul, és összege adott esetben:

- a) a referenciaösszeg 100 %-a megszorozva a III. melléklet szerint az $n+2$. évre kirendelendő műveleti személyzet létszámával;
- b) a referenciaösszeg 37 %-a megszorozva – esettől függően – az 57. cikkel összhangban és a III. mellékletben szereplő korlátozás keretein belül, valamint az 58. cikkel összhangban és a IV. mellékletben szereplő korlátozás keretein belül ténylegesen bevetett műveleti személyzet számával;
- c) egy egyszeri kifizetés, amelynek összege a referenciaösszeg 50 %-a megszorozva az Ügynökség által hivatali személyzetként felvett műveleti személyzet létszámával; ez a kifizetés a nemzeti szolgálatokból érkező személyzetre vonatkozik, akik az Ügynökségbe történő felvételkor legfeljebb 15 éve állnak szolgálatban.

(2) A referenciaösszeg megegyezik egy III. besorolási csoport 8. besorolási fokozatának 1. fizetési fokozatába tartozó szerződéses alkalmazottnak az alkalmazási feltételek 93. cikkében meghatározott éves alapilletményével és az érintett tagállamban érvényes korrekciós együttható alkalmazandó rá.

(3) Az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett összeg éves kifizetése csak akkor válik esedékessé, ha a tagállamok az érintett időszakban új személyzet toborzása révén megfelelő mértékben növelik a határőri feladatokat ellátó teljes nemzeti személyzetüket. A jelentéstétel szempontjából lényeges információkat az évenkénti kétoldalú tárgyalások alkalmával kell az Ügynökség rendelkezésére bocsátani, ellenőrzésükre pedig a következő évben kell sort keríteni a sebezhetőségi értékelés útján. Az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett összeg éves kifizetése – az 57. cikkel összhangban és a III. mellékletben szereplő korlátozás keretein belül, valamint az 58. cikkel összhangban és a IV. mellékletben szereplő korlátozás keretein belül – a folytonos vagy nem folytonos négy hónapos időszakra ténylegesen bevetett személyzet létszámára vonatkozóan teljes mértékben esedékes. Az e cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett tényleges bevetések esetében a kifizetéseket négy hónapos referenciaidőszak alapulvételével arányosan kell kiszámítani.

Az Ügynökség – a hozzájáruló tagállam egyedi és indokolt kérelmének benyújtását követően – előlegfizetést biztosít az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett összegek éves kifizetéseivel kapcsolódóan, az e cikk (4) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktussal összhangban.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amelyben megállapítja az éves kifizetésnek és az e cikk (3) bekezdésében foglalt alkalmazandó feltételek nyomán követésének részletes szabályait. Ezek a szabályok tartalmazzák az e cikk (3) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülése esetén az előlegfizetésre vonatkozó rendelkezéseket, valamint az arányos számítások szabályait, ideértve azokban az esetekben is, amikor a műszaki személyzet bevetése kivételesen meghaladná a III. mellékletben meghatározott maximális nemzeti hozzájárulásokat. E végrehajtási jogi aktust a 122. cikk (2) bekezdésében említett eljárás keretében kell elfogadni.

(5) Az e cikk szerinti pénzügyi támogatás végrehajtása során az Ügynökség és a tagállamok szavatolják a társfinanszírozás elvének és a kettős finanszírozás tilalma elvének tiszteletben tartását.

62. cikk

Képzés

(1) Az Ügynökség a 9. cikk (8) bekezdésében említett kapacitási ütemterv figyelembevételével – amennyiben rendelkezésre áll –, illetve a tagállamok és adott esetben az EASO, az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség nagyméretű IT-rendszereinek üzemeltetési igazgatását végző európai uniós ügynökség (eu-LISA) és az Európai Unió Bűnüldözési Képzési Ügynöksége (CEPOL) megfelelő képzési szervezeteivel együttműködve célzott képzési eszközöket dolgoz ki, ideértve a gyermekek és más kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek védelmére vonatkozó speciális képzéseket is. A képzés tartalmának figyelembe kell vennie a kapcsolódó kutatási eredményeket és a bevált gyakorlatokat. Az Ügynökség a határőrök, visszaküldési szakemberek, visszaküldést végrehajtó hatósági kísérők, és a készenléti alakulat tagjai közé tartozó más releváns személyzet, valamint a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyek és az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyek számára a feladataikkal és hatásköreikkel összefüggő különleges képzéseket biztosít. Az Ügynökség a különleges képzéseknek az Ügynökség éves munkaprogramjában említett ütemtervével összhangban ezekkel a határőrökkel és a csapatok egyéb tagjaival közösen rendszeres gyakorlatokat tart.

(2) Az Ügynökség biztosítja, hogy a hivatali személyzetnek a csapatok tagjaiként bevetendő minden tagja az Ügynökség által szervezett műveleti tevékenységekben való első bevetését megelőzően az 55. cikk (3) bekezdésében említett képzés mellett megfelelő képzésben részesüljön a vonatkozó uniós és nemzetközi jogszabályokról, beleértve az alapvető jogokat, a nemzetközi védelemhez való hozzáférést, a védelmet kereső személyek azonosítását és megfelelő eljárások felé irányítását szolgáló iránymutatásokat, a gyermekek – köztük a kísérő nélküli kiskorúak, az emberkereskedelem áldozatai, a sürgős orvosi ellátásra szoruló személyek és más különösen kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek – különleges szükségleteinek kezelését szolgáló iránymutatásokat, valamint – amennyiben a tervek szerint tengeri műveletekben fognak részt venni – a kutató-mentő műveleteket.

Ez a képzés az V. mellékletnek megfelelően az erőszak alkalmazására is kiterjed.

(3) A (2) bekezdésben leírt célból az Ügynökség a kiválasztott tagállamokkal megkötött megállapodások alapján végrehajtja a szükséges képzési programokat az utóbbiak szakosodott képzési és oktatási intézményeiben, köztük az Ügynökség tagállami partnerakadémiáin. Az Ügynökség gondoskodik arról, hogy a képzés a közös alaptantervet kövesse, összehangolt legyen, továbbá előmozdítsa a kölcsönös megértést, valamint a Szerződésekben rögzített értékeken alapuló közös kultúrát. A képzés költségét teljes mértékben az Ügynökség fedezi.

Az Ügynökség az igazgatótanács jóváhagyását követően ügynökségi képzési központot létesíthet, hogy tovább segítse a közös európai kultúra képzésbe történő beépítését.

(4) Az Ügynökség gondoskodik az annak biztosításához szükséges kezdeményezésekről, hogy a tagállamok személyzetének minden tagja, aki részt vesz a készenléti alakulat csapataiban, részesüljön a (2) bekezdés első albekezdésében említett képzésben.

(5) Az Ügynökség megteszi a szükséges kezdeményezéseket a visszaküldési feladatokban közreműködő, a készenléti alakulathoz vagy az 51. cikkben említett állományhoz beosztott személyzetnek nyújtott képzés biztosítása érdekében. Az Ügynökség biztosítja, hogy a hivatali személyzetnek és a visszaküldési műveletekben vagy visszaküldési intervenciókban részt vevő személyzetnek az összes tagja az Ügynökség által szervezett műveleti tevékenységekben való részvételt megelőzően képzésben részesüljön a vonatkozó uniós és nemzetközi jogszabályokról, többek között az alapvető jogokról, a nemzetközi védelemhez való hozzáférésről, valamint a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek továbbírási eljárásáról.

(6) Az Ügynökség elkészíti és továbbfejleszti a határőrök képzésének egységes alaptantervét, illetve európai szinten képzést biztosít a tagállamok határőreinek oktatói részére, beleértve az alapvető jogokkal, a nemzetközi védelemhez való hozzáféréssel, valamint a vonatkozó tengerjoggal kapcsolatos képzést is; emellett elkészíti és továbbfejleszti a visszaküldési feladatokban közreműködő személyzet képzésének egységes tantervét. Az egységes alaptanterv célja a legmagasabb szintű normák és bevált gyakorlatok előmozdítása az uniós határigazgatási és visszaküldési jogszabályok végrehajtása során. Az Ügynökség a 108. cikkben említett konzultatív fórummal (a továbbiakban: a konzultatív fórum) és az alapjogi tisztviselővel folytatott konzultációt követően készíti el az egységes alaptanterveket. A tagállamok felhasználják az egységes alaptanterveket a határőreik és a visszaküldési feladatokban közreműködő személyzetük számára biztosított képzés során.

(7) A tagállamok, valamint adott esetben harmadik országok illetékes szolgálatainak tisztviselői részére az Ügynökség a külső határellenőrzéshez, illetve a harmadik országbeli állampolgárok visszaküldéséhez kapcsolódó tárgyú további továbbképzési tanfolyamokat és szemináriumokat is biztosít.

(8) Az Ügynökség a tagállamokkal és harmadik országokkal együttműködve képzési tevékenységeket szervezhet a területükön.

(9) Az Ügynökség létrehoz egy csereprogramot, amely lehetővé teszi a csapataiban részt vevő határőrök és a visszaküldési intervenciós csapatokban részt vevő személyzet számára, hogy a külföldi tapasztalatokat és bevált gyakorlatokat megismerve tudást és speciális szakismereteket szerezzenek azáltal, hogy egy, a sajátjukétól különböző tagállamban dolgoznak együtt határőrökkel és a visszaküldési feladatokban közreműködő személyzettel.

(10) Az Ügynökség belső minőségellenőrzési mechanizmust hoz létre, valamint fejleszt tovább annak érdekében, hogy biztosítsa a hivatali személyzet – különösen az Ügynökség műveleti tevékenységeiben részt vevő hivatali személyzet – magas képzettségi, szaktudási és szakmai felkészültségi szintjét. A minőségellenőrzési mechanizmus végrehajtása alapján az Ügynökség éves értékelő jelentést készít, amelyet az éves tevékenységi jelentéshez csatol.

63. cikk

Műszaki eszközök beszerzése vagy bérlése

(1) Az Ügynökség a rá alkalmazandó pénzügyi szabályokkal összhangban a közös műveletek, kísérleti projektek, gyorsreagálású határvédelmi intervenciók, visszaküldési tevékenységek, többek között visszaküldési műveletek és visszaküldési intervenciók, migrációkezelést támogató csapatok bevetése vagy technikai segítségnyújtási projektek során bevetendő műszaki eszközöket – egyedül vagy valamely tagállammal közös tulajdonosként – beszerezheti vagy bérelheti.

(2) Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslata alapján – az európai integrált határigazgatást célzó többéves stratégiai szakpolitikai ciklus figyelembevételével – elfogadja az Ügynökség saját technikai képességeinek fejlesztésére irányuló átfogó többéves stratégiát, ideértve – rendelkezésre állása esetén – a 9. cikk (8) bekezdésében említett kapacitási ütemtervet, valamint a többéves pénzügyi keretben e célra elkülönített költségvetési forrásokat. Az alkalmazandó jogszabályi, pénzügyi és szakpolitikai kereteknek való megfelelés biztosítása érdekében az ügyvezető igazgató a Bizottság kedvező véleményének kézhezvétele után teszi meg javaslatát.

A többéves stratégiát egy részletes végrehajtási tervnek kell kísérnie, amely bemutatja a beszerzés vagy bérlés ütemezését, a beszerzési tervezést és a kockázatcsökkentést. Ha az igazgatótanács a stratégia és a terv elfogadásakor úgy határoz, hogy eltér a Bizottság véleményétől, akkor annak indokait közli a Bizottsággal. A többéves stratégia elfogadását követően a végrehajtási terv a 100. cikk (2) bekezdésének k) pontjában említett egységes programozási dokumentum többéves programozási alkotóelemének részévé válik.

(3) Az Ügynökség az ügyvezető igazgatónak az igazgatótanáccsal folytatott konzultációt követő határozata alapján, az alkalmazandó beszerzési szabályokkal összhangban műszaki eszközöket szerezhet be. Az Ügynökség számára jelentős költségekkel járó eszközbeszerzésekre vagy -bérlésekre alapos szükséglet- és költség-haszon elemzést követően kerülhet sor. Az ilyen beszerzésekre vagy bérlésekre kapcsolódó kiadásoknak szerepelniük kell az Ügynökségnek az igazgatótanács által elfogadott költségvetésében.

(4) Amennyiben az Ügynökség jelentős műszaki eszközöket, például légi járműveket, szolgálati járműveket vagy hajókat szerez be vagy bérel, azt a következő feltételekkel teheti meg:

a) az Ügynökség által történő beszerzés vagy közös tulajdon esetén az Ügynökség megállapodik valamely tagállammal, hogy az a tagállam rendelkezzen akként, hogy az eszközt az alkalmazandó jogszabályaival – beleértve a nemzetközi jog szerint az ilyen műszaki eszközökre vonatkozó előjogokat és mentességeket – összhangban kormányzati szolgáltatásban álló eszközként vegyék nyilvántartásba;

b) bérlés esetén az eszközt valamely tagállamban nyilvántartásba kell venni.

(5) Az Ügynökség által készített és az igazgatótanács által jóváhagyott mintamegállapodás alapján a nyilvántartásba vétel szerinti tagállam és az Ügynökség megállapodik az eszközök működőképességét biztosító feltételekről. A közös tulajdonban lévő eszközök esetén a feltételek szabályozzák az eszközök Ügynökség számára való teljeskörű rendelkezésre állásának időszakait is, valamint meghatározzák az eszközök használatának szabályait, ideértve a gyorsreagálású határvédelmi intervenciók során való gyors bevetésre vonatkozó külön rendelkezéseket és ezen eszközök finanszírozását is.

(6) Amennyiben az Ügynökség nem rendelkezik a szükséges szakképzett hivatali személyzettel, akkor az e cikk (5) bekezdésében említett mintamegállapodással összhangban és a 64. cikk (9) bekezdésében említett évenkénti kétoldalú tárgyalások és megállapodások alapján tervezett módon a nyilvántartásba vétel szerinti tagállam vagy a műszaki eszközök beszállítója biztosítja a szükséges szakértőket és műszaki személyzetet a műszaki eszközök jogi szempontból megfelelő és biztonságos üzemeltetése érdekében. Ilyen esetben az Ügynökség kizárólagos tulajdonában álló műszaki eszközöket az Ügynökség kérésére a rendelkezésére kell bocsátani, és a nyilvántartásba vétel szerinti tagállam nem hivatkozhat a 64. cikk (9) bekezdésében említett rendkívüli helyzetre.

Amikor az Ügynökség műszaki eszköz és személyzet rendelkezésre bocsátását kéri valamely tagállamtól, figyelembe veszi azokat a konkrét műveleti kihívásokat, amelyekkel az adott tagállam a kérés időpontjában szembesül.

64. cikk

Műszakieszköz-állomány

(1) Az Ügynökség a műveleti tevékenységének céljára szolgáló, a tagállamok vagy az Ügynökség tulajdonát képező, illetve a tagállamok és az Ügynökség közös tulajdonában lévő eszközökből álló műszakieszköz-állományban található eszközökről központi nyilvántartást hoz létre és vezet.

(2) Az Ügynökség kizárólagos tulajdonában álló eszközöket bevetés céljából bármikor rendelkezésre kell bocsátani.

(3) Az Ügynökség 50 %-os részesedés feletti közös tulajdonában álló eszközöket bevetés céljából az érintett tagállam és az Ügynökség között a 63. cikk (5) bekezdésével összhangban megkötött megállapodás szerint szintén rendelkezésre kell bocsátani.

(4) Az Ügynökség biztosítja a műszakieszköz-állományban felsorolt eszközök kompatibilitását és interoperabilitását.

(5) A (4) bekezdés céljából az Ügynökség a tagállamokkal és a Bizottsággal szoros együttműködésben meghatározza az Ügynökség tevékenységeinek keretében – szükség szerint – bevetendő eszközökre vonatkozó műszaki szabványokat. Az Ügynökség által beszerzett, annak kizárólagos vagy közös tulajdonában álló eszközöknek és a tagállamok tulajdonában lévő, a műszakieszköz-állományban felsorolt eszközöknek meg kell felelniük e műszaki szabványoknak.

(6) Az ügyvezető igazgató javaslata alapján, amelyben figyelembe veszi az Ügynökség kockázatelemzését és a sebezhetőségi értékelések eredményeit, az igazgatótanács minden év március 31-ig határoz az Ügynökség elkövetkező években jelentkező szükségleteinek kielégítéséhez szükséges műszaki eszközök minimális darabszámáról, különösen a közös műveleteknek, a migrációkezelést támogató csapatok bevetésének, a gyorsreagálású határvédelmi intervencióknak és a visszaküldés terén végzett tevékenységeknek – többek között a visszaküldési műveleteknek és a visszaküldési intervencióknak – a végrehajtása tekintetében. Az Ügynökség saját eszközeit bele kell foglalni a műszaki eszközök minimális darabszámaiba. Az említett határozatnak rögzítenie kell a műszaki eszközök műveleti tevékenységekben való bevetésére vonatkozó szabályokat.

Ha a műszaki eszközök minimális darabszáma elégtelennek bizonyul az említett tevékenységek tekintetében megállapított műveleti terv teljesítéséhez, akkor a minimális darabszámot az Ügynökség az indokolt szükségletek, valamint a tagállamokkal történő megállapodás alapján felülvizsgálja.

(7) A műszakieszköz-állomány tartalmazza a műszaki eszközöknek az Ügynökség által szükségesként megállapított minimális darabszámát műszakieszköz-típusonként. A műszakieszköz-állományban felsorolt eszközöket a közös műveletek, migrációkezelést támogató csapatok bevetése, kísérleti projektek, gyorsreagálású határvédelmi intervenciók, visszaküldési műveletek és visszaküldési intervenciók során vetik be.

(8) A műszakieszköz-állomány magában foglal egy gyorsreagálású eszköz-állományt, amely korlátozott darabszámú, az esetleges gyorsreagálású határvédelmi intervenciókhoz szükséges eszközt tartalmaz. A tagállamok ezen gyorsreagálású eszköz-állományhoz való hozzájárulását az e cikk (9) bekezdésében említett évenkénti kétoldali tárgyalások és megállapodások alapján kell megtervezni. Az ezen állományra vonatkozó jegyzékben szereplő eszközök tekintetében a tagállamok nem hivatkozhatnak az e cikk (9) bekezdésében említett rendkívüli helyzetre.

Az említett jegyzékben szereplő eszközöket az érintett tagállam a szükséges szakértőkkel és műszaki személyzettel együtt a lehető leghamarabb, de legkésőbb 10 nappal a műveleti terv elfogadását követően kiküldi a bevetési célpontra.

Az Ügynökség a 63. cikk (1) bekezdésében említett, rendelkezésére álló eszközökkel járul hozzá ehhez az állományhoz.

(9) A tagállamok hozzájárulnak a műszakieszköz-állományhoz. A tagállamok részéről az állományhoz tett hozzájárulásokat, valamint a műszaki eszközök meghatározott műveletekhez való bevetését az Ügynökség és a tagállamok közötti évenkénti kétoldali tárgyalások és megállapodások alapján kell megtervezni. E megállapodásokkal összhangban, valamint amennyiben az eszköz egy adott évre előírt minimális darabszámú műszaki eszköz részét képezi, a tagállamok – az Ügynökség megkeresésére – műszaki eszközeiket bevetés céljából rendelkezésre bocsátják, kivéve, ha a nemzeti feladatok ellátását jelentősen érintő rendkívüli helyzettel szembesülnek. Amennyiben a tagállam ilyen rendkívüli helyzetre hivatkozik, írásban átfogó indokolást és tájékoztatást kell nyújtania a helyzetről az Ügynökségnek, amelynek tartalmát bele kell foglalni a 65. cikk (1) bekezdésében említett jelentésbe. Az Ügynökség megkeresését a jelentősebb műszaki eszközök esetében legalább 45 nappal, az egyéb eszközök esetében pedig 30 nappal a tervezett bevetés előtt kell elküldeni. A műszakieszköz-állományhoz való hozzájárulásokat évente felül kell vizsgálni.

(10) Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslatára évente meghatározza a műszaki eszközökre vonatkozó szabályokat, beleértve a műszaki eszközök minimálisan szükséges, típusonként összesített darabszámát, a bevetési feltételeket, valamint a költségek visszatérítését, továbbá a gyorsreagálású eszközállományhoz szükséges műszaki eszközök korlátozott darabszámát. Költségvetési okokból ezt a döntést az igazgatótanácsnak minden év március 31-éig kell meghoznia.

(11) Amennyiben gyorsreagálású határvédelmi intervencióra kerül sor, a 39. cikk (15) bekezdése megfelelően alkalmazandó.

(12) Amennyiben egy közös művelethez vagy gyorsreagálású határvédelmi intervencióhoz szükséges műszaki eszközök tekintetében váratlan igények jelentkeznek a műszaki eszközök minimális darabszámának rögzítését követően, és ezek az igények nem teljesíthetők a műszakieszköz-állományból vagy a gyorsreagálású eszközállományból, a tagállamok – amennyiben lehetséges – eseti alapon bevetés céljából az Ügynökség megkeresése alapján rendelkezésre bocsátják a szükséges műszaki eszközöket.

(13) Az ügyvezető igazgató rendszeresen jelentést tesz az igazgatótanácsnak a műszakieszköz-állomány részét képező eszközök összetételéről és bevetéséről. Amennyiben az állományhoz megkövetelt műszaki eszközök minimális darabszámát nem érik el, az ügyvezető igazgató haladéktalanul tájékoztatja az igazgatótanácsot. Az igazgatótanács sürgősen döntést hoz a műszaki eszközök bevetésének elsőbbségi rendjéről, és a megállapított hiány orvoslása érdekében megteszi a megfelelő lépéseket. Az igazgatótanács tájékoztatja a Bizottságot a megállapított hiányról és az általa megtett lépésekről. A Bizottság ezt követően – saját értékelésével együtt – tájékoztatja erről az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(14) A tagállamok a műszakieszköz-állományban nyilvántartásba veszik az 515/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴²⁾ 7. cikkének (1) bekezdésével összhangban a Belső Biztonsági Alap egyedi intézkedéseinek keretében vagy adott esetben egyértelműen az Ügynökség műveleti képességének növelése érdekében a tagállamok számára rendelkezésre bocsátott bármely jövőbeli más uniós finanszírozás keretében vásárolt valamennyi közlekedési eszközt és működést támogató eszközt. Ezek a műszaki eszközök az adott évre előírt minimális darabszámú műszaki eszköz részét képezik.

⁽⁴²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 515/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a Belső Biztonsági Alap részét képező, a külső határok és a vízumügy pénzügyi támogatására szolgáló eszköz létrehozásáról és az 574/2007/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 150., 2014.5.20., 143. o.).

Az évenkénti kétoldalú tárgyalások keretében az Ügynökség által megfogalmazott kérésre a tagállamok a Belső Biztonsági Alap egyedi intézkedéseinek keretében vagy az e bekezdés első albekezdésében meghatározott bármely más jövőbeli uniós finanszírozás keretében társfinanszírozott műszaki eszközöket bevetés céljából az Ügynökség rendelkezésére bocsátják. Minden eszközt – az évenkénti kétoldalú tárgyalásokban tervezettek szerint – legfeljebb 4 hónapos időtartamra kell rendelkezésre bocsátani. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy 4 hónapon túl is bevetik az adott eszközt. Az e rendelet 39. vagy 42. cikkében említett műveleti tevékenység esetében a tagállamok nem hivatkozhatnak az e cikk (9) bekezdésében említett rendkívüli helyzetre.

(15) Az Ügynökség a következőképpen vezeti a műszakieszköz-állományra vonatkozó nyilvántartást:

- a) eszköztípus és művelettípus szerinti besorolás;
- b) tulajdonos (tagállam, Ügynökség, egyéb) szerinti besorolás;
- c) a megkövetelt eszközök összesített darabszáma;
- d) adott esetben személyzeti igények;
- e) egyéb információk, például nyilvántartási adatok, szállítási és karbantartási előírások, az alkalmazandó nemzeti kiviteli rendszerek, technikai utasítások, illetve az eszköz helyes használatára vonatkozó egyéb információk.
- f) annak feltüntetése, hogy egy eszköz uniós támogatásból lett-e finanszírozva.

(16) Az Ügynökség 100 %-ban finanszírozza azon műszaki eszközök bevetését, amelyek egy adott tagállam által egy adott év tekintetében biztosított minimális darabszámú műszaki eszköz részét képezik. A minimális darabszámú műszaki eszközök körébe nem tartozó műszaki eszközök bevetését az Ügynökség a támogatható kiadások legfeljebb 100 %-áig társfinanszírozza, figyelembe véve az ilyen műszaki eszközöket bevető tagállamok sajátos körülményeit.

65. cikk

Jelentéstétel az Ügynökség képességeiről

(1) Az ügyvezető igazgató javaslatára az igazgatótanács éves jelentést fogad el az 51., 55., 56., 57., 58, 63. és 64. cikk végrehajtásáról (a továbbiakban: éves végrehajtási jelentés), és megküldi azt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

(2) Az éves végrehajtási jelentés különösen az alábbiakat tartalmazza:

- a) az egyes tagállamok azon vállalását, hogy a személyzet hány tagját bocsátják – többek között a gyorsreagálású állományon keresztül – a készenléti alakulat rendelkezésére, valamint a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyekből álló állomány rendelkezésére;
- b) az Ügynökség azon vállalását, hogy a hivatali személyzet hány tagját bocsátja a készenléti alakulat rendelkezésére;
- c) az előző évben az egyes tagállamok és az Ügynökség által a készenléti alakulatból bevetett személyzet létszámát, profilokra lebontva;
- d) az egyes tagállamok és az Ügynökség azon vállalását, hogy hány műszaki eszközzel járulnak hozzá a műszakieszköz-állományhoz;
- e) az előző évben az egyes tagállamok és az Ügynökség által a műszakieszköz-állományból bevetett műszaki eszközök száma;
- f) a gyorsreagálású eszközállományhoz kapcsolódó vállalások és bevetések;
- g) az Ügynökség saját humán és technikai képességeinek alakulását.

(3) Az éves végrehajtási jelentés felsorolja azokat a tagállamokat, amelyek az előző évben az 57. cikk (9) bekezdésében és a 64. cikk (9) bekezdésében említett rendkívüli helyzetre hivatkoztak, és tartalmazza az érintett tagállamok által megjelölt indokokat és információkat.

(4) Az átláthatóság biztosítása érdekében az ügyvezető igazgatónak az igazgatótanácsot negyedévente tájékoztatnia kell a (2) bekezdésben felsorolt elemekről a folyó évre vonatkozóan.

66. cikk

Kutatás és innováció

(1) Az Ügynökség a 9. cikk (8) bekezdésében említett kapacitási ütemterv figyelembevételével proaktívan figyelemmel kíséri és elősegíti az európai integrált határigazgatás szempontjából releváns kutatási és innovációs tevékenységeket, ideértve a fejlett határellenőrzési technológiák alkalmazását is. Az Ügynökség e kutatás eredményeit a 92. cikkel összhangban továbbítja az Európai Parlamentnek, a tagállamoknak és a Bizottságnak. Az Ügynökség adott esetben felhasználhatja ezeket az eredményeket a közös műveletek, a gyorsreagálású határvédelmi intervenciók, a visszaküldési műveletek és visszaküldési intervenciók során.

(2) Az Ügynökség a 9. cikk (8) bekezdésében említett kapacitási ütemterv figyelembevételével támogatást nyújt a tagállamoknak és a Bizottságnak a kulcsfontosságú kutatási témák azonosításában. Az Ügynökség segítséget nyújt a tagállamoknak és a Bizottságnak a vonatkozó uniós kutatási és innovációs keretprogramok meghatározásában és végrehajtásában.

(3) Az Ügynökség végrehajtja a kutatási és innovációs keretprogram határbiztonsághoz kapcsolódó részeit. E célból, és amennyiben a Bizottság az Ügynökségre ruházta a megfelelő hatásköröket, az Ügynökség feladatai a következők:

- a) a Bizottság által elfogadott megfelelő munkaprogramok alapján irányítja a programvégrehajtás egyes szakaszait, továbbá konkrét projektek egyes szakaszait a teljes projektciklus során;
- b) elfogadja a bevételekkel és a kiadásokkal kapcsolatos, a költségvetés végrehajtását szolgáló jogi eszközöket, továbbá elvégzi a program igazgatásához szükséges műveleteket;
- c) támogatást nyújt a programvégrehajtáshoz.

(4) Az Ügynökség kísérleti projekteket tervezhet és hajthat végre az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben.

(5) Az Ügynökség nyilvánosságra hozza a kutatási projektjeiről szóló információkat, beleértve a demonstrációs projektekre, valamint az együttműködő partnerekre és a projektköltségvetésre vonatkozó információkat is.

10. SZAKASZ

Az Európai Utasinformációs és Engedélyezési Rendszer (ETIAS)

67. cikk

Az ETIAS központi egységének létrehozása

Az Ügynökség biztosítja az (EU) 2018/1240 rendelet 7. cikkében említett ETIAS Központi Egység létrehozását és működését.

11. SZAKASZ

Együttműködés

68. cikk

Az Ügynökség együttműködése az uniós intézményekkel, szervekkel, hivatalokkal, ügynökségekkel és a nemzetközi szervezetekkel

(1) Az Ügynökség együttműködik az uniós intézményekkel, szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel az ezekre vonatkozó jogi szabályozás keretein belül, valamint együttműködhet nemzetközi szervezetekkel az ezekre vonatkozó jogi szabályozás keretein belül, és hasznosítja az EUROSUR keretében rendelkezésre álló meglévő információkat, forrásokat és rendszereket.

Az első albekezdéssel összhangban az Ügynökség különösen a következőkkel működik egyik:

- a) a Bizottság és az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ);
- b) az Europol;
- c) az EASO;
- d) az Európai Unió Alapjogi Ügynöksége;
- e) az Eurojust;
- f) az Európai Unió Műholdközpontja;
- g) az EFCA és az EMSA;
- h) az eu-LISA;
- i) az Európai Unió Repülésbiztonsági Ügynöksége (EASA) és az Európai Légiforgalmi Szolgáltatási Hálózat (EATMN) hálózatkezelője;
- j) a KBVP-missziók és -műveletek, a megbízásaikkal összhangban, az alábbiak biztosítása érdekében:
 - i. az európai integrált határigazgatási normák előmozdítása;
 - ii. helyzetismeret és kockázatelemzés.

Emellett az Ügynökség – amennyiben feladatai szempontjából releváns – a következő nemzetközi szervezetekkel is együttműködhet az ezekre vonatkozó jogi szabályozás keretein belül:

- a) az Egyesült Nemzetek Szervezete, annak érintett hivatalain, ügynökségein, szervezetein és egyéb szervein keresztül, különös tekintettel az ENSZ Menekültügyi Főbiztosának Hivatalára, az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatalára, a Nemzetközi Migrációs Szervezetre, az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatalára, valamint a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezetre;
- b) a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezete (Interpol);
- c) az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet;
- d) az Európa Tanács és az Európa Tanács emberi jogi biztosa;
- e) a tengeri elemző és műveleti központ kábítószerrel foglalkozó részlege (MAOC-N).

(2) Az (1) bekezdésben említett együttműködésre az (1) bekezdésben említett szervezetekkel kötött munkamegállapodások keretében kerül sor. Ezeket a munkamegállapodásokat a Bizottságnak előzetesen jóvá kell hagynia. Az Ügynökség tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az ilyen megállapodásokról.

(3) A minősített adatok kezelésére vonatkozóan a (2) bekezdésben említett munkamegállapodások úgy rendelkeznek, hogy az érintett uniós szervnek, hivatalnak vagy ügynökségnek, valamint nemzetközi szervezetnek az Ügynökség által alkalmazottakkal egyenértékű biztonsági szabályoknak és normáknak kell megfelelnie. A megállapodás megkötése előtt értékelő látogatásra kell sort keríteni, és a Bizottságot tájékoztatni kell az értékelő látogatás eredményéről.

(4) Noha az e rendelet hatályán kívül esik, az Ügynökség a vámterülettel összefüggő tevékenységek tekintetében együttműködést folytat a Bizottsággal és adott esetben a tagállamokkal és az EKSZ-szel, beleértve a kockázatkezelést is, amennyiben ezek a tevékenységek támogatják egymást. Ez az együttműködés nem érinti a Bizottságnak, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a tagállamoknak a meglévő hatásköreit.

(5) Az (1) bekezdésben említett uniós intézmények, szervek, hivatalok, ügynökségek és nemzetközi szervezetek az Ügynökségtől kapott információkat csak a hatáskörük korlátain belül használhatják fel, tiszteletben tartva az alapvető jogokat, ideértve az adatvédelmi követelményeket is.

Az Ügynökség által kezelt személyes adatoknak a 87. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontja szerinti bármely továbbítását más uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek számára a személyes adatok cseréjére vonatkozó külön munkamegállapodások szabályozzák.

A második albekezdésben említett munkamegállapodásoknak tartalmazniuk kell egy olyan rendelkezést, amely biztosítja, hogy az uniós intézményekhez, szervekhez, hivatalokhoz és ügynökségekhez az Ügynökség által továbbított személyes adatok kizárólag abban az esetben dolgozhatók fel más célból, ha azokat az Ügynökség engedélyezi, és amennyiben összeegyeztethető azzal az eredeti céllal, amely célra az adatokat az Ügynökség gyűjtötte és továbbította. Az említett uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek írásos nyilvántartást vezetnek az összeegyeztethetőség eseti értékeléseiről.

A személyes adatoknak a 87. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett nemzetközi szervezetek felé az Ügynökség általi továbbításának a IV. fejezet 2. szakaszában rögzített adatvédelmi rendelkezésekkel összhangban kell történnie.

Az Ügynökség biztosítja különösen azt, hogy a nemzetközi szervezetekkel kötött, a személyes adatok 87. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti cseréjéről szóló munkamegállapodások összhangban legyenek az (EU) 2018/1725 rendelet V. fejezetével, és azokhoz az európai adatvédelmi biztos engedélye szükséges, amennyiben azt az említett rendelet előírja.

Az Ügynökség biztosítja, hogy a nemzetközi szervezetek számára továbbított személyes adatokat kizárólag azon célokból kezeljék, amelyek miatt sor került ezen adatok továbbítására.

(6) Az Ügynökség és az (1) bekezdésben említett uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek, valamint nemzetközi szervezetek közötti információcseréhez a 14. cikkben említett kommunikációs hálózatot, illetve egyéb olyan akkreditált információcsere-rendszereket kell igénybe venni, amelyek megfelelnek az információk hozzáférhetőségére, bizalmas kezelésére és integritására vonatkozóan előírt kritériumoknak.

69. cikk

Európai együttműködés a parti őrségi feladatok terén

(1) Az EUROSUR sérelme nélkül az Ügynökség az EFCA-val és az EMSA-val együttműködve támogatja a nemzeti hatóságokat a parti őrségi feladatok nemzeti, uniós és adott esetben nemzetközi szinten történő elvégzésében az alábbiak révén:

- a) a hajózási adatszolgáltatási rendszerekben és az említett ügynökségek által üzemeltetett vagy az általuk hozzáférhető más információs rendszerekben rendelkezésre álló információk megosztása, összevonása és elemzése az egyes ügynökségekre vonatkozó jogalappal összhangban és a tagállamok adatok feletti rendelkezési jogának sérelme nélkül;
- b) a legkorszerűbb technológián alapuló felügyeleti és kommunikációs szolgáltatások nyújtása, ideértve a világűrbe telepített és a földi infrastruktúrát és a bármilyen platformra telepített érzékelőket is;
- c) kapacitásépítés iránymutatások és ajánlások kidolgozása és bevált gyakorlatok megállapítása, valamint a személyzet képzésének és cseréjének biztosítása révén;
- d) a parti őrségi feladatokkal kapcsolatos információcsere és együttműködés fokozása, többek között a tengerészeti területen fennálló műveleti kihívások és felmerülő kockázatok elemzése révén;
- e) kapacitások megosztása többcélú műveletek tervezése és végrehajtása révén, valamint az eszközök és más kapacitások megosztása által, amennyiben ezeket a tevékenységeket az említett ügynökségek koordinálják és azokhoz az érintett tagállamok illetékes hatóságai hozzájárultak.

(2) Az Ügynökség, az EFCA és az EMSA között a parti őrségi feladatok terén folytatott együttműködés pontos módjait munkamegállapodás keretében kell meghatározni megbízatásukkal és az Ügynökségekre, illetve a Hivatalra vonatkozó pénzügyi szabályokkal összhangban. E megállapodást jóvá kell hagynia az Ügynökség igazgatótanácsának, valamint az EFCA és az EMSA igazgatási tanácsának. Az Ügynökség, az EFCA és az EMSA az együttműködésük keretében kapott információkat kizárólag a rájuk vonatkozó jogi szabályozás keretein belül és az alapvető jogok – többek között az adatvédelmi követelmények – tiszteletben tartásával használhatják fel.

(3) A Bizottság a tagállamokkal, az Ügynökséggel, az EFCA-val és az EMSA-val szoros együttműködésben hozzáférhetővé tesz egy gyakorlati kézikönyvet a parti őrségi feladatok ellátásában való európai együttműködésről. Az említett kézikönyv információcserére vonatkozó iránymutatásokat, ajánlásokat és bevált gyakorlatokat tartalmaz. A Bizottság a kézikönyvet ajánlás formájában fogadja el.

70. cikk

Együttműködés Írországgal és az Egyesült Királysággal

(1) Az Ügynökség elősegíti a tagállamok műveleti együttműködését Írországgal és az Egyesült Királysággal meghatározott tevékenységek során.

(2) Az EUROSUR alkalmazásában az Írországgal és az Egyesült Királysággal folytatott információcseré és együttműködés az Írország vagy az Egyesült Királyság és egy vagy több szomszédos tagállam közötti két- vagy többoldalú megállapodások alapján vagy az e megállapodások értelmében létrehozott regionális hálózatokon keresztül történhet. Az EUROSUR-on belül Írország és az Egyesült Királyság megfelelő hatóságaival folytatott információcseré tekintetében a nemzeti koordinációs központok szolgálnak kapcsolattartó pontokként.

(3) A (2) bekezdésben említett megállapodásoknak a nemzeti koordinációs központok és Írország vagy az Egyesült Királyság megfelelő hatóságai közötti következő információcserére kell korlátozódniuk:

- a) a tagállamok nemzeti helyzetképében foglalt azon információk, amelyeket a tagállamok az európai helyzetkép kialakítása érdekében megküldtek az Ügynökség számára;
- b) az Írország vagy az Egyesült Királyság által gyűjtött, az európai helyzetkép elkészítésének szempontjából lényeges információk;
- c) a 25. cikk (5) bekezdésében említett információk.

(4) Az EUROSUR-ral összefüggésben az Ügynökség vagy valamely olyan tagállam által nyújtott információk, amely a (2) bekezdésben említett megállapodásnak nem részese, az Ügynökség vagy az adott tagállam előzetes hozzájárulása nélkül Írországgal vagy az Egyesült Királysággal nem oszthatók meg. Az információ Írországgal vagy az Egyesült Királysággal való megosztásának elutasítása kötelező erejű az Ügynökségre és a tagállamokra.

(5) Tilos az e cikk alapján kicserélt információk harmadik országok vagy harmadik felek számára való továbbítása vagy másfajta közlése.

(6) A (2) bekezdésben említett megállapodások rendelkeznek az Írországnak vagy az Egyesült Királyságnak az érintett megállapodások végrehajtásában való részvétele kapcsán felmerülő pénzügyi vonzatról is.

(7) Az Ügynökség által a 10. cikk (1) bekezdésének n), o) és p) pontja alapján nyújtandó támogatás kiterjed a tagállamok olyan visszaküldési műveleteinek megszervezésére is, amelyekben Írország vagy az Egyesült Királyság szintén részt vesz.

(8) E rendelet Gibraltár határait való alkalmazását addig az időpontig fel kell függeszteni, amíg megállapodás születik a személyeknek a külső határokon való átlépésére vonatkozó intézkedések alkalmazási köréről.

71. cikk

Együttműködés harmadik országokkal

(1) A 3. cikk (1) bekezdésének g) pontjával összhangban a tagállamok és az Ügynökség együttműködést folytat harmadik országokkal az európai integrált határigazgatás és migrációs politika céljából.

(2) A 8. cikk (4) bekezdésével összhangban meghatározott politikai prioritások alapján az Ügynökség technikai és műveleti segítséget nyújt harmadik országoknak az Unió külügyi politikájának keretei között, többek között az alapjogok és a személyes adatok védelme és a visszaküldés tilalmának (non-refoulement) elve tekintetében.

(3) Az Ügynökség és a tagállamok kötelesek betartani az uniós jogot, beleértve az uniós vívmányok részét képező szabályokat és előírásokat is, akkor is, ha a harmadik országokkal folytatott együttműködésre az utóbbiak területén kerül sor.

(4) A harmadik országokkal való együttműködés létrehozásának az európai integrált határigazgatási normák előmozdítását kell szolgálnia.

72. cikk

A tagállamok együttműködése harmadik országokkal

(1) A tagállamok az e rendelet hatálya alá tartozó területeken műveleti szinten együttműködhetnek egy vagy több harmadik országgal. Az ilyen együttműködésre – amely információcserére is kiterjedhet – két- vagy többoldalú megállapodások vagy egyéb formájú megállapodások alapján, vagy az említett megállapodások értelmében létrehozott regionális hálózatokon keresztül kerülhet sor.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett két- vagy többoldalú megállapodások megkötésekor a tagállamok a 75. és a 89. cikkel összhangban az EUROSUR céljára történő információcserére és együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket foglalhatnak a megállapodásokba.

(3) Az (1) bekezdésben említett két- vagy többoldalú megállapodásoknak vagy egyéb formájú megállapodásoknak meg kell felelniük az alapvető jogokra és a nemzetközi védelemre vonatkozó uniós és nemzetközi jognak, ideértve a Chartát, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményt és a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi egyezményt, annak 1967. évi jegyzőkönyvét és különösen a visszaküldés tilalmát (non-refoulement). Az ilyen megállapodások végrehajtásakor a tagállamok rendszeresen értékelik és figyelembe veszik a harmadik országban uralkodó általános helyzetet, és tekintettel vannak a 8. cikkekre.

73. cikk

Az Ügynökség és a harmadik országok közötti együttműködés

(1) Az Ügynökség a feladatai ellátásához szükséges mértékben együttműködhet a harmadik országok e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben illetékes hatóságaival. Az Ügynökség köteles betartani az uniós jogot – beleértve az uniós vívmányok részét képező szabályokat és előírásokat is – többek között abban az esetben is, ha a harmadik országokkal folytatott együttműködésre az említett harmadik országok területén kerül sor.

(2) Az e cikk (1) bekezdésében említett, harmadik országok hatóságaival folytatott együttműködés során az Ügynökség – többek között az alapvető jogok és a személyes adatok védelmének és a visszaküldés tilalmának elve, az önkényes őrizetbe vétel tilalma, valamint a kínzás és embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés tilalma vonatkozásában is – az Unió külügyi politikájának keretében jár el, az Unió küldöttségeinek és adott esetben – a 68. cikk (1) bekezdése második albekezdése j) pontjának megfelelően – a KBVP-missziók és -műveletek támogatásával és ezekkel összehangolt módon.

(3) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 218. cikke alapján az Uniónak – a 76. cikk (1) bekezdésében említett, jogállásról szóló mintamegállapodás szerinti – jogállásról szóló megállapodást kell kötnie a harmadik országgal, amennyiben szükség van a készenléti alakulat keretébe tartozó határigazgatási csapatok bevetésére az adott harmadik országban, ahol a csapatok tagjai végrehajtási hatásköröket fognak gyakorolni. Ez a jogállásról szóló megállapodás a fellépések végrehajtásához szükséges valamennyi szempontot szabályozza. A megállapodás így különösen meghatározza a művelet hatókörét, valamint rendelkezéseket tartalmaz a csapatok tagjainak polgári jogi és büntetőjogi felelősségéről, feladatairól és hatásköréről, a képvisleti irodák létrehozásával kapcsolatos intézkedésekről, és az alapvető jogok tiszteletben tartásával kapcsolatos gyakorlati intézkedésekről. A jogállásról szóló megállapodás biztosítja az alapvető jogok maradéktalan tiszteletben tartását e műveletek során, és rendelkezik a panaszok kezelésére szolgáló mechanizmusokról. A jogállásról szóló megállapodás adattovábbításra vonatkozó rendelkezéseit egyeztetni kell az európai adatvédelmi biztossal, amennyiben e rendelkezések lényegesen eltérnek a jogállásról szóló mintamegállapodástól.

(4) Az Ügynökség továbbá a harmadik országok e cikk (1) bekezdésében említett hatóságaival esetlegesen kötött munkamegállapodások keretében – az uniós joggal és szakpolitikákkal összhangban – jár el, a 76. cikk (4) bekezdésének megfelelően.

Az e bekezdés első albekezdésében említett munkamegállapodások meghatározzák az együttműködés hatókörét, jellegét és célját, és az operatív együttműködés irányítására vonatkoznak. E munkamegállapodások tartalmazhatnak olyan rendelkezéseket, amelyek a 74. cikk (3) bekezdésével összhangban a nem minősített érzékeny adatok EUROSUR keretében történő cseréjét és az EUROSUR keretében megvalósuló együttműködést szabályozzák.

Az Ügynökség biztosítja, hogy azon harmadik országok, amelyek számára információt továbbítanak, kizárólag azon célokból kezeljék azt az információt, amelyek miatt sor került ezek továbbítására. A minősített adatok cseréjére vonatkozó valamennyi munkamegállapodást e rendelet 76. cikkének (4) bekezdésével összhangban kell megkötni. Az Ügynökség az európai adatvédelmi biztos előzetes engedélyét kéri, amennyiben ezek a munkamegállapodások személyes adatok továbbításáról rendelkeznek és az (EU) 2018/1725 rendelet ekként rendelkezik.

(5) Az Ügynökség az Unió külső fellépésekre vonatkozó politikájának keretében és az e rendelet hatálya alá tartozó ügyek tekintetében hozzájárul az Unió visszaküldési, illetve visszafogadási külső politikájának végrehajtásához.

(6) Az Ügynökség – a harmadik országokat és az azokkal kapcsolatos tevékenységeket támogató, megfelelő jogi eszközök rendelkezésével összhangban – uniós finanszírozásban részesülhet. Az Ügynökség a rá alkalmazandó pénzügyi szabályokkal összhangban technikai segítségnyújtási projekteket indíthat és finanszírozhat harmadik országokban az e rendelet hatálya alá tartozó ügyekben. Ezeket a projekteket bele kell foglalni a 102. cikkben említett egységes programozási dokumentumba.

(7) Az Ügynökség tájékoztatja az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot az e cikk alapján végzett tevékenységekről, és mindenekelőtt a harmadik országokban a határigazgatás és a visszaküldés terén folytatott technikai és műveleti segítségnyújtással kapcsolatos tevékenységekről, valamint az összekötő tisztviselők bevetéséről, és részletes tájékoztatást nyújt számukra az alapvető jogok tiszteletben tartásáról. Az Ügynökség a 114. cikk (2) bekezdésével összhangban nyilvánosságra hozza a harmadik országokkal létrejött megállapodásokat, munkamegállapodásokat, kísérleti projekteket és technikai segítségnyújtási projekteket.

(8) Éves jelentéseiben az Ügynökség értékeli a harmadik országokkal folytatott együttműködést is.

74. cikk

Az Ügynökség által harmadik országoknak nyújtott technikai és műveleti segítség

(1) Az Ügynökség koordinálhatja a tagállamok és a harmadik országok közötti operatív együttműködést, és az európai integrált határigazgatás keretében technikai és műveleti segítséget nyújthat harmadik országoknak.

(2) Az Ügynökség az európai integrált határigazgatáshoz kapcsolódó intézkedéseket hajthat végre valamely harmadik ország területén, az adott harmadik ország egyetértésével.

(3) A valamely harmadik ország területén folytatott műveleteket bele kell foglalni az igazgatótanács által a 102. cikkel összhangban elfogadott éves munkaprogramba, és azokat az Ügynökség és az érintett harmadik ország által elfogadott műveleti terv alapján, a részt vevő tagállamokkal konzultálva kell elvégezni. Ha egy tagállam vagy tagállamok szomszédosak a harmadik országgal vagy a harmadik ország műveleti területével, a műveleti terv és annak bármely módosítása tekintetében az említett tagállam vagy tagállamok jóváhagyása szükséges. A 38., a 43., a 46., a 47. és az 54–57. cikk értelemszerűen alkalmazandó a harmadik országokban történő bevetésekre is.

(4) Az ügyvezető igazgató biztosítja a harmadik országokban bevetett személyzet biztonságát.

Az első albekezdés céljából a tagállamok tájékoztatják az ügyvezető igazgatót a saját állampolgáraik biztonságával kapcsolatos bármely aggályról, ha egyes harmadik országok területére vetik be őket.

Amennyiben a személyzet harmadik országokban bevetett tagjának biztonsága nem garantálható, az ügyvezető igazgató az Ügynökség által az adott harmadik országnak nyújtott technikai és műveleti segítség felfüggesztése vagy megszüntetése révén megfelelő intézkedéseket tesz.

(5) A készenléti alakulat tagjainak 54–58. cikk szerinti bevetésének sérelme nélkül a tagállamok önkéntes alapon vesznek részt a harmadik országok területén zajló műveletekben.

Az 57. cikk (9) bekezdésében és az e cikk (4) bekezdésében említett vonatkozó mechanizmuson felül a tagállam a harmadik országban végrehajtandó műveletek esetében eltekinthet hozzájárulásának biztosításától, amennyiben a részt vevő személyzetének biztonsága nem garantálható a tagállam által megkívánt mértékben. Ha egy tagállam ilyen rendkívüli helyzetre hivatkozik, akkor írásban átfogó indokolást és tájékoztatást kell nyújtania a helyzetről az Ügynökségnek, amelynek tartalmát bele kell foglalni a 65. cikkben említett jelentésbe. Ezt az indokolást és tájékoztatást az évente megtartott kétoldali tárgyalásokon vagy legkésőbb 21 nappal a bevetés előtt közölni kell. Az 56. cikk szerint kirendelt műveleti személyzet bevetéséhez a küldő tagállam hozzájárulása szükséges, amelyet a tagállamnak az Ügynökség által küldött értesítés alapján, legkésőbb a kiküldés előtt 21 nappal kell közölnie.

(6) A 3. cikkben említett műveleti tervek a 75. és a 89. cikkel összhangban történő, az EUROSUR céljait szolgáló információcserére és együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket is magukban foglalhatnak.

75. cikk

Harmadik országokkal történő információcsere az EUROSUR keretében

- (1) Az EUROSUR céljára harmadik országokkal történő információcsere és együttműködés tekintetében a nemzeti koordinációs központok és adott esetben az Ügynökség szolgálnak kapcsolattartó pontként.
- (2) Az EUROSUR céljára történő információcserére és együttműködésre vonatkozó, a két- vagy többoldalú megállapodásokban foglalt, a 72. cikk (2) bekezdésében említett rendelkezéseknek az alábbiakra kell kiterjedniük:
- a) a harmadik országokkal megosztott egyedi helyzetképek;
 - b) a harmadik országoktól származó adatok, amelyek megoszthatók az európai helyzetképben, és az ilyen adatok megosztására vonatkozó eljárások;
 - c) azok az eljárások és feltételek, amelyek alapján EUROSUR fúziós szolgáltatások nyújthatók harmadik országok hatósági számára;
 - d) a harmadik országok megfigyelőivel az EUROSUR céljára folytatott együttműködés és információcsere részletes szabályai.
- (3) Az EUROSUR-ral összefüggésben az Ügynökség vagy valamely olyan tagállam által nyújtott információk, amely a 72. cikk (1) bekezdésben említett megállapodásnak nem részese, az Ügynökség vagy az adott tagállam előzetes hozzájárulása nélkül az adott megállapodás alapján harmadik országokkal nem oszthatók meg. A hozzájárulás hiányában a tagállamok és az Ügynökség kötelesek megtagadni az információk az érintett harmadik országgal való megosztását.

76. cikk

A Bizottság szerepe a harmadik országokkal folytatott együttműködés tekintetében

- (1) A Bizottság a tagállamokkal, az Ügynökséggel, az Európa Unió Alapjogi Ügynökségével és az európai adatvédelmi biztossal folytatott konzultációt követően kidolgozza a harmadik országok területén végzett tevékenységek tekintetében a jogállásról szóló megállapodásmentát.
- (2) A Bizottság a tagállamokkal és az Ügynökséggel együttműködve modellrendelkezéseket dolgoz ki az EUROSUR keretében történő információcserére vonatkozóan, a 70. cikk (2) bekezdésével és a 72. cikk (2) bekezdésével összhangban.

A Bizottság az Ügynökséggel és más megfelelő uniós szervekkel, hivatalokkal vagy ügynökségekkel – köztük az Európai Unió Alapjogi Ügynökségével és az európai adatvédelmi biztossal – való egyeztetést követően kidolgozza a 73. cikk (4) bekezdésében említett munkamegállapodások modelljét. E modellnek tartalmaznia kell az alapvető jogokkal és az adatvédelmi biztosítékokkal kapcsolatos, gyakorlati intézkedésekre vonatkozó rendelkezéseket is.

- (3) Az érintett tagállamok a 72. cikk (1) bekezdésében említett új két- vagy többoldalú megállapodások megkötése előtt közlik a Bizottsággal a határigazgatással és visszaküldéssel kapcsolatos tervezett rendelkezéseket.

Az érintett tagállamok a meglévő és új két- vagy többoldalú megállapodások határigazgatással és visszaküldéssel kapcsolatos rendelkezéseit is közlik a Bizottsággal, amely tájékoztatja azokról a Tanácsot és az Ügynökséget.

- (4) Mielőtt az igazgatótanács jóváhagyna az Ügynökség és a harmadik országok illetékes hatóságai közötti bármilyen munkamegállapodást, az Ügynökség megküldi azokat a Bizottságnak, amely előzetesen jóváhagyja azt. Az Ügynökség az ilyen munkamegállapodás megkötése előtt részletesen tájékoztatja az Európai Parlamentet a munkamegállapodás részes feleiről és annak tervezett tartalmáról.

- (5) Az Ügynökség megküldi a Bizottságnak a 74. cikk (3) bekezdésében említett műveleti terveket. Az összekötő tisztviselők harmadik országokban történő, 77. cikk szerinti bevetéséről szóló határozathoz a Bizottság előzetes véleménye szükséges. Az Európai Parlamentet haladéktalanul és teljeskörűen tájékoztatni kell ezekről a tevékenységekről.

77. cikk

Az összekötő tisztviselők a harmadik országokban

(1) Az Ügynökség összekötő tisztviselőként kiküldhet harmadik országokba a hivatali személyzetébe tartozó szakértőket és egyéb szakértőket, akiknek a feladataik ellátása során a lehető legmagasabb szintű védelemben kell részesülniük. Az összekötő tisztviselők a tagállamok és az Unió bevándorlási összekötő tisztviselői és biztonsági szakértői helyi vagy regionális együttműködési hálózatainak, köztük az (EU) 2019/1240 rendelet alapján létrehozott hálózatnak a részét képezik. Az igazgatótanács határozata alapján az Ügynökség konkrét összekötő tisztviselői profilokat határozhat meg az érintett harmadik országgal kapcsolatos műveleti igényektől függően.

(2) Az Unió külügyi politikájának keretében összekötő tisztviselőket elsődlegesen azokban a harmadik országokban kell bevetni, amelyek – kockázatelemzés alapján – az illegális bevándorlás vonatkozásában származási vagy tranzitországnak minősülnek. Az Ügynökség viszonyossági alapon az adott harmadik országokból küldött összekötő tisztviselőket is fogadhat. Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató javaslatára évente fogadja el az elsőbbségi jegyzéket. Az összekötő tisztviselők kiküldését az igazgatótanács hagyja jóvá a Bizottság véleményének kikérését követően.

(3) Az Ügynökség összekötő tisztviselőinek feladata többek között kapcsolatok kiépítése és fenntartása a kiküldetésük szerinti harmadik országok illetékes hatóságaival az illegális bevándorlás megelőzése és az ellene való küzdelem, valamint a visszatérésre kötelezett személyek visszaküldésének elősegítése céljából, többek között technikai segítség nyújtásával a harmadik országbeli állampolgárok azonosításában és az úti okmányok beszerzésében. Ezeket a feladatokat az uniós jog betartása mellett és az alapvető jogokat tiszteletben tartva kell ellátni. Az Ügynökség összekötő tisztviselői szorosan együttműködnek az Unió küldöttségeivel, az (EU) 2019/1240 rendelettel összhangban a tagállamokkal, és adott esetben a KBVP-missziókkal és -műveletekkel a 68. cikk (1) bekezdése második albekezdésének j) pontja szerint. Irodáiknak – ahol csak lehetséges – ugyanazon épületen belül kell helyet kapniuk, mint az uniós küldöttségeknek.

(4) Az Ügynökség támogathatja a tagállamokat összekötő tisztviselő olyan harmadik országokba való kiküldése tekintetében, ahová maga az Ügynökség nem küldött ki összekötő tisztviselőt, hogy az ilyen összekötő tisztviselők a 48. cikkel összhangban segítséget nyújtsanak a tagállamoknak, valamint támogassák az Ügynökség tevékenységeit.

78. cikk

Az Ügynökség tevékenységeiben részt vevő megfigyelők

(1) Az Ügynökség az érintett tagállamok egyetértésével felkérheti az uniós intézmények, szervek, hivatalok, ügynökségek, illetve a nemzetközi szervezetek megfigyelőit és a 68. cikk (1) bekezdése második albekezdésének j) pontjában említett KBVP-missziókat és -műveleteket, hogy vegyenek részt az Ügynökség tevékenységeiben, különösen a közös műveletekben, kísérleti projekteknél, kockázatelemzésekben és képzésekben, amennyiben jelenlétük összhangban van e tevékenységek célkitűzéseivel, hozzájárulhat az együttműködés és a bevált gyakorlatok megosztásának javításához, és nem sérti e tevékenységek általános biztonságát. E megfigyelők csak az érintett tagállamok beleegyezésével vehetnek részt a kockázatelemzésben és képzésben. A megfigyelők csak a fogadó tagállam beleegyezésével vehetnek részt a közös műveletekben és kísérleti projekteknél. A megfigyelők részvételére vonatkozó részletes szabályokat be kell építeni a műveleti tervbe. E megfigyelőket az Ügynökség – részvételüket megelőzően – megfelelő képzésben részesíti.

(2) Az Ügynökség az érintett tagállamok egyetértésével meghívhatja harmadik országok megfigyelőit, hogy vegyenek részt az Ügynökségnek a külső határoknál végrehajtandó tevékenységeiben, a visszaküldési műveletekben, a visszaküldési intervenciókban és a 62. cikkben említett képzésben, amennyiben jelenlétük összhangban van e tevékenységek célkitűzéseivel, az hozzájárulhat az együttműködés és a bevált gyakorlatok megosztásának javításához, és nem sérti e tevékenységek általános biztonságát, illetve harmadik országbeli állampolgárok biztonságát. A megfigyelők részvételére vonatkozó részletes szabályokat be kell építeni a műveleti tervbe. E megfigyelőket az Ügynökség – részvételüket megelőzően – megfelelő képzésben részesíti. A megfigyelőknek az Ügynökség tevékenységeiben való részvétel során be kell tartaniuk az Ügynökség magatartási kódexét.

(3) Az Ügynökség biztosítja, hogy a megfigyelők jelenléte semmilyen kockázattal ne járjon az alapvető jogok tiszteletben tartásával kapcsolatban.

III. FEJEZET

HAMIS ÉS EREDETI OKMÁNYOK ONLINE (FADO)

79. cikk

Az Ügynökség átveszi és működteti a 98/700/IB együttes fellépéssel összhangban létrehozott, a hamis és eredeti okmányok online (a továbbiakban: FADO) rendszerét.

IV. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ

Általános szabályok

80. cikk

Az alapvető jogok védelme és alapjogi stratégia

(1) Az Európai Határ- és Parti Őrség az e rendeleti szerinti feladatainak ellátása során garantálja az alapvető jogok védelmét a vonatkozó uniós joggal, különösen a Chartával és a vonatkozó nemzetközi joggal, többek között a menekültek helyzetére vonatkozó 1951. évi egyezményrel és annak 1967. évi jegyzőkönyvével, a gyermek jogairól szóló egyezményrel, valamint a nemzetközi védelemhez való hozzáféréssel kapcsolatos kötelezettségekkel, különösen a visszaküldés tilalmának elvével összhangban.

E célból az Ügynökség – figyelemmel az alapjogi tisztviselő hozzájárulására és a jóváhagyásától függően – kidolgozza, végrehajtja és továbbfejleszti alapjogi stratégiáját és cselekvési tervét, beleértve egy arra szolgáló hatékony mechanizmust is, hogy nyomon kövessék az alapvető jogok tiszteletben tartását az Ügynökség valamennyi tevékenysége során.

(2) Az Európai Határ- és Parti Őrség feladatainak ellátása során biztosítja, hogy a visszaküldés tilalmának elvét sértő módon egyetlen személy sem szállítható partra olyan országban, nem kényszeríthető egy olyan országba történő belépésre, nem irányítható olyan országba, egyéb módon nem adható át olyan ország hatóságainak vagy nem küldhető vissza olyan országba, ahol fennáll – többek között – annak a komoly veszélye, hogy halálra ítélik, megkínózzák, üldöztetésnek vagy más embertelen vagy megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek lesz kitéve, illetve élete vagy szabadsága faji hovatartozása, vallása, állampolgársága, szexuális irányultsága, egy adott társadalmi csoporthoz való tartozása vagy politikai véleménye miatt veszélybe kerül, és ahol fennáll egy, a visszaküldés tilalmának elvét megsértő más országba való kiutasítás, kitoloncolás, kiadatás vagy visszaküldés veszélye.

(3) Az Európai Határ- és Parti Őrség feladatainak ellátása során figyelembe veszi a gyermekek, a kísérő nélküli kiskorúak, a fogyatékossgal élő személyek, az emberkereskedelem áldozatai, az orvosi ellátásra szoruló személyek, a nemzetközi védelemre szoruló személyek, a tengeren bajba jutott személyek, továbbá a különösen kiszolgáltatott helyzetben lévő egyéb személyek különleges szükségleteit, és megbízatásának keretein belül foglalkozik e szükségletekkel. Az Európai Határ- és Parti Őrség valamennyi tevékenysége során különös figyelmet fordít a gyermekek jogaira és biztosítja, hogy tiszteletben tartsák a gyermek mindenekfelett álló érdekét.

(4) Az Ügynökség feladatainak ellátása során a tagállamokkal folytatott kapcsolatait és a harmadik országokkal történő együttműködés keretében figyelembe veszi a 108. cikkben említett konzultatív fórum és az alapjogi tisztviselő jelentéseit.

81. cikk

Magatartási kódex

(1) Az Ügynökség a konzultatív fórummal együttműködve kidolgoz és továbbfejleszt egy, az Ügynökség által összehangolt valamennyi határellenőrzési műveletre, és az Ügynökség tevékenységében részt vevő valamennyi személyre alkalmazandó magatartási kódexet. A magatartási kódex meghatározza a jogállamiság és az alapvető jogok tiszteletben tartása elveinek biztosítását célzó eljárásokat, különös hangsúlyt fektetve a kiszolgáltatott személyekre, többek között a gyermekekre, a kísérő nélküli kiskorúakra és más, kiszolgáltatott helyzetben lévő személyekre, valamint a nemzetközi védelmet kereső személyekre.

(2) Az Ügynökség a konzultatív fórummal együttműködve kidolgozza és rendszeresen átdolgozza a visszaküldési műveletekre és visszaküldési intervenciókra vonatkozó magatartási kódexet, amely az Ügynökség által koordinált vagy szervezett valamennyi visszaküldési művelet és visszaküldési intervenció során alkalmazandó. E magatartási kódex leírja azokat a közös, egységesített eljárásokat, amelyek leegyszerűsítik a visszaküldési műveletek és visszaküldési intervenciók megszervezését, illetve biztosítják, hogy a visszaküldésre emberséges módon, valamint az alapvető jogok – különösen az emberi méltóság elvének, a kínzás és az embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés tilalmának, a szabadsághoz és biztonsághoz való jog, a személyes adatok védelméhez való jog és a megkülönböztetés tilalma elvének – teljeskörű tiszteletben tartásával kerüljön sor.

(3) A visszaküldésre vonatkozó magatartási kódexnek különös figyelmet kell fordítania a kitoloncolás hatékony ellenőrzési rendszerének létrehozására vonatkozó, a 2008/115/EK irányelv 8. cikkének (6) bekezdésében foglalt tagállami kötelezettségre és az alapjogi stratégiára.

82. cikk

A csapatok tagjainak hatásköre és feladata

(1) A csapatok tagjainak képeseknek kell lenniük a határellenőrzéshez és a visszaküldéshez, valamint a 656/2014/EU rendelet és az (EU) 2016/399 rendelet, továbbá a 2008/115/EK irányelv célkitűzéseinek megvalósításához szükséges feladatok elvégzésére és hatáskör gyakorlására.

(2) A feladatoknak a csapatok tagjai által való végrehajtására és a hatásköröknek – különösen a végrehajtási hatásköröket igénylőknek – a csapatok tagjai által való gyakorlására a fogadó tagállam saját területére vonatkozó engedélyétől függően, valamint a vonatkozó uniós, nemzeti vagy nemzetközi jog – különösen az 656/2014/EU rendelet – alapján, a 38. cikk említett műveleti tervben leírtak szerint kerül sor.

(3) A csapatok tagjai feladataik ellátása és hatáskörük gyakorlása során maradéktalanul tiszteletben tartják az alapvető jogokat és betartják az uniós és a nemzetközi jogot, továbbá a fogadó tagállam nemzeti jogát.

(4) A hivatali személyzetre vonatkozó 95. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül a csapatok tagjai csak a fogadó tagállam határhozeinek vagy a visszaküldési feladatokban közreműködő személyzetének utasítására és – főszabályként – azok jelenlétében hajthatnak végre feladatokat és gyakorolhatják hatásköreiket. A fogadó tagállam felhatalmazhatja a csapatok tagjait arra, hogy a nevében eljárjanak.

(5) A fogadó tagállam – a lehetséges nyomon követés céljából, amely fegyelmi intézkedéseket is magában foglalhat – a koordinációs tisztviselőn keresztül jelentést tehet az Ügynökségnek a műveleti tervnek a csoportok tagjai által való be nem tartásával – többek között az alapvető jogokkal – kapcsolatos rendkívüli eseményekről.

(6) A hivatali személyzetnek a csapatok tagjainak minősülő tagjai feladataik ellátása és hatáskörük gyakorlása során a készenléti alakulat egyenruháját viselik. A csapatoknak a tagállamokból hosszú időre kirendelt vagy rövid időre kiküldött tagjai feladataik ellátása és hatáskörük gyakorlása során saját egyenruhájukat viselik.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve, az 54. cikk (4) bekezdésének a) pontjában említett igazgatótanácsi határozat megjelöli azokat a profilokat, amelyekre az egyenruha-viselési kötelezettség nem alkalmazandó a műveleti tevékenység sajátos jellege miatt.

A csapatok minden tagja az egyenruhán jól látható személyazonosítót, és az Unió és az Ügynökség jelével ellátott kék karszalagot is visel, amely jelzi, hogy közös műveletben, migrációkezelést támogató csapat bevetésében, kísérleti projektben, gyorsreagálású határvédelmi intervencióban, visszaküldési műveletben vagy visszaküldési intervencióban vesz részt. A csapatok tagjai a fogadó tagállam nemzeti hatóságaival szembeni azonosítás céljából mindig maguknál tartanak egy akkreditációs igazolványt, amelyet kérésre felmutatnak.

A hivatali személyzet által viselt egyenruha megjelenését és jellemzőit – az ügyvezető igazgatónak a Bizottság véleményének kézhezvételét követően tett javaslata alapján – igazgatótanácsi határozatban kell megállapítani.

(7) Az Ügynökséghez kirendelt vagy egy tagállamból rövid időre bevetett személyzet tagjainak azon képességére, hogy szolgálati fegyvert, lőszer és felszereléseket viselhetnek, tarthatnak maguknál és használhatnak, a küldő tagállam nemzeti joga irányadó.

A csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet azon képességére, hogy szolgálati fegyvert, lőszer és felszereléseket viselhet, tarthat magánál és használhat, az ebben a cikkben és az V. mellékletben meghatározott keret és részletes szabályok irányadóak.

E bekezdés végrehajtása céljából az ügyvezető igazgató az 55. cikk (5) bekezdésének b) pontjával összhangban az igazgatótanács által elfogadott szabályok szerint engedélyezheti a hivatali személyzet számára, hogy fegyvert viseljen, tartson magánál és használjon.

(8) A csapatok tagjai, többek között a hivatali személyzet által erőszak alkalmazását – ideértve szolgálati fegyverek, lőszer és felszerelések viselését és használatát – megkövetelő bevetés során végzett feladatok ellátását a vonatkozó profilokra a fogadó tagállam engedélyezi, és ahhoz vagy a küldő tagállam beleegyezése, vagy – a hivatali személyzet esetében – az Ügynökség hozzájárulása szükséges. Erőszak alkalmazása – ideértve a szolgálati fegyverek, lőszer és felszerelések viselését és használatát – a fogadó tagállam nemzeti jogával összhangban és a fogadó tagállam határárainak jelenlétében történik. A fogadó tagállam a küldő tagállam vagy az Ügynökség beleegyezésével a csapatok tagjai számára adott esetben engedélyezheti, hogy területén a fogadó tagállam határárainak távollétében alkalmazzanak erőszakot.

A fogadó tagállam megtilthatja bizonyos szolgálati fegyverek, lőszer vagy felszerelés viselését, feltéve, hogy a saját joga a saját határárei vagy visszaküldési feladatokban közreműködő személyzete számára is tiltja ezeket. A fogadó tagállamnak a csapatok tagjainak bevetése előtt értesítenie kell az Ügynökséget az engedélyezhető szolgálati fegyverekről, lőszerrekről és felszerelésről, valamint használatuk feltételeiről. Az Ügynökség ezt az információt a tagállamok számára hozzáférhetővé teszi.

(9) A szolgálati fegyverek, lőszer és felszerelések jogos önvédelem és a csapat tagjainak vagy más személyek jogos védelme esetén a fogadó tagállam nemzeti jogával, az emberi jogok nemzetközi jogának vonatkozó elveivel és a Chartával összhangban alkalmazhatók.

(10) E rendelet alkalmazásában a fogadó tagállam engedélyezi a csapatok tagjainak, hogy – adott esetben nemzeti interfészein vagy az ilyen adatbázisokat létrehozó uniós jogi aktusokban meghatározott másfajta hozzáféréseken keresztül – betekinthesse az olyan uniós adatbázisokba, amelyekbe a betekintés a határforgalom-ellenőrzéssel, a határőrizettel és a visszaküldéssel kapcsolatos műveleti tervben meghatározott műveleti célok megvalósításához szükséges. A fogadó tagállam emellett engedélyezheti a csapatok tagjainak a nemzeti adatbázisaiba való – ezzel azonos célból történő – betekintést. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ilyen adatbázisokhoz való hozzáférést hatékonyan és ténylegesen biztosítsák. A csapatok tagjai csak a feladataik ellátásához és hatáskörük gyakorlásához feltétlenül szükséges adatokba tekinthetnek be. A fogadó tagállam a csapatok tagjainak bevetése előtt értesíti az Ügynökséget azon nemzeti és uniós adatbázisokról, amelyekbe be lehet tekinteni. Az Ügynökség ezt az információt a bevetésben részt vevő valamennyi tagállamnak rendelkezésére bocsátja.

A betekintést az adatvédelemre vonatkozó uniós joggal, valamint a fogadó tagállam adatvédelemre vonatkozó nemzeti jogszabályaival összhangban kell végezni.

(11) A beléptetésnek az (EU) 2016/399 rendelet 14. cikke szerinti megtagadásáról és a vízumok kiadásának a 810/2009/EK rendelet 35. cikke szerinti, a határon történő elutasításáról a fogadó tagállam határárei vagy a csapatok tagjai csak akkor dönthetnek, ha a fogadó tagállamtól felhatalmazást kaptak arra, hogy a nevében eljárjanak.

83. cikk

Akkreditációs igazolvány

(1) Az Ügynökség a fogadó tagállammal együttműködésben, a fogadó tagállam hivatalos nyelvén és az Unió intézményeinek valamely másik hivatalos nyelvén igazolványt állít ki a csapatok tagjai részére, amelynek révén azonosítani lehet őket, és amely bizonyítja a tulajdonosnak a 82. cikkben említett feladatok ellátására és hatáskörök gyakorlására való jogosultságát. Az igazolvány a csapat minden egyes tagjára vonatkozóan az alábbiakat tartalmazza:

a) név és állampolgárság;

b) rendfokozat vagy beosztás;

- c) nemrégiben készült digitális fénykép; valamint
- d) azok a feladatok, amelyek ellátására az adott személy a bevetés során jogosult.

(2) Az igazolványt minden egyes közös művelet, a migrációkezelést támogató csapatok minden egyes bevetése, minden egyes kísérleti projekt, gyorsreagálású határvédelmi intervenció, visszaküldési művelet vagy visszaküldési intervenció végzetével vissza kell szolgáltatni az Ügynökségnek.

84. cikk

A csapat tagjainak polgári jogi felelőssége

(1) A 95. cikk sérelme nélkül, amikor a csapatok tagjai egy fogadó államban végeznek műveleti tevékenységet, a műveleteik teljesítése során általuk okozott minden kárért a fogadó tagállam felel, nemzeti jogával összhangban.

(2) Amennyiben e kárt a csapatok tagállamok által kirendelt vagy bevetett tagjainak súlyos gondatlansága vagy szándékos kötelezettségszegése okozta, a fogadó tagállam kérheti a küldő tagállamtól, hogy térítsen meg részére bármely összeget, amelyet a fogadó tagállam a károsult felek részére vagy az ilyen összegekre a károsult felek nevében jogosult személyek részére fizetett ki.

Amennyiben e kárt a hivatali személyzet súlyos gondatlansága vagy szándékos kötelezettségszegése okozta, a fogadó tagállam kérheti az Ügynökségtől, hogy térítsen meg részére bármely összeget, amelyet a fogadó tagállam a károsult felek részére vagy az ilyen összegekre a károsult felek nevében jogosult személyek részére fizetett ki. Ez nem érinti az Európai Unió Bírósága (a Bíróság) előtt az Ügynökséggel szemben a 98. cikkel összhangban indított esetleges eljárásokat.

(3) Harmadik személyekkel szemben fennálló jogai gyakorlásának sérelme nélkül és a súlyos gondatlanság vagy a szándékos kötelezettségszegés eseteinek kivételével minden tagállam lemond az esetleg elszenvedett károk megtérítése iránti, a fogadó tagállammal vagy bármely egyéb tagállammal szemben fennálló valamennyi követeléséről.

(4) A tagállamok, illetve egy tagállam és az Ügynökség között az e cikk (2) és (3) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatban felmerülő, egymás között tárgyalás útján nem rendezhető vitás kérdéseket a tagállamok, illetve az Ügynökség a Bíróság elé terjesztik.

(5) A bevetés alatt az eszközeiben okozott kárral kapcsolatos költségeket – a harmadik személyekkel szemben fennálló jogai gyakorlásának sérelme nélkül – az Ügynökség fedezi, a súlyos gondatlanság vagy szándékos kötelezettségszegés eseteinek kivételével.

85. cikk

A csapatok tagjainak büntetőjogi felelőssége

A 95. cikk sérelme nélkül, a közös műveletek, a kísérleti projektek, a migrációkezelést támogató csapatok bevetése, a gyorsreagálású határvédelmi intervenciók, a visszaküldési műveletek és a visszaküldési intervenciók során a csapatok fogadó tagállam területén levő tagjai – ideértve a hivatali személyzetet is – bármely, ellenük vagy általuk elkövetett bűncselekmény tekintetében a fogadó tagállam tisztviselőivel azonos elbírálás alá esnek.

2. SZAKASZ

A személyes adatok Európai Határ- és Parti Őrség általi kezelése

86. cikk

A személyes adatok Ügynökség általi kezelésének általános szabályai

(1) A személyes adatok kezelése során az Ügynökség az (EU) 2018/1725 rendeletet alkalmazza.

(2) Az igazgatótanács belső szabályokat fogad el az (EU) 2018/1725 rendelet Ügynökség általi alkalmazásáról, ideértve az Ügynökség adatvédelmi tisztviselőjére vonatkozó szabályokat is.

Az Ügynökség az (EU) 2018/1725 rendelet 25. cikkével összhangban belső szabályokat fogadhat el az említett rendelet 14–22., 35. és 36. cikke alkalmazásának korlátozásáról. Az Ügynökség mindenekelőtt – a visszaküldés terén végzett feladatainak teljesítése érdekében – belső szabályokat állapíthat meg az említett rendelkezések alkalmazásának eseti alapon történő korlátozásáról, amennyiben az említett rendelkezések alkalmazása a visszaküldési eljárások veszélyeztetésének kockázatával járna. Ezeknek a korlátozásoknak tiszteletben kell tartaniuk az alapvető jogok és szabadságok lényegi tartalmát, a követett célkitűzések szempontjából szükségesnek és arányosnak kell lenniük, és adott esetben egyedi rendelkezéseket kell tartalmazniuk az (EU) 2018/1725 rendelet 25. cikkének (2) bekezdésében említettek szerint.

(3) Az Ügynökség az (EU) 2018/1725 rendelet V. fejezetével összhangban – a feladatainak ellátásához szükséges mértékben – továbbíthatja a 49. a 88. és a 89. cikkben meghatározott személyes adatokat egy harmadik országnak vagy egy nemzetközi szervezetnek. Az Ügynökség biztosítja, hogy a harmadik országok vagy nemzetközi szervezetek számára továbbított személyes adatok kezelése kizárólag azon célt szolgálja, amely miatt sor került ezek továbbítására. Az Ügynökség a személyes adatok harmadik országok vagy nemzetközi szervezetek számára történő továbbításának időpontjában jelez minden, az említett adatokhoz való hozzáférés vagy azok felhasználása tekintetében fennálló – többek között az adatok továbbítására, törlésére vagy megsemmisítésére vonatkozó – általános vagy egyedi korlátozást. Amikor a személyes adatok továbbítását követően válik nyilvánvalóvá, hogy ilyen korlátozásokra van szükség, az Ügynökség erről megfelelően tájékoztatja a harmadik országot vagy a nemzetközi szervezetet. Az Ügynökség biztosítja, hogy az érintett harmadik ország vagy nemzetközi szervezet betartsa e korlátozásokat.

(4) A személyes adatok harmadik országok részére történő továbbítása nem sértheti a nemzetközi védelmet kérelmező vagy nemzetközi védelemben részesülő személyek jogait, különösen ami a visszaküldés tilalmát, valamint az információk kiszolgáltatásának és megszerzésének a 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴³⁾ 30. cikkében foglalt tilalmát illeti.

(5) A tagállamok és az Ügynökség adott esetben gondoskodnak arról, hogy az e rendelet alapján harmadik országok számára továbbított vagy közölt információk más harmadik országok vagy harmadik felek számára ne kerüljenek újbóli továbbításra. Az ezzel kapcsolatos rendelkezések a harmadik országokkal kötött valamennyi, információcseréről rendelkező megállapodás részét kell, hogy képezzék.

87. cikk

A személyes adatok kezelésének céljai

- (1) Az Ügynökség csak az alábbi célokból kezelhet személyes adatokat:
- a) a közös műveletek, kísérleti projektek, gyorsreagálású határvédelmi intervenciók szervezésével és koordinálásával kapcsolatos, valamint a migrációkezelést támogató csapatok keretében fennálló feladatainak elvégzése a 37–40. cikkben foglaltaknak megfelelően;
 - b) a tagállamok és harmadik országok visszaküldés előtti és visszaküldési tevékenységeihez biztosított támogatással, a visszaküldés-kezelési rendszerek működtetésével, a visszaküldési műveletek koordinálásával vagy szervezésével, valamint a tagállamok és harmadik országok technikai és műveleti segítségével kapcsolatos feladatainak elvégzése a 48. cikknek megfelelően;
 - c) a tagállamokkal, a Bizottsággal, az EKSZ-szel és a következő uniós szervekkel, hivatalokkal és ügynökségekkel, valamint nemzetközi szervezetekkel folytatott információcsere megkönnyítése: az EASO, az Európai Unió Műholdközpontja, az EFCA, az EMSA, az EASA és az EATMN hálózatkezelője, a 88. cikknek megfelelően;
 - d) a tagállamok bűnüldöző hatóságaival, az Europollal vagy az Eurojusttal folytatott információcsere megkönnyítése a 90. cikknek megfelelően;
 - e) az Ügynökség által végzett kockázatelemzés a 29. cikknek megfelelően;
 - f) feladatai elvégzése az EUROSUR keretében a 89. cikknek megfelelően;
 - g) a FADO működtetése a 79. cikknek megfelelően;
 - h) adminisztratív feladatok.

⁽⁴³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/32/EU irányelve (2013. június 26.) a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról (HL L 180., 2013.6.29., 60. o.).

(2) A tagállamok és bűnüldöző hatóságai, a Bizottság, az EKSZ és az (1) bekezdés c) és d) pontjában említett uniós szervek, hivatalok és ügynökségek, valamint nemzetközi szervezetek, amelyek az Ügynökség számára személyes adatot bocsátanak rendelkezésre, meghatározzák, hogy az ilyen adatokat az (1) bekezdésben említettek szerint milyen célból vagy célokból kell kezelni. Az Ügynökség csak eseti alapon, és akkor határozhat úgy, hogy ilyen személyes adatokat az ugyancsak az (1) bekezdés hatálya alá eső, de eltérő célból kezel, miután megállapította, hogy az ilyen adatkezelés összeegyeztethető az adatgyűjtés eredeti céljával, és ha arra a személyes adatok szolgáltatója engedélyt ad. Az Ügynökség írásos nyilvántartást vezet az összeegyeztethetőség eseti értékeléseiről.

(3) Az Ügynökség, a tagállamok és bűnüldöző hatóságai, a Bizottság, az EKSZ és az (1) bekezdés c) és d) pontjában említett uniós szervek, hivatalok és ügynökségek, valamint nemzetközi szervezetek a személyes adatok továbbításának időpontjában jelezhetnek minden, az említett adatokhoz való hozzáférés vagy azok felhasználása tekintetében fennálló – többek között az adatok továbbítására, törlésére vagy megsemmisítésére vonatkozó – általános vagy egyedi korlátozást. Amikor a személyes adatok továbbítását követően válik nyilvánvalóvá, hogy ilyen korlátozásokra van szükség, erről tájékoztatják a címzetteket. A címzettek kötelesek betartani e korlátozásokat.

88. cikk

A közös műveletek, visszaküldési műveletek, visszaküldési intervenciók, kísérleti projektek, gyorsreagálású határvédelmi intervenciók során és a migrációkezelést támogató csapatok bevetése során gyűjtött személyes adatok kezelése

(1) Minden közös művelet, visszaküldési művelet, visszaküldési intervenció, kísérleti projekt, gyorsreagálású határvédelmi intervenció előtt vagy migrációkezelést támogató csapat bevetése előtt az Ügynökség és a fogadó tagállam átlátható módon meghatározza az adatvédelmi kötelezettségek betartásáért viselt felelősséget. Amikor az Ügynökség és a fogadó tagállam közösen állapítja meg az adatkezelés célját és módját, akkor közös adatkezelők lesznek azáltal, hogy erről megállapodást kötnek egymással.

A 87. cikk (1) bekezdésének a), b), c), e) és f) pontjában említett célokból az Ügynökség kizárólag a tagállamok, a csapatok tagjai, az Ügynökség saját személyzete vagy az EASO által a közös műveletek, a visszaküldési műveletek, a visszaküldési intervenciók, a kísérleti projektek és a gyorsreagálású határvédelmi intervenciók, valamint a migrációkezelést támogató csapatok bevetése keretében gyűjtött és az Ügynökség számára továbbított, alábbi kategóriákba tartozó személyes adatokat kezelheti:

- a) olyan személyek személyes adatai, akik jogellenesen lépték át a külső határokat;
- b) a visszaküldési tevékenységek keretében a harmadik országbeli állampolgárok személyazonosságának és állampolgárságának megerősítéséhez szükséges személyes adatok, ideértve az utaslistákat;
- c) olyan rendszámok, jármű-azonosító számok, telefonszámok vagy hajó- és légi járműazonosító-számok, amelyek az a) pontban említett személyekhez kapcsolódnak, és amelyek az illegális bevándorlás útvonalainak és módszereinek elemzéséhez szükségesek.

(2) Az (1) bekezdésben említett személyes adatok Ügynökség általi kezelése az alábbi célokból történhet:

- a) ha az adatoknak az érintett tagállamok határellenőrzésért, migrációért, menekültügyért vagy visszaküldésért felelős hatóságai vagy a vonatkozó uniós szervek, hivatalok és ügynökségek részére való továbbítására azért van szükség, hogy az említett hatóságok vagy uniós szervek, hivatalok és ügynökségek képesek legyenek feladataiknak az uniós és a nemzeti jognak megfelelő ellátására;
- b) ha az adatoknak az érintett tagállamok hatóságai, a vonatkozó uniós szervek, hivatalok, és ügynökségek, nem uniós visszaküldési országok vagy nemzetközi szervezetek részére való továbbítására a harmadik országbeli állampolgárok azonosítása, az úti okmányok beszerzése, valamint a visszaküldés lehetővé tétele vagy támogatása céljából van szükség;
- c) ha az kockázatelemzés elkészítéséhez szükséges.

89. cikk

A személyes adatoknak az EUROSUR keretében történő kezelése

(1) Amennyiben a nemzeti helyzetkép személyes adatok kezelését teszi szükségessé, az említett adatok kezelésének az (EU) 2016/679 rendelettel, és adott esetben az (EU) 2016/680 irányelvvel összhangban kell történnie. Minden tagállam kijelöli az (EU) 2016/679 rendelet 4. cikkének 7. pontja vagy az (EU) 2016/680 irányelv 3. cikkének 8. pontja értelmében vett adatkezelőként eljáró hatóságot, amelynek központi felelőssége van a személyes adatok tagállamok általi kezelését illetően. Minden tagállam tájékoztatja a Bizottságot e hatóság adatairól.

(2) A hajók és a légi járművek azonosító számai az egyedüli személyes adatok, amelyek hozzáférhetőek lehetnek az európai és az egyedi helyzetképekben, és az EUROSUR fúziós szolgáltatásaiban.

(3) Amennyiben az EUROSUR területén történő információfeldolgozás kivételesen megköveteli a hajók és a légi járművek azonosító számaitól eltérő személyes adatok kezelését, ezt az adatkezelést szigorúan az Eurosur céljaihoz szükséges mértékűre kell korlátozni a 18. cikkel összhangban.

(4) A személyes adatoknak az EUROSUR keretében harmadik országokkal megvalósuló cseréjét szigorúan az e rendelet céljaihoz feltétlenül szükséges mértékűre kell korlátozni. Az adatcserének az Ügynökség esetében az (EU) 2018/1725 rendelet V. fejezetével összhangban, a tagállamok esetében az (EU) 2016/679 rendelet V. fejezetével, adott esetben az (EU) 2016/680 irányelv V. fejezetével, illetve az említett irányelvet átültető, vonatkozó nemzeti adatvédelmi rendelkezésekkel összhangban kell történnie.

(5) Tilos a 72. cikk (2) bekezdése, a 73. cikk (3) bekezdése és a 74. cikk (3) bekezdése szerinti információcserét folytatni, amennyiben ez valamely harmadik országot olyan adatok birtokába juttatna, amelyek felhasználhatók olyan személyek vagy csoportok azonosítására, akiknek/amelyeknek a nemzetközi védelem iránti kérélmé elbírálás alatt áll, illetve akik/amelyek esetében fennáll a komoly veszélye annak, hogy kínzásnak, embertelen és megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek vetik őket alá, illetve az alapvető jogaikat bármely más módon megsértik.

(6) A tagállamok és az Ügynökség – esettől függően az (EU) 2016/679 rendelet 30. cikkével, az (EU) 2016/680 irányelv 24. cikkével, illetve az (EU) 2018/1725 rendelet 31. cikkével összhangban – nyilvántartást vezetnek az adatkezelési tevékenységekről.

90. cikk

A műveleti vonatkozású személyes adatok kezelése

(1) Amennyiben az Ügynökség az e rendelet 10. cikke (1) bekezdésének q) pontja szerinti feladatai teljesítése során olyan személyes adatokat kezel, amelyeket a migrációs áramlások nyomon követése, kockázatelemzések elvégzése vagy a határokon átnyúló bűnözéshez kapcsolódó gyanúsítottak azonosítása céljából végzett tevékenysége során gyűjtött, az Ügynökség az ilyen személyes adatokat az (EU) 2018/1725 rendelet IX. fejezetével összhangban kezeli. Az e célból kezelt személyes adatoknak – beleértve a természetes személyekhez kapcsolódó rendszámokat, jármű-azonosító számokat, telefonszámokat és hajó- vagy légi jármű-azonosító-számokat – olyan természetes személyekre kell vonatkozniuk, akiket a tagállamok illetékes hatóságai, az Europol, az Eurojust vagy az Ügynökség észszerű indokok alapján határokon átnyúló bűnözésben való részvétellel gyanúsítanak. E személyes adatok magukban foglalhatnak áldozatokra vagy tanúkra vonatkozó személyes adatokat is, amennyiben e személyes adatok az Ügynökség által e cikkel összhangban kezelt, gyanúsítottakra vonatkozó személyes adatokat egészítik ki.

(2) Az Ügynökség az e cikk (1) bekezdésében említett személyes adatokat csak az alábbiakkal cserél:

- a) az Europollal vagy az Eurojusttal, amennyiben azok feltétlenül szükségesek a vonatkozó megbízataik teljesítéséhez és a 68. cikk megfelelően;
- b) a tagállamok illetékes bűnüldöző hatóságaival, amennyiben azok a hatóságok számára szigorúan szükségesek a határokon átnyúló súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, kivizsgálása, illetve büntetőeljárás alá vonása érdekében.

91. cikk

Az adatok megőrzése

(1) Az Ügynökség törli a személyes adatokat, amint azok továbbításra kerültek a tagállamok illetékes hatóságai, más uniós szervek, hivatalok és ügynökségek – különösen az EASO – számára, vagy amint azokat továbbították harmadik országoknak vagy nemzetközi szervezeteknek, vagy felhasználták a kockázatelemzések elkészítéséhez. A megőrzés időtartama semmilyen esetben sem haladhatja meg az említett adatok gyűjtésének napjától számított 90 napot. Az adatokat az elkészült kockázatelemzésekben személyazonosításra alkalmatlanná kell tenni.

(2) A visszaküldéssel kapcsolatos feladatok elvégzése céljára kezelt személyes adatokat a gyűjtésük céljának elérését követően azonnal, de legkésőbb az említett feladatok végét követő 30 napon belül törölni kell.

(3) A 90. cikk céljára kezelt műveleti vonatkozású személyes adatokat a gyűjtésük céljának Ügynökség általi elérését követően azonnal törölni kell. Az Ügynökség folyamatosan felülvizsgálja az ilyen adatok – különösen az áldozatokra és a tanúkra vonatkozó személyes adatok – tárolásának szükségességét. Az Ügynökség minden esetben legkésőbb három hónappal az ilyen adatok első kezelésének megkezdése után, majd azt követően hathavonta felülvizsgálja annak szükségességét, hogy szükség van-e az ilyen adatok tárolására. Az Ügynökség kizárólag abban az esetben határoz a személyes adatok – különösen az áldozatokra és a tanúkra vonatkozó személyes adatok – tárolásának a következő felülvizsgálatig tartó folytatásáról, amennyiben a tárolás továbbra is szükséges az Ügynökség 90. cikk szerinti feladatainak elvégzéséhez.

(4) E cikk nem alkalmazandó a FADO-rendszerrel összefüggésben gyűjtött személyes adatokra.

92. cikk

A minősített adatok és a nem minősített érzékeny adatok védelmére vonatkozó biztonsági szabályok

(1) Az Ügynökség az EU-minősített adatok és a nem minősített érzékeny adatok védelmére vonatkozó bizottsági biztonsági szabályokban megállapított elveken és szabályokon alapuló saját biztonsági szabályokat fogad el, ideértve többek között az ilyen adatok harmadik országokkal való cseréjére, kezelésére és tárolására vonatkozó, az (EU, Euratom) 2015/443⁽⁴⁴⁾ és az (EU, Euratom) 2015/444⁽⁴⁵⁾ bizottsági határozatban foglaltak szerinti rendelkezéseket is. A minősített adatoknak valamely harmadik ország érintett hatóságaival való cseréjére vonatkozó igazgatási megállapodásokhoz, illetve ilyen megállapodások hiányában az EU-minősített adatok ilyen hatóságokkal való kivételes eseti megosztásához szükség van a Bizottság előzetes jóváhagyására.

(2) Az Ügynökség biztonsági szabályait – a Bizottság jóváhagyását követően – az igazgatótanács fogadja el. A Bizottság a javasolt biztonsági szabályok értékelése során biztosítja, hogy azok összeegyeztethetők legyenek az (EU, Euratom) 2015/443 és az (EU, Euratom) 2015/444 határozattal.

(3) A minősítés nem zárja ki a szóban forgó adatoknak az Európai Parlament rendelkezésére bocsátását. Az e rendelet alapján az Európai Parlamentnek továbbított adatokat és dokumentumokat a minősített adatok továbbítására és kezelésére irányadó, az Európai Parlament és a Bizottság között alkalmazandó szabályoknak megfelelően kell továbbítani és kezelni.

3. SZAKASZ

Az Ügynökség általános kerete és felépítése

93. cikk

Jogállás és székhely

(1) Az Ügynökség az Unió szerve. Az Ügynökség jogi személyiséggel rendelkezik.

(2) Az Ügynökség minden egyes tagállamban a nemzeti jog szerint a jogi személyeknek biztosított legteljesebb jogképességgel rendelkezik. Ennek megfelelően ingó és ingatlan vagyont szerezhethet és idegeníthet el, továbbá bíróság előtt eljárhat.

(3) Az Ügynökség a technikai és műveleti megbízatásának végrehajtása során független.

(4) Az Ügynökséget az ügyvezető igazgató képviseli.

(5) Az Ügynökség székhelye Varsó, Lengyelország.

⁽⁴⁴⁾ A Bizottság (EU, Euratom) 2015/443 határozata (2015. március 13.) a Bizottságon belüli biztonságról (HL L 72., 2015.3.17., 41. o.).

⁽⁴⁵⁾ A Bizottság (EU, Euratom) 2015/444 határozata (2015. március 13.) az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról (HL L 72., 2015.3.17., 53. o.).

94. cikk

Székhely-megállapodás

- (1) Az Ügynökségnek a székhelye szerinti tagállamban biztosítandó elhelyezésére és az ezen tagállam által nyújtandó szolgáltatásokra vonatkozóan szükséges szabályokat, valamint az ügyvezető igazgatóra, az ügyvezetőigazgató-helyettesekre, az igazgatótanács tagjaira, az Ügynökség személyzetére és azok családtagjaira az e tagállamban alkalmazandó külön szabályokat az Ügynökség és a székhelye szerinti tagállam közötti székhely-megállapodásban kell meghatározni.
- (2) A székhely-megállapodás az igazgatótanács jóváhagyását követően köthető meg.
- (3) Az Ügynökség székhelye szerinti tagállamnak a lehető legkedvezőbb feltételeket – beleértve a többnyelvű, európai szemléletű iskoláztatást és a megfelelő közlekedési kapcsolatokat – kell biztosítania az Ügynökség megfelelő működésének biztosítása érdekében.

95. cikk

Személyzet

- (1) A hivatali személyzetre alkalmazni kell a személyzeti szabályzatot és az alkalmazási feltételeket, valamint az Unió intézményei által az említett személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek végrehajtása céljából közösen elfogadott szabályokat.
- (2) Az alkalmazás helye főszabály szerint az Ügynökség székhelye szerinti tagállam.
- (3) A hivatali személyzetnek az alkalmazási feltételek hatálya alá tartozó tagjait főszabály szerint kezdetben egy ötéves határozott időtartamra kell alkalmazni. Szerződéseik főszabály szerint egy alkalommal hosszabbíthatók meg egy legfeljebb ötéves meghatározott időtartamra. Bármely további meghosszabbítás határozatlan időre szól.
- (4) A 31. és a 44. cikk végrehajtása céljából koordinációs tisztviselőnek vagy összekötő tisztviselőnek kizárólag a hivatali személyzetnek a személyzet szabályzat hatálya alá tartozó tagjai, vagy az alkalmazási feltételek II. címének hatálya alá tartozó tagjai nevezhetők ki. Az 55. cikk végrehajtása céljából csapatok tagjaként kizárólag a hivatali személyzetnek a személyzet szabályzat hatálya alá tartozó tagjai vagy az alkalmazási feltételek hatálya alá tartozó tagjai vethetők be.
- (5) Az igazgatótanács a Bizottsággal egyetértésben, a személyzeti szabályzat 110. cikkének (2) bekezdésével összhangban végrehajtási szabályokat fogad el a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek végrehajtása céljából.
- (6) A Bizottság előzetes jóváhagyását követően az igazgatótanács elfogadja a tagállamokból az 56. cikkel összhangban az Ügynökséghez kirendelendő személyzetre vonatkozó szabályokat, és szükség esetén aktualizálja azokat. Ezek a szabályok különösen az e kirendelésekkel kapcsolatos pénzügyi intézkedéseket tartalmazzák, beleértve a biztosítást és a képzést. Ezek a szabályok figyelembe veszik azt a tényt, hogy a személyzetet a csapatok tagjaként való bevetés céljából rendelik ki, és hogy a személyzetnek a 82. cikkben meghatározott feladatokkal és hatáskörrel kell rendelkeznie. E szabályoknak a bevetés feltételeire vonatkozó rendelkezéseket is tartalmazniuk kell. Az igazgatótanács adott esetben törekszik az összhang biztosítására a kiküldetési költségeknek a hivatali személyzet számára való visszatérítésére alkalmazandó szabályokkal.

96. cikk

Kiváltságok és mentességek

Az Ügynökségre és hivatali személyzetére alkalmazni kell az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) és az EUMSZ-hez csatolt, az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló 7. jegyzőkönyvet.

97. cikk

Felelősségre vonhatóság

- (1) A 84. és 85. cikk sérelme nélkül az Ügynökség felelős az e rendelettel összhangban általa végzett valamennyi tevékenységért.
- (2) Az Ügynökség szerződéses felelősségére az adott szerződésre alkalmazandó jog irányadó.

(3) A Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az Ügynökség által kötött szerződésben foglalt választott bírósági kikötés alapján határozatot hozzon.

(4) Szerződésen kívüli felelősség esetén az Ügynökség a tagállamok jogában közös általános elveknek megfelelően megtéríti a szervezeti egységei vagy a személyzete által a – többek között a végrehajtási hatáskörök gyakorlásához kapcsolódó – feladataik teljesítése során okozott károkat.

(5) A Bíróság rendelkezik hatáskörrel a (4) bekezdésben említett károkra vonatkozó kártérítési jogviták tekintetében.

(6) A hivatali személyzetnek az Ügynökséggel szemben fennálló személyes felelősségére a személyzeti szabályzatnak és az alkalmazási feltételeknek a hivatali személyzetre alkalmazandó rendelkezéseit kell alkalmazni.

98. cikk

Keresetindítás a Bíróság előtt

(1) Eljárás indítható a Bíróság előtt az EUMSZ 263. cikkének megfelelően az Ügynökség azon jogi aktusainak megsemmisítése iránt, amelyek harmadik személyekkel szemben joghatás kiváltására irányulnak, valamint az EUMSZ 265. cikkének megfelelően mulasztás megállapítása iránt, és az EUMSZ 340. cikkének megfelelően az Ügynökség által okozott károkért való szerződésen kívüli felelősségre vonatkozóan, illetve – választott bírósági kikötés alapján – az Ügynökség intézkedései által okozott károkért való szerződéses felelősségre vonatkozóan.

(2) Az Ügynökség megteszi a Bíróság ítéleteiben foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket.

99. cikk

Az Ügynökség igazgatási és irányítási szervezete

Az Ügynökség igazgatási és irányítási szervezete a következőket foglalja magában:

- a) az igazgatótanács;
- b) az ügyvezető igazgató;
- c) az ügyvezetőigazgató-helyettesek; és
- d) az alapjogi tisztviselő.

A konzultatív fórum tanácsadó testületként segíti az Ügynökség munkáját.

100. cikk

Az igazgatótanács feladatkörei

(1) Az igazgatótanács e rendelettel összhangban felel az Ügynökség stratégiai döntéseinek meghozataláért.

(2) Az igazgatótanács:

- a) a 107. cikkel összhangban a Bizottság javaslatára kinevezi az ügyvezető igazgatót;
- b) a 107. cikkel összhangban a Bizottság javaslatára kinevezi az ügyvezetőigazgató-helyetteseket;
- c) a 60. cikk (5) bekezdésével összhangban a szavazásra jogosult tagok kétharmados többségével határozatot fogad el képviseleti irodák létrehozásáról vagy működési időtartamuk meghosszabbításáról;
- d) a 32. cikk (1) és (10) bekezdésével összhangban elfogadja a sebezhetőségi értékelés elvégzésére vonatkozó határozatokat; a 32. cikk (10) bekezdésével összhangban a korrekciós intézkedéseket előíró határozatokat a szavazásra jogosult tagok kétharmados többségével fogadja el;
- e) az e rendeletben, különösen a 49. és a 86-89. cikkben megállapított kötelezettségek sérelme nélkül elfogadja a határigazgatásért felelős nemzeti hatóságok – határellenőrzési feladataiknak megfelelő mértékben ideértve a parti őrségeket is –, továbbá a visszaküldésért felelős nemzeti hatóságok által az Ügynökséggel kötelező módon kicserélendő információk és adatok listájára vonatkozó határozatokat, hogy lehetővé tegye az Ügynökség számára feladatai ellátását;

- f) a 29. cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadja a közös integrált kockázatelemzési modell létrehozására vonatkozó határozatokat;
- g) a 31. cikk (2) bekezdésével összhangban elfogadja a kiküldött összekötő tisztviselők tagállami tevékenységének jellegére és feltételeire vonatkozó határozatokat;
- h) az 8. cikk (5) bekezdésével összhangban elfogadja az európai integrált határigazgatásra vonatkozó technikai és műveleti stratégiát;
- i) az 54. cikk (4) bekezdésével összhangban elfogadja a készenléti alakulaton belüli, határigazgatásért és migrációkezelésért felelős műveleti személyzet létszáma és profiljaira vonatkozó határozatokat;
- j) elfogadja az Ügynökség előző évi éves tevékenységi jelentését, és legkésőbb minden év július 1-jéig továbbítja azt az Európai Parlament, a Tanács, a Bizottság és a Számvevőszék számára;
- k) minden év november 30. előtt és a Bizottság véleményének megfelelő figyelembevételét követően a szavazásra jogosult tagjai kétharmados többségével egységes programozási dokumentumot fogad el, amely magában foglalja többek között az Ügynökség többéves programozását és a következő évre vonatkozó munkaprogramját, és továbbítja azt az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság számára;
- l) megállapítja az ügyvezető igazgatónak az Ügynökség technikai és műveleti feladataihoz kapcsolódó döntéshozatali eljárásait;
- m) a szavazásra jogosult tagjainak kétharmados többségével elfogadja az Ügynökség éves költségvetését, és ellátja az Ügynökség költségvetéséhez kapcsolódó egyéb feladatokat e fejezet 4. szakaszával összhangban;
- n) fegyelmi jogkört gyakorol az ügyvezető igazgató felett, valamint az ügyvezető igazgatóval konzultálva fegyelmi jogkört gyakorol az ügyvezető igazgató-helyettesek felett;
- o) megállapítja eljárási szabályzatát;
- p) meghatározza az Ügynökség szervezeti felépítését, és elfogadja az Ügynökség személyzeti politikáját;
- q) a csalással kapcsolatos kockázatokkal arányos csalásellenes stratégiát fogad el, figyelembe véve a végrehajtandó intézkedések költségeit és előnyeit;
- r) belső szabályokat fogad el tagjai tekintetében az összeférhetetlenség megelőzésére és kezelésére;
- s) a (8) bekezdéssel összhangban a hivatali személyzet tekintetében gyakorolja a személyzeti szabályzat által a kinevezésre jogosult hatóságra, valamint az alkalmazási feltételek által a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságra ruházott hatásköröket (a továbbiakban: a kinevezésre jogosult hatóság hatáskörei);
- t) a személyzeti szabályzat 110. cikkének (2) bekezdésével összhangban végrehajtási szabályokat fogad el a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek végrehajtására vonatkozóan;
- u) az igazgatótanáccsal együtt biztosítja a belső vagy külső ellenőrzési jelentésekből és értékelésekből, valamint az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) vizsgálataiból származó megállapítások és ajánlások megfelelő nyomon követését;
- v) elfogadja és rendszeresen aktualizálja a 10. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében említett kommunikációs és terjesztési terveket;
- w) számvitelért felelős – a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek hatálya alatt álló – tisztviselőt nevez ki, aki feladatai ellátása során teljes mértékben függetlenül jár el;
- x) határoz egy közös sebezhetőségi értékelési módszertanról, többek között azon objektív kritériumokról, amelyek alapján az Ügynökség elvégzi a sebezhetőségi értékelést, ezen értékelések gyakoriságáról, és az egymást követő sebezhetőségi értékelések elvégzésének módjáról;
- y) határoz a tagállam 32. cikk (2) bekezdésében említett, mélyrehatóbb értékeléséről és nyomon követéséről;

- z) a 109. cikkkel összhangban kinevezi az alapjogi tisztviselőt és az alapjogi tisztviselő helyettesét;
- aa) külön szabályokat állapít meg az alapjogi tisztviselő függetlenségének a feladatai ellátása során való biztosítása érdekében;
- ab) jóváhagyja a harmadik országokkal kötött munkamegállapodásokat;
- ac) a Bizottság előzetes jóváhagyása után elfogadja az EU-minősített adatok és nem minősített érzékeny adatok védelmére szolgáló, a 92. cikkben említett ügynökségi biztonsági szabályokat;
- ad) a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek hatálya alá eső biztonsági tisztviselőt nevez ki, aki az Ügynökség belüli biztonságért felel, beleértve a minősített adatok és a nem minősített érzékeny adatok védelmét is;
- ae) határoz az e rendeletben megállapított bármely egyéb kérdéstről.

A j) pontban említett éves tevékenységi jelentést közzé kell tenni.

(3) A valamely tagállam külső határain vagy annak közvetlen közelében az Ügynökség által végrehajtandó meghatározott tevékenységekre vonatkozó, a (2) bekezdésben említett igazgatótanácsi határozati javaslatok vagy a 73. cikk (4) bekezdésében említett, harmadik országokkal kötött munkamegállapodások elfogadásához az adott tagállamot vagy az adott harmadik országgal szomszédos tagállamot képviselő igazgatótanácsi tag támogató szavazata szükséges.

(4) Az igazgatótanács tanácsot adhat az ügyvezető igazgatónak bármely, a külső határok operatív igazgatásának alakításához és a képzéshez kapcsolódó kérdésben, beleértve a kutatásokkal kapcsolatos tevékenységeket is.

(5) Írországnak vagy az Egyesült Királyságnak a meghatározott tevékenységekben való részvételre irányuló kérelméről az igazgatótanács határoz.

Az igazgatótanács határozatát eseti alapon hozza meg. A határozat meghozatalakor az igazgatótanács figyelembe veszi, hogy Írország vagy az Egyesült Királyság részvétele elősegíti-e a kérdéses tevékenységek megvalósítását. A határozatban meg kell határozni Írország vagy az Egyesült Királyság azon tevékenységhez való pénzügyi hozzájárulását, amelyre a részvételi kérelem vonatkozott.

(6) Az igazgatótanács az Ügynökség által végzett értékelési eljárások eredménye szempontjából lényeges információkat évente továbbítja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak (a továbbiakban: a költségvetési hatóság).

(7) Az igazgatótanács létrehozhatja az igazgatótanács legfeljebb négy tagjából – köztük az elnökből és a Bizottság egy képviselőjéből – álló ügyvezető testületet, amely segítséget nyújt az igazgatótanács és az ügyvezető igazgató számára az igazgatótanács által elfogadandó határozatok, programok és tevékenységek előkészítése tekintetében, és amely szükség esetén az igazgatótanács nevében meghoz bizonyos ideiglenes, sürgős határozatokat. Az ügyvezető testület nem hozhat olyan határozatot, amelynek elfogadásához az igazgatótanács kétharmados többségére van szükség. Az igazgatótanács bizonyos világosan meghatározott feladatokat átruházhat az ügyvezető testületre, különösen amennyiben ez javítja az Ügynökség hatékonyságát. Az igazgatótanács azonban nem ruházhat olyan feladatokat az ügyvezető testületre, amelyek az igazgatótanács kétharmados többségét igénylő határozatokkal kapcsolatosak.

(8) Az igazgatótanács a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban a személyzeti szabályzat 2. cikkének (1) bekezdésén és az alkalmazási feltételek 6. cikkén alapuló határozatot fogad el a kinevezésre jogosult hatóság vonatkozó hatásköreinek az ügyvezető igazgatóra történő átruházásáról, és meghatározza azokat a feltételeket, amelyek mellett az átruházás felfüggeszhető. Az ügyvezető igazgató e hatásköröket továbbruházhatja másra.

Kivételes körülmények által indokolt esetben az igazgatótanács határozat útján átmenetileg felfüggesztheti a kinevezésre jogosult hatóság hatásköreinek az ügyvezető igazgatóra történt átruházását, valamint e hatásköröknek utóbbi általi továbbruházását. Ezt követően e hatásköröket maga gyakorolhatja vagy átruházhatja valamely tagjára, illetőleg a hivatali személyzetnek egy, az ügyvezető igazgatón kívüli tagjára.

101. cikk

Az igazgatótanács összetétele

(1) A (3) bekezdés sérelme nélkül, az igazgatótanács valamennyi tagállam részéről egy-egy, a Bizottság részéről pedig két képviselőből áll, akik valamennyien szavazati joggal rendelkeznek. Ennek érdekében minden tagállam kinevez egy igazgatótanácsi tagot, valamint egy póttagot, aki az igazgatótanácsi tagot annak távollétében képviseli. A Bizottság két tagot és két póttagot nevez ki. Az említett tagok és póttagok hivatali ideje négy év. A hivatali idő meghosszabbítható.

(2) Az igazgatótanács tagjait a széles körű releváns tapasztalatuk, a határigazgatási operatív együttműködés és a visszaküldés terén meglévő szakértelmük, valamint a releváns vezetői, igazgatási és költségvetési készségeik alapján nevezik ki. A tagállamok és a Bizottság törekednek arra, hogy az igazgatótanácsban érvényesüljön a nemek közötti egyensúly.

(3) A schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásban részes országok részt vesznek az Ügynökségben. Ezen országok mindegyike egy képviselővel és egy póttaggal rendelkezik az igazgatótanácsban. Alkalmazni kell a társulási megállapodásaik vonatkozó rendelkezései alapján kidolgozott szabályokat, amelyek meghatározzák ezen országoknak az Ügynökség munkájában való részvétele jellegét és mértékét, valamint annak részletes szabályait, beleértve a pénzügyi hozzájárulásokra és a személyzetre vonatkozó rendelkezéseket is.

102. cikk

Többéves programozás és éves munkaprogramok

(1) Az igazgatótanács legkésőbb minden év november 30-ig elfogadja a többek között az Ügynökség többéves programozását és a következő évre vonatkozó éves programozást tartalmazó – az ügyvezető igazgató által előterjesztett tervezeten alapuló és az igazgatótanács által jóváhagyott – egységes programozási dokumentumot. Az egységes programozási dokumentumot a Bizottság kedvező véleményének figyelembevételével, a többéves programozást illetően pedig az Európai Parlamenttel és a Tanáccsal folytatott egyeztetést követően kell elfogadni. Ha az igazgatótanács úgy dönt, hogy nem veszi figyelembe a Bizottság véleményében szereplő elemeket, akkor ezt kellően meg kell indokolnia. A kellő indokolásra vonatkozó kötelezettség az egyeztetés során az Európai Parlament és a Tanács által felvetett elemekre is alkalmazandó. Az igazgatótanács e dokumentumot haladéktalanul továbbítja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

(2) Az (1) bekezdésben említett dokumentum az általános költségvetés végleges elfogadását követően válik véglegessé. E dokumentumot szükség esetén megfelelően ki kell igazítani.

(3) Az európai integrált határigazgatást célzó többéves stratégiai szakpolitikai ciklussal összhangban a többéves programozás meghatározza a közép- és hosszú távú átfogó stratégiai programozást, amely célkitűzéseket, a várt eredményeket, a teljesítménymutatókat és a forrásokra vonatkozó tervet – ideértve a többéves költségvetést, a személyzetet és az Ügynökség saját képességeinek fejlesztését, ezen belül a készenléti alakulatokat alkotó személyzeti profilokra vonatkozó indikatív többéves tervezést – is magában foglal. A többéves programozás meghatározza az intervenciók stratégiai területeit és kifejti a célkitűzések eléréséhez szükséges lépéseket. A többéves programozás magában foglalja a 80. cikk (1) bekezdésében említett alapjogi stratégia végrehajtására irányuló stratégiai fellépéseket, valamint a harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel való kapcsolatokra vonatkozó stratégiát és az ezekkel a stratégiákkal kapcsolatos fellépéseket.

(4) A többéves programozást éves munkaprogramok révén hajtják végre, és adott esetben a 121. cikk szerint végzett értékelés eredményei alapján naprakészé teszik. Ezen értékelések következtetését adott esetben a következő évre vonatkozó éves munkaprogramban is figyelembe veszik.

(5) Az éves munkaprogram magában foglalja a finanszírozandó tevékenységek leírását, a részletes célkitűzéseket és a várt eredményeket, ideértve a teljesítménymutatókat is. Feltüntetni továbbá az egyes tevékenységekhez elkülönített pénzügyi és emberi erőforrásokat a tevékenység alapú költségvetés-tervezés és irányítás elveivel összhangban. Az éves munkaprogramnak összhangban kell állnia a többéves programozással. Az éves munkaprogramnak egyértelműen fel kell tüntetni, hogy az előző költségvetési évhez képest mely feladatokat vettek fel, változtattak meg vagy töröltek.

(6) Az éves munkaprogramot a külső határok igazgatása és a visszaküldés releváns területeire vonatkozó uniós jogalkotási programmal összhangban kell elfogadni.

(7) Amennyiben az éves munkaprogram elfogadását követően az Ügynökséget új feladattal bízzák meg, az igazgatótanács módosítja az éves munkaprogramot.

(8) Az éves munkaprogram valamennyi érdemi módosítását – különösen azokat a módosításokat, amelyek az éves költségvetés több mint 2 %-ának átcsoportosítását eredményezik – az eredeti éves munkaprogram elfogadására vonatkozóval azonos eljárással kell elfogadni. Az igazgatótanács felruházhatja az ügyvezető igazgatót az éves munkaprogram nem érdemi módosításainak elfogadására vonatkozó hatáskörrel.

103. cikk

Az igazgatótanács elnöksége

(1) Az igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagjai közül elnököt és alelnököt választ. Az elnököt és az alelnököt az igazgatótanács szavazati joggal rendelkező tagjainak kétharmados többségével választják meg. Az alelnök hivatalból helyettesíti az elnököt feladatai ellátásában annak akadályoztatása esetén.

(2) Az elnök és az alelnök hivatali ideje akkor jár le, amikor megszűnik igazgatótanácsi tagságuk. E rendelkezésre is figyelemmel, az elnök vagy alelnök hivatali ideje négy év. E hivatali időt egy alkalommal meg lehet hosszabbítani.

104. cikk

Az igazgatótanács ülései

(1) Az igazgatótanács üléseit az elnök hívja össze.

(2) Az ügyvezető igazgató szavazati jog nélkül vesz részt a tanácskozáson.

(3) Az igazgatótanács évente legalább két rendes ülést tart. Ezenkívül elnöke kezdeményezésére, a Bizottság kérésére vagy az igazgatótanács tagjai legalább egyharmadának kérésére is összeül. Szükség esetén az igazgatótanács közösen ülésezhet az EASO és az EUROPOL igazgatótanácsával.

(4) Írország meghívást kap az igazgatótanács üléseire.

(5) Az Egyesült Királyság meghívást kap az igazgatótanács azon üléseire, amelyekre azon időpontot megelőzően kerül sor, amelytől kezdve a Szerződésnek az Egyesült Királyságra történő alkalmazása az EUSZ 50. cikkének (3) bekezdése alapján megszűnik.

(6) Az EASO és az EUROPOL képviselői meghívást kapnak az igazgatótanács üléseire. Az Európai Unió Alapjogi Ügynökségének képviselői meghívást kapnak az igazgatótanács olyan üléseire, amelynek napirendjén az alapvető jogok védelmével kapcsolatos pontok szerepelnek.

(7) Az igazgatótanács elnöke meghívhatja az Európai Parlament egy szakértőjét is, hogy részt vegyen az igazgatótanács ülésein. Az igazgatótanács meghívhatja egyéb érintett uniós intézmények, szervek, hivatalok és ügynökségek képviselőit is. Az igazgatótanács – az eljárási szabályzatával összhangban – az üléseire megfigyelőként meghívhat bármely egyéb olyan személyt, akinek véleménye megfontolandó lehet.

(8) Az igazgatótanács tagjait – az eljárási szabályzat rendelkezéseire is figyelemmel – tanácsadók vagy szakértők segíthetik.

(9) Az igazgatótanács titkárságát az Ügynökség biztosítja.

105. cikk

Szavazás

(1) A 100. cikk (2) bekezdése c), d), k) és m) pontjának, a 103. cikk (1) bekezdésének, valamint a 107. cikk (2) és (4) bekezdésének sérelme nélkül, az igazgatótanács határozatait a szavazásra jogosult tagjai abszolút többségével hozza meg.

(2) Minden tag egy szavazattal rendelkezik. Valamely tag távollétében az őt képviselő póttag jogosult a szavazati jog gyakorlására. Az ügyvezető igazgató nem vesz részt a szavazásban.

(3) Az eljárási szabályzatban meg kell állapítani a szavazás rendjének részletesebb szabályait. E szabályok magukban foglalják a más tag nevében eljáró tagra vonatkozó feltételeket és a határozatképességre vonatkozó követelményeket.

(4) A schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásban részes országok a rájuk vonatkozó megállapodások szerinti korlátozott szavazati jogokkal rendelkeznek. Annak érdekében, hogy a társult országok számára lehetővé váljon szavazati joguk gyakorlása, az Ügynökség részletezi a napirendet, azonosítva azokat a pontokat, amelyek esetében korlátozott szavazati jogot kaptak.

106. cikk

Az ügyvezető igazgató feladatai és hatásköre

(1) Az Ügynökséget az ügyvezető igazgató vezeti, aki feladatainak ellátása során teljes mértékben független. Az uniós intézmények és az igazgatótanács vonatkozó hatásköreinek sérelme nélkül, az ügyvezető igazgató nem kérhet és nem fogadhat el utasítást semmilyen kormánytól vagy egyéb szervtől.

(2) Az Európai Parlament vagy a Tanács felhívhatja az ügyvezető igazgatót, hogy számoljon be feladatainak elvégzéséről. Ez magában foglalja a jelentéstételt az Ügynökség tevékenységeiről, az alapjogi stratégia végrehajtásáról és figyelemmel kíséréséről, az Ügynökség előző évi éves tevékenységi jelentéséről, a következő évre vonatkozó munkaprogramjáról és az Ügynökség többéves programozásáról vagy az Ügynökség tevékenységéhez kapcsolódó bármely más kérdésről. Az ügyvezető igazgató – kérés esetén – nyilatkozatot is tesz az Európai Parlament előtt, és az európai parlamenti képviselők által feltett minden kérdésre az ilyen kérdés kézhezvételétől számított 15 naptári napon belül írásban válaszol. Az ügyvezető igazgató rendszeresen jelentést tesz az Európai Parlament megfelelő szerveinek és bizottságainak.

(3) Az ügyvezető igazgató gondoskodik arról, hogy a jelentéseket – hacsak e rendelet külön határidőt nem állapít meg – a lehető leghamarabb, de legkésőbb a jelentéstételi időszak végét követő hat hónapon belül továbbítsák az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, kivéve, ha az ügyvezető igazgató a késedelemre írásban kellő indokolással szolgál.

(4) Az ügyvezető igazgató e rendeletnek megfelelően felel az igazgatótanács által hozott stratégiai döntések előkészítéséért és végrehajtásáért, valamint az Ügynökség műveleti tevékenységeivel kapcsolatos határozatok meghozataláért. Az ügyvezető igazgató a következő feladatokkal és hatáskörökkel rendelkezik:

- a) e rendelet, ennek végrehajtási szabályai és az egyéb alkalmazandó jog keretei között javasolja, előkészíti és végrehajtja az igazgatótanács által elfogadott stratégiai határozatokat, programokat és tevékenységeket;
- b) az összes szükséges lépést megteszi, beleértve a belső adminisztrációs utasítások elfogadását és az értesítések közzétételét, hogy e rendelettel összhangban biztosítsa az Ügynökség napi szintű igazgatását és működését;
- c) minden évben elkészíti az egységes programozási dokumentum tervezetét és jóváhagyás érdekében benyújtja az igazgatótanácshoz, mielőtt az említett tervezetet január 31-ig elküldenék az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak;
- d) minden évben elkészíti az Ügynökség éves tevékenységi jelentését és benyújtja azt az igazgatótanácshoz;
- e) a 115. cikk (3) bekezdése alapján az egységes programozási dokumentum részeként kidolgozza az Ügynökség bevételi és kiadási kimutatástervezetét, és a 116. cikk (1) bekezdése alapján végrehajtja a költségvetést;
- f) a hatáskörét átruházhatja a hivatali személyzet más tagjaira a 100. cikk (2) bekezdésének o) pontjával összhangban elfogadandó szabályoknak megfelelően;
- g) elfogadja a 32. cikk (7) bekezdése szerinti intézkedésekről szóló ajánlást, ideértve a közös műveletek, gyorsreagálási határvédelmi intervenciók és a 36. cikk (2) bekezdésében említett más fellépések tagállamok általi indítására és végrehajtására irányuló javaslatról szóló határozatokat;

- h) értékeli, jóváhagyja és koordinálja a 37. cikk (3) bekezdésének megfelelően a tagállamok közös műveletekre vagy gyorsreagálású határvédelmi intervenciókra irányuló javaslatait;
 - i) értékeli, jóváhagyja és koordinálja az 50., illetve az 53. cikk szerinti visszaküldési műveletekre és visszaküldési intervenciókra vonatkozó tagállami kérelmeket;
 - j) biztosítja a 38. cikkben, a 42. cikkben és az 53. cikk (3) bekezdésében említett műveleti tervek végrehajtását;
 - k) biztosítja a 42. cikk (1) bekezdésében említett tanácsi határozat végrehajtását;
 - l) megvonja a tevékenységek finanszírozását a 46. cikkel összhangban;
 - m) a 46. cikk (4) és (5) bekezdésének megfelelően az Ügynökség bármilyen műveleti tevékenységének megkezdése előtt értékeli, hogy fennáll-e az alapvető jogok vagy a nemzetközi védelemmel kapcsolatos kötelezettségek súlyos vagy valószínűleg tartósan fennálló megsértése;
 - n) értékeli a tevékenységek eredményeit a 47. cikknek megfelelően;
 - o) a 64. cikk (6) bekezdésének megfelelően meghatározza a műszaki eszközök minimális darabszámát az Ügynökség – különösen a közös műveletek, a migrációkezelést támogató csapatok bevetése, a gyorsreagálású határvédelmi intervenciók, a visszaküldési műveletek és a visszaküldési intervenciók tekintetében jelentkező – szükségletei alapján;
 - p) a 60. cikk (5) bekezdésével összhangban javaslatot tesz képviseleti irodák létrehozására vagy működési időtartamuk meghosszabbítására;
 - q) a 60. cikk (4) bekezdésével összhangban kinevezi a képviseleti irodák vezetőit;
 - r) cselekvési tervet készít a belső és külső ellenőrzési jelentésekből és értékelésekből, valamint az OLAF által lefolytatott vizsgálatokból származó megállapítások nyomán követésére, és az elért eredményekről évente kétszer beszámol a Bizottságnak és rendszeresen beszámol az igazgatótanácsnak;
 - s) védi az Unió pénzügyi érdekeit a csalás, korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek elleni megelőző intézkedések alkalmazásával, hatékony ellenőrzésekkel, illetve szabálytalanságok észlelése esetén a jogtalanul kifizetett összegek behajtásával és adott esetben hatékony, arányos és visszatartó erejű igazgatási és pénzügyi szankciókkal;
 - t) elkészíti az Ügynökség csalás elleni stratégiáját, és azt jóváhagyás céljából benyújtja az igazgatótanácsnak.
- (5) Az ügyvezető igazgató a tevékenységéért az igazgatótanácsnak elszámolási kötelezettséggel tartozik.
- (6) Az Ügynökség törvényes képviselője az ügyvezető igazgató.

107. cikk

Az ügyvezető igazgató és az ügyvezetőigazgató-helyettesek kinevezése

- (1) A Bizottság a tisztségnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* és adott esetben más sajtóorgánumban vagy internetes weboldalon való meghirdetését követően összeállított lista alapján legalább három jelöltet javasol az ügyvezető igazgatói tisztségre és az ügyvezetőigazgató-helyettesi tisztségek mindegyikére.
- (2) Az ügyvezető igazgatót a Bizottság (1) bekezdés szerinti javaslatai alapján az igazgatótanács nevezi ki érdemei, valamint dokumentált magas szintű igazgatási és vezetői képességei alapján, ideértve a külső határok igazgatása és a visszaküldés terén magas rangban szerzett releváns vezetői szakmai tapasztalatokat is. A Bizottság által javasolt jelöltek kinevezés előtt felkérlik, hogy az Európai Parlament illetékes bizottsága vagy bizottságai előtt tegyenek nyilatkozatot, és válaszoljanak a bizottsági tagok által feltett kérdésekre.

E nyilatkozatokat követően az Európai Parlament véleményt fogad el, amelyben kifejti álláspontját, és megjelölheti, hogy melyik jelöltet részesíti előnyben.

Az igazgatótanács az igazgatót ezen álláspont figyelembevételével nevezi ki. Az igazgatótanács a szavazati joggal rendelkező tagok kétharmados többségével határoz.

Ha az igazgatótanács úgy határoz, hogy más jelöltet nevez ki, mint akit az Európai Parlament előnyben részesített jelöltjeként megjelölt, az igazgatótanács írásban tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot arról, hogy az Európai Parlament véleményét milyen módon vette figyelembe.

Az ügyvezető igazgató felmentése az igazgatótanács hatáskörébe tartozik, amely a Bizottság javaslata alapján jár el.

(3) Az ügyvezető igazgató feladatainak ellátásában három ügyvezetőigazgató-helyettes segíti. Mindegyik ügyvezetőigazgató-helyettest egy konkrét felelősségi területhez kell hozzárendelni. Távolléte vagy akadályoztatása esetén az ügyvezető igazgatót az ügyvezetőigazgató-helyettesek helyettesítik.

(4) Az ügyvezetőigazgató-helyetteseket a Bizottság (1) bekezdés szerinti javaslata alapján az igazgatótanács nevezi ki érdemeik, megfelelő igazgatási és vezetői képességeik, többek között a külső határok igazgatása és a visszaküldés terén szerzett releváns tapasztalataik alapján. Az ügyvezető igazgató részt vesz a kiválasztási folyamatban. Az igazgatótanács a szavazati joggal rendelkező tagok kétharmados többségével határoz.

Az igazgatótanács hatáskörébe tartozik az ügyvezetőigazgató-helyettesek felmentése az első albekezdésben foglalt eljárásnak megfelelően.

(5) Az ügyvezető igazgató hivatali ideje öt év. Ezen időszak lejártá előtt a Bizottság értékelést készít, amelyben figyelembe veszi az ügyvezető igazgató teljesítményének értékelését, valamint az Ügynökség előtt álló jövőbeni feladatokat és kihívásokat.

(6) Az igazgatótanács a Bizottság (5) bekezdésben említett értékelést figyelembe vevő javaslata alapján eljárva egyszer, további legfeljebb öt évre meghosszabbíthatja az ügyvezető igazgató hivatali idejét.

(7) Az ügyvezetőigazgató-helyettesek hivatali ideje öt év. Az igazgatótanács a Bizottság javaslata alapján eljárva egyszer, további legfeljebb 5 évre meghosszabbíthatja a hivatali időt.

(8) Az ügyvezető igazgatót és az ügyvezetőigazgató-helyetteseket az Ügynökség az alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja alapján ideiglenes alkalmazottként foglalkoztatja.

108. cikk

Konzultatív fórum

(1) Az Ügynökségnek konzultatív fórumot kell létrehoznia, amely az alapvető jogokat érintő kérdésekben független tanácsadással segíti az Ügynökséget. Az ügyvezető igazgató és az igazgatótanács az alapjogi tisztviselővel koordinált módon az alapvető jogokkal kapcsolatos bármely kérdésben konzultálhat a konzultatív fórummal.

(2) Az ügynökség felkéri az EASO-t, az Európai Unió Alapjogi Ügynökségét, az Egyesült Nemzetek menekültügyi főbiztosát és egyéb érintett szervezeteket, hogy vegyenek részt a konzultatív fórumban. Az alapjogi tisztviselő által az ügyvezető igazgatóval való konzultációt követően tett javaslat alapján az igazgatótanács határoz a konzultatív fórum összetételéről, valamint a konzultatív fórum számára történő információtovábbítás részletes szabályairól. A konzultatív fórum az igazgatótanáccsal és az ügyvezető igazgatóval való konzultációt követően meghatározza munkamódszereit és elkészíti munkaprogramját.

(3) A konzultatív fórummal egyeztetni kell az alapjogi stratégia továbbfejlesztéséről és végrehajtásáról, a panaszkezelési mechanizmus működéséről, a magatartási kódexekről és az egységes alaptantervekről. Az Ügynökség tájékoztatja a konzultatív fórumot az ajánlásaira válaszul tett intézkedésekről.

(4) A konzultatív fórum tevékenységeiről éves jelentést készít. E jelentést nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni.

(5) Az alapjogi tisztviselő feladatainak sérelme nélkül, a konzultatív fórumnak kellő időben és hatékony tényleges hozzáféréssel kell rendelkeznie az alapvető jogok tiszteletben tartását érintő valamennyi információhoz, többek között a közös műveletek és gyorsreagálású határvédelmi intervenciók során – a fogadó tagállam vagy adott esetben a harmadik ország egyetértésével – tett helyszíni látogatások, a migrációs csomópontokon, valamint a visszaküldési műveletek és a visszaküldési intervenciók során tett – többek között harmadik országbeli – helyszíni látogatások révén. Amennyiben a fogadó tagállam nem járul hozzá ahhoz, hogy a területén végzett közös műveletet vagy gyorsreagálású határvédelmi intervenciót a konzultatív fórum helyszíni látogatás keretében felkeresse, annak megfelelő indokolását írásban közli az Ügynökséggel.

109. cikk

Alapjogi tisztviselő

(1) Az igazgatótanács alapjogi tisztviselőt nevez ki a konzultatív fórummal folytatott konzultációt követően a javasolt három jelöltet tartalmazó jegyzék alapján. Az alapjogi tisztviselőnek az alapvető jogok terén megfelelő képesítéssel, szakértői tudással és szakmai tapasztalattal kell rendelkeznie.

(2) Az alapjogi tisztviselő a következő feladatokat látja el:

- a) hozzájárul az Ügynökség alapjogi stratégiájához és a kapcsolódó cselekvési tervhez, többek között ajánlásokat tesz azok javítására;
- b) nyomon követi – többek között a tevékenységeivel kapcsolatos vizsgálatok lefolytatása révén –, hogy az Ügynökség az alapvető jogoknak megfelelően jár-e el;
- c) előmozdítja, hogy az Ügynökség tiszteletben tartsa az alapvető jogokat;
- d) amennyiben szükségesnek ítéli vagy felkéri, tanácsot ad az Ügynökségnek az Ügynökség bármely tevékenységével kapcsolatosan, e tevékenységek késleltetése nélkül;
- e) véleményt nyilvánít az Ügynökség műveleti tevékenységei céljából kidolgozott műveleti tervekről, a kísérleti projektekről és a harmadik országbeli technikai segítségnyújtási projektekről;
- f) véleményt nyilvánít a munkamegállapodásokról;
- g) helyszíni látogatások keretében felkeresi a közös műveleteket, a gyorsreagálású határvédelmi intervenciókat, a kísérleti projekteket, a migrációkezelést támogató csapatok bevetését, a visszaküldési műveleteket vagy visszaküldési intervenciókat, harmadik országokban is;
- h) biztosítja a konzultatív fórum titkárságát;
- i) tájékoztatja az ügyvezető igazgatót az alapvető jogoknak az Ügynökség tevékenységei során történő esetleges megsértéséről;
- j) kiválasztja és irányítja az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyeket;
- k) elvégzi az e rendelet által előírt bármely egyéb feladatot.

Az első albekezdés h) pontjában említett titkárság közvetlenül a konzultatív fórum társelnökeitől kapja az utasításokat.

(3) A (2) bekezdés első albekezdésének j) pontja céljából az alapjogi tisztviselő különösen:

- a) kinevezi az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyeket,
- b) alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyeket rendel a 110. cikk (3) bekezdése szerint műveletekhez és tevékenységekhez;

- c) kijelöli az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyeket mint kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyeket az 51. cikkben említett állomány számára,
- d) biztosítja, hogy az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyek megfelelő képzésben részesüljenek,
- e) jelentést tesz az ügyvezető igazgatónak az alapjogok esetleges megsértéséről, amelyet neki az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyek jelentettek, amennyiben azt az alapjogi tisztviselő szükségesnek ítéli.

Az ügyvezető igazgató választ ad az alapjogi tisztviselőnek arra vonatkozóan, hogy miként kezelték az alapjogoknak az első albekezdés e) pontjában említett esetleges megsértésével kapcsolatos aggályokat.

Az alapjogi tisztviselő a (2) bekezdés első albekezdésének a)–i) és k) pontjában említett feladatok bármelyikével megbízza az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyek egyikét.

(4) Az igazgatótanács az alapjogi tisztviselőre vonatkozó különös szabályokat állapít meg, hogy garantálja, hogy az alapjogi tisztviselő és személyzete feladatainak ellátása során független legyen. Az alapjogi tisztviselő közvetlenül az igazgatótanácsnak tesz jelentést, és együttműködik a konzultatív fórummal. Az igazgatótanács biztosítja, hogy az alapjogi tisztviselő ajánlásai nyomán sor kerüljön a megfelelő intézkedésekre. Ezenfelül az alapjogi tisztviselő éves jelentést tesz közzé tevékenységéről, valamint arról, hogy az Ügynökség tevékenységei milyen mértékben tartják tiszteletben az alapvető jogokat. Az említett jelentések információkkal szolgálnak a panaszkezelési mechanizmusról és az alapjogi stratégia végrehajtásáról is.

(5) Az Ügynökség biztosítja, hogy az alapjogi tisztviselő feladatai ellátása során önállóan és függetlenül tudjon eljárni. Az alapjogi tisztviselő a feladatai teljesítéséhez szükséges elegendő és megfelelő emberi és pénzügyi erőforrással rendelkezik.

Az alapjogi tisztviselő kiválasztja személyzetét, és ez a személyzet csak neki tartozik beszámolási kötelezettséggel.

(6) Az alapjogi tisztviselőt helyettes alapjogi tisztviselő segíti. A helyettes alapjogi tisztviselőt az igazgatótanács nevezi ki az alapjogi tisztviselő által javasolt, legalább három jelöltet tartalmazó jegyzék alapján. A helyettes alapjogi tisztviselőnek az alapvető jogok terén megfelelő képzéssel és tapasztalattal kell rendelkeznie, és feladatai ellátása során függetlenül kell eljárnia. Távolléte vagy akadályoztatása esetén az alapjogi tisztviselő kötelezettségeit és felelősségeit a helyettes alapjogi tisztviselő veszi át.

(7) Az alapjogi tisztviselő az Ügynökség minden tevékenysége tekintetében hozzáféréssel rendelkezik az alapvető jogok tiszteletben tartását érintő valamennyi információhoz.

110. cikk

Az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyek

(1) Az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyek, akiket hivatali személyzetként alkalmaznak, folyamatosan értékelik a műveleti tevékenységek alapvető jogoknak való megfelelőségét, e tekintetben tanácsot és segítséget nyújtanak, valamint az európai integrált határigazgatás részeként hozzájárulnak az alapvető jogok előmozdításához.

(2) Az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyek a következő feladatokat látják el:

- a) nyomon követik az alapvető jogok tiszteletben tartását, valamint tanácsot és segítséget nyújtanak az alapvető jogokkal kapcsolatban az Ügynökség azon műveleti tevékenységeinek előkészítésében, lefolytatásában és értékelésében, amelyek nyomon követésével az alapjogi tisztviselő őket megbízta;
- b) a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyekként járnak el;
- c) hozzájárulnak az Ügynökség alapvető jogokkal kapcsolatos, a 62. cikkben meghatározott képzési tevékenységeihez, többek között az alapvető jogokra vonatkozó képzés biztosításával.

Az első albekezdés a) pontja céljából az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyek különösen:

- a) nyomon követik a műveleti tervek elkészítését és jelentést tesznek az alapjogi tisztviselőnek annak érdekében, hogy ez utóbbi teljesíteni tudja a 109. cikk (2) bekezdésének e) pontjában szereplő feladatait;
- b) látogatást tesznek a műveleti tevékenységek helyszínén, ideértve a hosszú távú látogatásokat is;
- c) együttműködnek és kapcsolatot tartanak a koordinációs tisztviselővel a 44. cikkben foglaltak szerint, valamint tanácsot és segítséget nyújtanak számára;
- d) tájékoztatják a koordinációs tisztviselőt és jelentést tesznek az alapjogi tisztviselőnek az alapvető jogoknak az Ügynökség műveleti tevékenységeiben történő esetleges megsértésével kapcsolatos bármely aggályról;
- e) hozzájárulnak a 47. cikkben említett tevékenységek értékeléséhez.

(3) A (4) bekezdés sérelme nélkül, az alapjogi tisztviselő műveletenként legalább egy, az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyt jelöl ki. Az alapjogi tisztviselő dönthet az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyek kijelöléséről az általa fontosnak ítélt bármely egyéb műveleti tevékenység nyomon követésére is.

Az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyek hozzáféréssel rendelkeznek az Ügynökség műveleti tevékenységének valamennyi területéhez, valamint az adott tevékenység végrehajtása szempontjából lényeges valamennyi dokumentumhoz.

(4) Az alapjogi tisztviselő bizonyos, az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyeket az 51. cikkben említett állomány számára a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyeknek jelölhet ki. Amennyiben az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyek a kitoloncolás végrehajtásának felügyeletét ellátó személyekként járnak el, az 50. cikk (5) bekezdése és az 51. cikk értelemszerűen alkalmazandó rájuk.

(5) Az alapjogi tisztviselő nevezi ki az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyeket, akik az ő hierarchikus felügyelete alá tartoznak. Feladataik ellátása során az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyek függetlenül járnak el. Amennyiben műveleti területen tartózkodnak, az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyeknek olyan jelvényt kell viselniük, amely egyértelműen lehetővé teszi az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyekként való azonosításukat.

(6) Az Ügynökség biztosítja, hogy 2020. december 5-ig legalább 40, az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személy felvételére sor kerüljön. Az ügyvezető igazgató az alapjogi tisztviselővel folytatott konzultációt követően évente értékeli, hogy szükséges-e az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyek számának növelése. Ezen értékelést követően az ügyvezető igazgató szükség esetén javaslatot tesz az igazgatótanácsnak arra, hogy a következő évre a műveleti szükségletektől függően növeljék az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyek számát.

(7) Felvételüket követően az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyek kiterjedt alapjogi képzésen vesznek részt, figyelembe véve az érintett területeken korábban megszerzett képezéseket és szakmai tapasztalatot. Az Ügynökség biztosítja, hogy az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyek az alkalmazásuk teljes időtartama alatt a legmagasabb minőségi normák szerint teljesítsék feladataikat. Az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő valamennyi személy számára megfelelő képzési térképeket kell kidolgozni, amely folyamatos jelleggel biztosítja az alapjogok tiszteletben tartását felügyelő személyként rájuk háruló feladatok teljesítését lehetővé tevő szakmai továbbfejlődést.

111. cikk

Panaszkezelési mechanizmus

(1) Az Ügynökség az alapjogi tisztviselővel együttműködve e cikknek megfelelően megteszi a szükséges intézkedéseket egy független és hatékony panaszkezelési mechanizmus létrehozására és továbbfejlesztésére annak érdekében, hogy nyomon kövesse és biztosítsa az Ügynökség valamennyi tevékenysége során az alapvető jogok tiszteletben tartását.

(2) A közös műveletben, kísérleti projektben, gyorsreagálású határvédelmi intervencióban, migrációkezelést támogató csapat bevetésében, visszaküldési műveletben, visszaküldési intervencióban vagy az Ügynökség harmadik országban folytatott műveleti tevékenységében részt vevő személyzet intézkedései vagy mulasztása miatt közvetlenül érintett bármely olyan személy, aki úgy ítéli meg, hogy ezen intézkedések vagy mulasztás következtében sérültek az alapvető jogai, vagy az ilyen személy képviselőjében eljáró bármely fél írásban panaszt nyújthat be az Ügynökséghez.

(3) Csak az alapvető jogok konkrét megsértésére vonatkozó, indokolással ellátott panaszok fogadhatók be.

(4) Az Ügynökséghez beérkező panaszoknak a megfelelő ügyintézéshez való jog szellemében történő kezeléséért az alapjogi tisztviselő felel. E célból az alapjogi tisztviselő megvizsgálja a panasz befogadhatóságát, nyilvántartásba veszi a befogadható panaszokat, minden nyilvántartásba vett panaszt továbbít az ügyvezető igazgatónak, a csapatok tagjaival kapcsolatos panaszokat pedig továbbítja a küldő tagállamnak, többek között az alapvető jogok tekintetében illetékes érintett tagállami hatóságnak vagy szervnek a megbízatásuknak megfelelő további intézkedések meghozatala érdekében. Az alapjogi tisztviselő egyben nyilvántartásba veszi és biztosítja az Ügynökség vagy a szóban forgó tagállam által a panasz nyomán hozott intézkedéseket is.

(5) Amennyiben a panasz elfogadható, a panaszosokat a megfelelő ügyintézéshez való jognak megfelelően tájékoztatni kell a panasz nyilvántartásba vételéről és a vizsgálat megindításáról, és arról, hogy a panaszos választ kap, amint az rendelkezésre áll. Ha a panaszt nemzeti hatóságoknak vagy szervezeteknek továbbítják, akkor a panaszos számára meg kell adni azok elérhetőségi adatait. Amennyiben a panaszt elfogadhatatlannak nyilvánítják, a panaszost tájékoztatni kell ennek okáról és lehetőség szerint aggályai kezelésének további lehetőségeiről.

Az Ügynökség megfelelő eljárásról rendelkezik a panasz elfogadhatatlannak vagy megalapozatlannak való nyilvánításának eseteire.

Minden határozatot írásba kell foglalni és indokolással kell ellátni. Az alapjogi tisztviselő újból elbírálja a panaszt, ha a panaszos új bizonyítékot nyújt be egy olyan esetben, amelyben a panaszt elfogadhatatlannak vagy megalapozatlannak nyilvánították.

(6) Amennyiben a nyilvántartásba vett panasz az Ügynökség alkalmazottját érinti, az alapjogi tisztviselő megfelelő nyomon követésre – ideértve a fegyelmi intézkedéseket is – tesz ajánlást az ügyvezető igazgatónak, és szükség esetén e rendelettel és a nemzeti joggal összhangban polgári eljárás vagy büntetőeljárás indítására tesz ajánlást. Az ügyvezető igazgató biztosítja a megfelelő nyomon követést és meghatározott időszakon belül, majd szükség esetén azt követően rendszeresen jelentést tesz az alapjogi tisztviselőnek az Ügynökség panasszal kapcsolatos megállapításairól, a fegyelmi intézkedések végrehajtásáról és a nyomonkövetési intézkedésekről.

Amennyiben a panasz adatvédelmi kérdéseket érint, az ügyvezető igazgató konzultál az Ügynökség adatvédelmi tisztviselőjével, mielőtt határozatot hoz a panaszról. Az alapjogi tisztviselő és az adatvédelmi tisztviselő írásbeli egyetértési megállapodás keretében meghatározzák a beérkezett panaszokkal kapcsolatos feladataik megosztását és együttműködésüket.

(7) Amennyiben a nyilvántartásba vett panasz a csapatoknak a fogadó tagállamból származó tagját vagy egy másik részt vevő tagállamból származó tagját érinti, ideértve a csapatok kirendelt tagjait vagy a kirendelt nemzeti szakértőket is, a küldő tagállam biztosítja a megfelelő nyomon követést, ideértve szükség esetén a fegyelmi intézkedéseket és a polgári eljárás vagy büntető eljárás indítását is, és a nemzeti jognak megfelelő más intézkedéseket is. Az érintett tagállam egy meghatározott időszakon belül, szükség esetén pedig ezt követően rendszeres időközönként jelentést tesz az alapjogi tisztviselőnek a panasszal kapcsolatos megállapításairól és a nyomonkövetési intézkedésekről. Az Ügynökség nyomon követi az ügyet, ha az érintett tagállamtól nem érkezik jelentés.

Amennyiben az érintett tagállam a meghatározott határidőn belül nem tesz jelentést, vagy csak nem meggyőző választ ad, az alapjogi tisztviselő tájékoztatja az ügyvezető igazgatót és az igazgatótanácsot.

(8) Ha a csapatok valamely tagjáról megállapítják, hogy megsértette az alapjogokat vagy a nemzetközi védelemmel kapcsolatos kötelezettségeket, akkor az Ügynökség kéri a tagállamtól, hogy haladéktalanul vonja ki az érintett személyt az Ügynökség vagy a készenléti alakulat tevékenységéből.

(9) Az alapjogi tisztviselő a 109. cikk (4) bekezdése szerinti éves jelentésében információkkal szolgál a panaszkezelési mechanizmusról, külön kitérve az Ügynökség és a tagállamok panaszokkal kapcsolatos megállapításaira és a panaszok nyomán hozott nyomonkövetési intézkedésekre.

(10) Az alapjogi tisztviselő az (1)–(9) bekezdésnek megfelelően és a konzultatív fórummal folytatott konzultációt követően kidolgozza az egységes panasztételi űrlapot, amelyen fel kell tüntetni az alapvető jogok feltételezett megsértésére vonatkozó részletes és konkrét információkat. Az alapjogi tisztviselő emellett szükség szerint további részletes szabályokat állapít meg. Az alapjogi tisztviselő az említett űrlapot és az említett további részletes szabályokat benyújtja az ügyvezető igazgatónak és az igazgatótanácsnak.

Az Ügynökség biztosítja, hogy könnyen elérhető legyen a panasztétel lehetőségéről és az erre irányuló eljárásról szóló tájékoztatás, többek között a kiszolgáltatott személyek számára is. Az egységes panasztételi űrlapot rendelkezésre kell bocsátani az Ügynökség honlapján, továbbá nyomtatott formában az Ügynökség valamennyi tevékenysége során azokon a nyelveken, amelyeket a harmadik országbeli állampolgárok megértenek, vagy amelyekről ésszerűen feltételezhető, hogy megértik. Az egységes panasztételi űrlapnak könnyen hozzáférhetőnek kell lennie, többek között mobilkészülékeken is. Az Ügynökség biztosítja, hogy a panasztételi eljáráshoz a panaszosok további iránymutatásokban, illetve segítségben részesüljenek. Az alapjogi tisztviselő a panaszokat akkor is megvizsgálja, ha azokat nem az egységes panasztételi űrlapon nyújtották be.

(11) A panaszban foglalt valamennyi személyes adatot az Ügynökség – ideértve az alapjogi tisztviselőt is – az (EU) 2018/1725 rendeletnek megfelelően, a tagállamok pedig az (EU) 2016/679 rendeletnek és az (EU) 2016/680 irányelvnek megfelelően kezelik és dolgozzák fel.

Amennyiben egy panaszost panaszt nyújt be, úgy kell tekinteni, hogy a panaszos az (EU) 2018/1725 rendelet 5. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében hozzájárulását adja, hogy személyes adatait az Ügynökség és az alapjogi tisztviselő kezelje.

A panaszosok érdekeinek védelme érdekében a panaszokat az alapjogi tisztviselő a nemzeti és az uniós joggal összhangban bizalmasan kezeli, kivéve, ha a panaszos a bizalmas adatkezeléshez való jogáról kifejezetten lemond. Ha a panaszos lemond a bizalmas adatkezeléshez való jogáról, úgy kell tekinteni, hogy a panasz tárgyát képező ügyel kapcsolatban hozzájárul ahhoz, hogy az alapjogi tisztviselő vagy az Ügynökség szükség esetén feltárja a személyazonosságát az illetékes hatóságok vagy szervek előtt.

112. cikk

Parlamentek közötti együttműködés

(1) A nemzeti hatóságokból és az Ügynökségből álló Európai Határ- és Parti Őrség e sajátos jellegének kezelése, valamint annak biztosítása érdekében, hogy a Szerződések, illetve a nemzeti jog által előírtak szerint az Európai Parlament Ügynökség feletti ellenőrzési feladatainak, illetve a nemzeti parlamenteknek az illetékes nemzeti hatóságaik feletti ellenőrzési feladatainak hatékony gyakorlására sor kerüljön, az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek együttműködhetnek az EUSZ-hoz és az EUMSZ-hoz csatolt, a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló 1. jegyzőkönyv 9. cikke keretében.

(2) Amennyiben az Európai Parlamentnek és a nemzeti parlamenteknek az (1) bekezdéssel összefüggésben tartott üléseire meghívást kap az Európai Parlamenttől és a nemzeti parlamentektől, az ügyvezető igazgató és az igazgatótanács elnöke részt vesz ezeken az üléseken.

(3) Az Ügynökség továbbítja éves tevékenységi jelentését a nemzeti parlamenteknek.

113. cikk

Nyelvhasználat

(1) Az 1. rendelet ⁽⁴⁶⁾ alkalmazandó az Ügynökségre.

(2) Az EUMSZ 342. cikke alapján hozott határozatok sérelme nélkül, az éves tevékenységi jelentést és a munkatervet az Unió összes hivatalos nyelvén el kell készíteni.

⁽⁴⁶⁾ A Tanács 1. rendelete (1958. április 15.) az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról (HL 17., 1958.10.6., 385. o.).

(3) Az Ügynökség működéséhez szükséges fordítási szolgáltatásokat az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja biztosítja.

114. cikk

Átláthatóság és tájékoztatás

(1) Az Ügynökség az 1049/2001/EK rendelet hatálya alá tartozik az általa tárolt dokumentumokba való betekintésre irányuló kérelmek elbírálása során.

(2) Az Ügynökség a feladatkörébe tartozó ügyekben saját kezdeményezésére tájékoztatást nyújt. Nyilvánosságra hozza a vonatkozó információkat, ideértve az éves tevékenységi jelentést, az éves munkaprogramot, a magatartási kódexet, a stratégiai kockázatelemzéseket, valamint a korábbi és jelenlegi közös műveletek, gyorsreagálású határvédelmi intervenciók, kísérleti projektek, a harmadik országbeli technikai segítségnyújtási projektek, migrációkezelést támogató csapatok bevetései, visszaküldési műveletek vagy visszaküldési intervenciók – többek között harmadik országokban is –, valamint munkamegállapodások átfogó beszámolóját, és a 92. cikk sérelme nélkül biztosítja különösen azt, hogy a nyilvánosság és minden érdekelt fél az Ügynökség munkájára vonatkozóan gyorsan objektív, részletes, átfogó, megbízható és könnyen érthető tájékoztatást kapjon. Az Ügynökség ennek során nem fedhet fel olyan operatív információkat, amelyek nyilvánosságra hozatala veszélyeztetné a műveletek céljának elérését.

(3) Az igazgatótanács megállapítja az (1) és (2) bekezdés alkalmazásához szükséges gyakorlati rendelkezéseket.

(4) Bármely természetes vagy jogi személy jogosult írásban az Ügynökséghez fordulni az Unió bármely hivatalos nyelven. E személyeknek jogában áll, hogy ugyanazon nyelven kapjanak választ.

(5) Az Ügynökség által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke alapján hozott határozatok ellen – az EUMSZ 228., illetve 263. cikkében meghatározott feltételek szerint – panasszal lehet fordulni az európai ombudsmanhoz vagy keresetet lehet benyújtani a Bírósághoz.

4. SZAKASZ

Pénzügyi követelmények

115. cikk

Költségvetés

(1) Az egyéb bevételi források sérelme nélkül a Hivatal bevételei a következők:

- a) az Európai Unió általános költségvetésében (a Bizottságra vonatkozó szakaszban) szereplő uniós hozzájárulás;
- b) a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásban részes országok hozzájárulásai, a pénzügyi hozzájárulásukat megállapító vonatkozó megállapodások alapján;
- c) hozzájárulási megállapodások vagy eseti vissza nem térítendő támogatások formájában történő uniós finanszírozás, az Ügynökség 120. cikkben említett pénzügyi szabályaival, valamint az Unió szakpolitikáit támogató vonatkozó jogi aktusokban foglalt rendelkezésekkel összhangban;
- d) a nyújtott szolgáltatások díja;
- e) bármely önkéntes tagállami hozzájárulás.

(2) Az Ügynökség kiadásai magukban foglalják az Ügynökség igazgatási, infrastrukturális, műveleti és személyzeti kiadásait.

(3) Az ügyvezető igazgató elkészíti az Ügynökség következő költségvetési évre tervezett bevételeire és kiadásaira vonatkozó kimutatástervezetet, ideértve egy létszámtervet is, és továbbítja az igazgatótanácsnak.

(4) A bevételeknek és kiadásoknak egyensúlyban kell lenniük.

(5) Az igazgatótanács az ügyvezető igazgató által elkészített kimutatástervezet alapján elfogadja az Ügynökség bevételeire és kiadásaira vonatkozó ideiglenes költségvetési javaslattervezetet, ideértve az előzetes létszámtervet is. Az igazgatótanács ezeket az egységes programozási dokumentum tervezetének részeként minden év január 31-ig továbbítja az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság számára.

- (6) Az igazgatótanács minden év március 31-ig továbbítja a Bizottságnak az Ügynökség tervezett bevételeire és kiadásaira vonatkozó végleges költségvetési javaslattervezetet, beleértve a létszámterv tervezetét és az előzetes munkaprogramot is.
- (7) A tervezetet a Bizottság – az Európai Unió általános költségvetési tervezetével együtt – megküldi a költségvetési hatóságnak.
- (8) A tervezet alapján a Bizottság a létszámtervhez általa szükségesnek tartott becsült összegeket, valamint az általános költségvetés terhére nyújtandó hozzájárulás összegét felveszi az Európai Unió általános költségvetésének tervezetébe, amelyet az EUMSZ 313. és 314. cikkének megfelelően beterjeszt a költségvetési hatóság elé.
- (9) A költségvetési hatóság engedélyezi az Ügynökségnek nyújtandó hozzájárulás előirányzatait.
- (10) A költségvetési hatóság elfogadja az Ügynökség létszámtervét.
- (11) Az igazgatótanács elfogadja az Ügynökség költségvetését. Az Ügynökség költségvetése az Európai Unió általános költségvetésének végleges elfogadását követően válik véglegessé. Adott esetben a költségvetést megfelelően ki kell igazítani.
- (12) A költségvetés bármilyen módosítása esetén, beleértve a létszámterv módosítását is, ugyanezt az eljárást kell követni.
- (13) Az Ügynökség költségvetésére várhatóan jelentősen kiható építési projektekre az (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet⁽⁴⁷⁾ rendelkezéseit kell alkalmazni.
- (14) A gyorsreagálású határvédelmi intervenciók és visszaküldési intervenciók finanszírozása érdekében az Ügynökség igazgatótanács által elfogadott költségvetése a külső határokon végzett közös műveleti tevékenységekre és a visszaküldés területén végzett műveleti tevékenységekre közösen előirányzott költségvetés legalább 2 %-át elérő mértékű műveleti tartalékot tartalmaz. Az ügyvezető igazgató minden hónap végét követően úgy határozhat, hogy a tartalék előirányzatainak egy tizenketted részével egyenértékű összeget átcsoportosít az Ügynökség egyéb műveleti tevékenységeire. Ebben az esetben az ügyvezető igazgató tájékoztatja az igazgatótanácsot.
- (15) Az egy pénzügyi évnél hosszabb időn átívelő intézkedések költségvetési kötelezettségvállalásai felbonthatók több évre esedékes éves részletekre.

116. cikk

A költségvetés végrehajtása és ellenőrzése

- (1) Az Ügynökség költségvetését az ügyvezető igazgató hajtja végre.
- (2) Az Ügynökség számvitelért felelős tisztviselője az n+1. pénzügyi év március 1-jéig megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek az n. pénzügyi évre vonatkozó előzetes beszámolót. A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője köteles az intézmények és a decentralizált szervek előzetes elszámolásai alapján konszolidált elszámolást készíteni az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 245. cikkének megfelelően.
- (3) Az Ügynökség az n. évre vonatkozó, a költségvetés végrehajtásáról és a pénzgazdálkodásról szóló jelentést az n+1. év március 31-ig megküldi az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek.
- (4) A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője az n+1. év március 31-ig megküldi a Számvevőszéknek az Ügynökség n. évre vonatkozó, a Bizottság beszámolójával összevont előzetes beszámolóját.
- (5) Az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 246. cikkével összhangban az Ügynökségnek az n. évre vonatkozó előzetes beszámolójára tett számvevőszéki észrevételek kézhezvételét követően az ügyvezető igazgató saját felelősségi körében elkészíti az Ügynökség végleges beszámolóját, és véleményezésre továbbítja az igazgatótanácsnak.
- (6) Az igazgatótanács véleményezi az Ügynökség n. évre vonatkozó végleges beszámolóját.

⁽⁴⁷⁾ A Bizottság (EU) 2019/715 felhatalmazáson alapuló rendelete (2018. szeptember 18.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés és az Euratom-Szerződés keretében létrehozott és az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet 70. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról (HL L 122., 2019.5.10., 1. o.).

- (7) Az n+1. év július 1-jéig az ügyvezető igazgató megküldi a végleges beszámolót és az igazgatótanács véleményét az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.
- (8) Az n. évre vonatkozó végleges beszámolót az n+1. év november 15-ig közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.
- (9) Az ügyvezető igazgató az n+1. év szeptember 30-ig válaszol a Számvevőszéknek az észrevételeire. Ezt a választ az igazgatótanácsnak is megküldi.
- (10) Az ügyvezető igazgató az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 261. cikkének (3) bekezdésével összhangban az Európai Parlament kérésére benyújt az Európai Parlamentnek minden, a mentesítési eljárás n. pénzügyi évre történő szabályszerű alkalmazásához szükséges információt.
- (11) Az Európai Parlament a minősített többséggel eljáró Tanács ajánlása alapján eljárva az n+2. év május 15. előtt mentesíti az ügyvezető igazgatót az n. évi költségvetés végrehajtása tekintetében.

117. cikk

Csalás elleni küzdelem

- (1) A csalás, a korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek leküzdése érdekében a 883/2013/EU, Euratom rendeletet korlátozások nélkül alkalmazni kell. Az Ügynökség csatlakozik az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz, és a megállapodás mellékletében található minta alapján késedelem nélkül elfogadja az Ügynökség teljes személyzetére vonatkozó megfelelő rendelkezéseket.
- (2) A Számvevőszék jogosult a dokumentumok és helyszíni ellenőrzések alapján ellenőrzést végezni valamennyi, vissza nem térítendő támogatásban részesülő kedvezményezettnél, vállalkozónál és alvállalkozónál, akik az Ügynökségtől uniós forrásokban részesültek.
- (3) Az OLAF a 883/2013/EU, Euratom rendeletben és a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben⁽⁴⁸⁾ meghatározott rendelkezésekkel és eljárásokkal összhangban igazgatási vizsgálatokat – többek között helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat – végezhet annak megállapítása céljából, hogy az Ügynökség által finanszírozott, vissza nem térítendő támogatásra vonatkozó megállapodással, vissza nem térítendő támogatásra vonatkozó határozattal vagy valamely szerződéssel összefüggésben történt-e csalás, korrupció vagy bármilyen más jogellenes tevékenység, amely sérti az Unió pénzügyi érdekeit.
- (4) Az (EU) 2017/1939 rendelettel összhangban az Európai Ügyészség kinyomozhatja és vádhatósági eljárás alá vonhatja a csalást és az Unió pénzügyi érdekeit sértő más jogellenes tevékenységeket az (EU) 2017/1371 irányelvben foglaltak szerint.
- (5) Az (1)–(4) bekezdés sérelme nélkül az Ügynökség által harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel kötött munkamegállapodásoknak, továbbá az általa kötött támogatási megállapodásoknak, az általa hozott támogatási határozatoknak és az általa kötött szerződéseknek rendelkezéseket kell tartalmazniuk, amelyek kifejezetten felhatalmazzák a Számvevőszéket, az OLAF-ot és az Európai Ügyészséget arra, hogy saját hatáskörüknek megfelelően lefolytassák az említett ellenőrzéseket és vizsgálatokat.

118. cikk

Az összeférhetlenségek megelőzése

Az Ügynökség olyan belső szabályokat fogad el, amelyek megkövetelik, hogy szerveinek és személyzetének tagjai munkaviszonyuk fennállása vagy hivatali idejük alatt kerüljenek el minden olyan helyzetet, amely összeférhetlenséget eredményezhet, valamint hogy az ilyen helyzeteket jelentsék.

Az Ügynökség átláthatósági nyilvántartás révén és az érdekelt harmadik felekkel tartott összes találkozóját nyilvánosságra hozva biztosítja az átláthatóságot a lobbitevékenységek vonatkozásában. Az átláthatósági nyilvántartás az érdekelt harmadik felek és az ügyvezető igazgató, az ügyvezetőigazgató-helyettesek és a részlegvezetők összes olyan találkozóját és kapcsolatfelvételét tartalmazza, amely szolgáltatásokra, eszközökre vagy kiszervezett projektekre és tanulmányokra vonatkozó beszerzésekkel és ajánlatokkal kapcsolatos. Az Ügynökség nyilvántartást vezet a személyzete által harmadik felekkel folytatott ülésekről, amelyek szolgáltatásokra, eszközökre vagy kiszervezett projektekre és tanulmányokra vonatkozó beszerzésekkel és ajánlatokkal kapcsolatosak.

⁽⁴⁸⁾ A Tanács 2185/96/Euratom, EK rendelete (1996. november 11.) az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o.).

119. cikk

Igazgatási vizsgálatok

Az Ügynökség tevékenységét az európai ombudsman az EUMSZ 228. cikkével összhangban vizsgálja.

120. cikk

Pénzügyi rendelkezés

Az igazgatótanács a Bizottsággal folytatott konzultációt követően elfogadja az Ügynökségre alkalmazandó pénzügyi szabályokat. E szabályok csak akkor és annyiban térhetnek el az 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendeletről, ha és amennyiben az eltérést az Ügynökség működése kifejezetten szükségessé teszi, és az eltéréshez a Bizottság előzetesen hozzájárulását adta. Ebben a keretben az igazgatótanács konkrét pénzügyi szabályokat fogad el az Ügynökség azon tevékenységeit illetően, amelyeket a harmadik országokkal folytatott együttműködés keretében a visszaküldés területén végez.

121. cikk

Értékelés

(1) Az 59. cikk sérelme nélkül 2023. december 5-ig és ezt követően négyévenként a Bizottság értékeli e rendeletet. Az értékelés különösen a következőkre terjed ki:

- a) az Ügynökség által célkitűzései, megbízatása, erőforrásai és feladatai tekintetében elért eredményeket;
- b) az Ügynökség teljesítményének és munkamódszereinek hatása, eredményessége és hatékonysága az Ügynökség célkitűzéseivel, megbízatásával és feladataival összefüggésben;
- c) ügynökségközi együttműködés európai szinten, beleértve a parti őrségi feladatok terén folytatott európai együttműködés végrehajtását;
- d) az Ügynökség megbízatásának esetlegesen szükségesnek mutatkozó módosítása;
- e) az ilyen jellegű módosítások pénzügyi következményei;
- f) a készenléti alakulat működése, és a második értékeléstől kezdődően a teljes létszáma és összetétele;
- g) a készenléti alakulat képzettségi szintjének, különleges szaktudásának és szakmai felkészültségének szintje.

Az értékelés külön elemzést tartalmaz arra vonatkozóan, hogy e rendelet alkalmazása során miként tartották be a Chartát és az egyéb vonatkozó uniós jogszabályokat.

(2) Az értékelésnek arra is ki kell térnie, hogy az Ügynökség mint munkáltató a jelöltek képzettségének és földrajzi egyensúlyának biztosítása szempontjából milyen vonzerővel bír a hivatali személyzet felvétele tekintetében.

(3) Az értékelés végzése során a Bizottság kikéri az érdekelt felek véleményét, ideértve a konzultatív fórumot és az Európai Unió Alapjogi Ügynökségét.

(4) A Bizottság az értékelő jelentéseket és a jelentésekkel kapcsolatos következtetéseit továbbítja az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és az igazgatótanácsnak. Az igazgatótanács ajánlásokat terjeszthet a Bizottság elé e rendelet módosításával kapcsolatban. Az értékelő jelentéseket és a jelentésekkel kapcsolatos következtetéseket közzé kell tenni. A tagállamok és az Ügynökség a Bizottság rendelkezésére bocsátják az értékelő jelentések elkészítéséhez szükséges információkat. Az értékelő jelentésekhez adott esetben jogalkotási javaslatokat kell csatolni.

(5) Az Ügynökség 2021. december 1-jéig, majd azt követően kétévenként jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az EUROSUR működéséről.

A tagállamok az Ügynökség rendelkezésére bocsátják az e jelentések elkészítéséhez szükséges információkat.

(6) Az (1) bekezdésben említett értékelés részeként a Bizottság átfogó értékelést készít az EUROSUR-ról, amelyet szükség esetén a működés javítását célzó megfelelő javaslatok kísérnek.

A tagállamok és az Ügynökség a Bizottság rendelkezésére bocsátják az első albekezdésben említett átfogó értékelés elkészítéséhez szükséges információkat.

Az első albekezdésben említett átfogó értékelés végzése során a Bizottság kikéri az érdekelt felek véleményét, ideértve a konzultatív fórumot és az Európai Unió Alapjogi Ügynökségét.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

122. cikk

A bizottság eljárás

(1) A Bizottságot egy bizottság (az „Európai Határ- és Parti Őrség Bizottság”) segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

123. cikk

Hatályon kívül helyezés és átmeneti rendelkezések

(1) Az 1052/2013/EU rendelet hatályát veszti a 9. cikk (3), (5), (7)–(10) bekezdése, valamint a 10. cikk (5) és (7) bekezdése kivételével, amelyek az e rendelet 24. cikkének (3) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus hatálybalépésének időpontjával vesztek hatályukat.

(2) Az (EU) 2016/1624 rendelet hatályát veszti, a 20., a 30. és a 31. cikk kivételével, amelyek 2021. január 1-jével vesztek hatályukat.

(3) Az 54–58. cikk szerinti bevetésekre 2021. január 1-jétől kezdődően kell sort keríteni.

(4) A 2021. évi bevetések tekintetében az 54. cikk (4) bekezdésében és a 64. cikk (6) bekezdésében említett határozatokat az igazgatótanács 2020. március 31-ig fogadja el.

(5) A készenléti alakulathoz való tagállami hozzájárulás biztosítása érdekében az emberi erőforrások fejlesztésének támogatása céljából a tagállamok a 61. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban jogosultak a 2020. évi finanszírozásra. A II. mellékletben a 2022. évre vonatkozóan feltüntetett számok a 2020. évi vonatkozó finanszírozás referenciaértékeként szolgálnak.

(6) Annak érdekében, hogy a megkövetelt létszámú hivatali személyzettel hatékonyan hozzájáruljon a készenléti alakulat első bevetéseire és az ETIAS Központi Egységének felállításához, az Ügynökség 2019. december 4-től kezdődően és a költségvetési szabályokkal összhangban megkezdi a szükséges előkészületeket, beleértve a felvételt és a képzést is.

(7) 2021. december 5-ig a tagállamok önkéntes alapon információt szolgáltathatnak az EUROSUR-nak a határforgalom-ellenőrzésről és a légi határellenőrzésről.

(8) A hatályon kívül helyezett jogi aktusokra történő hivatkozásokat e rendeletre történő hivatkozásnak kell tekinteni, és az e rendelet VI. mellékletében található megfelelési táblázatnak megfelelően kell értelmezni.

124. cikk

Hatálybalépés és alkalmazhatóság

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) A 79. cikk az ugyanazon cikkben említett rendszer tényleges átadásának időpontjától kezdve alkalmazandó.

(3) A 12. cikk (3) bekezdése, a 70. cikk és a 100. cikk (5) bekezdése az Egyesült Királysággal folytatott együttműködést illetően addig a napig alkalmazandó, amelynél a Szerződések az EUSZ 50. cikkének (3) bekezdése értelmében az Egyesült Királyságra már nem alkalmazhatók, vagy –, feltéve, hogy az EUSZ 50. cikkének (2) bekezdése szerint az Egyesült Királysággal között kilépési megállapodás az említett időpontig hatályba lépett – az említett kilépési megállapodásban meghatározott átmeneti időszak végéig.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Brüsszelben, 2019. november 13-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

D. M. SASSOLI

a Tanács részéről

az elnök

T. TUPPURAINEN

I. MELLÉKLET

A készenléti alakulat kapacitása évenként és kategóriánként az 54. cikk szerint

Kategória/ Pénzügyi év	1. kategória Hivatali személyzet	2. kategória Hosszú távú kirende- lésre rendelkezésre álló műveleti személyzet	3. kategória Rövid távú bevetésre rendelkezésre álló műveleti személyzet	4. kategória Gyorsreagálású állomány	Összesen a készenléti alakulatok számára
2021	1 000	400	3 600	1 500	6 500
2022	1 000	500	3 500	1 500	6 500
2023	1 500	500	4 000	1 500	7 500
2024	1 500	750	4 250	1 500	8 000
2025	2 000	1 000	5 000	0	8 000
2026	2 500	1 250	5 250	0	9 000
2027 és azt követően	3 000	1 500	5 500	0	10 000

II. MELLÉKLET

A tagállamok által az 56. cikkkel összhangban személyzet hosszú távú kirendelése útján a készenléti alakulathoz nyújtandó éves hozzájárulások

Ország/év	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 és azt követően
Belgium	8	10	10	15	20	25	30
Bulgária	11	13	13	20	27	33	40
Cseh Köztársaság	5	7	7	10	13	17	20
Dánia	8	10	10	15	19	24	29
Németország	61	73	73	110	152	187	225
Észtország	5	6	6	9	12	15	18
Görögország	13	17	17	25	33	42	50
Spanyolország	30	37	37	56	74	93	111
Franciaország	46	56	56	83	114	141	170
Horvátország	17	22	22	33	43	54	65
Olaszország	33	42	42	63	83	104	125
Ciprus	2	3	3	4	5	7	8
Lettország	8	10	10	15	20	25	30
Litvánia	10	13	13	20	26	33	39
Luxemburg	2	3	3	4	5	7	8
Magyarország	17	22	22	33	43	54	65
Málta	2	2	2	3	4	5	6

Ország/év	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 és azt követően
Hollandia	13	17	17	25	33	42	50
Ausztria	9	11	11	17	23	28	34
Lengyelország	27	33	33	50	67	83	100
Portugália	8	10	10	15	20	25	30
Románia	20	25	25	38	50	63	75
Szlovénia	9	12	12	18	23	29	35
Szlovákia	9	12	12	18	23	29	35
Finnország	8	10	10	15	20	25	30
Svédország	9	11	11	17	23	28	34
Svájc	4	5	5	8	11	13	16
Izland	1	1	1	1	1	2	2
Liechtenstein (*)	0	0	0	0	0	0	0
Norvégia	5	7	7	10	13	17	20
ÖSSZESEN	400	500	500	750	1 000	1 250	1 500

(*) Liechtenstein arányos pénzügyi támogatással fogja hozzájárulását megtenni.

III. MELLÉKLET

A tagállamok által az 57. cikkkel összhangban személyzet rövid távú bevetése útján a készenléti alakulathoz nyújtandó éves hozzájárulások

Ország/év	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 és azt követően
Belgium	72	70	80	85	100	105	110
Bulgária	96	93	107	113	133	140	147
Cseh Köztársaság	48	47	53	57	67	70	73
Dánia	70	68	77	82	97	102	106
Németország	540	523	602	637	748	785	827
Észtország	43	42	48	51	60	63	66
Görögország	120	117	133	142	167	175	183
Spanyolország	266	259	296	315	370	389	407
Franciaország	408	396	454	481	566	593	624
Horvátország	156	152	173	184	217	228	238
Olaszország	300	292	333	354	417	438	458
Ciprus	19	19	21	23	27	28	29
Lettország	72	70	80	85	100	105	110
Litvánia	94	91	104	111	130	137	143
Luxemburg	19	19	21	23	27	28	29
Magyarország	156	152	173	184	217	228	238
Málta	14	14	16	17	20	21	22

Ország/év	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027 és azt követően
Hollandia	120	117	133	142	167	175	183
Ausztria	82	79	91	96	113	119	125
Lengyelország	240	233	267	283	333	350	367
Portugália	72	0	80	85	100	105	110
Románia	180	175	200	213	250	263	275
Szlovénia	84	82	93	99	117	123	128
Szlovákia	84	82	93	99	117	123	128
Finnország	72	70	80	85	100	105	110
Svédország	82	79	91	96	113	119	125
Svájc	38	37	43	45	53	56	59
Izland	5	5	5	6	7	7	7
Liechtenstein (*)	0	0	0	0	0	0	0
Norvégia	48	47	53	57	67	70	73
ÖSSZESEN	3 600	3 500	4 000	4 250	5 000	5 250	5 500

(*) Liechtenstein arányos pénzügyi támogatással fogja hozzájárulását megtenni.

IV. MELLÉKLET

A tagállamok által az 58. cikkel összhangban a gyorsreagálású állomány útján a készenléti alakulathoz nyújtandó éves hozzájárulások

Ország	Létszám
Belgium	30
Bulgária	40
Cseh Köztársaság	20
Dánia	29
Németország	225
Észtország	18
Görögország	50
Spanyolország	111
Franciaország	170
Horvátország	65
Olaszország	125
Ciprus	8
Lettország	30
Litvánia	39
Luxemburg	8
Magyarország	65
Málta	6
Hollandia	50
Ausztria	34
Lengyelország	100
Portugália	30
Románia	75
Szlovénia	35
Szlovákia	35
Finnország	30

Ország	Létszám
Svédország	34
Svájc	16
Izland	2
Liechtenstein (*)	0
Norvégia	20
ÖSSZESEN	1 500

(*) Liechtenstein arányos pénzügyi támogatással fogja hozzájárulását megtenni.

V. MELLÉKLET

Az erőszak alkalmazása, ezen belül a szolgálati fegyverek és halált nem okozó felszerelések használatának elsajátítása és biztosítása, ellenőrzése és használata tekintetében a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzetre vonatkozó szabályok**1. Az erőszak és a fegyverek használatára irányadó általános alapelvek**

A jelen rendelet alkalmazásában az „erőszak” azt jelenti, hogy a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet feladatai ellátása vagy önvédelem céljából fizikai eszköz – ezen belül kéz és test, valamint bármilyen eszköz, fegyver – ideértve a tűzfegyvert – vagy felszerelés használatához folyamodik.

Fegyverek, lőszer és egyéb felszerelések kizárólag műveletek során viselhetők és használhatók. A fegyverek, lőszer és egyéb felszerelések szolgálati időn kívüli viselése vagy használata tilos.

A 82. cikk (8) bekezdésével összhangban a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet általi erőszak alkalmazására – ideértve a szolgálati fegyverek, lőszer és felszerelések viselését és használatát – a fogadó tagállam nemzeti jogával, a fogadó tagállam határőreinek jelenlétében kerül sor.

A fogadó tagállam engedélyének és nemzeti jogának a műveletek során történő erőszak alkalmazására vonatkozó alkalmazási körének sérelme nélkül a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzetnek erőszak és fegyverek használata esetén be kell tartania a szükségesség, az arányosság és az elővigyázatosság alábbiakban rögzített elveit (a továbbiakban: az alapelvek).

Az ügyvezető igazgató és a fogadó tagállam által elfogadott műveleti terv meghatározza a fegyverek viselésére és használatára vonatkozó feltételeket a nemzeti joggal vagy a műveletek során alkalmazott műveleti eljárásokkal összhangban.

A szükségesség elve

Erőszak csak kivételes esetekben alkalmazható, kizárólag akkor, ha feltétlenül szükséges az Ügynökség feladatainak ellátása vagy önvédelem céljából, függetlenül attól, hogy közvetlen fizikai érintkezéssel, illetve fegyverek vagy más felszerelések használatával történik. Erőszak csak végső eszközként, a helyzet nem erőszakos úton történő megoldására irányuló összes észszerű erőfeszítés – többek között meggyőzés, tárgyalás és közvetítés – megtétele után alkalmazható. Erőszak vagy kényszerintézkedések soha nem alkalmazhatók önkényesen vagy visszaélészerűen.

Az arányosság elve

Amikor az erőszak vagy a tűzfegyverek jogszerű használata elkerülhetetlen, a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzetnek a helyzet súlyával és az elérni kívánt jogos céllal arányosan kell eljárnia. A műveleti tevékenységek során az arányosság elvével összhangban kell meghatározni az alkalmazott erőszak jellegét (például fegyverhasználat szükségessége) és mértékét. A csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet nem használhat a jogos bűnüldözési cél eléréséhez feltétlenül szükségesnél nagyobb erőszakot. Tűzfegyver használata esetén a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzetnek ügyelnie kell arra, hogy ez a fegyverhasználat a lehető legkevesebb sérülést okozza, és a lehető legjobban minimalizálja a sérülést és a kárt. Amennyiben az intézkedések elfogadhatatlan eredményre vezetnek, a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet eltekinthet az intézkedéstől. Az arányosság elve szerint az Ügynökségnek biztosítani kell a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet számára mindazokat a felszereléseket és önvédelmi eszközöket, amelyekkel biztosítható a megfelelő mértékű erőszak alkalmazása.

Elővigyázatossági kötelezettség

A csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet által végzett műveleti tevékenységek során teljes mértékben tiszteletben kell tartani az emberi életet és az emberi méltóságot, és törekedni kell azok megóvására. A műveletek során végre kell hajtani minden szükséges intézkedést, amellyel a lehető legkisebbre csökkenthető a sérülés- és kárveszély. E kötelezettség értelmében a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet általában véve köteles egyértelmű figyelmet adni az erőszak alkalmazása iránti szándékára vonatkozóan, kivéve, ha az ilyen figyelmeztetés indokolatlanul veszélyeztetné a csapatok tagjait, mások halálának vagy súlyos sérülésének veszélyét idézné elő, vagy az adott körülményekre tekintettel egyértelműen nem lenne helyénvaló vagy hatékony.

2. Az erőszak alkalmazásához leggyakrabban használt eszközökre (a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet személyi felszerelésére) vonatkozó különös szabályok

Az alapelvek szerint erőszak alkalmazása kizárólag a közvetlen bűnüldözési cél eléréséhez szükséges mértékben megengedett, és csak azután, hogy:

- az esetlegesen erőszakos összetűzés meggyőzés, tárgyalás és közvetítés útján történő rendezésére tett kísérletek sikertelennek bizonyultak;
- az erőszak alkalmazására való figyelmeztetés megtörtént.

Amennyiben növelni szükséges a beavatkozás mértékét (például fegyverhasználat vagy másfajta fegyver bevetése révén), erre vonatkozóan egyértelmű figyelmeztetést kell adni, kivéve, ha az ilyen figyelmeztetés indokolatlanul veszélyeztetné a csapat tagjait, mások halálának vagy súlyos sérülésének veszélyét idézné elő, vagy az adott körülményekre tekintettel egyértelműen nem lenne helyénvaló vagy hatékony.

Tűzfegyverek

A csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet nem használhat tűzfegyvert személy ellen, kivéve az alábbi körülmények között, és csak akkor, ha a kevésbé szélsőséges eszközök elégtelenek a szükséges célok elérésére:

- a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet csak szélsőséges veszélyhelyzetben, végső eszközként használhat tűzfegyvert, különösen akkor, ha a közelben tartózkodók veszélybe kerülhetnek;
- a tűzfegyver használata a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet által azért szükséges, hogy önmagukat vagy másokat védjék a halál vagy a súlyos sérülés közvetlen veszélyével szemben;
- a tűzfegyver használata a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet által azt a célt szolgálja, hogy megelőzzék a halál vagy a súlyos sérülés közvetlen veszélyét;
- a tűzfegyver használata a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet által azért szükséges, hogy nélkülözhetetlen intézmények, szolgáltatások vagy létesítmények elleni tényleges támadást verjenek vissza, vagy ilyen jellegű, várhatóan bekövetkező veszélyes támadást előzzenek meg.

A csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzetnek a tűzfegyver használata előtt egyértelmű figyelmeztetést kell adnia a tűzfegyver használatára vonatkozó szándékáról. A figyelmeztetés történhet szóban vagy figyelmeztető lövés leadásával.

Halált nem okozó fegyverek

Rendőrbot

A jóváhagyott rendőrbotok az alapelvekkel összhangban, az alábbi esetekben használhatók esettől függően önvédelmi eszközként vagy fegyverként:

- ha a kisebb mértékű erőszak alkalmazása egyértelműen alkalmatlan a cél elérésére;
- vagyon elleni tényleges vagy várhatóan bekövetkező támadás elhárítása érdekében.

A csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzetnek rendőrbot használata előtt egyértelmű figyelmeztetést kell adnia a rendőrbot használatára vonatkozó szándékáról. A rendőrbot használata során a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzetnek mindenkor törekednie kell a sérülés veszélyének minimalizálására és a fejre irányuló ütés elkerülésére.

Könnyeztető hatású anyagok (például paprikapermet)

A jóváhagyott könnyeztető hatású anyagok az alapelvekkel összhangban, az alábbi esetekben használhatók esettől függően önvédelmi eszközként vagy fegyverként:

- ha a kisebb mértékű erőszak alkalmazása egyértelműen alkalmatlan a cél elérésére;
- tényleges vagy várható támadás elhárítása érdekében.

Más berendezés

Kézbilincsek

Kézbilincs kizárólag önmagukra vagy másokra veszélyt jelentő személyekre tehető a biztonságos őrizetük vagy szállításuk, valamint a hivatali személyzetnek és más csapattagoknak a biztonsága érdekében. Kézbilincs csak a lehető legrövidebb időre, továbbá kizárólag akkor alkalmazható, ha feltétlenül szükséges.

3. Az erőszak, a szolgálati fegyverek, a lőszer és egyéb felszerelések műveletek során történő használatának gyakorlati szabályai

Az erőszak, a fegyverek és egyéb felszerelések műveletek során történő használatának általános gyakorlati szabályai

A 82. cikk (8) bekezdése szerint a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet végrehajtási hatáskörét – beleértve az erőszak alkalmazását – a fogadó tagállam parancsnoksága alatt és ellenőrzése mellett gyakorolja, és kizárólag a fogadó tagállam határőreinek jelenlétében, a fogadó tagállam illetékes hatóságai által adott engedély birtokában alkalmazhat erőszakot, a fegyverek, lőszer és felszerelések használatát is ideértve. Mindazonáltal a fogadó tagállam illetékes hatóságai az Ügynökség beleegyezésével engedélyezhetik, hogy a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet a fogadó tagállam tisztviselőinek távollétében erőszakot alkalmazzon.

A 82. cikk (8) bekezdésének második albekezdése értelmében a fogadó tagállam megtilthatja bizonyos szolgálati fegyverek, lőszer és felszerelés viselését.

A fogadó tagállam engedélyének és nemzeti jogának a műveletek során történő erőszak alkalmazására vonatkozó alkalmazási körének sérelme nélkül a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet általi erőszak- és fegyverhasználat:

- a) meg kell, hogy feleljen a 2. részben említett alapvető elveknek és egyedi szabályoknak;
- b) tiszteletben kell, hogy tartsa a nemzetközi és uniós jog, ezen belül különösen a Charta, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény, az Egyesült Nemzetek Szervezete erőszak és a tűzfegyverek bűnüldöző szervek általi használatáról szóló alapelveknek és az Egyesült Nemzetek Szervezete bűnüldöző szervekre vonatkozó magatartási kódexe által biztosított alapvető jogokat;
- c) betartja az Ügynökség magatartási kódexét.

4. Ellenőrzési mechanizmus

Az Ügynökség az erőszak, a fegyverek, a lőszer és egyéb felszerelések használatára vonatkozóan az alábbi óvintézkedéseket fogantatosítja, éves jelentésében pedig áttekintést nyújt róluk.

Képzés

A 62. cikk (2) bekezdése szerinti képzés kiterjed az erőszak megelőzésével és alkalmazásával kapcsolatos elméleti és gyakorlati szempontokra. Az elméleti képzés pszichológiai felkészítést (ezen belül az alkalmazkodóképességgel és a nagy nyomás alatti szolgálatteljesítéssel kapcsolatos képzést), valamint az erőszak alkalmazásának megelőzésére szolgáló, például tárgyalási és közvetítési technikák elsajátítását is magában foglalja. Az elméleti képzést az erőszak, a fegyverek, a lőszer és egyéb felszerelések alkalmazásáról, valamint az alkalmazandó alapjogi biztosítékokról szóló, kötelező és megfelelő elméleti és gyakorlati képzés követi. A közös gyakorlati felfogás és megközelítés biztosítása érdekében a gyakorlati képzés a bevetés során végzendő tevékenységekhez kapcsolódó szimulációval zárul, és annak magában kell foglalnia egy olyan gyakorlati szimulációt is, amelynek részét képezi az alapjogi biztosítékok alkalmazása is.

Az Ügynökség folyamatos képzést biztosít a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet számára az erőszak alkalmazása tárgyában. A képzés a 62. cikk (2) bekezdésében előírt képzés keretében kerül megtartásra. Szolgálati fegyver viselése és erőszak alkalmazása az éves folyamatos képzés sikeres elvégzése esetén engedélyezhető a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet számára. Az éves folyamatos képzés lefedi az első bekezdésben ismertetett elméleti és gyakorlati szempontokat. Az éves folyamatos képzés összesen legalább 24 órából áll, és legalább 8 óra elméleti és legalább 16 óra gyakorlati képzést foglal magában. A gyakorlati képzést legalább 8 óras fizikai edzésre – a testi kényszer technikáinak alkalmazására – és legalább 8 óra tűzfegyverhasználatra kell felosztani.

Kábítószer, gyógyszer és alkohol fogyasztása

A csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet szolgálat közben nem fogyaszthat alkoholt vagy nem lehet alkohol hatása alatt.

A csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet nem birtokolhat és nem fogyaszthat kábítószereket vagy gyógyszereket kivéve, ha azokat egészségügyi indokból felírták. A csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet egészségügyi okokból gyógyszeres kezelésre szoruló tagjainak haladéktalanul tájékoztatniuk kell erről a közvetlen felettesüket. A műveleti tevékenységekben való részvételük az anyag használatából adódó lehetséges hatásokra és mellékhatásokra tekintettel felülbíráható.

Az Ügynökség ellenőrzési mechanizmust alakít ki annak biztosítására, hogy a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet kábítószer, gyógyszer vagy alkohol hatása alatt ne lássa el a feladatait. Ennek a mechanizmusnak a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet lehetséges kábítószer- gyógyszer- vagy alkoholfogyasztással kapcsolatos rendszeres orvosi vizsgálatára kell épülnie. A pozitív vizsgálati eredményt haladéktalanul jelenteni kell az ügyvezető igazgatónak.

Jelentéstétel

Az erőszak alkalmazásával járó rendkívüli eseményeket haladéktalanul jelenteni kell a parancsnoki láncon keresztül az egyes műveletekhez kapcsolódó koordinációs struktúra felé, valamint az alapjogi tisztviselő és az ügyvezető igazgató részére. A bejelentésben teljeskörűen le kell írni az erőszak alkalmazásához vezető körülményeket.

Együttműködési és tájékoztatási kötelezettség

A csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet és a műveletek esetleges egyéb résztvevői együttműködnek a műveleti tevékenység során jelentett rendkívüli eseményekkel kapcsolatos tények feltárásában.

Felügyeleti mechanizmus

Az Ügynökség létrehozza az 55. cikk (5) bekezdésének a) pontjában említett felügyeleti mechanizmust.

Panaszkezelési mechanizmus

A 111. cikkben meghatározott panaszkezelési mechanizmus útján bárki jelentheti annak gyanúját, hogy a csapatok tagjaként bevetett hivatali személyzet megszegte az e melléklet szerint az erőszak alkalmazására vonatkozó szabályokat.

Szankciók

A 85. cikk sérelme nélkül, amennyiben az Ügynökség megállapítja, hogy a hivatali személyzetnek a csapatok tagjaként bevetett egyik tagja az e rendelet szerint alkalmazandó szabályokba ütköző tevékenységével megsértette a többek között a Charta, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény és a nemzetközi jog által védett alapvető jogokat, akkor az ügyvezető igazgató megteszi a szükséges intézkedéseket, amely magában foglalhatja a hivatali személyzet tagjának a műveleti tevékenységből való azonnali visszahívását, valamint a személyzeti szabályzat szerinti fegyelmi intézkedések alkalmazását, ezen belül akár a hivatali személyzet tagjának az Ügynökségtől való elbocsátását is.

Az alapjogi tisztviselő szerepe

Az alapjogi tisztviselő megvizsgálja az alap- és a szinten tartó képzés tartalmát, és visszajelzést ad róluk, különös tekintettel azok alapjogi vonatkozásaira és arra, hogy miként részesülhetnek védelemben az alapvető jogok olyan helyzetekben, amikor az erőszak alkalmazása szükségessé válik, továbbá gondoskodik arról, hogy a képzések a vonatkozó megelőzési technikákra is kiterjedjenek.

Az alapjogi tisztviselő jelentést készít az alapvető jogoknak a fogadó tagállam vagy fogadó harmadik ország bűnüldözési gyakorlata során történő tiszteletben tartásáról. Ezt a jelentést az ügyvezető igazgatónak kell benyújtani, és figyelembe kell venni a műveleti terv kidolgozása során.

Az alapjogi tisztviselő gondoskodik arról, hogy az erőszak alkalmazásával, illetve fegyver, lőszer vagy más felszerelés használatával járó rendkívüli eseményeket alaposan vizsgálják és haladéktalanul jelentsék az ügyvezető igazgatónak. A kivizsgálás eredményeit továbbítani kell a konzultatív fórumnak.

Az alapjogi tisztviselő az erőszak alkalmazásával, illetve fegyver, lőszer vagy más felszerelés használatával kapcsolatos összes tevékenységet ellenőrzi, és minden incidensről beszámol a jelentéseiben, az Ügynökség pedig az éves jelentésében.

5. Szolgálati fegyverek biztosítása

Fegyverek engedélyezése

A csapatok tagjaiként bevetett hivatali személyzet által használandó szolgálati fegyverek, lőszer és egyéb felszerelések pontos meghatározása céljából az Ügynökség teljeskörű jegyzéket állít össze a személyi felszerelés részét képező eszközökről.

A személyi felszerelést a hivatali személyzet minden olyan tagja használja, aki a csapatok tagjaként kerül bevetésre. Az Ügynökség az egy- vagy kétféle csapaton belül végrehajtandó konkrét feladatok ellátásának kifejezett céljából további fegyverekkel, lőszerrel vagy egyéb felszerelésekkel egészítheti ki a személyi felszerelést.

Az Ügynökség gondoskodik arról, hogy a csapatok tagjaiként bevetett hivatali személyzet számára biztosított fegyverek – ideértve a tűzfegyvereket, lőszerket és egyéb felszereléseket is – minden szükséges műszaki szabványnak megfeleljenek.

A használatra engedélyezett fegyvereket, lőszerket és egyéb felszereléseket a fogadó tagállamban megengedett és tiltott fegyverekre vonatkozó előírásokkal összhangban fel kell sorolni a műveleti tervben.

A szolgálati időre vonatkozó utasítások

Fegyverek, lőszer és egyéb felszerelések műveletek során viselhetők és kizárólag végső esetben használhatók. A fegyverek, lőszer és egyéb felszerelések szolgálati időn kívüli viselése vagy használata tilos. Az Ügynökség külön szabályokat és intézkedéseket határoz meg az Ügynökség a csapatok tagjaiként bevetett hivatali személyzete által használt fegyverek, lőszer és egyéb felszerelések szolgálati időn kívül biztonságos létesítményben való tárolásának előmozdítása érdekében, az 55. cikk (5) bekezdése c) pontjának megfelelően.

VI. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
1. cikk, első mondat	—	1. cikk, első bekezdés
1. cikk, második mondat	—	1. cikk, második bekezdés
2. cikk, 1. pont	—	2. cikk, 1. pont
—	—	2. cikk, 2., 4., 5., 6., 9., 15., 16., 17., 18., 29. és 30. pont
2. cikk, 2. pont	—	2. cikk, 3. pont
—	3. cikk, b), c), d), f) és g) pont	2. cikk, 7., 8., 10., 11. és 13. pont
2. cikk, 16. pont	3. cikk, e) pont	2. cikk, 12. pont
—	3. cikk, i) pont	2. cikk, 14. pont
2. cikk, 9. pont	—	2. cikk, 19. pont
2. cikk, 5–7. pont	—	2. cikk, 20–22. pont
2. cikk, 10–15. pont	—	2. cikk, 23–28. pont
4. cikk, a)–d) pont	—	3. cikk, (1) bekezdés, a)–d) pont
4. cikk, e) pont	—	3. cikk, (1) bekezdés, e) és f) pont
4. cikk, f)–k) pont	—	3. cikk, (1) bekezdés, g)–l) pont
—	—	3. cikk, (2) bekezdés
3. cikk, (1) bekezdés	—	4. cikk
6. cikk	—	5. cikk

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
7. cikk	—	6. cikk
5. cikk, (1) bekezdés	—	7. cikk, (1) bekezdés
—	—	7. cikk, (2) bekezdés
5. cikk, (2) és (3) bekezdés	—	7. cikk, (3) és (4) bekezdés
8. cikk, (2) bekezdés	—	7. cikk, (5) bekezdés
—	—	8. cikk, (1)–(4) bekezdés
3. cikk, (2) bekezdés	—	8. cikk, (5) bekezdés
3. cikk, (3) bekezdés	—	8. cikk, (6) bekezdés
—	—	8. cikk, (7) és (8) bekezdés
—	—	9. cikk
8. cikk, (1) bekezdés, a) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, a) pont
—	—	10. cikk, (1) bekezdés, b) pont
8. cikk, (1) bekezdés, b) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, c) pont
8. cikk, (1) bekezdés, c) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, d) pont
—	—	10. cikk, (1) bekezdés, e) pont
8. cikk, (1) bekezdés, s) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, f) pont
8. cikk, (1) bekezdés, d) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, g) pont
8. cikk, (1) bekezdés, e) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, h) pont
8. cikk, (1) bekezdés, f) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, i) pont

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
8. cikk, (1) bekezdés, g) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, j) pont
8. cikk, (1) bekezdés, h) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, k) pont
—	—	10. cikk, (1) bekezdés, l) pont
8. cikk, (1) bekezdés, i) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, m) pont
8. cikk, (1) bekezdés, l) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, n) pont
8. cikk, (1) bekezdés, n) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, o) pont
8. cikk, (1) bekezdés, o) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, p) pont
8. cikk, (1) bekezdés, m) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, q) pont
—	—	10. cikk, (1) bekezdés, r) és s) pont
8. cikk, (1) bekezdés, t) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, t) pont
—	—	10. cikk, (1) bekezdés, u) pont
8. cikk, (1) bekezdés, u) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, v) pont
8. cikk, (1) bekezdés, p) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, w) pont
8. cikk, (1) bekezdés, q) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, x) pont
—	—	10. cikk, (1) bekezdés, y) pont
8. cikk, (1) bekezdés, j) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, z) pont
—	6. cikk, (1) bekezdés, a) pont	10. cikk, (1) bekezdés, aa) pont
8. cikk, (1) bekezdés, r) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, ab) pont
8. cikk, (1) bekezdés, s) pont	—	10. cikk, (1) bekezdés, ac) pont

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
—	—	10. cikk, (1) bekezdés, ad)–ag) pont
8. cikk, (3) bekezdés	—	10. cikk, (2) bekezdés
9. cikk	—	11. cikk
10. cikk	—	12. cikk, (1) bekezdés
—	—	12. cikk, (2) és (3) bekezdés
23. cikk	—	13. cikk, (1) bekezdés, első mondat
—	—	13. cikk, (1) bekezdés, második mondat
—	—	13. cikk, (2) és (3) bekezdés
—	7. cikk, (1) bekezdés	14. cikk, (1) bekezdés
—	7. cikk, (2) bekezdés	14. cikk, (2) bekezdés
44. cikk, (1) bekezdés	—	15. cikk, (1) és (2) bekezdés
—	—	15. cikk, (3) bekezdés
—	—	16. cikk
—	—	17. cikk
—	1. cikk	18. cikk
—	2. cikk, (1) és (2) bekezdés	19. cikk, (1) bekezdés
—	2. cikk, (3) bekezdés	19. cikk, (2) bekezdés
—	4. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont	20. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont
—	4. cikk, 1) bekezdés, d) pont	20. cikk, (1) bekezdés, c) pont

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
—	—	20. cikk, (1) bekezdés, d), e) és f) pont
—	4. cikk, (2) és (3) bekezdés	20. cikk, (2) és (3) bekezdés
—	5. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	21. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés, a)–h) pont
—	—	21. cikk, (3) bekezdés, i) és j) pont
—	17. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	21. cikk, (4), (5) és (6) bekezdés
—	5. cikk, (4) bekezdés	21. cikk, (7) bekezdés
—	21. cikk	22. cikk
—	22. cikk, (1) bekezdés	23. cikk, (1) bekezdés
—	—	23. cikk, (2) és (3) bekezdés
—	8. cikk, (1) és (2) bekezdés	24. cikk, (1) bekezdés
—	—	24. cikk, (2) bekezdés
—	—	24. cikk, (3) bekezdés
—	9. cikk, (1) bekezdés	25. cikk, (1) bekezdés
—	9. cikk, (2) bekezdés, a)–e) pont	25. cikk, (2) bekezdés, a)–e) pont
—	—	25. cikk, (2) bekezdés, f) pont
—	9. cikk, (2) bekezdés, f) pont	25. cikk, (2) bekezdés, g) pont
—	9. cikk, (2) bekezdés, g) pont	25. cikk, (2) bekezdés, h) pont
—	9. cikk, (2) bekezdés, h) pont	25. cikk, (2) bekezdés, i) pont
—	9. cikk, (2) bekezdés i) pont	25. cikk, (2) bekezdés, j) pont

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
—	9. cikk, (2) bekezdés, j) pont	25. cikk, (2) bekezdés, k) pont
—	9. cikk, (2) bekezdés, k) pont	25. cikk, (2) bekezdés, l) pont
—	9. cikk, (4) bekezdés	25. cikk, (3) bekezdés
—	9. cikk, (5) bekezdés, a) pont, második mondat	25. cikk, (4) bekezdés
—	9. cikk, (10) bekezdés	25. cikk, (5) bekezdés
—	10. cikk, (1) bekezdés	26. cikk, (1) bekezdés
—	10. cikk, (2) bekezdés, a) és b) pont	26. cikk, (2) bekezdés, a) és b) pont
—	10. cikk, (2) bekezdés, d) pont	26. cikk, (2) bekezdés, c) pont
—	10. cikk, (2) bekezdés, e) pont	26. cikk, (2) bekezdés, d) pont
—	—	26. cikk, (2) bekezdés, e) pont
—	10. cikk, (2) bekezdés, f) pont	26. cikk, (2) bekezdés, f) pont
—	10. cikk, (3) bekezdés, a) pont	26. cikk, (3) bekezdés, a) pont
—	—	26. cikk, (3) bekezdés, b) pont
—	10. cikk, (3) bekezdés, c) pont	26. cikk, (3) bekezdés, c) pont
—	10. cikk, (5) bekezdés	26. cikk, (4) bekezdés
—	10. cikk, (6) bekezdés	26. cikk, (5) bekezdés
—	10. cikk, (4) bekezdés	26. cikk, (6) bekezdés
—	—	27. cikk
—	12. cikk, (1) bekezdés	28. cikk, (1) bekezdés

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
—	12. cikk, (2) bekezdés, a), b) és c) pont	28. cikk, (2) bekezdés, a), b) és c) pont
—	—	28. cikk, (2) bekezdés, d) pont
—	12. cikk, (2) bekezdés, d) pont	28. cikk, (2) bekezdés, e) pont
—	12. cikk, (2) bekezdés, e) pont	28. cikk, (2) bekezdés, f) pont
—	—	28. cikk, (2) bekezdés, g), h) és i) pont
—	12. cikk, (4) és (5) bekezdés	28. cikk, (3) és (4) bekezdés
11. cikk	—	29. cikk, (1), (2), (3) és (5)–(8) bekezdés
—	—	29. cikk (4) bekezdés
—	14. cikk	30. cikk
12. cikk	—	31. cikk, (1), (2) és (4)–(7) bekezdés, és 31. cikke (3) bekezdés, a)–e), és g)–j) pont
—	—	31. cikk, (3) bekezdés, f) és k) pont
13. cikk	—	32. cikk, (1)–(8) bekezdés, (10) és (11) bekezdés
—	—	32. cikk, (9) bekezdés
—	—	33. cikk
—	15. cikk, (1) bekezdés	34. cikk, (1) bekezdés
—	—	34. cikk, (2) bekezdés
—	—	34. cikk, (3) bekezdés
—	15. cikk, (2) bekezdés	34. cikk, (4) bekezdés
—	15. cikk, (3) bekezdés	34. cikk, (5) bekezdés

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
—	16. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	35. cikk, (1) bekezdés, a), b) és c) pont és 35. cikke (2) és (3) bekezdés
—	—	35. cikk (1) bekezdés, d) pont
—	16. cikk, (5) bekezdés	35. cikk, (4) bekezdés
14. cikk	—	36. cikk, (1), (3) és (4) bekezdés, és 36. cikke (2) bekezdés, a)–e) pont
—	16. cikk, (4) bekezdés, a) pont	36. cikk, (2) bekezdés, f) pont
15. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	—	37. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
15. cikk, (5) bekezdés	—	37. cikk, (4) bekezdés
16. cikk	—	38. cikk, (1), (2) és (4) bekezdés, és 38. cikke (3) bekezdés, a)–k) és m)–o) pont
—	—	38. cikk, (3) bekezdés, l. pont és 38. cikke (5) bekezdés
17. cikk	—	39. cikk, (1), (2), (3), (5), (7)–(10) és (13)–(15) bekezdés
—	—	39. cikk, (4), (6), (11) és (12) bekezdés
18. cikk	—	40. cikk, (1), (2), (3) és (5) bekezdés, és 40. cikke (4) bekezdés, a), b) és c) pont
—	—	40. cikk, (4) bekezdés, d) pont
15. cikk, (4) bekezdés	—	41. cikk, (1) bekezdés
—	—	41. cikk, (2) bekezdés
19. cikk	—	42. cikk
21. cikk	—	43. cikk, (1)–(5) bekezdés

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
—	—	43. cikk, (6) bekezdés
22. cikk	—	44. cikk
24. cikk, (1) bekezdés, a)–e) pont és 24. cikke (2) bekezdés	—	45. cikk, (1) bekezdés
—	—	45. cikk, (2) bekezdés
25. cikk	—	46. cikk, (1)–(4) és (7) bekezdés
—	—	46. cikk, (5) és (6) bekezdés
26. cikk	—	47. cikk
27. cikk, (1) bekezdés, a) pont	—	48. cikk, (1) bekezdés, a) pont, i. alpont
27. cikk, (1) bekezdés, c) pont	—	48. cikk, (1) bekezdés, a) pont, ii. és iii. alpont
—	—	48. cikk, (1) bekezdés, a) pont, iv. alpont
27. cikk, (1) bekezdés, b) pont	—	48. cikk, (1) bekezdés, b) pont
—	—	48. cikk, (1) bekezdés, (c) és (d) pont
27. cikk, (1) bekezdés, d) pont	—	48. cikk, (1) bekezdés, e) pont
27. cikk, (1) bekezdés, e) pont	—	48. cikk, (1) bekezdés, f) pont
27. cikk, (2) bekezdés	—	48. cikk, (2) bekezdés, a)–d) pont
—	—	48. cikk, (2) bekezdés, e) pont
27. cikk, (3) bekezdés,	—	48. cikk, (3) bekezdés
—	—	49. cikk
28. cikk	—	50. cikk

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
29. cikk	—	51. cikk
—	—	52. cikk, (1) bekezdés
32. cikk, (2) bekezdés	—	52. cikk, (2) bekezdés
33. cikk	—	53. cikk
—	—	54. cikk
—	—	55. cikk
—	—	56. cikk
—	—	57. cikk
—	—	58. cikk
—	—	59. cikk
—	—	60. cikk
—	—	61. cikk
36. cikk, (1) bekezdés,	—	62. cikk, (1) bekezdés
—	—	62. cikk, (2) és (3) bekezdés
36. cikk, (2) bekezdés,	—	62. cikk, (4) bekezdés
36. cikk, (4)–(8) bekezdés,	—	62. cikk, (5)–(9) bekezdés
—	—	62. cikk, (10) bekezdés
38. cikk, (1) bekezdés	—	63. cikk, (1) bekezdés
—	—	63. cikk, (2) bekezdés

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
38. cikk, (2)–(5) bekezdés,	—	63. cikk, (3)–(6) bekezdés
39. cikk, (1)–(12) és (14)–(16) bekezdés	—	64. cikk
—	—	65. cikk, (1) és (2) bekezdés
20. cikk, (12) bekezdés, 39. cikk, (13) bekezdés	—	65. cikk, (3) bekezdés
—	—	65. cikk, (4) bekezdés
37. cikk	—	66. cikk, (1)–(4) bekezdés
—	—	66. cikk, (5) bekezdés
—	—	67. cikk
52. cikk, (1) bekezdés	18. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	68. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés és második albekezdés, a)–g) pont
—	—	68. cikk, (1) bekezdés, i) és j) pont
—	—	68. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés, a)–d) pont
—	18. cikk (3) bekezdés	68. cikk, (1) bekezdés, harmadik albekezdés. e) pont
52. cikk, (2) bekezdés	18. cikk, (5) bekezdés	68. cikk, (2) bekezdés
52. cikk, (4) bekezdés	18. cikk, (5) bekezdés	68. cikk, (3) bekezdés
52. cikk, (3) bekezdés	—	68. cikk, (4) bekezdés
52. cikk, (4) bekezdés	18. cikk, (6) bekezdés	68. cikk, (5) bekezdés
—	18. cikk, (4) bekezdés	68. cikk, (6) bekezdés
53. cikk	—	69. cikk

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
51. cikk, (1) bekezdés	—	70. cikk, (1) bekezdés
—	19. cikk	70. cikk, (2)–(6) bekezdés
51. cikk, (2) és (3) bekezdés	—	70. cikk, (7)–(8) bekezdés
54. cikk, (1) és (2) bekezdés	—	71. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
—	—	71. cikk, (4) bekezdés
—	20. cikk, (1) bekezdés	72. cikk, (1) bekezdés
—	—	72. cikk, (2) bekezdés
—	20. cikk, (3) bekezdés	72. cikk, (3) bekezdés
54. cikk, (2) bekezdés	—	73. cikk, (1) és (2) bekezdés
54. cikk, (4) bekezdés	—	73. cikk, (3) és (4) bekezdés
54. cikk, (8) bekezdés	—	73. cikk, (5) bekezdés
54. cikk, (9) bekezdés	—	73. cikk, (6) bekezdés
54. cikk, (11) bekezdés	—	73. cikk, (7) és (8) bekezdés
54. cikk, (3) bekezdés	—	74. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
—	—	74. cikk, (4), (5) és (6) bekezdés
—	20. cikk, (1) bekezdés	75. cikk, (1) és (2) bekezdés
—	20. cikk, (7) bekezdés	75. cikk, (3) bekezdés
54. cikk, (5) bekezdés	—	76. cikk, (1) bekezdés
—	—	76. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
55. cikk, (4) bekezdés	—	76. cikk, (5) bekezdés
55. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	—	77. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
—	—	77. cikk, (4) bekezdés
52. cikk, (5) bekezdés	—	78. cikk, (1) bekezdés
54. cikk, (7) bekezdés	—	78. cikk, (2) bekezdés
—	—	78. cikk, (3) bekezdés
—	—	79. cikk
34. cikk	—	80. cikk
35. cikk	—	81. cikk
40. cikk	—	82. cikk, (1), (3), (4) és (6)–(11) bekezdés
—	—	82. cikk, (2) és (5) bekezdés
41. cikk	—	83. cikk
42. cikk	—	84. cikk
43. cikk	—	85. cikk
45. cikk, (1) és (2) bekezdés	—	86. cikk, (1) és (2) bekezdés
—	—	86. cikk, (3), (4) és (5) bekezdés
46. cikk, (1) bekezdés	—	87. cikk, (1) bekezdés, a), b), c), e), f) és h) pont
—	—	87. cikk, (1) bekezdés, d) és g) pont
46. cikk, (3) és (4) bekezdés	—	87. cikk, (2) és (3) bekezdés

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
—	—	88. cikk (1) bekezdés, első albekezdés
47. cikk, (1) bekezdés, b) és c) pont	—	88. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, a) és c) pont
—	—	88. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, b) pont
47. cikk, (2) bekezdés	—	88. cikk, (2) bekezdés, a) és c) pont
—	—	88. cikk, (2) bekezdés, b) pont
—	13. cikk	89. cikk, (1) és (2) bekezdés
—	—	89. cikk, (3) bekezdés
—	20. cikk, (4) és (5) bekezdés	89. cikk, (4) és (5) bekezdés
—	—	89. cikk, (6) bekezdés
—	—	90. cikk
—	—	91. cikk
50. cikk	—	92. cikk
56. cikk	—	93. cikk
57. cikk	—	94. cikk
58. cikk	—	95. cikk, (1), (4), (5) és (6) bekezdés
—	—	95. cikk, (2) és (3) bekezdés
59. cikk	—	96. cikk
60. cikk	—	97. cikk
—	—	98. cikk

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
61. cikk	—	99. cikk
62. cikk, (1) és (3)–(8) bekezdés	—	100. cikk, (1) és (3)–(8) bekezdés
62. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a)–g) és i)–z) pont	—	100. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a), b), d), f)–z) és ab) pont
—	—	100. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, c), e), aa), ac), ad), ae) pont
62. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés	—	100. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés
63. cikk	—	101. cikk
64. cikk	—	102. cikk
65. cikk	—	103. cikk
66. cikk	—	104. cikk, (1)–(5) és (7)–(9) bekezdés
—	—	104. cikk, (6) bekezdés
67. cikk	—	105. cikk
68. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés, a)–j) és l)–r) pont	—	106. cikk, (1), (2), (5) és (6) bekezdés, és 106. cikke (4) bekezdés, a)–l), n), o), r), s) és t) pont
—	—	106. cikk, (3) bekezdés,
—	—	106. cikk, (4) bekezdés, m), p) és q) pont
69. cikk	—	107. cikk, (1)–(7) bekezdés
—	—	107. cikk, (8) bekezdés
70. cikk	—	108. cikk
71. cikk	—	109. cikk, (1), (4) és (7) bekezdés

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
—	—	109. cikk, (2), (3), (5) és (6) bekezdés
—	—	110. cikk
72. cikk	—	111. cikk
—	—	112. cikk
73. cikk	—	113. cikk
74. cikk	—	114. cikk
75. cikk	—	115. cikk, (1)–(14) bekezdés
—	—	115. cikk, (15) bekezdés
76. cikk	—	116. cikk,
77. cikk	—	117. cikk, (1), (2), (3) és (5) bekezdés
—	—	117. cikk, (4) bekezdés
78. cikk	—	118. cikk
—	—	119. cikk
79. cikk	—	120. cikk
81. cikk, (1) bekezdés	—	121. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a)–e) pont és 121. cikke (1) bekezdés, második albekezdés
—	—	121. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, f) és g) pont
—	—	121. cikk, (2) és (3) bekezdés
81. cikk, (2) bekezdés	—	121. cikk, (4) bekezdés

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
—	22. cikk, (2) bekezdés	121. cikk, (5) bekezdés
—	22. cikk, (3) és (4) bekezdés	121. cikk, (6) bekezdés
—	—	122. cikk
82. cikk	—	123. cikk
83. cikk	—	124. cikk
2. cikk, 3. és 4. pont	—	—
8. cikk, (1) bekezdés, k) pont	—	—
8. cikk, (1) bekezdés, t) és u) pont	—	—
20. cikk, (3)–(11) bekezdés	—	—
27. cikk, (1) bekezdés, c) pont	—	—
27. cikk, (4) bekezdés	—	—
30. cikk	—	—
31. cikk	—	—
32. cikk, (1) bekezdés	—	—
36. cikk, (3) bekezdés	—	—
44. cikk, (2) bekezdés	—	—
45. cikk, (3) és (4) bekezdés	—	—
46. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés	—	—
47. cikk, (3) bekezdés	—	—

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
48. cikk	—	—
49. cikk	—	—
62. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, h) pont	—	—
—	2. cikk, (4) bekezdés	—
—	3. cikk, a) pont	—
—	3. cikk, h) pont	—
—	4. cikk, (1) bekezdés, c), e) és f) pont	—
—	4. cikk, (4) bekezdés	—
—	6. cikk, (1) bekezdés, b), c), d) pont	—
—	6. cikk, (2) bekezdés	—
—	7. cikk, (3), (4) és (5) bekezdés	—
—	9. cikk, (2) bekezdés, k) pont	—
—	9. cikk, (5) bekezdés, b) pont	—
—	9. cikk, (6) bekezdés	—
—	9. cikk, (7) bekezdés	—
—	9. cikk, (8) bekezdés	—
—	9. cikk, (9) bekezdés	—
—	9. cikk, (10) bekezdés	—
—	10. cikk, (2) bekezdés, (c) és f) pont	—

Az (EU) 2016/1624 rendelet	Az 1052/2013/EU rendelet	E rendelet
—	10. cikk, (7) bekezdés	—
—	11. cikk	—
—	12. cikk, (3) bekezdés	—
—	16. cikk, (4) bekezdés	—
—	20. cikk, (2) bekezdés	—
—	20. cikk, (6) bekezdés	—
—	20. cikk, (8) bekezdés	—
—	20. cikk, (9) bekezdés	—
—	23. cikk	—
—	24. cikk	—